

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 13. syyskuuta 2018
(OR. en)

12143/18

Toimielinten välinen asia:
2018/0330 (COD)

FRONT 288
SIRIS 115
CODEC 1465
COMIX 492

EHDOTUS

Lähtettäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	12. syyskuuta 2018
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2018) 631 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta sekä neuvoston yhteisen toiminnan 98/700/YOS, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1052/2013 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2016/1624 kumoamisesta <i>Euroopan komission panos EU-johtajien kokoukseen Salzburgissa 19. ja 20. syyskuuta 2018</i>

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2018) 631 final.

Liite: COM(2018) 631 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 12.9.2018
COM(2018) 631 final

2018/0330 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta
sekä neuvoston yhteisen toiminnan 98/700/YOS, Euroopan parlamentin ja neuvoston
asetuksen (EU) N:o 1052/2013 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU)
N:o 2016/1624 kumoamisesta**

*Euroopan komission panos EU-johtajien kokoukseen
Salzburgissa 19. ja 20. syyskuuta 2018*

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Asetus eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta¹ annettiin ennätysajassa vuoden 2015 muuttoliiketikriisin seurauksena. Se tuli voimaan 6. lokakuuta 2016. Tarvitaan kuitenkin vielä lisää työtä osana muuttoliikettä koskevaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jotta EU:n ulkorajojen tehokas valvonta voidaan varmistaa ja sääntöjenvastaisesti maahan tulneiden henkilöiden tehokasta palauttamista voidaan vauhdittaa. Nykymuotoinen eurooppalainen raja- ja merivartiosto on parantanut tilannetta. On kuitenkin keskeisen tärkeää, että se vastaa täysin Euroopan unionin tavoitteita ja tarpeita, jotta se voisi suojella ulkorajoja tehokkaasti suojelun ja vastata muuttoliikkeen tuleviin haasteisiin. Eurooppalaisen raja- ja merivartioston olisi oltava konkreettinen esimerkki Euroopan solidaarisuudesta. Sen pitäisi olla tarvittaessa käytettävissä operatiivista käyttöönottoa varten ja sillä olisi parannettava unionin yhteisten ulkorajojen valvontaa.

Komissio on jo esittänyt näkemyksensä² eurooppalaisen raja- ja merivartioston lujittamisesta ja täysimääräisestä käyttöönotosta puuttuakseen kansalaisten huoleen unionin turvallisuuden suhteen. Komissio ehdotti seuraavaa monivuotista rahoituskehystä (2021–2027) varten, että perustetaan 10 000 rajavartijan pysyvät joukot ja miltei kolminkertaistetaan muuttoliikkeeseen ja rajaturvallisuuteen varatut määrärahat 34,9 miljardiin euroon (nykyisen rahoituskehysten miltei 13 miljardista eurosta), jotta muuttoliikkeeseen, liikkuvuuteen ja turvallisuuteen liittyviin lisääntyneisiin haasteisiin voitaisiin vastata kohdennetusti. Näin eurooppalainen raja- ja merivartiosto voi turvata EU:n rajoja paremmin ja muuttoliikepolitiikka tehostuu.

Lisäksi komissio ehdotti taloudellisen tuen antamista eurooppalaisen raja- ja merivartioston kansallisen osan kalustoa ja koulutusta varten jäsenvaltioissa toimintavalmiuden parantamiseksi. Se ehdotti myös olemassa olevien välineiden tehostamista ja EU:n laajuisten tietojärjestelmien kehittämistä rajavalvontaa, muuttoliikkeen hallintaa ja turvallisuuden parantamista varten. Komissio ehdotti tätä varten 12. kesäkuuta 2018 turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastolle, rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälineelle ja sisäisen turvallisuuden rahastolle yhteensä 20,9 miljardin euron määrärahoja.

Eurooppa-neuvosto vahvisti kesäkuussa 2018 esittämässään päätelmissä, että EU:n ulkorajoja on tarpeen valvoa tehokkaammin siten, että vahvistetaan Euroopan raja- ja merivartiostoviraston tukiroolia, johon kuuluu yhteistyö kolmansien maiden kanssa, lisäämällä sen resursseja ja laajentamalla sen toimeksiantoa. Jäsenvaltiot ovat tukeneet Eurooppa-neuvoston päätelmien

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1624, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, Eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta (EUVL L 251, 16.9.2016, s. 1).

² Tiedonanto Uuden, modernin monivuotisen rahoituskehysten avulla tuloksiin EU:n painopistealoilla vuoden 2020 jälkeen (COM(2018) 98).

tärkeimpiä periaatteita eri foorumeilla.³ Ne ovat tuoneet esiin, että on vahvistettava Euroopan solidaarisuuden välineitä, varmistettava ulkorajojen tehokas valvonta aiempaa vahvemman eurooppalaisen raja- ja merivartioston avulla ja otettava käyttöön tehokkaampi ja yhdenmukaisempi eurooppalainen palauttamispolitiikka, joka perustuu aiempaa suurempaan solidaarisuuteen ja keskinäiseen luottamukseen.

Lisäksi Euroopan parlamentin 30. toukokuuta 2018 annetussa päätöslauselmassa Schengen-alueen toimintaa koskevasta vuosikertomuksesta korostettiin tarvetta ottaa nopeasti käyttöön toimielinten välillä sovittu täysimittainen yhdennetyn rajaturvallisuuden strategia, Euroopan raja- ja merivartiostoviraston tekninen ja operatiivinen strategia ja jäsenvaltioiden kansalliset strategiat. Euroopan parlamentti esitti myös huolensa yhdennetyn rajaturvallisuuden strategian täytäntöönpanon epäjohtamismukaisuuksista jäsenvaltioissa ja korosti, että strategian täysimääräinen täytäntöönpano kaikissa jäsenvaltioissa on erittäin tärkeää Schengen-alueen asianmukaisen toiminnan kannalta.

Komissio vastaa näihin kehotuksiin sekä Eurooppa-neuvoston vielä tämän jälkeen esittämään kehotukseen esittämällä useita muutoksia eurooppalaiseen raja- ja merivartiostoon erityisesti siten, että Euroopan raja- ja merivartiostoon liitetään oma operatiivinen osa, **eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvät joukot, joihin kuuluu 10 000 operatiivisen henkilöstön jäsentä** ja joilla on kaikkien toimiensa suhteen toimeenpanovalta antaa jäsenvaltioille tehokasta tukea kentällä. Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvät joukot saavat aikaan paitsi määrällisen, myös laadullisen muutoksen, kun käytettävissä on välitön ja **luotettava ratkaisu**. Sen avulla varmistetaan, että EU:lla on kollektiivisesti tarvittavat voimavarat suojata EU:n ulkorajoja, estää edelleen liikkuminen ja toteuttaa sääntöjenvastaisesti maahan tulleiden henkilöiden palauttamiset tehokkaasti.

Koska eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvillä joukoilla on käytettävissään myös merkittävästi laajempi kalusto, sen henkilöstösääntöjen alaisella henkilöstöllä on toimeenpanovalta ja sen kykyä toimia kolmansissa maissa on lisätty entisestään, EU:n kollektiivinen suoja yhteisille rajoille ja muuttovirtojen hallinta muuttuu kokonaan niin laadun kuin tehokkuuden puolesta. Eurooppalainen raja- ja merivartiosto asettaa uudet standardit ja edistää rajavartioiden eurooppalaista kulttuuria ja muodostaa näin toimintasuunnitelman siitä, miten EU:n rajaturvallisuus olisi toteutettava.

Tämän seurauksena on mukautettava eurooppalaisen raja- ja merivartioston toimintaa ja varsinkin tapaa, jolla Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden strategiset painopisteet asetetaan. Tämän vuoksi ehdotuksessa pyritään vahvistamaan Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden poliittisen ohjauksen rakenne ottamalla käyttöön eurooppalaisten ja kansallisten yhdennettyjen rajaturvallisuusstrategioiden toimintapoliittinen sykli. Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden suunnitteluprosessien koordinoitua parannetaan, jotta voitaisiin valmistautua paremmin rajoilla toteutettaviin operaatioihin ja määritellä reagointi korkeisiin vaikutustasoihin ja erityisesti pysyvien joukkojen ja viraston muiden voimavarojen

³ Saksan ja Ranskan 19. kesäkuuta 2018 esittämä Mesebergin julkilausuma, joka koski Euroopan turvallisuutta ja vaurautta koskevien lupausten uusimista.

mahdollinen käyttö jäsenvaltioiden tukena. Samalla myös parannetaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston voimavarojen valmistelua koordinoimalla koulutusta ja opetusta sekä kaluston hankintaa pitkällä ja lyhyellä aikavälillä, tutkimus ja kehittäminen mukaan luettuna.

Ehdotuksella parannetaan myös mahdollisuuksia tietojen vaihtoon ja jäsenvaltioiden tukemiseen palauttamisten alalla. Lisäksi ehdotus esitetään yhdessä palauttamisdirektiivin tarkistuksen kanssa. Tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita lisäämään palauttamisten tehokkuutta ja saamaan aikaan aiempaa tehokkaampi ja yhdenmukaisempi eurooppalainen palauttamispolitiikka. Uudelleenlaaditussa palauttamisdirektiivissä ehdotetaan selkeämpiä ja tehokkaampia menettelyjä palauttamispäätösten tekemiselle ja muutoksenhaun käsittelylle, jotta voidaan turvapaikka- ja palauttamismenettelyn välille saadaan yhdenmukaisuutta ja synergiaa ja säilöönottoa voidaan käyttää tehokkaammin palauttamisen helpottamiseksi. Eurooppalaista raja- ja merivartiostoa koskevan asetuksen ehdotetuilla muutoksilla laajennetaan entisestään viraston jäsenvaltioille antamaa operatiivista apua.

Näillä muutoksilla myös vahvistetaan ja lujitetaan **viraston ja Euroopan unionin turvapaikkaviraston yhteistyötä** muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien käyttöönotossa erityisesti järjestelykeskuksissa ja valvotuissa keskuksissa. Komissio puuttuu tarpeeseen saada turvapaikka- ja palauttamismenettelyihin lisää synergiaa koordinoimalla kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ja asianomaisia unionin virastoja sekä lisäämällä yhteisen palauttamispolitiikan tehokkuutta muuttoliikkeen kestävä hallinnan keskeisenä osatekijänä.

Myös yhteistyö kolmansien maiden kanssa on keskeinen osa Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta. Tällä ehdotuksella lisätään viraston ja kolmansien maiden yhteistyötä siten, että tavoitteena on edistää eurooppalaisia rajaturvallisuutta ja palauttamista koskevia standardeja, vaihtaa tietoja ja riskianalyysijä, helpottaa palauttamisia niiden tehostamiseksi ja tukea kolmansia maita rajaturvallisuuden ja muuttoliikkeen aloilla. Tähän sisältyy eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen käyttöönotto, kun tällainen tuki on tarpeen ulkorajojen suojelemiseksi ja unionin muuttoliikepolitiikan tehokkaaksi hallinnoimiseksi.

Täysin toimintakykyisen eurooppalainen raja- ja merivartioston olisi myös virtaviivaistettava ja käytettävä kaikkia olemassa olevia operatiivisia välineitä. Komissio ehdottaa, että **Euroopan rajavalvontajärjestelmä (Eurosur) sisällytetään ehdotukseen eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta**. Näin voidaan parantaa Eurosurin toimintaa ja laajentaa sen soveltamisala kattamaan suurin osa yhdennetyn rajaturvallisuuden osatekijöistä. Tämän ansiosta kriisitilanteet EU:n ulkorajoilla ja kolmansissa maissa voidaan havaita ja niihin voidaan varautua ja reagoida paremmin.

Edellä mainituilla osatekijöillä vahvistetaan yhdennettyä rajaturvallisuutta, jolloin eurooppalainen raja- ja merivartiosto pystyy toiminaan aitona rajapoliisina. Näin voidaan suojata EU:n ulkorajoja, hoitaa muuttovirtoja tehokkaasti ja varmistaa osaltaan turvallisuuden korkea taso unionissa, mikä on keskeinen edellytys Schengen-alueen säilyttämiselle.

Eurooppalaisen raja- ja merivartioston toiminnan parantamisen syyt

Vuoden 2016 asetuksessa otettiin käyttöön uusi nopean toiminnan reservi, johon kuuluu 1 500 rajavartijaa. Sen perustaminen onnistui hyvin, mutta sitä voidaan käyttää ainoastaan nopeisiin rajainterventioihin. Tämä on hyvin erityinen interventiotyyppi, jolla puututaan hätätilanteisiin. Tavallisimpien operaatioiden eli etulinjan jäsenvaltioille annettavan operatiivisen tuen osalta virasto on edelleen kokonaan jäsenvaltioiden teknisten ja henkilöresurssien vapaaehtoisen kokoamisen varassa.

Viraston operatiiviset tarpeet etulinjan jäsenvaltioiden tukemiseksi **ovat nelinkertaistuneet** muuttoliikekriisin aikana: ne edellyttivät 52 359 henkilötyöpäivää vuonna 2014 ja 189 705 henkilötyöpäivää vuonna 2017. Paine ulkorajoilla on vähentynyt vuodesta 2015 ja laittomia tulijoita saapuu merkittävästi vähemmän kesken ja itäisen Välimeren reittejä pitkin, mutta juuri viraston operatiivisen toiminnan lisääntyminen vaikuttaa edelleen näihin myönteisiin tuloksiin merkittävästi.

Jäsenvaltioiden vapaaehtoiset sitoumukset eivät kuitenkaan aina kata viraston operatiivisia tarpeita henkilöstön ja teknisten resurssien suhteen.

Ulkorajojen moitteettomaan ja pitkäaikaiseen suojaamiseen tarvitaan **jatkuvaa vahvaa sitoutumista**. Kun otetaan huomioon joidenkin maailman strategisten alueiden geopoliittinen kehitys sekä maailman väestökehitys, Euroopan raja- ja merivartiostojen odotetaan auttavan EU:n jäsenvaltioita yhä enemmän muuttopaineen käsittelyssä esimerkiksi tukemalla tehokkaita palauttamisia ja yhteistyötä kolmansien maiden kanssa.

Jäsenvaltiot ovat pitkälti ennakoineet tämän suuntauksen ja tarjonneet virastolle lisää rajavartijoita ja asiantuntijoita, mutta valitettavasti **jatkuva vaje** on haitannut vakavasti valtaosaa viraston yhteisistä operaatioista vuosina 2015–2018. Kuten komissio on toistuvasti todennut⁴, tämä on tehnyt viraston tuesta osittain tehotonta. Euroopan raja- ja merivartiostojen ja jäsenvaltioiden **vuoden 2018 vuotuisissa sitoutumishankkeissa** täytettiin viraston määrärajoilla toteutettavien toimien tarpeista vain 49 prosenttia rajavartioiden ja 45 prosenttia kaluston osalta. Määrärajoilla toteutettaviin operaatioihin saatiin 96 prosenttia tarvittavista rajavartijoista, mutta vain 60 prosenttia kalustosta⁵. Tämä nykyisen reservimenetelmän pysyvä heikkous vaikuttaa EU:n kykyyn turvata ulkorajat ja sitä on parannettava, kuten oikeus- ja sisäasioiden neuvosto on todennut useaan otteeseen.⁶

Lisäksi nykyisessä menettelyssä jäsenvaltiot yleensä sitoutuvat antamaan oman panoksensa ainoastaan **konkreettisia sijaintipaikkoja ja konkreettisia jaksoja** varten, mikä rajoittaa viraston joustoa ottaa nopeasti käyttöön asiantuntijoita ja/tai kalustoa muilla operatiivisilla

⁴ Viidessä vuonna 2017 annetussa edistymiskertomuksessa eurooppalaisen raja- ja merivartiostojen toimintavalmiuteen saattamisesta sekä viimeisimmässä edistymiskertomuksessa Euroopan muuttoliikeagendan täytäntöönpanosta.

⁵ Viraston operatiivisesta toiminnasta ja sitoumusten kokonaistasosta päättää nykyään sen hallintoneuvosto vuotuisessa työohjelmassa (viimeistään joulukuussa n–1) ja operaatioihin tarvittavan kaluston vähimmäismäärää koskevassa päätöksessä (viimeistään kesäkuussa n–1). Vaikka nämä päätökset usein vastaavat viraston operatiivisia tarpeita tilanteeseen puuttumista varten, sitoumuksia ei enää noudateta vuotuisissa kahdenvälisissä neuvotteluissa viraston kanssa (syyskuu n–1), kun jäsenvaltiot antavat lupaukset konkreettisista yksittäisistä osuuksistaan.

⁶ Ks. 27. ja 28. maaliskuuta 2017 pidetyn oikeus- ja sisäasioiden neuvoston resurssien käyttöönottoa koskevan istunnon tulokset sekä 4. ja 5. kesäkuuta 2018 pidetyn neuvoston EU:n virastoille, erityisesti Euroopan raja- ja merivartiostolle, annettavan tuen lisäämistä koskevan istunnon tulokset.

alueilla tarpeen mukaan. Joidenkin **kiireisimpien kuukausien aikana virasto saa näitä sitoumuksia liian vähän** ja hiljaisina kuukausina liikaa. Nämä on ongelma siksi, että virasto ei voi siirtää operatiivista henkilöstöä todettujen tarpeiden mukaisesti.

Virasto pyrkii kompensoimaan jäsenvaltioiden riittämättömän panoksen ja siirtämiseen liittyvän jouston puutteen kehittämällä ja käyttämällä omia voimavarojaan erityisesti siten, että sillä on koottuna ja toimintavalmiuteen saatettuna omat **tilapäisesti lähetetyt ryhmän jäsenet** operatiivisia toimia varten. Tämä vapaaehtoinen ja täydentävä järjestely on kuitenkin osoittautunut pitkälti riittämättömäksi, jotta virasto voisi hyötyä sen pääasiallisista eduista eli sitoumusten ennakoitavuudesta pitkällä aikavälillä ja joustavuudesta uudelleen kohdentamisessa. Tilapäisesti lähetetyt ryhmän jäsenet voitaisiin asettaa viraston käyttöön vuodeksi tai pidemmäksi ajaksi, mutta useimmat lähetetään vain kolmeksi kuukaudeksi, joka on asetuksessa edellytetty vähimmäisaika.

Operaatioista saatu kokemus osoittaa, että virastolla on selkeä tarve saada pysyvä, täysin koulutettu oma henkilöstö, joka voidaan lähettää koska tahansa minne tahansa. Se vahvistaa myös, että jäsenvaltioiden osallistuminen on epätasaista, eikä yhteistä koulutusta, riittävää kielitaitoa tai yhteistä toimintakulttuuria ole. Kaikki tämä yhdessä haittaa yhteistyötä kentällä. Täysin koulutettu henkilöstö, jolla on sama ammatillinen kulttuuri, toisi todellista lisäarvoa.

Henkilöresurssien kokoamisen tavoin virastolla on säännöllisesti merkittävää vajausta jäsenvaltioiden osoittamassa kalustossa. Vaikuttaa olevan vaikeaa perustaa pakollinen reservimekanismi, joka perustuu kaikkien jäsenvaltioiden tasaveroiseen osallistumiseen. Ainoa toimiva ratkaisu on viraston omien teknisten voimavarojen kehittäminen edelleen hankkimalla tarvittavaa kalustoa merkittävillä määrärahoilla, jotka on varattu tätä varten seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskevassa komission ehdotuksessa. Tämän prosessin yhteydessä syntyy lisätarvetta operatiiviselle henkilöstölle, joka toimii miehistönä ja huoltaa ja käyttää tätä kalustoa. Tämän pitäisi näkyä pitkän aikavälin ratkaisussa.

Unionin roolin lujittaminen jäsenvaltioiden tukena palauttamisten alalla oli keskeisessä asemassa, kun EU:n jäsenvaltioita autettiin selviämään muuttoliiketilanteesta. Kuten viime vuosien palauttamisaste EU:ssa osoittaa, palauttamisten tehokkaassa toteuttamisessa on edelleen haasteita. Eurostatin tilastot osoittavat, että kun vuonna 2016 palauttamisaste oli 45,8 prosenttia, vuonna 2017 se oli vain 36,6 prosenttia. Palauttamisdirektiivin uudelleenlaadintaa koskevassa ehdotuksessa ehdotetaan palauttamispäätösten antamiselle ja muutoksenhakujen käsittelylle selkeämpiä ja tehokkaampia menettelyjä sekä säilöönnoton tehokkaampaa käyttämistä palauttamisen helpottamiseksi. Tämän ehdotuksen on tarkoitus yhdessä sen kanssa lujittaa käytössä olevaa yleistä palauttamispolitiikan kehystä.

On selvää, että viraston jäsenvaltioille antaman tuen lisäämiseksi ja uusien toimien kehittämiseksi palauttamisen alalla – myös kolmansiin maihin liittyen – tarjolle tarvitaan enemmän operatiivista henkilöstöä tukemaan viraston toimia, erityisesti kun otetaan huomioon merkittävät määrärahat, jotka on varattu viraston palauttamistoimien kattamiseen. Kun palauttamiseen liittyvää toimeksiantoa laajennetaan, myös voimavarojen ja henkilöresurssien pitäisi olla riittävät, myös kun otetaan huomioon niiden palauttamisoperaatioiden jo nyt kasvava määrä, joiden toteuttamista Euroopan raja- ja merivartiovirasto tukee: se on järjestänyt tai koordinoitunut 192 operaatiota vuonna 2018

(tilanne 3. elokuuta), kun vastaava luku oli 90 samaan aikaan vuonna 2016 ja 194 vuonna 2017.⁷

Kahden viime vuoden kokemukset ovat osoittaneet, että toimien toteuttaminen, myös operatiivisen ja teknisen tuen antaminen, kolmansissa maissa ei ole koskaan ollut yhtä tärkeää. Komissio on neuvotellut unionin puolesta joidenkin naapurimaiden kanssa asemaa koskevia sopimuksia, jotta virasto voi toteuttaa niissä operatiivisia toimia. Sopimuksia koskevat neuvottelut Länsi-Balkanin maiden kanssa on saatu kokonaan tai miltei päätökseen. Niitä voidaan tulevaisuudessa tehdä muidenkin kuin naapurimaiden kanssa ilman alueellisia rajoituksia, kunhan tällainen kolmansille maille annettava tuki edistää EU:n ulkorajojen suojaamista. Tällaisiin operatiivisiin sijoittamisiin tarvitaan merkittävästi enemmän operatiivista henkilöstöä tukemaan käytännön toimia kolmansissa maissa, myös palauttamisten yhteydessä.

Eurooppalaisen raja- ja merivartioston tavoitteet

Kaikki edellä esitetyt seikat osoittavat, että on keskeisen tärkeää saada aikaan **pysyvä ja luotettava ratkaisu** sen varmistamiseksi, että virastolla on tarvittavat voimavarat EU:n ulkorajojen suojelemiseksi ja palauttamisten tehokkaaksi tukemiseksi.

Vuonna 2016 annetussa eurooppalaista raja- ja merivartiostoa koskevassa asetuksessa vahvistetaan Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden periaatteet ja määritellään eurooppalainen raja- ja merivartiosto. Pääasiassa siinä kuitenkin käsitellään Euroopan raja- ja merivartiostoviraston roolia. Vuonna 2013 annetussa Eurosur-asetuksessa vahvistettiin puitteet jäsenvaltioiden ja viraston väliselle tietojenvaihdolle ja yhteistyölle, mutta ne on toistaiseksi rajoitettu koskemaan vain meri- ja maaraajojen valvontaa. Tässä ehdotuksessa yhdistetään nämä kaksi asetusta ja käsitellään sekä viraston tehtäviä että sitä roolia, joka jäsenvaltioiden viranomaisilla on oltava eurooppalaisen raja- ja merivartioston toiminnassa.

Tämän vuoksi komissio ehdottaa, että **viimeistään vuonna 2020 perustetaan 10 000:n operatiivisen henkilöstön jäsenen muodostamat pysyvät joukot**, jotka muodostavat viraston oman tehokkaan ja tuloksellisen **operatiivisen osaston**. Tämän ehdotuksen tarkoituksena on korjata nykyiset havaitut puutteet, vastata nykytarpeisiin ja varmistaa EU:n strateginen valmius vastata haasteisiin tulevaisuudessa. Erityisen tärkeää on varmistaa, että pysyvät joukot saavuttavat nopeasti ja viimeistään vuonna 2020 täyden 10 000:n operatiivisen henkilöstön jäsenen kapasiteetin, jotta virasto voi vastata vallitsevaan tilanteeseen. Tässä tilanteessa valmistelevat toimet, myös kaikki henkilöstön palkkaamiseen ja lähettämiseen liittyvä logistinen ja hallinnollinen valmistelu, olisi toteutettava heti, kun ehdotuksesta on päästy poliittiseen yhteisymmärrykseen.

Pysyvät joukot on perustettava hyvin toimivan eurooppalaisen raja- ja merivartioston yhteyteen siten, että jäsenvaltioiden, unionin ja EU:n virastojen, erityisesti Euroopan raja- ja merivartiostoviraston, työ on hyvin koordinoitu, ja ne työskentelevät **yhteisten ja jaettujen toimintapoliittisten tavoitteiden hyväksi**. Tällä koordinoinnilla varmistetaan kapasiteetti

⁷ Tiedot saatavilla: *Frontex Application Return*.

jakaa tietoa ja analyysijä, koordinoida reaktiokykyä ja kykyä ennakoida kriisitilanteita ulkorajoilla lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ja **kehittää yhdessä tarvittava reaktiokyky.**

Näiden eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen koko perustuu pitkälti nykyisiin sitoumuksen osoituksiin olemassa olevissa reservimekanismeissa, jotka ovat kuitenkin nopean toiminnan reserviä lukuun ottamatta luonteeltaan vapaaehtoisia. Hallintoneuvoston päätöksen mukaisesti rajavartijoiden kokonaismäärä viraston operatiivisessa toiminnassa on 5 000. Euroopan raja- ja merivartioryhmien jäseniä on kuitenkin kirjattu viraston Opera-järjestelmään tosiasiallisesti yli 7 000. Näitä voimavaroja täydennetään nopean toiminnan reservin 1 500 rajavartijalla. Lisäksi virastolla on palauttamisten alalla käytössään kolme reserviä, joihin olisi hallintoneuvoston päätöksen mukaisesti kuuluttava 600 palauttamisessa avustavaa saattajaa, 50 palauttamisasiantuntijaa ja 40 palauttamisen valvojaa. **Pysyvien joukkojen ehdotetun koon, 10 000 rajavartijan,** tarkoituksena on, että virasto voi paitsi täyttää nykyiset vajeet, myös lisätä tukea etulinjan jäsenvaltioille kriittisillä operatiivisilla alueilla sekä kattaa enemmän alueita EU:n jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa ja lisätä palauttamisia merkittävästi.

Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin kuuluisi kolme operatiivisen henkilöstön luokkaa: 1. Euroopan raja- ja merivartiostoviraston henkilöstön jäsenet (luokka 1), 2. henkilöstö, joka on pakollisesti lähetetty jäsenvaltioista virastoon pitkäaikaisesti (luokka 2) ja 3. jäsenvaltioiden pakollisesti viraston käyttöön lyhyeksi aikaa asettama henkilöstö (luokka 3).

Tämän uuden lähestymistavan keskeinen piirre on se, että **henkilöstösääntöjen alainen viraston henkilöstö otetaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen jäseniksi**, joilla on kaikki tarvittava toimivalta toteuttaa rajavalvonta- ja palauttamistoimia, myös toimia, jotka edellyttävät toimeenpanovaltaa. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 77 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaan unioni säätää toimenpiteistä, jotka koskevat kaikkia tarvittavia toimenpiteitä, joilla otetaan vaihteittain käyttöön yhdenmukainen ulkorajojen valvontajärjestelmä. Tämä on oikeusperusta sille, että unionin puolesta toimiville toimihenkilöille annetaan lainvalvontaviranomaisten toimivalta, kun he toteuttavat yhdenmukaisen ulkorajojen valvontajärjestelmän käyttöönottoon liittyviä tehtäviä. Tällaiset toimivallat ja tehtävät olisi kuitenkin määriteltävä selkeästi, jotta ne vastaavat yhdenmukaisen ulkorajojen valvontajärjestelmän perustamisen tavoitetta. Tämän vuoksi nämä tehtävät luetellaan ehdotuksessa. Luokkaan 1 kuuluva viraston henkilöstö on uudentyyppinen EU:n henkilöstö, jolle annetaan toimeenpanovalta ja voimankäyttöoikeus silloin, kun ne toimivat eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen ryhmien jäseninä. Komissio katsoo, että tämä järjestely on keskeinen osa sen muutettua ehdotusta, jolla on merkittävä vaikutus viraston toimeksiannon lujittamiseen, jotta voidaan taata unionin ulkorajojen tehokas valvonta.

Toinen eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen keskeinen osatekijä on se, että **jäsenvaltioiden lyhyen ja pitkän aikavälin osuudet eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen ryhmiin ovat pakollisia.** Tämä on ainoa ratkaisu, jolla voidaan taata, että viraston toimiin tarvittavat osuudet ovat käytettävissä solidaarisuuden ja

vastuun hengessä Schengen-alueen hyvän toiminnan varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden yksittäiset osuudet on vahvistettu käyttäen jakoperustetta, josta sovittiin vuonna 2016 nopean toiminnan reserviä koskevien neuvottelujen yhteydessä ja joka esitetään asetuksen (EU) 2016/1624 liitteessä I.

Tämä pakollinen osuus voi olla jäsenvaltioille todellinen haaste, jos niiden kansalliset velvollisuudet ovat kansallista kapasiteettia suuremmat. Tämän vuoksi tähän ehdotukseen sisältyy **taloudellisen tuen järjestelmä**, jolla tuetaan ja turvataan henkilöresurssien pitkän aikavälin kehittämistä mahdollistamalla jäsenvaltioille lisähenkilöstön palkkaaminen ja kouluttaminen tarpeellisen jouston aikaansaamiseksi, jotta ne voivat noudattaa eurooppalaisen raja- ja merivartioston yhteyteen perustettavien pysyvien joukkojen pakollista kokoamista ja säilyttää samalla oman kansallisen kapasiteettinsa.

Eurooppalaisen raja- ja merivartioston **pysyvien joukkojen eri osista koostuva rakenne**, johon kuuluu kolme operatiivisen henkilöstön luokkaa, tarjoaa joustoa, jonka avulla viraston osallistumista voidaan mukauttaa operatiivisten tarpeiden mukaan. Henkilöstösääntöjen alainen viraston henkilöstö (luokka 1) on aina tärkein elementti lähetettäessä pysyviä joukkoja. Luokkaan 2 ja erityisesti luokkaan 3 kuuluvan operatiivisen henkilöstön käyttämistä voitaisiin mukauttaa olemassa olevien menettelyjen sisällä.

Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvät joukot ja operatiivinen henkilöstö muodostavat **yhdennetyn ratkaisun**, jolla hoidetaan kaikenlaiset viraston tehtävät: rajaturvallisuusryhmät, palauttamisryhmät sekä muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmät, joiden kokoonpano vaihtelee. Tämän vuoksi ehdotukseen sisältyvät kaikki olemassa olevat resurssien kokoamismenettelmät, joita ovat nykyinen vuotuisten sitoumusten mekanismi ulkorajoilla toteutettavia toimia varten, pakollinen nopean toiminnan reservi nopeita rajainterventioita varten, kaksi reserviä palauttamisasiantuntijoita ja palauttamisessa avustavia saattajia varten. Poikkeuksena pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojen reservin olisi säilyttävä erillisenä järjestelynä sen tehtävien ja edellytetyn asiantuntijuuden erityisluonteen ja riippumattomuuden tarpeen vuoksi.

Ehdotuksessa pyritään vahvistamaan Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden **poliittisen ohjauksen rakenne** ottamalla käyttöön eurooppalaisten ja kansallisten yhdennettyjen rajaturvallisuusstrategioiden toimintapoliittinen sykli.

Ehdotuksella **lujitetaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston ennakkovaroitusmekanismeja**, jotta sen reagointikykyä voidaan parantaa kriisitilanteessa ja jotta sillä voidaan puuttua paremmin tilanteisiin, joissa Schengen-alueen toimintaan voi vaarantua.

Näiden prosessien keskeinen osa tulee olemaan ennakointi. Ehdotuksella pyritään parantamaan Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden **suunnitteluprosessien** koordinoitua, jotta voitaisiin valmistautua paremmin rajoilla toteutettaviin operaatioihin sekä määritellä korkeiden vaikutustasojen reagointi ja erityisesti pysyvien joukkojen ja viraston muiden voimavarojen mahdollinen käyttö jäsenvaltioiden tueksi. Samalla myös parannetaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston voimavarojen valmistelua koordinoimalla koulutusta ja opetusta sekä kaluston hankintaa pitkällä ja lyhyellä aikavälillä, tutkimus ja kehittäminen mukaan lukien.

Ehdotuksella parannetaan myös voimavaroja, jotka liittyvät tietojen vaihtoon ja jäsenvaltioiden tukemiseen **palauttamisten** alalla. Jotta virasto voisi auttaa jäsenvaltioita paremmin, sen tehtäviä laajennetaan tällä ehdotuksella siten, että siihen sisällytetään tekninen ja operatiivinen apu palauttamismenettelyjen toteuttamiseen, myös palauttamispäätösten valmisteluun ja muihin palauttamista edeltäviin toimiin sekä apu palauttamisen hallintajärjestelmien ja tietojenvaihtojärjestelmien kehittämiseen ja käyttämiseen.

Ehdotuksella selkiytetään **jäsenvaltioiden ja viraston rooleja eurooppalaisen raja- ja merivartioston toiminnassa**, esimerkiksi yhteistyössä kolmansien osapuolten ja kolmansien maiden kanssa. Virasto pystyy tarjoamaan apua kolmansien maiden palauttamistoimille esimerkiksi järjestämällä yhdistettyjä palauttamisoperaatioita, joihin osallistuu yksi tai useampi jäsenvaltio. Erityisesti Eurosurin toimintaa parannetaan entisestään parantamalla vaihdettujen tietojen laatua, turvallisuutta ja järjestelmien reaktiokykyä. Jotta Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden eri osatekijöitä voitaisiin tukea paremmin, Eurosur siirtyy rajavalvonnasta enemmän rajavartiointiin, esimerkiksi edelleen liikkumisista ja ilmarajoista raportointiin. Eurosuria käytetään rajalla toteutettaviin operaatioihin ja yhdenmukaiseen suunnitteluun. Se myös parantaa operatiivista yhteistyötä ja tietojenvaihtoa kolmansien maiden ja kolmansien osapuolten kanssa.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tällä ehdotuksella täydennetään 12. kesäkuuta 2018 annettua komission ehdotusta, jolla perustetaan yhdenmukainen rajaturvallisuuden rahasto ja turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahasto seuraavassa monivuotisen rahoituskehikössä eurooppalaisen raja- ja merivartioston kansallisten osien rahoituksen lisäämiseksi. Kaikkien näiden komission ehdotusten tavoitteena on varmistaa yhdessä kokonaan yhdenmukainen EU:n rajaturvallisuusjärjestelmä, jonka toteuttaa vahva ja täysin toimintakykyinen eurooppalainen raja- ja merivartiosto, jonka muodostavat Euroopan raja- ja merivartiostovirasto sekä kansalliset viranomaiset, jotka vastaavat jäsenvaltioissa rajaturvallisuudesta ja palauttamisista.

Jotta eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen tehokas lähettäminen olisi mahdollista 1. päivästä tammikuuta 2020, tietyt päätökset olisi tehtävä ja täytäntöönpanotoimenpiteet toteutettava mahdollisimman pian. Asetuksessa säädetystä tavanomaisesta määräajasta poiketen erityisesti hallintoneuvoston päätös viraston pysyvien joukkojen profiileista olisi tehtävä kuuden viikon kuluessa asetuksen voimaantulosta ja jäsenvaltioiden olisi nimettävä eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen operatiivinen henkilöstö 12 viikon kuluessa asetuksen voimaantulosta.

Samaan aikaan viraston järjestämän operatiivisten toimien tuen jatkuvuuden varmistamiseksi kaikki, myös nopean toiminnan reserviin liittyvät, joukkojen lähettämiset 31. joulukuuta 2019 asti olisi suunniteltava ja toteutettava asetuksen (EU) 2016/1624 20, 30 ja 31 artiklan mukaisesti ja vuonna 2018 käytyjen vuotuisten kahdenvälisen neuvottelujen mukaisesti. Nämä säännökset olisi kumottava vasta 1. päivästä tammikuuta 2020.

Tämän ehdotus pohjaa olemassa olevaan rajaturvallisuuspolitiikkaan ja sen välineisiin, erityisesti asetuksella (EU) 2016/1624 perustettuun eurooppalaiseen raja- ja merivartiostoon. Eurooppalaisen raja- ja merivartioston toimintavalmiiksi saattamisen yhteydessä on kahden viime vuoden aikana saatu ensimmäiset haavoittuvuusarvioinnit ja perustettu nopean

toiminnan reservit hätätilanteita varten. Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen 10 000:n operatiivisen henkilöstön jäsenen kautta lisätään viraston, ja näin ollen myös unionin, voimavaroja reagoida tuloksellisesti nykyisiin tai ulkoisiin uhkiin ja haasteisiin ulkorajoilla lujittamalla, arvioimalla ja koordinoimalla ennakoivasti jäsenvaltion toimia ulkorajoilla ja kolmansien maiden kanssa sekä vauhdittaa palauttamisia.

Ehdotuksessa Euroopan rajavalvontajärjestelmä (Eurosur) sisällytetään eurooppalaisen raja- ja merivartioston perustamista koskevaan säädökseen. Näin edistetään entisestään yhteistyöhengen vaalimista, tietojenvaihtoa ja työn koordinoimista jäsenvaltioiden ja Euroopan raja- ja merivartioviraston sekä kansallisten viranomaisten ja unionin virastojen välillä siten, että sitoumukset ovat konkreettisia ja sitovia. Perustana on myös Frontexin koordinoiman operatiivisen yhteistyön puitteissa suoritettavaa ulkoisten merirajojen valvontaa koskevista säännöistä annettu asetus (EU) N:o 656/2014⁸.

Ehdotuksessa selkiytetään viraston tekemien haavoittuvuusarviointien ja asetuksella (EU) N:o 1053/2013⁹ perustetun Schengenin arviointimekanismin välistä suhdetta, jotta näiden kahden mekanismin välinen synergia voitaisiin maksimoida, sillä ne ovat välttämättömiä Schengen-alueen toiminnan eurooppalaisen laadunvalvonnan kannalta.

Tämä ehdotus rakentuu näille olemassa oleville politiikkasäännöksille, joita kehitetään edelleen ja jotka yhdistyvät eurooppalaisessa raja- ja merivartiostossa. Näin perustetaan unionin tasolle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu yhdennetty ulkorajojen valvontajärjestelmä.

• **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Tämä ehdotus on yhdenmukainen komission Euroopan muuttoliikeagendassa esittämän, muuttoliikkeen hallinnan parantamista koskevan kokonaisvaltaisen pitkän aikavälin politiikan kanssa. Muuttoliikeagendassa puheenjohtaja Junckerin poliittisista suuntaviivoista kehitettiin johdonmukaiset ja toisiaan vahvistavat aloitteet, jotka perustuvat neljään toimintalohkoon. Toimintalohkot ovat laittoman muuttoliikkeen houkuttelevuuden vähentäminen, ulkorajojen turvaaminen ja ihmishenkien pelastaminen, vahva turvapaikkapolitiikka ja laillista muuttoliikettä koskeva uusi politiikka. Tällä ehdotuksella pannaan täytäntöön muuttoliikeagendaa erityisesti ulkorajojen turvaamista koskevan tavoitteen osalta, sillä eurooppalaisella raja- ja merivartiostolla toteutetaan Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta. Lisäksi sillä vastataan Eurooppa-neuvoston kehoitukseen vahvistaa Euroopan raja- ja merivartioviraston tukiroolia, johon kuuluu yhteistyö kolmansien maiden kanssa, lisäämällä sen resursseja ja laajentamalla sen toimeksiantoa. Tarkoituksena on varmistaa EU:n ulkorajojen tehokas valvonta ja vauhdittaa merkittävästi sääntöjenvastaisesti maahan tulleiden henkilöiden tehokasta palauttamista.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 656/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston koordinoiman operatiivisen yhteistyön puitteissa suoritettavaa ulkoisten merirajojen valvontaa koskevista säännöistä (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 93).

⁹ Neuvoston asetus (EU) N:o 1053/2013, annettu 7 päivänä lokakuuta 2013, arviointi- ja valvontamekanismin perustamisesta Schengenin säännösten soveltamisen varmistamista varten ja toimeenpanevan komitean 16 päivänä syyskuuta 1998 pysyvän Schengenin arviointi- ja soveltamiskomitean perustamisesta tekemän päätöksen kumoamisesta (EUVL L 295, 6.11.2013, s. 27).

• **Oikeusperusta**

Tämä säädösehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 77 artiklan 2 kohdan b ja d alakohtaan ja 79 artiklan 2 kohdan c alakohtaan.

SEUT-sopimuksen 77 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdan mukaan unioni kehittää politiikan, jonka tarkoituksena on varmistaa henkilöiden tarkastukset ja tehokas valvonta ulkorajojen ylittämisen yhteydessä ja ottaa vaiheittain käyttöön yhdenmukainen ulkorajojen valvontajärjestelmä. Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät tätä varten 77 artiklan 2 kohdan b ja d alakohdan nojalla tavallista lainsäätämisyhteistyötä noudattaen toimenpiteitä, jotka koskevat ulkorajoja ylittäviin henkilöihin kohdistuvia tarkastuksia, sekä muita toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen yhdenmukaisen ulkorajojen valvontajärjestelmän käyttöön ottamiseksi vaiheittain.

SEUT-sopimuksen 79 artiklan 2 kohdan c alakohdassa Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetaan valtuudet hyväksyä laittoman maahanmuuton ja luvattoman oleskelun suhteen toimenpiteitä, joita ovat esimerkiksi laittomasti maassa oleskelevien henkilöiden maasta poistaminen ja palauttaminen.

• **Toissijaisuusperiaate**

Tällä ehdotuksella pyritään varmistamaan EU:n ulkorajojen yhdenmukainen eurooppalainen valvonta. Tarkoituksena on, että muuttoliikettä ohjataan tehokkaasti ja turvallisuuden korkea taso unionissa turvataan ja samalla taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus unionissa. Alueella, jolla ei ole sisäisiä rajoja, laitton maahanmuutto yhden jäsenvaltion ulkorajojen läpi vaikuttaa kaikkiin muihin Schengen-alueen jäsenvaltioihin. Ilman sisärajoja toimiva alue voi olla kestävä vain, jos sen ulkorajoja turvataan ja suojataan tehokkaasti.

Koska unionin ulkorajojen valvonta on yhteinen etu, joka on toteutettava korkeatasoisten ja yhdenmukaisten unionin vaatimusten mukaisesti, jäsenvaltiot eivät voi saavuttaa tämän ehdotuksen tavoitteita riittävällä tavalla, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Tämän vuoksi unioni voi hyväksyä toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

• **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotuksen tarkoituksena on vastata uusiin haasteisiin ja poliittisiin realiteetteihin unionissa sekä muuttoliikkeen hallinnan että sisäisen turvallisuuden suhteen. Sillä lisätään eurooppalaisen raja- ja merivartioston käytettävissä olevien voimavarojen välineistöä erityisesti perustamalla eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvät joukot, joihin kuuluu 10 000 operatiivisen henkilöstön jäsentä ja joka huolehtii kattavasti rajaturvallisuuden haasteisiin EU:n ulkorajoilla ja palauttamisten yhteydessä. Sillä varmistetaan, että jäsenvaltiot toteuttavat ulkorajojen yhdenmukaisen valvontaa täysimääräisesti ja oikein yhden yhdenmukaisen monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin mukaisesti, että asianmukaisia toimia toteutetaan, jotta voidaan välttää kriisitilanteet ja reagoida tehokkaasti tällaisiin mahdollisiin tilanteisiin ulkorajoilla aikaisessa vaiheessa, ja että unionin tasolla toteutetaan kiireellisiä toimia, jos tilanne silti muodostuu kriittiseksi ja siihen on puututtava

suoraan kentällä. Kun otetaan huomioon ehdotuksen tavoitteet, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

- **Toimintatavan valinta**

Kuten 1 luvussa on selitetty, eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen perustaminen ja siihen liittyvien tarpeellisten liitännäistoimenpiteiden vahvistaminen ovat uusia olennaisia osia, jotka vaikuttavat merkittävästi eurooppalaisen raja- ja merivartioston toimintaan. Kun otetaan huomioon näiden muutosten merkittävyys, on tarpeen muuttaa eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta annettua asetusta (EU) 2016/1624. Se tarjoaa myös mahdollisuuden yhdistää muutettu Eurosur paremmin eurooppalaiseen raja- ja merivartiostoon sisällyttämällä Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1052/2013 muutetut kohdat uuteen asetukseen, kuten Eurosur-asetuksen arvioinnissa todettiin.

Ainoastaan asetuksen avulla saadaan aikaan sellainen yhdenmukaisuuden taso, jota tarvitaan ulkorajojen yhdenmukaisesti valvontaa varten ja varmistamaan viraston tehokas rooli palauttamisten yhteydessä. Lisäksi myös eurooppalainen raja- ja merivartiosto ja Eurosur on perustettu asetuksella, joten sama säädöstyyppi on asianmukainen myös ehdotukselle, jolla näitä kahta asetusta muutetaan ja ne yhdistetään.

- **Perusoikeudet**

Tässä ehdotuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Kaikki eurooppalaisen raja- ja merivartioston toimet, jotka liittyvät niin Euroopan raja- ja merivartiostoon kuin rajaturvallisuudesta ja palauttamisesta vastaaviin kansallisiin viranomaisiin, toteutetaan noudattaen täysimääräisesti perusoikeuskirjassa vahvistettuja perusoikeuksia, kuten oikeutta turvapaikkaan (perusoikeuskirjan 18 artikla), suojaa palauttamista vastaan (perusoikeuskirjan 19 artikla), oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen (perusoikeuskirjan 7 artikla), oikeutta henkilötietojen suojaan (perusoikeuskirjan 8 artikla) ja oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin (perusoikeuskirjan 47 artikla). Ehdotuksessa otetaan täysimääräisesti huomioon lapsen oikeudet ja haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden erityistarpeet.

Tämä asetusta on näin ollen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 6 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukainen.

3. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

EU:n rahoitusosuus Euroopan raja- ja merivartiostosta kuuluu jo unionin talousarvioon ja perustuu säädösehdotukseen liittyvään rahoitusselvitykseen, joka on liitetty eurooppalaisen raja- ja merivartioston perustamisesta annettua asetusta koskevaan komission ehdotukseen. Virastolle osoitettiin jonkin verran lisämäärärahoja myös ETIAS-järjestelmästä ja yhteentoimivuutta koskevasta säädöspaketista esitettyjen komission ehdotusten rahoitusselvityksissä.

Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen perustamiseen ja viraston oman kaluston hankintaan sekä tässä ehdotuksessa esitettyjen muiden uusien tai ajantasaistettujen tehtävien hoitamiseksi riittävällä tavalla nykyiseen vuosia 2019 ja 2020 koskevaan EU:n osuuteen on lisättävä 577,5 miljoonaa euroa osana nykyistä monivuotista rahoituskehystä. Tämä saattaa edellyttää monivuotista rahoituskehystä koskevassa asetuksessa säädettyjen erityisvälineiden käyttämistä. Vuosina 2021–2027 EU:n määrärahoja tarvitaan yhteensä 11 270 miljoonaa euroa kattamaan viraston ajantasaistetut tehtävät, jotka liittyvät pitkälti eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen toteuttamiseen ja viraston oman kaluston hankintaan. Näitä määriä täydennetään Schengenin säännöstöön osallistuvien maiden vastaavilla osuuksilla.

Vuosiksi 2021–2027 pyydetty EU:n rahoitusosuus voidaan rahoittaa 2. toukokuuta 2018 esitetystä monivuotista rahoitusesitystä koskevassa ehdotuksessa vahvistettujen enimmäismäärien puitteissa.

Henkilöresurssien osalta viraston henkilöstömäärän odotettiin olevan 1 000 viimeistään vuonna 2020. Virastolle osoitetaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen perustamiseksi lisähenkilöstöä siten, että uusia toimia on 750 vuonna 2019 ja 3 000 viimeistään vuonna 2025. Tämä lisähenkilöstö jakautuu tasan väliaikaisiin toimihenkilöihin ja sopimussuhteisiin toimihenkilöihin. Uudet toimet käytetään pitkälti operatiivisen henkilöstön jäsenten palkkaamiseen ja kouluttamiseen eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen luokkaa 1 varten. Tähän luokkaan kuuluu kuitenkin henkilöstöä myös ETIAS-keskusyksikön perustamista ja toimintaa varten.

Lisäksi virasto voisi käyttää edellä mainitun 3 000 toimen sisällä enintään 4 prosenttia pysyvien joukkojen kokonaismäärästä palkataksaan henkilöstön jäseniä tukemaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen perustamista (palkkaaminen, päivittäinen hallinnointi, operatiivinen suunnittelu ym.), operatiivisten paikallistoimistojen henkilöstön palkkaamista, viraston kaluston hankkimista, muita eurooppalaisen raja- ja merivartioston ja Eurosurin toimintaan liittyviä uusia tehtäviä, palauttamiseen liittyvän toimeksiannon lujittamista ja FADO-järjestelmästä vastuun ottamista.

Viraston määrärahojen lisäksi muuttoliikkeen ja rajaturvallisuuden alojen rahastoista tuetaan vuonna 2020 laajennetun Eurosurin toteuttamista jäsenvaltioiden osalta ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineessä (52,5 miljoonaa euroa) ja tulevan yhdenmätyn rajaturvallisuuden rahastossa (647,5 miljoonaa euroa) vuosiksi 2021–2027 olemassa olevien varojen kautta. Näistä varoista 10 prosenttia osoitetaan Eurosuriin. Asianomaiset toimet toteutetaan yhteistyössä toteutettavalla tai suoralla hallinnoinnilla.

Tähän ehdotukseen sisältyviä sääntöjä täydennetään hajautettuja virastoja koskevalla varainhoidon puiteasetuksella, myös näiden virastojen hallintotapaa koskevilla aiempaa vahvemmillä säännöillä, jotka koskevat petoksia, väärinkäytöksiä, eturistiriitoja ja sisäistä valvontaa.

4. VALMISTELUPROSESSI JA SIDOSRYHMIEN KUULEMINEN

Komissio osoitti vuonna 2017 Eurooppa-neuvostolle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle viisi etenemiskertomusta, jossa esiteltiin eurooppalaisen raja- ja merivartioston

toimintavalmiiksi saattamisessa saavutettua kehitystä ja analysoitiin esiin tulleita puutteita. Näistä kertomuksista keskusteltiin usein neuvostossa ja niitä esiteltiin Euroopan parlamentin asianomaisissa valiokunnissa.

Komissio asetti helmikuussa antamassaan tiedonannossa¹⁰ unionin tulevalle monivuotiselle rahoituskehykselle painopisteet ja useita vaihtoehtoja, joissa unionin täysin yhdenmukaisen rajavalvontajärjestelmän keskiössä on vahva ja täysin toimintakykyinen eurooppalainen raja- ja merivartiosto. Komissio toisti seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskevaan ehdotukseen liitettyssä, 2. toukokuuta 2018 annetussa tiedonannossa¹¹ sitoumuksensa työskennellä tätä tavoitetta kohti ja ehdotti noin 10 000 rajavartijan muodostamien pysyvien joukkojen perustamista.

Viraston hallintoneuvosto piti 5. heinäkuuta epävirallisen seminaarin, jossa keskusteltiin viraston tulevasta lainsäädäntökehyksestä. Komissiolle on toimitettu tiedoksi kirjallinen pöytäkirja tapaamisesta sekä kahdeksan jäsenvaltion erilliset kannat. Lisäksi viraston uudesta toimeksiannosta keskusteltiin 9. heinäkuuta maahanmuutto-, raja- ja turvapaikka-asioiden strategisen komitean kokouksessa, jossa jäsenvaltioiden edustajat esittivät alustavat näkemyksensä monivuotista rahoituskehystä koskevaan ehdotukseen sisältyvistä ajatuksista. Komissio on tehnyt asetuksen N:o 1052/2013 22 artiklan 3 kohdan mukaisesti Eurosuria koskevan kokonaisarvion. Kertomus tästä arviosta on ehdotuksen liitteenä. Arviointikertomuksessa todettiin, että Eurosur-puitteet ovat saavuttaneet tavoitteensa, mutta Eurosurin toimintaa voitaisiin parantaa kehittämällä sitä teknisestä tietojärjestelmästä tietojenvaihdon ja yhteistyön hallinnoinnin kehykseksi. Tämän jälkeen kuultiin Eurosuria käsittelevää asiantuntijaryhmää, jonka virasto perusti ja jota se hallinnoi Eurosurin täytäntöönpanon tueksi, sekä erityistä Eurosur-asiantuntijaryhmää, jonka komissio perusti arviointiprosessista keskustelemista ja sen seuraamista varten ja voimassa olevaan asetukseen tehtävistä muutoksista keskustelemista varten. Komissio piti 6. ja 7. helmikuuta 2018 erityisen seminaarin, jossa keskusteltiin Eurosuriin liittyvistä teknologisista ja teollisista näkökohdista. Siihen osallistui toimialojen edustajia, tutkijoita ja hallitusten asiantuntijoita EU:n jäsenvaltioista, EU:n toimielimistä ja virastoista. Voidakseen paremmin arvioida ehdotuksen mukaisten muutosten kustannushyödyn komissio on tilannut tutkimuksen, jossa arvioidaan Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) mahdollisten kehittämisvaihtoehtojen erin vaihtoehtoja.

Vaikutustenarviointi päätettiin olla toteuttamatta, kun otettiin huomioon Eurooppa-neuvoston 28. kesäkuuta 2018 esittämä kehoitus vahvistaa Euroopan raja- ja merivartiostoa tukiroolia, johon kuuluu yhteistyö kolmansien maiden kanssa, laajentamalla sen toimeksiantoa ja tarve noudattaa tätä kehoitusta asianmukaisessa ajassa.

5. EHDOTUKSEEN SISÄLTYVIEN SÄÄNNÖSTEN YKSITYISKOHTAISET SELITYKSET

¹⁰ Komission tiedonanto *Uuden, modernin monivuotisen rahoituskehyn avulla tuloksiin EU:n painopistealoilla vuoden 2020 jälkeen* (COM(2018) 98).

¹¹ Komission tiedonanto *Nykyaikainen talousarvio unionille, joka suojelee, puolustaa ja tarjoaa mahdollisuuksia – monivuotinen rahoituskehys vuosiksi 2021–2027* COM(2018) 321.

Ehdotuksessa (8 artikla) otetaan käyttöön **yhdennettyä rajaturvallisuutta koskeva monivuotinen strateginen toimintapoliittinen sykli**, jolla varmistetaan, että eurooppalainen raja- ja merivartiosto panee Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta täytäntöön tehokkaasti. Monivuotinen sykli muodostaa yhteentoimivan, yhtenäisen ja jatkuvan prosessin strategisten suuntaviivojen antamiseksi kaikille asianosaisille toimijoille unionin tasolla ja jäsenvaltioissa rajaturvallisuuden ja palauttamisen alalla, jotta Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta voidaan panna täytäntöön johdonmukaisella, yhtenäisellä ja järjestelmällisellä tavalla. Sykli alkaa Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta koskevalla poliittisella ohjauksella, joka annetaan komission delegoidulla säädöksellä. Ohjaus pannaan tämän jälkeen täytäntöön Euroopan raja- ja merivartiostoviraston valmistelemalla teknisellä ja operatiivisella strategialla ja jäsenvaltioiden valmistelevilla kansallisilla strategioilla. Näiden kolmen vaiheen täytäntöönpanosta tehdään arviointi seuraavan syklin valmistelua varten.

Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen perustamista koskevan ehdotuksen pääkohdat ja muiden **keskeisten voimavarojen** parannukset (ks. erityisesti 5 artiklan 2 kohta, 55–60 artikla, 63 ja 64 artikla).

- Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen olennaiset osat selitetään edellä 1 luvussa erityisesti sen kokoonpanon, koon, toiminnan laajuuden, pakollisen luonteen ja toimeenpanovaltuuksien soveltamisen osalta.
- Pysyvien joukkojen monitahoisen luonteen huomioon ottamiseksi ehdotuksessa otetaan käyttöön **eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen** operatiivisen henkilöstön käsite, joka tarkoittaa rajavartiotoita, palauttamisessa avustavia saattajia, palauttamisasiantuntijoita ja muuta henkilöstöä. Tämä henkilöstö on käytettävissä kolmentyyppisissä ryhmissä, jotka tukevat rajaturvallisuutta, palauttamisia ja muuttoliikkeen hallintaa.
- **Jäsenvaltioiden yksittäiset osuudet eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin** määritellään liitteissä IV ja V. Näiden yksittäisten osuuksien jakautuminen perustuu nopean toiminnan reserviä varten laadittuun jakoperusteeseen, joka vahvistetaan nykyisen eurooppalaista raja- ja merivartiostoa koskevan asetuksen liitteessä I.
- Komissio tekee eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen toiminnasta ja kokoonpanosta **väliarvioinnin**. Komissio saattaa harkita väliarvioinnin perusteella asianomaisten liitteiden muuttamista.
- Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen yhteisen ammatillisen kulttuurin varmistamiseksi niistä lähetetyille ryhmille olisi annettava **erityistä koulutusta ja oma virkapuku**.
- Viraston olisi kehitettävä **voimavarat omia johto- ja valvontarakenteitaan varten** eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen ryhmien lähettämiseksi kolmansien maiden alueelle.
- Jotta voitaisiin paikata jatkuva vajaus kaluston vapaaehtoisessa kokoamisessa jäsenvaltioilta erityisesti suurikokoisen kaluston osalta, virastolla olisi oltava **oma kalusto** käytettäväksi yhteisissä operaatioissa, nopeissa rajainterventioissa

tai muissa operatiivisissa toimissa. Virasto on voinut lain mukaan hankkia tai vuokrata oman kalustonsa vuodesta 2011, mutta budjettivarojen puute on merkittävästi haitannut tätä mahdollisuutta. Kun vuoden 2016 asetus hyväksyttiin, virastolle annettiin erityiset 40 miljoonan euron määrärahat pieni- ja keskikokoisen kaluston hankkimiseen, ja virasto on edistynyt näiden mahdollisuuksien käyttämisessä. Näiden tapahtumien luonnollisena seurauksena ja vastatakseen eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen perustamisen taustalla oleviin tavoitteisiin komissio varasi vuosien 2021–2027 monivuotisessa rahoituskehyksessä merkittävät kokonaismäärärahat **virastolle sellaisen tarvittavan ilma-, meri- ja maakaluston hankkimiseen**, joka vastaa operatiivisia tarpeita.

- Tarvittavan, erityisesti suurikokoisen, kaluston hankkiminen voi olla pitkä prosessi, mutta viraston omasta kalustosta olisi tultava lopulta operatiivisten toimien perusta. Jäsenvaltioilta pyydetäisiin lisäksi osallistumista poikkeusolosuhteissa. Pääasiassa eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen teknisen miehistön olisi käytettävä viraston kalustoa. Jotta voidaan varmistaa ehdotettujen taloudellisten resurssien tehokas käyttö, prosessi perustuu **monivuotiseen strategiaan**, josta hallintoneuvosto päättää mahdollisimman aikaisin ja jonka mukana esitetään toimintasuunnitelma.
- Jotta viraston työtä voidaan helpottaa niissä jäsenvaltioissa, joissa toteutetaan sen operatiivisia toimia ulkorajoilla ja palauttamisten yhteydessä, sillä on mahdollisuus perustaa **paikallistoimistoja** kyseisiin jäsenvaltioihin operatiivisten toimien toteuttamisen ajaksi. Näiden paikallistoimistojen rooli on toimia yhdystahona viraston ja isäntjäsenvaltioiden välillä, varmistaa koordinointi, viestintä ja logistinen tuki ja taata kaikkien näihin operatiivisiin toimiin liittyvien prosessien sujuvuus. Paikallistoimistot perustetaan maantieteellisesti lähelle alueita, joissa operatiiviset toimet toteutetaan.

Ehdotuksessa (9 ja 67 artikla) perustetaan **eurooppalainen raja- ja merivartioston yhdennetyn suunnittelun kehys**. Suunnittelussa yhdistetään erilaiset rajavartioiden sekä jäsenvaltioiden ja viraston palauttamisviranomaisten suunnitteluprosessin lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Yhdennetty suunnittelu seuraa Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta koskevassa monivuotista strategista toimintapoliittista sykliä.

- Ehdotuksessa vahvistetaan vakiomenetelmä, jossa **suunnittelu perustuu viraston laatimiin skenaarioihin**. Näissä riskianalyysiin pohjautuvissa skenaarioissa otetaan huomioon geopoliittinen tilanne, ja viraston hallintoneuvosto hyväksyy ne.
- Ehdotuksessa otetaan käyttöön eurooppalaisen raja- ja merivartioston **voimavarojen kehittämisen suunnittelu**. Se on mekanismi, jolla pyritään tarkastelemaan jäsenvaltioiden ja viraston pitkän aikavälin suunnitelmia ja kokoamaan ne. Tarkoituksena on löytää mahdollisuuksia koulutuksen, teknisen ja operatiivisen standardoinnin, yhteisten kalustohankintojen sekä tutkimuksen ja kehittämisen aloilla. Virasto hankkii uusia voimavaroja jäsenvaltioiden

yksilöllisten tarpeiden tukemiseksi, ja sillä on myös keskeinen rooli koko eurooppalaisen raja- ja merivartioston voimavarojen kehittämisen koordinoinnissa.

- Voimavarojen kehittämisen suunnittelun avulla saadaan aikaan **eurooppalaisen raja- ja merivartioston voimavaroja koskeva etenemissuunnitelma**, jonka viraston hallintoneuvosto hyväksyy ja joka liitetään tekniseen ja operatiiviseen yhdenmukaisen rajaturvallisuuden strategiaan. Voimavaroja koskevassa etenemissuunnitelmassa annetaan strategiset linjaukset eurooppalaisen raja- ja merivartioston voimavarojen kehittämistä varten. Sen myötä laaditaan hankintasuunnitelmat ja teknologiaa koskevat etenemissuunnitelmat. Hankintasuunnitelmat auttavat jäsenvaltioita ja virastoa kaluston hankinnassa ja vuokrauksessa.¹² Teknologiaa koskevien etenemissuunnitelmien tuella virasto voi kartoittaa keskeiset tutkimusaiheet¹³, ja ne otetaan huomioon sekä operatiivisia toimia että tutkimusta tukevien EU:n välineiden suunnittelussa yhdenmukaisen rajaturvallisuuden ja palauttamisen alalla.
- Ehdotuksella lisään **valmiussuunnittelua** koskevia olemassa olevia vaatimuksia jäsenvaltioiden tasolla osana yhdenmukaisen suunnittelun prosessia. Valmiussuunnittelussa puututaan kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin ja resursseihin, jotta voimavaroja voidaan vahvistaa. Tämä koskee myös logistiikkaa ja tukea korkean vaikutustason tilanteessa ulkorajoilla ja kapasiteettia tukea Euroopan raja- ja merivartiostoon koordinoimien lisävoimavarojen käyttöönottoa. Näihin suunnitelmiin olisi edelleen sovellettava laadunvalvontamekanismia osana haavoittuvuusarviointimekanismia.
- **Operatiivista suunnittelua** jäsenvaltioiden ja viraston välillä koordinoidaan osana Eurosurin viraston laatimien yhteisiä rajaoperaatioita koskevien suunnitelmien¹⁴ mukaisesti.

Ehdotuksessa (18 artikla ja sitä seuraavat) **yhdistetään Eurosur eurooppalaista raja- ja merivartiostoa** koskevaan asetukseen eurooppalaisen raja- ja merivartioston toiminnan kannalta tarpeellisenä osana.

- Eurosurista kehitetään hallinnointikehys ja jäsenvaltioiden niiden kansallisten viranomaisten, jotka vastaavat rajaturvallisuudesta ja viraston välistä tietojenvaihtoa ja yhteistyötä varten. Sen perustana ovat jäsenvaltioiden ja viraston käyttämät eri tietojärjestelmät sekä **kansallisten koordinoitikeskusten roolin ja toimivallan laajentaminen**.
- Ehdotuksessa **yksinkertaistetaan nykyisen Eurosur-asetuksen nykyisiä osia ja parannetaan Eurosurin reaktiokykyä**. Tiettyä nykyisen Eurosur-asetuksen

¹² Eurooppalaista raja- ja merivartiostoa koskevan asetuksen 38 artiklan mukaisesti.

¹³ Eurooppalaista raja- ja merivartiostoa koskevan asetuksen 37 artiklan mukaisesti.

¹⁴ Sellaisina kuin se on kuvattuina eurooppalaista raja- ja merivartiostoa koskevan asetuksen 16 artiklassa.

tekniset osat siirretään toimeenpanosäädöksiin, jotta niiden tekninen toteuttaminen selkeytyisi sekä jousto ja mahdolliset operatiiviset päivitykset mahdollistuisivat. Samalla varmistettaisiin niiden sitova luonne.

Ehdotuksella **laajennetaan Eurosurin nykyistä soveltamisalaa** maa- ja merirajojen valvonnasta **rajavalvontaan** (lisäämällä rajanylityspaikoilla suoritettavia rajatarkastuksia sekä ilmarajojen valvontaa, joista jäsenvaltiot nykyään raportoivat vapaaehtoisesti), jotta ulkorajoilta saadaan kattava tilannetietoisuus ja reaktiokyvyn kattavuutta voidaan laajentaa. Virasto kehittää uudentyyppistä virastojen välistä yhteistyötä ilmailualan viranomaisten kanssa, jotta ilma-alusten ja droonien aiheuttamat uudet uhat voidaan havaita ja niihin voidaan vastata paremmin.

Tällä ehdotuksella **parannetaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston tilannetietoisuutta, riskien analysointia ja estämistä sekä reagointikykyä** seuraavasti:

- Eurooppalaisen raja- ja merivartioston **riskianalyysitoiminnon lujittamiseksi** yhdenmukaistetaan eri tiedonlähteet ja menetelmät, Eurosurin ja toisaalta viraston ja jäsenvaltioiden Frontexin riskianalyysiverkon yhdennetyn riskianalyysimallin kautta käyttämät rajaosuudet ja vaikutustasot sekä haavoittuvuusarviointi (31 artikla).
- Ehdotuksessa parannetaan Eurosurin pohjalta eurooppalaisen raja- ja merivartioston **tilannetietoisuutta** (29 artikla). Siinä yhdistetään nykyinen rajan läheisen alueen yhteinen tiedustelutilannekuva, johon kootaan tietoja rajan läheisestä alueesta, Euroopan tilannekuvaan, joka vastaa nykyisessä asetuksessa Schengen-alueella koottua tietoa. Edelleen liikkuminen kuuluu nyt tilannekuvaan, jolla arvioidaan muuttoliiketilannetta EU:n ulkorajoilla sekä strategisella että taktisella tasolla. Jäsenvaltiot ja virasto voivat käyttää näitä tietoja ja osallistua niiden toimittamiseen suoraan Eurosurissa kansallisten koordinoitikeskusten kautta.
- Nykyisessä Eurosur-asetuksessa tarkoitettu ”valvontavälineiden yhteinen käyttö” korvataan **Eurosurin koostamispalvelujen** mekanismilla, joka vahvistetaan muodollisesti (29 artikla). Eurosurin koostamispalvelujen kautta virasto tarjoaa kansallisille koordinoitikeskuksille ja itselleen asiaankuuluvaa ulkorajoihin liittyvää tietoa. Eurosurin koostamispalveluja toimitetaan edelleen viraston ja kolmansien osapuolien välisen yhteistyön kautta. Virasto jatkaa Copernicus-avaruusohjelman maanseurantasatelliitin palvelujen käyttämistä seuratakseen rajan läheistä aluetta, mutta kehittää muiden EU:n virastojen ja kansainvälisten kumppanien kanssa uusia Eurosurin koostamispalveluja Eurosurin uuden laajuuden huomioimiseksi. Tällaista virastojen välistä yhteistyötä olisi toteutettava esimerkiksi ilmarajojen valvonnassa viraston, eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon hallinnoijan (Eurocontrol) ja Euroopan lentoturvallisuusviraston (EASA) välillä.
- Ehdotuksessa (30 artikla) otetaan käyttöön vaatimus Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden **strategisesta riskianalyysistä**, jonka Euroopan raja- ja merivartiostovirasto valmistelee joka toinen vuosi ja joka tarjoaa pitkän aikavälin

pohdintaa ja analyysijä tulevia vuosia varten. Tämä analysointi on komissiolle lähtökohta Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden monivuotisen strategisen toimintapolitiittisen syklin aloittamiselle. Strategiset riskianalyysit vaikuttavat korkean tason skenaarioihin, joihin yhdenmukaisesti suunnittelu pohjautuu.

- Koska haavoittuvuusarviointi ja asetuksella (EU) N:o 1053/2013 perustettu Schengenin arviointimekanismi ovat täydentäviä mekanismeja, joilla varmistetaan **Schengen-alueen moitteettoman toiminnan eurooppalainen laadunvalvonta**, komission ja eurooppalaisen raja- ja merivartioston välille on saatava aikaan selkeä järjestely säännöllisestä tuloksista koskevasta tietojenvaihdosta, jotta näiden mekanismien välinen synergia voidaan maksimoida (34 artikla).
- Jotta voitaisiin puuttua paremmin kriisitilanteisiin, joissa tilanne aiheuttaa rajaosuuden tasolla riskin Schengen-alueen toiminnalle, Eurosurin luodaan uusi, neljäs vaikutustaso eli ”kriittinen”. ”Kriittinen” vaikutustaso käynnistää automaattisesti Euroopan raja- ja merivartiostoviraston pysyvien joukkojen reaktion 35, 36 ja 42 artikla).
- Komissio ehdottaa **muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien** osalta uusia säännöksiä (41 artikla), joilla varmistetaan yhdenmukaisuus tämän ehdotuksen kanssa esitettävän Euroopan unionin turvapaikkavirastoa koskevan asetuksen kanssa. Komissio ehdottaa, että muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toiminnan käynnistämistä laajennetaan. Niiden käyttöönotto edellyttää pyyntöä asianomaiselta jäsenvaltiolta, mutta ei sitä ei ole enää rajattu suhteettomiin muuttoliikkeeseen liittyviin haasteisiin. Komissio vastaa käytännön koordinoinnista, mikä näkyy jo nykyisessä asetuksessa, sekä jäsenvaltioiden esittämisen pyyntöjen koordinoinnista sekä tarpeen arvioinnista. Näin varmistetaan asianomaisten unionin virastojen eri toimien välinen yhdenmukaisuus sekä virastojen ja jäsenvaltioiden resurssien synergia.
- Ehdotuksessa (42 artikla) vahvistetaan nykyisten säännösten pohjalta pääjohtajan roolia **ehdottaa konkreettisia viraston operatiivisia toimia asianomaisille jäsenvaltioille**, kun ne ovat perusteltuja haavoittuvuusarvioinnin tai riskianalyysin tulosten perusteella tai kun yhdellä tai useammalla rajaosuudella todetaan kriittinen vaikutustaso. Jos tällaisiin ehdotettuihin toimiin ei liity koordinointia, komissiolle olisi ilmoitettava tästä, jotta se voi arvioida tilanteen ja päättää, tarvitaanko mahdollisesti lisätoimia kiireellisiä toimia EU:n ulkorajoilla edellyttäviä tilanteita koskevan 43 artiklan mukaisesti.

Ehdotuksella **parannetaan tietojenvaihtoa ja yhteistyötä** eurooppalaisen raja- ja merivartioston sisällä (ks. 12 artikla yleisesti):

- Toimeenpanosäädöksissä yksilöidään tarkemmin se, minkätyyppisiä tietoja annetaan Eurosurin puitteissa, mutta myös se, mitkä tahot ovat vastuussa erityisten tietojen keräämisestä, käsittelystä, arkistoinnista ja toimittamisesta,

raportoinnin enimmäismääräajoista, tietoturvasta ja tietosuojaperiaatteista (ks. esim. 25 artikla).

- **Virasto valvoo reaaliajassa** sekä verkostojen ja järjestelmien teknistä tilaa että jäsenvaltioiden toimittamien tietojen laatua ja jakaa nämä tiedot käyttäjille olennaisena osana Eurosur-puitteiden luotettavuutta (24 artikla).
- **Viestintäverkko** kehitettiin nykyisen Eurosur-asetuksen yhteydessä. Sen kautta voidaan vaihtaa EU:n turvallisuusluokiteltuja tietoja jäsenvaltioiden ja viraston välillä. Tätä viestintäverkkoa käytetään nyt (14 ja 15 artikla) kaikkeen eurooppalaisen raja- ja merivartioston eri osien väliseen tietojenvaihtoon, ja sen luokitus nostetaan tasosta RESTREINT UE/EU RESTRICTED tasoon CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL tietoturvallisuuden ja toimijoiden välisen luottamuksen parantamiseksi.
- Virasto kehittää **tekniset standardit**, joilla parannetaan tietojenvaihtoa, kun taas **tietojen turvaamista** parannetaan kansallisten koordinoitikeskusten kautta (16 artikla).

Ehdotuksessa parannetaan **EU:n toimia palauttamisen alalla** (ks. 49 artikla ja sitä seuraavat artikkelit) seuraavasti.

- Tässä asetuksessa laajennetaan viraston toimeksiantoa tarjota **jäsenvaltioille teknistä ja operatiivista apua palauttamismenettelyissä** ilman, että tämä kuitenkaan vaikuttaa jäsenvaltioiden vastuuseen palauttamispäätösten antamisessa, esimerkiksi palauttamispäätösten valmistelussa, kolmansien maiden kansalaisten tunnistamisessa ja muissa palauttamista edeltävissä ja palauttamiseen liittyvissä toimissa.
- Jäsenvaltioiden avustamiseksi virastolla on myös seuraavat tehtävät:
 - sellaisen viitemallin kehittäminen palauttamistapausten hallintojärjestelmää varten, jossa kuvataan kansallisten palauttamisen hallintaa koskevien järjestelmien rakenne;
 - kansallisten järjestelmien kehittämisen tukeminen tai niiden mukauttaminen malliin;
 - keskusjärjestelmän ja viestintäinfrastruktuurin perustaminen kansallisten palauttamisen hallintaa koskevien järjestelmien kanssa tai niiden välille kaikkien niiden tietojen käsittelemiseksi, joita virasto tarvitsee teknisen ja operatiivisen avun antamiseksi asetuksen mukaisesti.
- **Yhteistyön lisääminen kolmansien maiden kanssa:** kolmansien maiden muualla ja omassa maassaan toteuttamissa palauttamistoimissa auttaminen esimerkiksi lähettämällä eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviä joukkoja kolmansiin maihin sekä lisäämällä yhteistyötä kolmansien maiden viranomaisten kanssa palauttamisten alalla, myös matkustusasiakirjojen hankkimisessa.

- **Viraston henkilötietojen käsittelyyn liittyvän toimeksiannon lujittaminen** sen palauttamiseen liittyvien toimien yhteydessä sekä tietojenvaihto kolmansien maiden ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa palauttamistoimista.

Ehdotuksella **parannetaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston ulkoista ulottuvuutta (ks. 72–79 artikla):**

- Eurooppalainen raja- ja merivartiosto saa toimia kolmansissa maissa ilman, että toiminta on rajoitettu naapureina oleviin kolmansiin maihin. Tämä koskee myös edellä tarkoitettua palauttamista.
- Ehdotuksessa **kuvataan, millaisin edellytyksin virasto tarjoaa kolmansille maille teknistä ja operatiivista apua**. Viraston operaatiot voidaan toteuttaa asianomaisen kolmannen maan millä tahansa rajoilla, tarvittaessa operatiivisen alueen naapurissa olevan jäsenvaltion tai olevien jäsenvaltioiden suostumuksella.
- Ehdotuksella parannetaan tietojenvaihtoa kolmansien maiden kanssa Eurosurin puitteissa kansallisten koordinaatiokeskusten kautta ja säilyttäen jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliset perinteiset suhteet. Säännöksissä esitetään, millä edellytyksillä kolmansien maiden viranomaisien kanssa vaihdetaan tietoja ja näille voidaan tarjota Eurosurin koostamispalveluja.
- (Uudelleen laaditun) maahanmuuttoalan eurooppalaisen yhteyshenkilöverkoston perustamista koskevan komission ehdotuksen mukaisesti **maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden rooli** tietojenvaihdossa ja yhteistyössä tunnustetaan. Eurooppalaisen yhteyshenkilöverkoston lisäksi luodaan virallisesti yhteydet kansallisten koordinaatikeskusten ja viraston kanssa.
- **Komission rooli kolmansien maiden kanssa tehtävässä yhteistyössä selkiytetään:** komissio tukee jäsenvaltioita ja virastoa kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön alalla valmistelemalla mallisäännöksiä ja tarkistamalla, ovatko kahden- ja monenvälisten sopimusten ja työjärjestelyjen asianomaiset määräykset asetuksen mukaisia.

Komissio ehdottaa 27. maaliskuuta 2017 annettujen neuvoston päätelmien pohjalta, että FADO-järjestelmä (*False and Authentic Documents Online*) yhdistetään eurooppalaisen raja- ja merivartioston puitteisiin. FADO on eurooppalainen kuvantallennusjärjestelmä, joka on tarkoitettu jäsenvaltioiden väliseen tietojenvaihtoon aidoista ja väärennetyistä asiakirjoista. Sitä hallinnoi tällä hetkellä neuvoston pääsihteeristö. Tällainen yhteinen unionin kuvajärjestelmä on erittäin hyödyllinen väline asiakirjaväärennösten torjunnassa, sillä se helpottaa niiden havaitsemista. FADO-järjestelmän sisällyttäminen eurooppalaisen raja- ja merivartioston puitteisiin mahdollistaa sen, että virasto alkaa hallinnoida sitä. **FADO-järjestelmän sisällyttämisellä saavutetaan seuraavat tulokset (80 artikla):**

- Jotta jäsenvaltioita voitaisiin tukea asiakirjojen aitouden tarkastamisessa rajalla, päätöksen mukaan virasto ottaa hoitaakseen **FADO-järjestelmän**

(*False and Authentic Documents Online*) ja mukauttaa sitä nykyisiin ja tuleviin vaatimuksiin. Neuvoston yhteinen toiminta 98/700/YOS 3 päivältä joulukuuta 1998 kumotaan kokonaisuudessaan. Eurooppalaista raja- ja merivartiostoa koskeva asetus korvaa sen siten, että virasto voi ottaa nykyisen järjestelmän hoitaakseen. Toimeenpanosäännökset vahvistetaan toimeenpanosäädöksissä. Näin varmistetaan jäsenvaltioiden asiantuntijoiden osallistuminen (nykyisen 6 artiklan komitean kautta) ja se, että järjestelmää voidaan mukauttaa tuleviin tarpeisiin.

- FADO-järjestelmän **monikerroksinen rakenne** olisi säilytettävä, sillä asiakirjoista on tarpeen antaa eri tasoisia tietoja eri sidosryhmille, myös suurelle yleisölle. **Siirtymäkaudella** olisi varmistettava, että nykyinen FADO-järjestelmä on toimintakelpoinen siihen asti kunnes uusi järjestelmä tulee toimintaan ja että olemassa olevat tiedot siirretään uuteen järjestelmään jäsenvaltioiden tietojen omistajien ominaisuudessa antamalla suostumuksella.

Ehdotuksessa käsitellään myös useita viraston hallintotapaan ja hallinnollisiin kysymyksiin liittyviä näkökohtia.

- Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen perustamisen ja viraston toimeksiannon yleisen ja erityisesti palauttamisia koskevan laajentumisen vuoksi nimitetään **kolme varapääjohtajaa** nykyisessä asetuksessa säädetyn yhden varapääjohtajan sijasta (105 artikla). Kaikille näille **kolmelle varapääjohtajalle olisi osoitettava oma vastuualueensa**.
- Koska virasto on keskeisen tärkeä osa eurooppalaista raja- ja merivartiostoa, joka vastaa ulkorajojen yhdenmukaistamisesta valvonnasta, ja komissiolla on tärkeä rooli Euroopan yhdenmukaistamisen rajaturvallisuuden monivuotisessa strategisessa toimintapolitiisessa syklissä (ks. 8 artikla), komission vastuu viraston hallinnoinnissa olisi saatettava vastaamaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 12 päivänä heinäkuuta 2012 hyväksymiä **unionin hajautettuja virastoja koskevan yhteisen lähestymistavan periaatteita** (esim. varapääjohtajien nimittämisen yhteydessä, 105 artikla).
- Ehdotuksessa perustetaan **komitea**, joka avustaa komissiota valmistelemaan useita asetuksessa säädettyjä toimeenpanosäädöksiä. FADOn suhteen olisi käytettävä nykyistä 6 artiklan komiteaa (117 artikla).

Ehdotuksessa toistetaan nykyisen asetuksen säännökset, jotka koskevat Irlantia ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa.

Komissio katsoo, että edellä mainitut muutokset ovat välttämättömiä sen takaamiseksi, että eurooppalainen raja- ja merivartiosto on hyvin varustettu, tehokas ja täysin toimintakelpoinen. Näin voidaan varmistaa tuloksellinen tuki jäsenvaltioille unionin ulkorajojen suojelussa.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta
sekä neuvoston yhteisen toiminnan 98/700/YOS, Euroopan parlamentin ja neuvoston
asetuksen (EU) N:o 1052/2013 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU)
N:o 2016/1624 kumoamisesta**

*Euroopan komission panos EU-johtajien kokoukseen
Salzburgissa 19. ja 20. syyskuuta 2018*

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka
ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen
77 artiklan 2 kohdan b ja d alakohdan sekä 79 artiklan 2 kohdan c alakohdan,
ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,
sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu
kansallisille parlamenteille,
ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁵,
ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹⁶,
noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,
sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ulkorajojen valvontaa koskevan unionin politiikan tavoitteena on kehittää ja ylläpitää jäsenvaltioiden ja unionin tasolla Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta, mikä on välttämätön edellytys henkilöiden vapaalle liikkuvuudelle unionissa sekä olennainen osa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen. Euroopan yhdennetty rajaturvallisuus on keskeisessä asemassa parannettaessa muuttoliikkeen hallintaa. Tavoitteena on hallita tehokkaasti ulkorajojen ylittämistä sekä vastata muuttoliikkeeseen liittyviin haasteisiin ja mahdollisiin tuleviin uhkiin näillä rajoilla siten, että voidaan puuttua vakavaan rajat ylittävään rikollisuuteen sekä varmistaa sisäisen turvallisuuden korkea taso unionissa. Samanaikaisesti on tarpeen toimia perusoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen sekä tavalla, jolla taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus unionissa.

¹⁵ EUVL C, , s.

¹⁶ EUVL C, , s.

- (2) Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto perustettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 2007/2004¹⁷. Se aloitti toimintansa 1 päivänä toukokuuta 2005 ja on siitä alkaen menestyksekkäästi avustanut jäsenvaltioita ulkorajojen turvallisuuden operatiivisten seikkojen täytäntöönpanossa yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden kautta sekä analysoimalla riskejä, vaihtamalla tietoja, hoitamalla suhteita kolmansiin maihin ja palauttamalla palautettavia henkilöitä.
- (3) Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivalle virastolle on annettu uusi nimi, Euroopan raja- ja merivartiovirasto, jäljempänä 'virasto', ja sen tehtäviä on laajennettu siten, että kaikki sen toimet ja menettelyt jatkuvat täysimääräisesti Viraston päätehtävänä olisi oltava teknisen ja operatiivisen strategian luominen osana yhdenmukaista rajaturvallisuutta koskevaa monivuotista strategista toimintapoliittista sykliä, rajavalvonnan tehokkaasta toiminnasta huolehtiminen ulkorajoilla, riskianalysien ja haavoittuvuusarviointien tekeminen, operatiivisen ja teknisen lisäavun antaminen jäsenvaltioille ja kolmansille maille yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden kautta, toimenpiteiden käytännön toteutuksen varmistaminen kiireellisiä toimia edellyttävissä tilanteissa ulkorajoilla, teknisen ja operatiivisen avun antaminen merihädässä olevien henkilöiden etsintä- ja pelastusoperaatioiden tukemiseksi, palautusoperaatioiden ja palautusinterventioiden järjestäminen, koordinointi ja toteuttaminen sekä teknisen ja operatiivisen avun antaminen kolmansien maiden palauttamistoimille.
- (4) Sen jälkeen kun muuttoliikekriisi alkoi vuonna 2015 komissio on toteuttanut tärkeitä aloitteita unionin rajojen suojelemisen parantamiseksi. Ehdotus Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston toimeksiannon laajentamiseksi merkittävästi esitettiin joulukuussa 2015, ja siitä käytiin ennätyksellisen nopeat neuvottelut vuoden 2016 aikana. Euroopan raja- ja merivartiovirastoa koskeva asetus tuli voimaan 6 päivänä lokakuuta 2016.
- (5) Unionin puitteita ulkorajojen valvonnan, palauttamisten ja turvapaikka-asioiden alalla on kuitenkin parannettava entisestään. Tätä varten ja tueksi nykyisille ja tuleville suunnitelluille operatiivisille toimille eurooppalaista raja- ja merivartiostoa olisi uudistettava antamalla Euroopan raja- ja merivartiovirastolle vahvempi toimeksianto ja erityisesti tarjoamalla sille tarvittavat voimavarat sellaisten eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen muodossa, joissa on 10 000 operatiivisen henkilöstön jäsentä ja joilla on toimeenpanovalta tukea jäsenvaltioita tuloksellisesti kentällä näiden toimissa ulkorajojen suojaamiseksi, edelleen liikkumisen torjumiseksi ja sääntöjenvastaisesti maahan tulleiden henkilöiden palauttamisten toteuttamiseksi tehokkaasti.
- (6) Eurooppa-neuvosto kehotti 28 päivänä kesäkuuta 2018 antamissaan päätelmissä vahvistamaan Euroopan raja- ja merivartioviraston tukiroolia, johon kuuluu yhteistyö kolmansien maiden kanssa, lisäämällä sen resursseja ja laajentamalla sen toimeksiantoa, EU:n ulkorajojen tehokkaan valvonnan varmistamiseksi ja sääntöjenvastaisesti maahan tulleiden henkilöiden tehokkaan palauttamisen vauhdittamiseksi merkittävästi.

¹⁷ Neuvoston asetus (EY) N:o 2007/2004, annettu 26 päivänä lokakuuta 2004, Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston perustamisesta (EUVL L 349, 25.11.2004, s. 1).

- (7) On tarpeen valvoa tehokkaasti ulkorajojen ylittämistä, vastata muuttoliikkeeseen liittyviin haasteisiin ja mahdollisiin tuleviin uhkiin ulkorajoilla, varmistaa sisäisen turvallisuuden korkea taso unionissa, turvata Schengen-alueen toiminta ja kunnioittaa kaiken perustana olevaa yhteisvastuun periaatetta. Lisäksi olisi hallittava muuttoliikettä ennakoivasti esimerkiksi tarvittavin kolmansissa maissa toteutettavin toimin. Edellä esitetyn perusteella on tarpeen vahvistaa eurooppalaista raja- ja merivartiostoa ja laajentaa Euroopan raja- ja merivartiostojen toimintaa. Virastoon pitäisi kuulua pääasiassa eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvät joukot, joihin kuuluu 10 000 operatiivisen henkilöstön jäsentä.
- (8) Virastoon, joka tunnettiin aiemmin Frontexina, olisi vasteredes viitattava yksinomaan nimellä ”Euroopan raja- ja merivartiosto” (EBCG) ja sen olisi toimittava yksinomaan kyseisellä nimellä, jotta sen toimintansa laadullinen laajentaminen ja erityisesti sen oman operatiivisen osaston, 10 000:n operatiivisen henkilöstön jäsenen muodostaman eurooppalaisen raja- ja merivartioston, perustaminen kävisi ilmi. Tämä muutos näkyisi kaikissa asiaankuuluvissa yhteyksissä, esimerkiksi ulkoisen viestintämateriaalin ulkoasussa.
- (9) Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden ylläpitämisessä olisi varmistettava johdonmukaisuus muiden toimintapolitiittisten tavoitteiden kanssa, mukaan lukien rajat ylittävän liikenteen sujuvuus.
- (10) Euroopan yhdenmukaisuutta olisi pidettävä yllä siten, että vastuu jaetaan viraston ja rajaturvallisuudesta vastaavien kansallisten viranomaisien kesken, mukaan lukien merivartiostot niiden toteuttaessa merirajojen valvontaoperaatioita ja hoitaessa muita rajavalvontatehtäviä sekä palauttamisesta vastaavat viranomaiset. Vaikka jäsenvaltioilla on edelleen ensisijainen vastuu ulkorajojensa turvallisuudesta oman etunsa ja kaikkien jäsenvaltioiden edun vuoksi ja ne vastaavat palauttamispäätösten tekemisestä, viraston olisi tuettava ulkorajojen turvallisuuteen ja palauttamiseen liittyvien unionin toimenpiteiden soveltamista lujittamalla, arvioimalla ja koordinoimalla kyseisiä toimenpiteitä toteuttavien jäsenvaltioiden toimia.
- (11) Jotta voitaisiin varmistaa Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden tehokas täytäntöönpano ja tehostaa yhteistä palauttamispolitiikkaa, olisi perustettava eurooppalainen raja- ja merivartiosto. Sille olisi annettava tarvittavat taloudelliset resurssit ja henkilöresurssit sekä kalusto. Eurooppalaisen raja- ja merivartioston olisi muodostuttava Euroopan raja- ja merivartiostosta ja rajaturvallisuudesta vastaavista kansallisista viranomaisista, joihin kuuluvat merivartiostot silloin kun ne hoitavat rajavalvontatehtäviä, sekä palauttamisesta vastaavista viranomaisista. Se tukeutuu näin ollen toiminnassaan tietojen, valmiuksien ja järjestelmien yhteiseen käyttöön kansallisella tasolla ja viraston toimintaan unionin tasolla.
- (12) Euroopan yhdenmukainen rajaturvallisuus ei muuta komission ja jäsenvaltioiden toimivaltaa tullialueella etenkin tarkastusten, riskinhallinnan ja tietojenvaihdon osalta.
- (13) Ulkorajojen valvontaa ja palauttamista koskevan politiikan ja lainsäädännön kehittäminen, johon sisältyy myös Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden strategian laatiminen, kuuluu edelleen unionin toimielinten vastuulle. Viraston ja näiden toimielinten välinen tiivis koordinaatio olisi taattava.
- (14) Olisi varmistettava, että eurooppalainen raja- ja merivartiosto panee Euroopan yhdenmukaisuutta täytäntöön tehokkaasti, Euroopan yhdenmukaisen

rajaturvallisuuden monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin kautta. Monivuotisen syklin olisi muodostettava yhdenmukainen, yhtenäinen ja jatkuva prosessi strategisten suuntaviivojen antamiseksi kaikille asianosaisille toimijoille unionin tasolla ja jäsenvaltioissa rajaturvallisuuden ja palauttamisen alalla, jotta nämä toimijat toteuttavat Euroopan yhdenmukaisesti rajaturvallisuutta johdonmukaisella tavalla. Sillä olisi myös puututtava eurooppalaisen raja- ja merivartioston vuorovaikutukseen komission, muiden toimielinten ja elinten kanssa sekä yhteistyöhön muiden asiaan liittyvien kumppaneiden, myös kolmansien maiden ja kolmansien osapuolten, kanssa.

- (15) Euroopan yhdenmukainen rajaturvallisuus edellyttää jäsenvaltioiden ja viraston välistä yhdenmukaisesti suunnittelua rajoihin ja palauttamiseen liittyvissä operaatioissa, jotta valmiussuunnittelussa voidaan valmistella reagointia korkean vaikutustason tilanteisiin ulkorajoilla ja koordinoita sekä palkkaamiseen että koulutukseen samoin kuin kaluston hankkimiseen ja kehittämiseen suunnattavien voimavarojen pitkän aikavälin kehittämistä.
- (16) Tämän asetuksen täytäntöönpano ei vaikuta unionin ja jäsenvaltioiden väliseen toimivallan jakoon tai niihin jäsenvaltioiden velvoitteisiin, jotka johtuvat Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksesta, ihmishengen turvallisuutta merellä koskevasta kansainvälisestä yleissopimuksesta, kansainvälisestä etsintä- ja pelastuspalveluja merellä koskevasta yleissopimuksesta, kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisesta Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksesta ja sen maitse, meritse ja ilmateitse tapahtuvaa maahanmuuttajien salakuljetusta koskevasta lisäpöytäkirjasta, pakolaisten oikeusasemaa koskevasta yleissopimuksesta, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevasta yleissopimuksesta sekä muista asiaankuuluvista kansainvälisistä sopimuksista.
- (17) Tämän asetuksen täytäntöönpano ei vaikuta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 656/2014¹⁸.
- (18) Viraston olisi hoidettava tehtävänsä tämän kuitenkaan rajoittamatta niitä velvollisuuksia, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi ja sisäisen turvallisuuden takaamiseksi.
- (19) Viraston olisi hoidettava tehtävänsä ilman, että tämä rajoittaa jäsenvaltioiden puolustukseen liittyvää toimivaltaa.
- (20) Viraston tehtävien ja toimivallan laajentamista olisi tasapainotettava lujittamalla perusoikeuksia koskevia takeita ja lisäämällä vastuuvastuuta.
- (21) Virasto tukeutuu toiminnassaan jäsenvaltioiden yhteistyöhön, jotta se voi hoitaa tehtävänsä tuloksellisesti. Tämän vuoksi on tärkeää, että virasto ja jäsenvaltiot toimivat vilpittömässä mielessä sekä vaihtavat täsmällisiä tietoja ajoissa. Mitään jäsenvaltiota ei saisi velvoittaa antamaan tietoja, joiden ilmaisemisen se katsoo keskeisten turvallisuusasetustensa vastaiseksi.
- (22) Jäsenvaltioiden olisi omien etujensa ja muiden jäsenvaltioiden edun vuoksi toimitettava asiaan liittyviä tietoja viraston toteuttamia toimia varten esimerkiksi tilannetietoisuuden, riskianalyysien, haavoittuvuusarvioinnin ja yhdenmukaisesti

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 656/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston koordinoiman operatiivisen yhteistyön puitteissa suoritettavaa ulkoisten merirajojen valvontaa koskevista säännöistä (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 93).

suunnittelun tarpeisiin. Niiden olisi samoin varmistettava, että tiedot ovat paikkansapitäviä ja ajantasaisia ja että ne on saatu ja tallennettu laillisesti.

- (23) Euroopan rajavalvontajärjestelmä, jäljempänä 'Eurosur', on tarpeellinen eurooppalaisen raja- ja merivartioston toiminnalle, sillä se tarjoaa kehityksen tietojenvaihdolle ja operatiiviselle yhteistyölle jäsenvaltioiden viranomaisien välillä ja viraston kanssa. Eurosuri tarjoaa näille viranomaisille ja virastolle infrastruktuurin ja välineet, joita tarvitaan tilannetietoisuuden ja reaktiokyvyn parantamiseksi ulkorajoilla, jotta voidaan havaita, estää ja torjua laitonta maahanmuuttoa ja rajat ylittävää rikollisuutta sekä auttaa varmistamaan maahantulijoiden hengen suojele.
- (24) Jäsenvaltioiden olisi perustettava kansalliset koordinoitikeskukset parantamaan niiden ja viraston välistä tietojenvaihtoa ja yhteistyötä rajavalvonnan alalla ja tekemään tarkastuksia rajanylityspaikoilla. Eurosuriin moitteettoman toiminnan kannalta on keskeisen tärkeää, että kaikki jäsenvaltioiden viranomaiset, jotka vastaavat kansallisen oikeuden nojalla ulkorajojen valvonnasta, toimivat yhteistyössä kansallisten koordinoitikeskusten välityksellä.
- (25) Tämä asetus ei saisi estää jäsenvaltioita antamasta kansallisille koordinoitikeskuksilleen vastuuta myös tietojenvaihdon ja yhteistyön koordinoinnista muiden yhdenmukaisen rajaturvallisuuden osatekijöiden, esimerkiksi palauttamisen, osalta.
- (26) Jäsenvaltioiden ja viraston välisen tiedon laatu on ennakkoedellytys yhdenmukaisen rajaturvallisuuden moitteettomalle toiminnalle. Tämä laatu olisi varmistettava Eurosuriin menestyksen pohjalta standardoinnin, eri verkostojen ja järjestelmien välisen tietojenvaihdon automatisoinnin, tietojen turvaamisen ja välitettyjen tietojen laadun valvonnan kautta.
- (27) Viraston olisi annettava tarvittavaa tukea Eurosuriin kehittämiseksi ja ylläpitämiseksi, järjestelmien yhteentoimivuus mukaan lukien, erityisesti perustamalla Eurosuriin puitteet, pitämällä niitä yllä ja koordinoimalla niitä.
- (28) Eurosuriin olisi tarjottava kattava tilannekuva ulkorajoilta sekä Schengen-alueelta ja rajan läheiseltä alueelta. Sen olisi katettava maa-, meri- ja ilmarajojen valvonta sekä tarkastukset rajanylityspaikoissa.
- (29) Ilmarajojen valvonnan olisi kuuluttava rajaturvallisuuteen, sillä sekä kaupallisia ja yksityisiä lentoja että kauko-ohjattuja ilma-alusjärjestelmiä käytetään laittomiin toimiin, jotka liittyvät maahanmuuttoon ja rajat ylittävään rikollisuuteen.
- (30) Viraston tarjoamien Eurosuriin koostamispalvelujen olisi perustuttava valvontavälineiden yhteiseen käyttöön ja virastojen väliseen yhteistyöhön unionin tasolla, Copernicuksen turvallisuuspalvelujen tarjoaminen mukaan luettuna. Niiden olisi tarjottava jäsenvaltioille ja virastolle yhdenmukaiseen rajaturvallisuuteen liittyviä tietopalveluja, joilla on lisäarvoa. Eurosuriin koostamispalveluja olisi laajennettava siten, että ne tukevat tarkastuksia rajanylityspaikoilla, ilmarajojen valvontaa ja muuttovirtojen valvontaa.
- (31) Matkustaminen pienillä merikelvottomilla veneillä on lisännyt eteläisillä meriulkorajoilla hukkuneiden maahanmuuttajien määrää räjähdysmäisesti. Eurosuriin olisi parannettava huomattavasti viraston ja jäsenvaltioiden teknisiä ja operatiivisia valmiuksia havaita tällaisia pieniä aluksia sekä parannettava jäsenvaltioiden reaktiokykyä, mikä auttaisi vähentämään kuolonuhrien määrää maahanmuuttajien joukossa.

- (32) Tässä asetuksessa tunnustetaan, että muuttoreittejä käyttävät myös kansainvälisen suojelun tarpeessa olevat henkilöt.
- (33) Viraston olisi laadittava omaan käyttöönsä ja jäsenvaltioiden käyttöön yleisiä ja räätälöityjä riskianalyysseja, jotka perustuvat yhteiseen, yhdenmukaiseen riskianalyysmalliin. Viraston olisi annettava myös jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella riittäviä tietoja, jotka kattavat kaikki Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden kannalta olennaiset seikat, joita ovat erityisesti rajavalvonta, palauttamiset, kolmansien maiden kansalaisten luvaton edelleen liikkuminen unionissa, rajat ylittävän rikollisuuden, mukaan lukien luvattomissa rajanylityksissä avustaminen, ihmiskauppa, terrorismi ja hybridiuhkat, estäminen sekä tilanne naapureina olevissa kolmansissa maissa, jotta voitaisiin toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä tai puuttua havaittuihin uhkiin ja riskeihin yhdenmukaisen rajaturvallisuuden parantamiseksi ulkorajoilla.
- (34) Koska virasto toimii ulkorajoilla, sen olisi edistettävä rajat ylittävän vakavan rikollisuuden kuten maahantulijoiden salakuljetuksen, ihmiskaupan ja terrorismin estämistä ja havaitsemista, kun sen on tarkoituksenmukaista toimia ja kun se on saanut asiaa koskevia merkityksellisiä tietoja toimiensa avulla. Sen olisi koordinoitava toimiaan Europolin kanssa, sillä kyseinen virasto on vastuussa jäsenvaltioiden toimien ja niiden yhteistyön tukemisesta ja lujittamisesta kahteen tai useampaan jäsenvaltioon vaikuttavan vakavan rikollisuuden estämisessä ja torjunnassa. Rajat ylittävällä rikollisuudella on väistämättä rajat ylittävä ulottuvuus. Tällainen rajat ylittävä ulottuvuus on ulkorajojen laittomiin ylittämisiin välittömässä yhteydessä olevilla rikoksilla, kuten ihmiskaupalla tai maahantulijoiden salakuljetuksella. Neuvoston direktiivin 2002/90/EY¹⁹ 1 artiklan 2 kohdan nojalla jäsenvaltiot voivat kuitenkin jättää säätämättä seuraamuksista, jos menettelyn tavoitteena on humanitaarisen avun antaminen maahantuliijoille.
- (35) Jaetun vastuun hengessä viraston tehtävänä olisi oltava ulkorajojen turvallisuuden säännöllinen seuraaminen. Viraston olisi varmistettava asianmukainen ja tehokas seuranta paitsi tilannetietoisuuden ja riskianalyysien, myös jäsenvaltioihin lähetetyn oman asiantuntijahenkilöstönsä läsnäolon avulla. Viraston olisi tämän vuoksi voitava lähettää jäsenvaltioihin yhteyshenkilöitä ajanjaksoksi, jonka aikana yhteyshenkilö raportoi pääjohtajalle. Yhteyshenkilöiden raporttien olisi oltava osa haavoittuvuusarviointia.
- (36) Viraston olisi tehtävä objektiivisiin kriteereihin perustuva haavoittuvuusarviointi, jolla arvioidaan jäsenvaltioiden kykyä ja valmiutta vastata haasteisiin omilla ulkorajoillaan ja osallistua eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin ja kalustoreserviin. Haavoittuvuusarviointiin olisi sisällyttävä arvio kalustosta, infrastruktuurista, henkilöstöstä, talousarviosta ja jäsenvaltioiden taloudellisista resursseista sekä niiden valmiussuunnitelmat mahdollisten ulkorajoilla ilmenevien kriisien varalta. Jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin kyseisessä arvioinnissa havaittujen puutteiden korjaamiseksi. Pääjohtajan olisi määritettävä toteutettavat toimenpiteet ja suositeltava niitä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Pääjohtajan olisi lisäksi asetettava kyseisten toimenpiteiden toteuttamiselle määräaika ja seurattava tiiviisti niiden oikea-aikaista täytäntöönpanoa. Jos tarvittavia toimenpiteitä ei toteuteta asetetussa määräajassa,

¹⁹ Neuvoston direktiivi 2002/90/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2002, laittomassa maahantulossa, kauttakulussa ja maassa oleskelussa avustamisen määrittelystä (EYVL L 328, 5.12.2002, s. 17).

asia olisi saatettava hallintoneuvoston käsiteltäväksi uuden päätöksen tekemistä varten.

- (37) Jos virastolle ei toimiteta haavoittuvuusarvioinnin tekemiseksi tarvittavia tietoja täsmällisesti ja oikea-aikaisesti, sen olisi voitava ottaa tämä huomioon haavoittuvuusarviointia laatiessaan, jollei tietojen antamatta jättämiselle esitetä asianmukaisesti perusteltuja syitä.
- (38) Haavoittuvuusarviointi ja asetuksella (EU) N:o 1053/2013²⁰ perustettu Schengenin arviointimekanismi ovat kaksi täydentävää mekanismia, joilla taataan Schengen-alueen moitteettoman toiminnan eurooppalainen laadunvalvonta ja varmistetaan, että unionin tasolla ja kansallisella tasolla on jatkuva valmius vastata kaikkiin haasteisiin ulkorajoilla. Näiden mekanismien väliset synergiat olisi maksimoitava, jotta saadaan parempi tilannekuva Schengen-alueesta ja vältetään mahdollisimman pitkälle jäsenvaltioiden päällekkäinen työ sekä varmistetaan unionin asianmukaisten ulkorajojen valvontaa tukevien rahoitusvälineiden paremmin koordinoitu käyttö. Tätä varten olisi saatava aikaan säännöllinen tietojenvaihto viraston ja komission välille molempien mekanismien tuloksista.
- (39) Koska jäsenvaltiot perustavat rajaosuudet, joille virasto antaa vaikutustasot, ja koska jäsenvaltioiden ja viraston reaktiokyvyn olisi oltava yhteydessä kyseisiin vaikutustasoihin, olisi luotava sellaista tilannetta vastaava neljäs vaikutustaso, jossa Schengen-alue on vaarassa ja johon viraston olisi puututtava.
- (40) Viraston olisi järjestettävä jäsenvaltioille asianmukaista teknistä ja operatiivista apua lujittaakseen niiden valmiuksia täyttää ulkorajojen valvontaan liittyvät velvoitteensa ja vastata ulkorajoilla haasteisiin, jotka johtuvat laittomasta maahanmuutosta tai rajat ylittävästä rikollisuudesta. Tällainen apu ei kuitenkaan saisi rajoittaa asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten toimivaltaa aloittaa rikostutkinta. Viraston olisi tällöin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan järjestettävä ja koordinoitava yhden tai useamman jäsenvaltion yhteisiä operaatioita ja lähetettävä niihin eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen ryhmiä sekä toimitettava tarvittavaa kalustoa.
- (41) Tapauksissa, joissa ulkorajoihin kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita, viraston olisi jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan järjestettävä ja koordinoitava nopeita rajainterventioita ja lähetettävä niihin ryhmiä eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvistä joukoista sekä kalustoa, myös nopean toiminnan kalustoreservistä. Nopeilla rajainterventioilla olisi annettava rajoitetuksi ajaksi tukea tilanteissa, jotka edellyttävät välitöntä toimintaa ja joihin tällainen interventio olisi tehokas vastaus. Jotta tällaisen intervention tehokkuus voitaisiin varmistaa, jäsenvaltioiden olisi annettava operatiivista henkilöstöä eurooppalaisen raja- ja merivartioston käyttöön asianmukaisten ryhmien muodostamiseksi ja osoitettava tarvittava kalusto. Viraston ja asianomaisen jäsenvaltion olisi sovittava toimintasuunnitelmasta.
- (42) Jos jäsenvaltion ulkorajojen tietyille alueille kohdistuu erilaisista ryhmistä koostuvien suurten saapuvien muuttovirtojen aiheuttamia erityisiä ja suhteettomia muuttoliikkeeseen liittyviä haasteita, jäsenvaltioiden olisi voitava tukeutua tekniseen

²⁰ Neuvoston asetus (EU) N:o 1053/2013, annettu 7 päivänä lokakuuta 2013, arviointi- ja valvontamekanismin perustamisesta Schengenin säännösten soveltamisen varmistamista varten ja toimeenpanevan komitean 16 päivänä syyskuuta 1998 pysyvän Schengenin arviointi- ja soveltamiskomitean perustamisesta tekemän päätöksen kumoamisesta (EUVL L 295, 6.11.2013, s. 27).

ja operatiiviseen lisätukeen. Muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien olisi annettava tätä lisätukea alueilla, joihin saapuu eniten tulijoita, jäljempänä 'hotspot-alueet'. Tällaisten tukiryhmien olisi muodostuttava operatiivisesta henkilöstöstä, joka lähetetään eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvistä joukoista sekä EASOn, Europolin tai muiden asianomaisten unionin virastojen lähettämistä jäsenvaltioiden asiantuntijoista. Viraston olisi avustettava komissiota eri virastojen välisessä koordinoinnissa kentällä.

- (43) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikilla viranomaisilla, jotka todennäköisesti vastaanottavat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia, kuten poliisilla, rajavartiostoilla, maahanmuuttoviranomaisilla ja säilöönottoyksiköiden henkilöstöllä, on asianmukaiset tiedot. Niiden olisi myös varmistettava, että tällaisten viranomaisten henkilöstö saa tasoltaan heidän tehtäviään ja vastuualueitaan vastaavan koulutuksen sekä ohjeet tiedottaa hakijoille, minne ja miten kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset voidaan jättää.
- (44) Eurooppa-neuvosto vahvisti kesäkuussa 2018, että on tärkeää noudattaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa muuttoliikkeeseen, ja katsoi, ettei muuttoliike ole haaste pelkästään yhdelle jäsenvaltiolle vaan koko Euroopalle. Se korosti, miten tärkeää unionille on tarjota täysi tuki muuttovirtojen asianmukaisen hallinnan varmistamiseksi. Tällaista tukea voidaan antaa perustamalla valvottuja keskuksia, joissa unioniin saapuneiden kolmannen maan kansalaisten tapaukset voitaisiin käsitellä nopeasti sen varmistamiseksi, että suojelua tarvitsevat saavat sitä nopeasti ja että henkilöt, jotka eivät sitä tarvitse, palautetaan nopeasti. Vaikka valvotut keskuksat perustetaan vapaaehtoiselta pohjalta, unionille pitäisi olla mahdollista antaa kyseiselle jäsenvaltiolle täysi taloudellinen ja operatiivinen tuki asianmukaisten unionin virastojen, myös Euroopan raja- ja merivartiostoviraston, kautta.
- (45) Euroopan raja- ja merivartiostoviraston ja [Euroopan unionin turvapaikkaviraston] olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä muuttoliikkeestä aiheutuvien haasteiden ratkaisemiseksi tehokkaasti erityisesti niillä ulkorajoilla, joille tyypillisesti saapuu erilaisista ryhmistä koostuvia suuria saapuvia muuttovirtoja. Erityisesti näiden virastojen olisi koordinoitava toimensa ja tuettava jäsenvaltioita, jotta voidaan helpottaa sellaisten kolmansien maiden kansalaisten kansainvälistä suojelua koskevaa menettelyä ja palauttamismenettelyä, joiden kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on hylätty. Viraston ja [Euroopan unionin turvapaikkaviraston] olisi tehtävä yhteistyötä myös muissa yhteisissä operatiivisissa toimissa, joita ovat esimerkiksi yhteiset riskianalyysit, tilastotietojen kerääminen, koulutus ja jäsenvaltioille valmiussuunnittelussa annettava tuki.
- (46) Jäsenvaltioiden olisi voitava tukeutua muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien antamaan lisääntyneeseen operatiiviseen ja tekniseen tukeen erityisesti hotspot-alueilla tai valvotuissa keskuksissa. Muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien olisi koostuttava viraston henkilöstöön kuuluvista asiantuntijoista ja jäsenvaltioiden lähettämistä asiantuntijoista sekä [Euroopan unionin turvapaikkaviraston,] Europolin tai muiden asiaankuuluvien unionin virastojen henkilöstöön kuuluvista asiantuntijoista ja/tai jäsenvaltioiden asiantuntijoista, jotka on asetettu [Euroopan unionin turvapaikkaviraston,] Europolin tai muiden asiaankuuluvien unionin virastojen käyttöön. Komission olisi varmistettava tarvittava koordinointi tarpeiden ja kentällä toteutettavien operaatioiden arvioinnissa unionin eri virastojen osallistumisen vuoksi.

- (47) Jäsenvaltioiden olisi tehtävä hotspot-alueilla yhteistyötä asiankuuluvien unionin virastojen kanssa, joiden olisi toimittava omien toimeksiantojensa ja valtuuksiensa puitteissa ja komission koordinoimina. Komission olisi yhteistyössä asiaankuuluvien virastojen kanssa varmistettava, että hotspot-alueilla toteutettavissa toimissa noudatetaan asiaa koskevaa unionin oikeutta.
- (48) Unionin virastojen olisi tuettava jäsenvaltioita, joihin on perustettu valvottuja keskuksia, näiden jäsenvaltioiden pyynnöstä niiden soveltaessa kansainvälistä suojelua ja/tai palauttamista koskevia nopeita menettelyjä. Komission olisi varmistettava tämän tuen koordinointi. Näissä keskuksissa olisi oltava mahdollista erottaa nopeasti toisistaan kansainvälisen suojelun tarpeessa olevat kolmansien maiden kansalaiset ja henkilöt, jotka eivät tarvitse tällaista suojelua, suorittaa turvatarkastuksia ja toteuttaa kansainvälistä suojelua ja/tai palauttamista koskeva menettely kokonaan tai osittain.
- (49) Viraston pääjohtajan olisi suositeltava asianomaiselle jäsenvaltiolle yhteisten operaatioiden tai nopeiden rajainterventioiden aloittamista tai toteuttamista, kun ne ovat perusteltuja haavoittuvuusarvioinnin tai riskianalyysin tulosten perusteella tai kun yhdellä tai useammalla rajaosuudella todetaan kriittinen vaikutustaso.
- (50) Jos ulkorajojen valvonta muuttuu siinä määrin tehottomaksi, että se uhkaa vaarantaa Schengen-alueen toiminnan, joko siksi, että jäsenvaltio ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä haavoittuvuusarvioinnin mukaisesti, tai siksi, että jäsenvaltio, jonka ulkorajoihin kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita, ei ole pyytänyt virastolta riittävää tukea tai ei pane tällaista tukea täytäntöön, unionin tasolla olisi toimittava yhtenäisesti, nopeasti ja tehokkaasti. Näiden uhkien vähentämiseksi ja paremman koordinoinnin varmistamiseksi unionin tasolla komission olisi yksilöitävä toimenpiteet, jotka viraston on pantava täytäntöön, ja edellytettävä, että asianomainen jäsenvaltio tekee viraston kanssa yhteistyötä kyseisten toimenpiteiden panemiseksi täytäntöön. Viraston olisi tämän jälkeen määritettävä toimet, jotka on toteutettava komission päätöksessä mainittujen toimenpiteiden toteuttamiseksi käytännössä. Viraston olisi laadittava toimintasuunnitelma yhdessä kyseisen jäsenvaltion kanssa. Asianomaisen jäsenvaltion olisi helpotettava komission päätöksen ja toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa toteuttamalla muun muassa 44, 83 ja 84 artiklassa säädetyt sille asetetut velvoitteet. Jos jäsenvaltio ei 30 päivän kuluessa noudata kyseistä komission päätöstä eikä tee viraston kanssa yhteistyötä kyseiseen päätökseen sisältyvien toimenpiteiden täytäntöönpanossa, komission olisi voitava käynnistää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399²¹ 29 artiklassa säädetty erityismenettely puuttuakseen poikkeuksellisiin olosuhteisiin, jotka vaarantavat yleisen toimivuuden alueella, jolla ei suoriteta sisärajavalvontaa.
- (51) Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen olisi oltava 10 000:n operatiivisen henkilöstön jäsenen muodostamat pysyvät joukot, jotka ovat rajavartijoita, palauttamisessa avustavia saattajia, palauttamisasiantuntijoita ja muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä. Pysyvien joukkojen olisi koostuttava kolmesta operatiivisen henkilöstön luokasta, jotka ovat henkilöstösääntöjen alainen Euroopan raja- ja merivartiostoviraston henkilöstö, henkilöstö, jonka jäsenvaltiot on lähettänyt virastoon pitkäaikaisesti, sekä henkilöstö, jonka jäsenvaltiot ovat asettaneet viraston

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EU) 2016/399, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) (EUVL L 77, 23.3.2016, s. 1).

käyttöön lyhytaikaisesti. Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviä joukkoja olisi käytettävä rajaturvallisuusryhmien, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien tai palautusryhmien puitteissa.

- (52) Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen operatiivisella henkilöstöllä, joka on lähetetty ryhmien jäseniksi, on oltava kaikki tarvittavat valtuudet toteuttaa rajavalvonta- tai palauttamistehtäviä, mukaan lukien tehtäviä, jotka edellyttävät asiaa koskevassa kansallisessa lainsäädännössä määriteltyä tai viraston henkilöstön osalta liitteen V mukaisesti määriteltyä toimeenpanovaltaa.
- (53) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava omat osuutensa eurooppalaiseen raja- ja merivartiostoon liitteen III mukaisesti pitkäaikaisesti lähetetyn ja liitteen IV mukaisesti lyhytaikaisesti käyttöön asetetun henkilöstön osalta. Jäsenvaltioiden yksittäiset osuudet on vahvistettu käyttäen jakoperustetta, josta sovittiin vuonna 2016 nopean toiminnan reserviä koskevien neuvottelujen yhteydessä ja joka esitetään asetuksen (EU) 2016/1624 liitteessä I. Tätä jakoperustetta mukautettiin suhteellisesti eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen kokoon. Nämä osuudet vahvistettiin suhteellisesti myös Schengeniin liittyneille maille.
- (54) Komission olisi tehtävä eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen toiminnasta ja kokoonpanosta väliarviointi.
- (55) Henkilöresurssien pitkän aikavälin kehittämistä jäsenvaltioiden eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen osuuksien varmistamiseksi olisi tuettava taloudellisen tuen järjestelmällä. Tämän vuoksi on aiheellista antaa virastolle lupa myöntää jäsenvaltioille avustuksia ilman ehdotuspyyntöä asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 125 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisena kustannuksiin perustumattomana rahoituksena. Taloudellisen tuen pitäisi mahdollistaa jäsenvaltioille lisähenkilöstön palkkaaminen ja kouluttaminen, jotta ne saavat joustoa, jota ne tarvitsevat lähettääkseen pakolliset osuutensa eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin. Erityisellä rahoitusjärjestelyllä olisi saatava aikaan tasapaino sääntöjenvastaisuuksien ja petosten riskin sekä valvonnan kustannusten välille. Asetuksessa asetetaan taloudellisen tuen käynnistämisen keskeiset edellytykset eli rajavartioiden tai muiden asiantuntijoiden sellaisen riittävän määrän palkkaaminen ja koulutus, joka vastaa virastoon pitkäaikaisesti lähetettyjen virkamiesten määrää tai virkamiesten varsinaista osallistumista viraston operatiivisiin toimiin vähintään neljän kuukauden ajan. Koska todellisista kustannuksista eri jäsenvaltioissa ei ole asiaa koskevia ja vertailukelpoisia tietoja, kustannuksiin perustuvan rahoitussuunnitelman kehittäminen olisi liian monimutkaista eikä sillä korjattaisi yksinkertaisen, nopean, tehokkaan ja tuloksellisen rahoitussuunnitelman tarvetta. Tämän vuoksi on aiheellista antaa virastolle lupa myöntää jäsenvaltioille avustuksia ilman ehdotuspyyntöä kustannuksiin perustumattomana rahoituksena, mikäli asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 125 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaiset edellytykset täyttyvät. Jotta voitaisiin vahvistaa tällaisen rahoituksen määrä eri jäsenvaltioille, viitemääränä on syytä käyttää Euroopan unionin toimielinten tehtäväryhmän III palkkaluokan 8 palkkatasolle 1 kuuluvien sopimussuhteisten toimihenkilöiden vuosipalkkaa, jota mukautetaan jäsenvaltiokohtaisella korjauskertoimella moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti ja yhdenvertaisen kohtelun hengessä. Toteuttaessaan tätä taloudellista tukea viraston ja jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisrahoitusperiaatetta ja kaksinkertaisen rahoituksen kiellon periaatetta noudatetaan.

- (56) Viraston olisi kehitettävä voimavarat sen omia johto- ja valvontarakenteita varten eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen lähettämiseksi kolmansien maiden alueelle.
- (57) Jotta eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen tehokas lähettäminen olisi mahdollista 1 päivästä tammikuuta 2020, tietyt päätökset olisi tehtävä ja täytäntöönpanotoimenpiteet toteutettava mahdollisimman pian. Asetuksessa säädetystä tavanomaisesta määräajasta poiketen erityisesti 55 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu hallintoneuvoston päätös eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen profiileista olisi tehtävä kuuden viikon kuluessa asetuksen voimaantulosta. Tämän jälkeen jäsenvaltioiden olisi tehtävä 12 viikon kuluessa asetuksen voimaantulosta 56 artiklan 4 kohdassa ja 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut nimitykset.
- (58) Myös asetuksessa säädetystä tavanomaisesta määräajasta poiketen hallintoneuvoston olisi tehtävä kuuden viikon kuluessa asetuksen voimaantulosta päätös 64 artiklan 4 kohdassa tarkoitetusta viraston seuraavan vuoden tarpeiden kannalta välttämättömän kaluston vähimmäiskappalemäärästä vuodeksi 2020.
- (59) Samaan aikaan viraston järjestämän operatiivisten toimien tuen jatkuvuuden varmistamiseksi kaikki, myös nopean toiminnan reserviin liittyvät, joukkojen lähettämiset 31 päivään joulukuuta 2019 asti olisi suunniteltava ja toteutettava asetuksen (EU) 2016/1624 20, 30 ja 31 artiklan mukaisesti ja vuonna 2018 käytyjen vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen mukaisesti. Tämän vuoksi nämä säännökset olisi kumottava vasta 1 päivästä tammikuuta 2020.
- (60) Viraston työvoima koostuu henkilöstöstä, joka toteuttaa virastolle uskottuja tehtäviä joko päätoimipaikassa tai osana eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviä joukkoja. Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin voi kuulua henkilöstösääntöjen alaista henkilöstöä sekä henkilöstöä, jonka jäsenvaltiot ovat lähettäneet pitkäksi ajaksi tai kansalliset viranomaiset ovat asettaneet viraston käyttöön lyhyeksi ajaksi. Henkilöstösääntöjen alainen eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen henkilöstö lähetetään pääasiassa ryhmien jäseniksi; ainoastaan pieni ja tarkasti määritelty osa tästä henkilöstöstä voidaan palkata tukitehtäviin pysyvien joukkojen perustamista varten erityisesti päätoimipaikassa.
- (61) Jotta voitaisiin paikata jatkuva vajeus kaluston vapaaehtoisessa kokoamisessa jäsenvaltioilta erityisesti suurikokoisen kaluston osalta, virastolla olisi oltava oma tarvittava kalusto käytettäväksi yhteisissä operaatioissa, nopeissa rajainterventioissa tai muissa operatiivisissa toimissa. Virasto on voinut lain mukaan hankkia tai vuokrata oman kalustonsa vuodesta 2011, mutta budjettivarojen puute on merkittävästi haitannut tätä mahdollisuutta.
- (62) Tämän vuoksi komissio on varannut vuosien 2021–2027 monivuotisessa rahoituskehyksessä merkittävät kokonaismäärärahat virastolle sellaisen tarvittavan ilma-, meri- ja maakaluston hankkimiseen, joka vastaa operatiivisia tarpeita, vastatakseen eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen perustamisen taustalla oleviin tavoitteisiin. Tarvittavan, erityisesti suurikokoisen, kaluston hankkiminen voi olla pitkä prosessi, mutta viraston oman kaluston olisi lopulta muodostettava operatiivisten toimien perusta, ja lisäksi jäsenvaltioilta pyydetäisiin osallistumista poikkeusolosuhteissa. Pääasiassa eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen teknisen miehistön olisi käytettävä viraston kalustoa. Jotta voidaan varmistaa ehdotettujen taloudellisten resurssien tehokas

käyttö, prosessin olisi perustuttava monivuotiseen strategiaan, josta hallintoneuvosto päättää mahdollisimman aikaisin.

- (63) Viraston ja jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä tämän asetuksen täytäntöönpanossa mahdollisimman hyvin nykyisiä voimavaroja, niin henkilöresursseja kuin kalustoakin, sekä unionin tasolla että kansallisesti.
- (64) Jäsenvaltioiden ja viraston olisi koordinoitava eurooppalaisen raja- ja merivartioston uusien voimavarojen pitkän aikavälin kehittämistä monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin mukaisesti ottaen huomioon tiettyjen prosessien pitkä kesto. Tähän kuuluu uusien rajavartioiden (jotka saattavat uransa aikana palvella sekä jäsenvaltioissa että osana pysyviä joukkoja) palkkaaminen ja koulutus, kaluston hankkiminen, huolto ja hävittäminen (tässä olisi tarkasteltava mahdollisuuksia yhteentoimivuuteen ja mittakaavaetuihin), mutta myös uuden kaluston ja siihen liittyvän teknologian kehittäminen esimerkiksi tutkimuksen kautta.
- (65) Voimavarojen kehittämistä koskevaan etenemissuunnitelmaan olisi yhdistettävä jäsenvaltioiden suunnitelmat sekä viraston resursseja koskevat monivuotiset suunnitelmat pitkän aikavälin investointien optimoimiseksi, jotta ulkorajoja voidaan suojella mahdollisimman hyvin.
- (66) Kun otetaan huomioon Euroopan raja- ja merivartiostoviraston toimeksiannon laajentaminen, eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen perustaminen sekä niiden läsnäolon lisääminen ulkorajoilla ja osallistuminen yhä enemmän palautuksiin, virastolla pitäisi olla mahdollisuus perustaa paikallistoimistoja lähelle niitä paikkoja, joissa se toteuttaa merkittäviä operatiivisia toimia, näiden toimien toteuttamisen ajaksi; paikallistoimistojen tehtävänä olisi toimia yhteystahona viraston ja isäntäjäsenvaltion välillä, hoitaa koordinointi-, logistiikka- ja tukitehtäviä sekä helpottaa viraston ja isäntäjäsenvaltion yhteistyötä.
- (67) Sellaisten kolmansien maiden kansalaisten palauttaminen, jotka eivät täytä lainkaan tai enää maahantulon, maassa oleskelun tai asumisen edellytyksiä jäsenvaltioissa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY²² mukaisesti, on olennainen osa kokonaisvaltaisia toimia laittoman maahanmuuton torjumiseksi ja tärkeä yleistä etua koskeva kysymys.
- (68) Viraston olisi lisättävä jäsenvaltioille antamaansa apua kolmansien maiden kansalaisten palauttamisessa, jollei unionin palautuspolitiikasta muuta johdu sekä direktiiviä 2008/115/EY noudattaen. Sen olisi erityisesti koordinoitava ja järjestettävä palautusoperaatioita yhdestä tai useammasta jäsenvaltiosta sekä järjestettävä ja toteutettava palautusinterventioita sellaisten jäsenvaltioiden palautusjärjestelmien tukemiseksi, jotka tarvitsevat teknistä ja operatiivista lisäapua täyttääkseen velvoitteensa palauttaa kolmansien maiden kansalaiset mainitun direktiivin mukaisesti.
- (69) Viraston pitäisi antaa jäsenvaltioille teknistä ja operatiivista apua palauttamisprosessissa perusoikeuksia täysin noudattaen ja ilman, että tämä vaikuttaa jäsenvaltioiden vastuuseen tehdä palauttamispäätökset, esimerkiksi palauttamispäätösten valmistelussa, kolmansien maiden kansalaisten tunnistamisessa ja muissa palauttamista edeltävissä ja palauttamiseen liittyvissä toimissa. Viraston

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98).

olisi lisäksi avustettava jäsenvaltioita palauttamista varten tarvittavien matkustusasiakirjojen hankinnassa yhteistyössä asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisien kanssa.

- (70) Jäsenvaltioille palautusmenettelyjen toteuttamisessa annettavaan apuun olisi sisällyttävä tämän asetuksen täytäntöönpanon kannalta olennaisten käytännön tietojen antaminen kolmansista maista, joihin palauttaminen tapahtuu, kuten yhteystietojen tai muiden palautusoperaatioiden sujuvuuden kannalta tarvittavien logististen tietojen tarjoaminen. Apuun olisi myös sisällyttävä keskitetyn palauttamisen hallintajärjestelmän perustaminen, hallinnointi ja ylläpito kaikkien niiden tietojen käsittelemistä varten, joita virasto tarvitsee voidakseen tarjota operatiivista apua asetuksen mukaisesti ja jotka toimitetaan virastolle automaattisesti jäsenvaltioiden kansallisista palauttamisen hallintaa koskevista järjestelmistä.
- (71) Viraston olisi myös annettava teknistä ja operatiivista apua kolmansien maiden palauttamistoimille, erityisesti kun tällaisen avun perusteena ovat laitonta muuttoliikettä koskevan unionin politiikan painopisteet.
- (72) Mahdollinen jäsenvaltion ja kolmannen maan välinen järjestely ei vapauta virastoa tai jäsenvaltioita unionin oikeuteen tai kansainväliseen oikeuteen perustuvista velvoitteistaan eikä etenäkään palauttamiskiellon periaatteen noudattamisesta.
- (73) Jäsenvaltioiden olisi tehtävä operatiivisen tason yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden ja/tai kolmansien maiden kanssa ulkorajoilla, mukaan lukien lainvalvontatarkoituksessa toteutettavat sotilasoperaatiot, siltä osin kuin tällainen yhteistyö on yhteensopivaa viraston toimien kanssa.
- (74) Viraston olisi parannettava tietojenvaihtoa ja yhteistyötä Europolin, EASOn, Euroopan meriturvallisuusviraston, Euroopan unionin satelliittikeskuksen, Euroopan lentoturvallisuusviraston tai eurooppalaisen ilmaliikenteen hallintaverkon hallinnoijan kaltaisten muiden unionin elinten, laitosten ja virastojen kanssa, jotta Euroopan tasolla jo käytettävissä olevia tietoja, voimavaroja ja järjestelmiä, kuten Euroopan maanseurantaohjelma Copernicusta, voitaisiin hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla.
- (75) Yhteistyö kolmansien maiden kanssa on osa Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta. Sen avulla olisi edistettävä eurooppalaisia rajaturvallisuutta ja palauttamista koskevia standardeja, vaihdettava tietoja ja riskianalyyskejä, helpotettava palauttamisia niiden tehostamiseksi ja tuettava kolmansia maita rajaturvallisuuden ja muuttoliikkeen aloilla, eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen lähettäminen mukaan lukien, kun tällaista tukea tarvitaan ulkorajojen suojelemiseksi ja unionin muuttopolitiikan tehokkaaksi hallinnoimiseksi.
- (76) Yhteistyö kolmansien maiden kanssa olisi toteutettava unionin ulkoisten toimien puitteissa ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan periaatteiden ja tavoitteiden mukaisesti. Komissio varmistaa Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden ja unionin muiden politiikkojen, erityisesti yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan, välisen johdonmukaisuuden unionin ulkoisten toimien alalla. EU:n ulkopolitiikan korkean edustajan ja tämän yksiköiden olisi avustettava komissiota. Tämän yhteistyön pitäisi koskea erityisesti niitä viraston toimia, joita toteutetaan kolmansien maiden alueella tai joissa on mukana kolmansien maiden viranomaisia esimerkiksi riskianalyysin, operaatioiden suunnittelun ja toteuttamisen, koulutuksen, tietojenvaihdon ja yhteistyön aloilla.

- (77) Jotta voidaan varmistaa, että Eurosuriin sisältyvät tiedot ovat mahdollisimman täydelliset ja ajantasaiset erityisesti kolmansien maiden tilanteen osalta, viraston olisi tehtävä kolmansien maiden viranomaisten kanssa yhteistyötä joko jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kahden- ja monenvälisten sopimusten, esimerkiksi alueellisten verkostojen, puitteissa tai viraston ja kolmansien maiden asianomaisten viranomaisten välisten työjärjestelyjen kautta. Unionin edustustojen ja toimistojen olisi toimitettava virastolle Euroopan ulkosuhdehallintoa varten kaikki Eurosuriin kannalta mahdollisesti merkitykselliset tiedot.
- (78) Tämä asetus sisältää säännöksiä yhteistyöstä kolmansien maiden kanssa, koska hyvin jäsenelty ja pysyvä tietojenvaihto ja yhteistyö kyseisten maiden, joihin kuuluvat muun muassa naapureina olevat kolmannet maat, kanssa on ratkaisevan tärkeää Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden tavoitteiden saavuttamisen kannalta. On olennaisen tärkeää, että jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisessä tietojenvaihdossa ja yhteistyössä noudatetaan täysimääräisesti perusoikeuksia.
- (79) Viraston ja kansallisten koordinoitikeskusten olisi kerättävä tietoa rajan läheistä aluetta koskevan kattavan tilannekuvan ja riskianalyysin aikaan saamiseksi ja toteutettava koordinoitua jäsenvaltioiden, Euroopan komission, viraston tai muiden unionin virastojen kolmansien maiden lähettämien maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden kanssa.
- (80) Neuvoston pääsihteeristöön perustettiin yhteisellä toiminnalla 98/700/JHA FADO-järjestelmä (*False and Authentic Documents Online*), jonka kautta jäsenvaltioiden viranomaiset saavat käyttöönsä tietoja mahdollisista uusista havaituista väärennösmenetelmistä ja uusista aidoista liikkeessä olevista asiakirjoista.
- (81) Neuvosto totesi 27 päivänä maaliskuuta 2017 antamissaan päätelmissä, että FADO-järjestelmä on vanhentunut ja että sen oikeusperustaa on muutettava, jotta se täyttää edelleen oikeus- ja sisäasioiden alan politiikkojen vaatimukset. Neuvosto totesi myös, että tässä suhteessa voitaisiin hyödyntää synergiaa käyttämällä viraston asiantuntemusta asiakirjaväärennöksistä ja viraston alalla jo tekemää työtä. Tämän vuoksi FADO-järjestelmän hallinto sekä operatiivinen ja tekninen hallinnointi olisi siirrettävä Euroopan unionin neuvoston pääsihteeriltä viraston hoidettavaksi.
- (82) FADO-järjestelmän monikerroksinen rakenne olisi säilytettävä, jotta asiakirjoista voidaan antaa eri tasoisia tietoja eri sidosryhmille, myös suurelle yleisölle.
- (83) Siirtymäkauden aikana olisi varmistettava, että FADO-järjestelmä on toimintakelpoinen siihen asti kunnes uusi järjestelmä on täysin toiminnassa ja olemassa olevat tiedot on siirretty uuteen järjestelmään. Nykyisten tietojen omistajuus olisi tämän jälkeen siirrettävä virastolle.
- (84) Kaikessa jäsenvaltioiden tämän asetuksen puitteissa toteuttamassa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679 tai tarvittaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2016/680²³.

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäättöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

- (85) Palauttamisen yhteydessä tapahtuu usein, ettei kolmannen maan kansalaisilla ole hallussaan mitään henkilöllisyysasiakirjoja eivätkä he tee yhteistyötä henkilöllisyytensä toteamisessa, vaan jättävät tietoja antamatta tai antavat virheellisiä henkilötietoja. Koska palauttamismenettelyjen on oltava tarkoituksenmukaisia, viraston on tarpeen rajoittaa tiettyjä rekisteröityjen oikeuksia, jotta näiden oikeuksien väärinkäyttö ei estä jäsenvaltioita toteuttamasta palauttamismenettelyjä moitteettomasti eikä panemasta palauttamispäätöksiä menestyksekkäästi täytäntöön eikä estä virastoa toteuttamasta tehtäviään tehokkaasti. Erityisesti käsittelyn rajoittamista koskevan oikeuden käyttäminen saattaa merkittävästi viivästyttää ja estää palauttamisoperaatioiden toteuttamista. Lisäksi joissakin tapauksessa rekisteröidyn oikeus saada pääsy tietoihin voi vaarantaa palauttamisoperaation lisäämällä pakenemisoriskia, jos rekisteröity saa tietää, että virasto käsittelee hänen tietojaan osana suunniteltua palauttamisoperaatiota. Toisaalta oikaisuoikeus saattaa lisätä riskiä, että kyseinen kolmannen maan kansalainen johtaa viranomaisia harjaan antamalla virheellistä tietoa.
- (86) Viraston voi olla tarpeen siirtää palautettavien henkilöiden henkilötietoja kolmansille maille, jotta se voi toteuttaa moitteettomasti tehtävänsä palauttamisen alalla esimerkiksi avustamalla jäsenvaltioita palauttamismenettelyjen moitteettomassa toteuttamisessa ja palauttamispäätösten menestyksekkäässä täytäntöönpanossa. Palauttamisen kohdemaana oleviin kolmansiin maihin ei useinkaan sovelleta asetuksen (EU) 2016/679 45 artiklan nojalla tai direktiivin (EU) 2016/680 36 artiklan nojalla annettuja tietosuojan riittävyyttä koskevia komission päätöksiä, tällaiset kohdemaat eivät useinkaan ole tehneet tai aio tehdä takaisinottoa koskevaa sopimusta unionin kanssa eivätkä muutoin tarjoa asianmukaisia suojatoimia, joita tarkoitetaan [asetuksen (EU) 45/2001] 49 artiklassa tai kansallisissa säännöksissä, joilla direktiivin (EU) 2016/680 37 artikla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Huolimatta unionin laajoista pyrkimyksistä tehdä yhteistyötä laittomasti oleskelevien, paluuvetoitteen alaisten kolmansien maiden kansalaisten tärkeimpien lähtömaiden kanssa, aina ei kuitenkaan ole mahdollista varmistaa, että tällaiset kolmannet maat täyttävät järjestelmällisesti kansainvälisen oikeuden mukaisen velvoitteensa, jonka mukaan niiden on otettava takaisin omat kansalaisensa. Unionin tai jäsenvaltioiden tekemät tai parhaillaan neuvottelemat takaisinottosopimukset, joissa määrätään henkilötietoja koskevista asianmukaisista suojatoimista, kattavat vain osan tällaisista kolmansista maista. Tilanteessa, jossa tällaisia sopimuksia ei ole vielä olemassa, viraston olisi siirrettävä henkilötiedot unionin palauttamisoperaatioiden helpottamiseksi, kun [asetuksen (EU) 45/2001] 49 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.
- (87) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 6 artiklassa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', tunnustettuja periaatteita, joita ovat erityisesti ihmisarvon kunnioittaminen, oikeus elämään, kidutuksen sekä epäinhimillisen tai halventavan rangaistuksen ja kohtelun kielto, ihmiskaupan kielto, oikeus vapauteen ja turvallisuuteen, oikeus henkilötietojen suojaamiseen, asiakirjojen saantioikeus, oikeus turvapaikkaan ja suojaan palauttamista ja karkottamista vastaan, palauttamiskiellon periaate, syrjimättömyys ja lapsen oikeudet.
- (88) Tällä asetuksella olisi perustettava virastolle valitusmekanismi yhteistyössä perusoikeusvaltuutetun kanssa, jotta voidaan taata, että perusoikeuksia kunnioitetaan kaikessa viraston toiminnassa. Tämän olisi oltava hallinnollinen mekanismi, jossa perusoikeusvaltuutettu olisi vastuussa virastolle osoitettujen valitusten käsittelystä

tavalla, jolla kunnioitetaan oikeutta hyvään hallintoon. Perusoikeusvaltuutetun olisi arvioitava, täyttääkö valitus tutkittavaksi ottamisen edellytykset, rekisteröitävä tutkittavaksi otetut valitukset, toimitettava kaikki rekisteröidyt valitukset pääjohtajalle, välitettävä ryhmien jäseniä koskevat valitukset heidän kotijäsenvaltiolleen ja rekisteröitävä viraston tai kyseisen jäsenvaltion jatkotoimet. Mekanismin olisi oltava tehokas ja sillä olisi varmistettava, että valitusten johdosta toteutetaan asianmukaisia jatkotoimia. Valitusmekanismi ei saisi vaikuttaa hallinnollisten ja oikeudellisten muutoksenhakukeinojen saatavuuteen, eikä sen käyttäminen saisi olla edellytyksenä tällaisten muutoksenhakukeinojen käytölle. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava rikostutkinnat. Viraston olisi avoimuuden ja vastuuvuorollisuuden lisäämiseksi raportoitava valitusmekanismista vuosikertomuksissaan. Sen olisi erityisesti käsiteltävä vastaanottamiensa valitusten määrää, perusoikeusloukkausten tyyppejä, kyseessä olleita operaatioita sekä mahdollisuuksien mukaan viraston ja jäsenvaltioiden toteuttamia jatkotoimia. Perusoikeusvaltuutetulla olisi oltava oikeus saada käyttöönsä kaikki tiedot, jotka koskevat perusoikeuksien kunnioittamista viraston kaikessa toiminnassa.

- (89) Viraston olisi oltava riippumaton teknisissä ja operatiivisissa asioissa, ja sillä olisi oltava oikeudellinen, hallinnollinen ja taloudellinen itsemääräämisoikeus. Tämän vuoksi on tarpeen ja asianmukaista, että virasto olisi unionin elin, joka on oikeushenkilö ja joka käyttää sille tällä asetuksella annettuja täytäntöönpanovaltuuksia.
- (90) Komission ja jäsenvaltioiden olisi oltava edustettuina hallintoneuvostossa, jotta ne voisivat valvoa virastoa. Hallintoneuvoston olisi mahdollisuuksien mukaan koostuttava rajaturvallisuudesta vastaavien kansallisten viranomaisten operatiivisista johtajista tai heidän edustajistaan. Hallintoneuvostossa edustettuina olevien osapuolten olisi pyrittävä rajoittamaan edustajiensa vaihtuvuutta, jotta voitaisiin varmistaa hallintoneuvoston työskentelyn jatkuvuus. Hallintoneuvostolle olisi annettava tarpeelliset valtuudet vahvistaa viraston talousarvio, valvoa sen toteuttamista, hyväksyä asianmukaiset varainhoitoa koskevat säännöt, vahvistaa avoimet toimintamenettelyt viraston päätöksentekoa varten sekä nimittää pääjohtaja ja kolme varapääjohtajaa, joista kullekin voitaisiin osoittaa vastuu tietystä viraston toimivaltaan kuuluvasta alueesta, esimerkiksi eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvistä joukoista, palauttamiseen liittyvien viraston tehtävien valvomisesta tai laaja-alaisiin tietojärjestelmiin osallistumisen hallinnoinnista. Virastoa olisi hallinnoitava ja sen olisi toimittava ottaen huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 19 päivänä heinäkuuta 2012 hyväksymän unionin hajautettuja virastoja koskevan yhteisen lähestymistavan periaatteet.
- (91) Viraston itsemääräämisoikeuden takaamiseksi sillä olisi oltava erillinen talousarvio, jonka tulot muodostuvat pääosin unionin rahoitusosuudesta. Unionin talousarviomenettelyä olisi noudatettava siltä osin kuin kyseessä ovat unionin rahoitusosuus ja muut unionin yleisestä talousarviosta maksettavat avustukset. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava tilintarkastus.
- (92) Viraston odotetaan kohtaavan tulevana vuosina haastavia olosuhteita, kun se pyrkii täyttämään poikkeukselliset palkkaamistarpeet ja saamaan pätevää henkilöstöä mahdollisimman laajalta maantieteelliseltä alueelta.
- (93) Kun otetaan huomioon toisaalta viraston toimeksianto ja sen henkilöstön jäsenten merkittävä liikkuvuus ja toisaalta tarve estää erot henkilöstön kohtelussa, ja vaikka henkilöstön asemapaikaksi olisi periaatteessa vahvistettava Varsova, viraston

hallintoneuvostolle olisi annettava viiden vuoden ajan tämän asetuksen voimaantulosta mahdollisuus myöntää viraston henkilöstön jäsenille kuukausittainen tasoituskorvaus, jossa otetaan asianmukaisesti huomioon yksittäisten viraston jäsenen saama kokonaispalkkio mukaan lukien virkamatkakulujen korvaaminen. Komission olisi hyväksyttävä ennalta tällaisen maksun myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja sen olisi varmistettava, että ne ovat suhteessa tavoitteiden merkitykseen eivätkä aiheuta EU:n toimielinten, virastojen ja muiden elinten henkilöstön eriarvoista kohtelua. Näitä yksityiskohtaisia sääntöjä olisi tarkasteltava uudelleen viimeistään vuonna 2024, jotta voidaan arvioida, miten maksut edistävät tavoitteita.

- (94) Virastoon olisi sovellettava rajoituksetta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013²⁴, ja viraston olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista²⁵.
- (95) Asetuksen (EU) 2017/1939 nojalla Euroopan syyttäjänvirasto (EPPO) voi tutkia petoksia ja muuta laitonta toimintaa, joka vahingoittaa unionin taloudellisia etuja, sekä nostaa niistä syytteen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1371 mukaisesti.
- (96) Virastoon olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001²⁶. Viraston olisi oltava toiminnastaan mahdollisimman avoin vaarantamatta operaatioidensa tavoitteiden saavuttamista. Sen olisi julkistettava tietoja kaikesta toiminnastaan. Sen olisi samoin varmistettava, että yleisölle ja kaikille asianomaisille annetaan nopeasti tietoa sen työstä.
- (97) Viraston olisi lisäksi raportoitava toiminnastaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle mahdollisimman laajasti.
- (98) Kaikessa viraston tämän asetuksen puitteissa toteuttamassa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava asetusta (EY) N:o 45/2001.
- (99) Jäsenvaltiot eivät voi koordinoimattomasti toimien riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli yhdenmuettyä rajaturvallisuutta ulkorajoilla koskevan järjestelmän kehittämistä ja toteuttamista Schengen-alueen moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, koska sisärajoilla ei ole tarkastuksia, ulkorajoihin kohdistuu merkittäviä muuttoliikkeeseen liittyviä haasteita ja on tarpeen valvoa tehokkaasti ulkorajojen ylittämistä sekä edistää sisäisen turvallisuuden korkeaa tasoa unionissa. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetusta (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

²⁵ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

- (100) Tässä asetuksessa tarkoitetut ulkorajat ovat rajoja, joihin sovelletaan asetuksen (EU) 2016/399 II osaston säännöksiä, eli niihin sisältyvät Schengen-jäsenvaltioiden ulkorajat Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, osaksi Euroopan unionia sisällytetystä Schengenin säännöstöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 19 mukaisesti.
- (101) Komissiolle olisi Euroopan yhdenmetyksen rajaturvallisuuden tehokkaan toteuttamisen varmistamiseksi siirrettävä monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin kautta valta hyväksyä delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti poliittisten painopisteiden vahvistamiseksi ja strategisten suuntaviivojen antamiseksi Euroopan yhdenmetyttä rajaturvallisuutta varten. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (102) Jotta varmistettaisiin tämän asetuksen täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset, toimeenpanovalta olisi siirrettävä komissiolle seuraavien osalta: Eurosurin toteuttamista ja hallintoa koskeva käytännön käsikirja, tilannekuvien tietotasojen yksityiskohtien ja erityisten tilannekuvien laatimista koskevat säännöt, ulkorajoilla koettavien riskien lieventämistä koskevat toimenpiteet, joita virasto panee täytäntöön ja jotka edellyttävät jäsenvaltioilta yhteistyötä täytäntöönpanossa, eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen kehittämiseen annettavan taloudellisen tuen maksamista koskevat säännöt ja taloudelliseen tukeen sovellettavien edellytysten valvonta, merivartiostotoiminnoissa tehtävää eurooppalaista yhteistyötä koskeva käytännön käsikirja sekä FADOn tekniset eritelmät ja menettelyt. Täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011²⁷ mukaisesti.
- (103) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen²⁸ ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY²⁹ 1 artiklan A kohdassa tarkoitettuun alaan. Järjestelyasiakirjassa Euroopan yhteisön sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä yksityiskohtaisista säännöistä näiden valtioiden osallistumiseksi Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston toimintaan³⁰ vahvistetaan säännöt, myös

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁸ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

²⁹ Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31).

³⁰ EUVL L 188, 20.7.2007, s. 19.

rahoitukseen osallistumista ja henkilöstöä koskevat säännöt, kyseisten maiden osallistumiselle viraston työhön.

- (104) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen³¹ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A kohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY³² 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (105) Liechtensteinin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen³³ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A kohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2011/350/EU³⁴ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (106) Euroopan yhteisön sekä Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä järjestelyssä näiden valtioiden osallistumista Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston toimintaan koskevista yksityiskohtaisista säännöistä³⁵ vahvistetaan säännöt, myös rahoitukseen osallistumista ja henkilöstöä koskevat säännöt, kyseisten maiden osallistumiselle viraston työhön.
- (107) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska tämä asetus perustuu Schengenin säännöstöön, Tanska päättää pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on hyväksynyt tämän asetuksen, saattaako se sen osaksi kansallista lainsäädäntöään.
- (108) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu neuvoston päätöksen 2000/365/EY³⁶ mukaisesti. Yhdistynyt kuningaskunta ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen

³¹ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

³² Neuvoston päätös 2008/146/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1).

³³ EUVL L 160, 18.6.2011, s. 21.

³⁴ Neuvoston päätös 2011/350/EU, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2011, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehtävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta, siltä osin kuin kyse on tarkastusten poistamisesta sisärajoilta ja henkilöiden liikkumisesta rajojen yli (EUVL L 160, 18.6.2011, s. 19).

³⁵ EUVL L 243, 16.9.2010, s. 4.

³⁶ Neuvoston päätös 2000/365/EY, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin (EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43).

hyväksymiseen, asetus ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

- (109) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu neuvoston päätöksen 2002/192/EY³⁷ mukaisesti. Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin.
- (110) Viraston olisi helpotettava sellaisten yksittäisten toimien järjestämistä, joissa jäsenvaltiot voivat käyttää hyväkseen Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan mahdollisesti tarjoamaa asiantuntemusta ja välineistöä hallintoneuvoston tapauskohtaisesti päättämien ehtojen mukaisesti. Tämän vuoksi Irlannin edustajat voidaan kutsua hallintoneuvoston kokouksiin, jotta ne voivat osallistua täysimittaisesti tällaisten yksittäisten toimien valmisteluun. Yhdistyneen kuningaskunnan edustajat voidaan kutsua osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin [Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan unionista eroamisen päivämäärä] asti.
- (111) Vaikka Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu tähän asetukseen, sillä on [sille on annettu] mahdollisuus tehdä yhteistyötä eurooppalaisen raja- ja merivartioston kanssa sen unionin jäsenvaltion aseman perusteella. Kun otetaan huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan ilmoitus halustaan erota unionista, Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa toteutettavaan operatiiviseen yhteistyöhön olisi sovellettava tämän asetuksen perusteella erityisiä järjestelyjä niin kauan kuin Yhdistynyt kuningaskunta on jäsenvaltio tai, mikäli unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välinen SEUT-sopimuksen 50 artiklaan perustuva sopimus tulee voimaan, niin kauan kuin Yhdistynyt kuningaskunta rinnastetaan jäsenvaltioon tällaisen sopimuksen nojalla.
- (112) Espanjan kuningaskunta ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat eri mieltä Gibraltarin rajojen määrittämisestä.
- (113) Tämän asetuksen Gibraltarin rajoihin soveltamista koskeva lykkäys ei aiheuta minkäänlaisia muutoksia asianomaisten valtioiden kantoihin.
- (114) [Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon ...]
- (115) Tämän asetuksen tarkoituksena on muuttaa ja laajentaa asetuksen (EY) N:o 2016/1624 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1052/2013 säännöksiä sekä mukauttaa neuvoston yhteistä toimintaa 98/700/YOS SEUT-sopimuksessa vahvistettuun institutionaaliseen kehykseen. Koska tehtävät muutokset ovat merkittäviä sekä lukumääränsä että luonteensa osalta, kyseiset säädökset olisi selkeyden vuoksi korvattava ja kumottava,

³⁷

Neuvoston päätös 2002/192/EY, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin (EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Eurooppalainen raja- ja merivartiosto

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan eurooppalainen raja- ja merivartiosto varmistamaan Euroopan yhdenmukainen rajaturvallisuus ulkorajoilla, jotta voidaan hallita tehokkaasti ulkorajojen ylityksiä ja tehostaa yhteistä palauttamispolitiikkaa keskeisenä osana muuttoliikkeen kestävä hallintaa.

Tähän asetukseen sisältyy muuttoliikkeeseen, mukaan lukien palauttamiseen, liittyviin haasteisiin ja mahdollisiin tuleviin uhkiin vastaaminen näillä rajoilla ja siten osaltaan vakavaan rajat ylittävään rikollisuuteen puuttuminen niin, että voidaan varmistaa sisäisen turvallisuuden korkea taso unionissa perusoikeuksia täysimääräisesti noudattaen samalla, kun taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus unionin alueella.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'ulkorajoilla' asetuksen (EU) 2016/399 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä ulkorajoja, joihin sovelletaan mainitun asetuksen II osastoa;
- 2) 'rajanylityspaikalla' asetuksen (EU) 2016/399 2 artiklan 8 kohdassa määriteltyä rajanylityspaikkaa;
- 3) 'rajavalvonnalla' asetuksen (EU) 2016/399 2 artiklan 10 kohdassa määriteltyä rajavalvontaa;
- 4) 'rajojen valvonnalla' asetuksen (EU) 2016/399 2 artiklan 12 kohdassa määriteltyä rajojen valvontaa;
- 5) 'ulkoisella lennolla' sellaista miehitetyn tai miehittämättömän ilma-aluksen ja sen matkustajien ja/tai rahdin lentoa jäsenvaltioiden alueelle tai alueelta, joka ei ole asetuksen (EU) 2016/399 2 artiklan 3 kohdassa määritelty sisäinen lento;
- 6) 'ilmarajojen valvonnalla' ulkoisten lentojen valvontaa;
- 7) 'tilannetietoisuudella' kykyä seurata, havaita, tunnistaa, jäljittää ja ymmärtää rajat ylittävää laitonta toimintaa, jotta reagointitoimenpiteille voidaan määrittää perusteet uusien tietojen ja jo saadun tietämyksen yhdistämisen pohjalta ja jotta ulkorajoilla tai niiden läheisyydessä voidaan paremmin vähentää maahantulijoiden kuolemantapauksia;
- 8) 'reaktiokyvyllä' kykyä toteuttaa toimia laittoman rajat ylittävän toiminnan torjumiseksi ulkorajoilla tai niiden läheisyydessä, mukaan lukien keinot ja määräajat, joiden avulla kyetään reagoimaan riittävän hyvin;
- 9) 'Eurosurilla' jäsenvaltioiden ja viraston välisen tietojenvaihdon ja yhteistyön kehystä;

- 10) 'tilannekuvalla' eri viranomaisilta, valvontalaitteista ja -järjestelmistä sekä muista lähteistä saatujen georeferoitujen miltei reaaliaikaisten tietojen kokonaisuutta, joka lähetetään turvattuja viestintä- ja tiedotuskanavia pitkin ja jota voidaan käsitellä ja valikoivasti esittää ja jakaa muille asiaankuuluville viranomaisille tilannetietoisuuden saavuttamiseksi ja reaktiokyvyn tukemiseksi ulkorajoilla tai niiden läheisyydessä ja rajan läheisellä alueella;
- 11) 'ulkorajaosuudella' jäsenvaltion ulkorajaa kokoisuudessaan tai osittain sellaisena kuin se on määritelty kansallisessa lainsäädännössä tai sellaisena kuin kansallinen koordinoitakeskus tai muu vastuussa oleva kansallinen viranomainen on sen määrittänyt;
- 12) 'rajat ylittävällä rikollisuudella' mitä tahansa vakavaa rikosta, jolla on valtioiden rajat ylittävä ulottuvuus ja joka on tehty tai pyritty tekemään ulkorajoilla tai niiden läheisyydessä;
- 13) 'rajan läheisellä alueella' ulkorajojen ulkopuolella sijaitsevaa maantieteellistä aluetta;
- 14) 'erityistapahtumalla' tilannetta, joka liittyy laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen tai jossa maahantulijoiden henki on vaarassa ulkorajoilla tai niiden läheisyydessä;
- 15) 'henkilöstösääntöjen alaisella henkilöstöllä' henkilöstöä, jonka virasto on palkannut Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, jäljempänä 'henkilöstösäännöt', ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 259/68 vahvistettujen, unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen, jäljempänä 'palvelussuhteen ehdot', mukaisesti;
- 16) 'operatiivisella henkilöstöllä' rajavartijoita, palauttamisessa avustavia saattajia, palautusasiantuntijoita ja muuta henkilöstöä, jotka muodostavat 'eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvät joukot'. Jäljempänä 55 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen kolmen luokan mukaisesti eurooppalaisen raja- ja merivartioston palveluksessa oleva operatiivinen henkilöstö koostuu joko henkilöstösääntöjen mukaisesti palvelukseen otetuista henkilöistä (luokka 1), jäsenvaltioista virastoon pitkäaikaisesti lähetetyistä henkilöistä (luokka 2) tai jäsenvaltioiden viraston käyttöön lyhytaikaisesti asettamista henkilöistä (luokka 3). Operatiivisen henkilöstön on toimittava rajaturvallisuusryhmien, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien tai palautusryhmien jäseninä, joilla on täytöntöönpanovaltuudet. Operatiivinen henkilöstö käsittää myös ETIAS-keskusyksikön toiminnasta vastaavan henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön;
- 17) 'rajaturvallisuusryhmillä' eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvistä joukoista muodostettuja ryhmiä, joita käytetään yhteisissä operaatioissa ulkorajoilla ja nopeissa rajainterventioissa jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa;
- 18) 'ryhmien jäsenellä' rajaturvallisuusryhmään, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmään tai palautusryhmään lähetettyä eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen jäsentä;
- 19) 'muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmällä' asiantuntijaryhmää, joka antaa teknistä ja operatiivista tukea jäsenvaltioille, myös hotspot-alueilla tai valvotuissa keskuksissa, ja joka koostuu eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen operatiivisesta henkilöstöstä, [Euroopan unionin turvapaikkavirastosta,] Europolista tai muista asiaankuuluvista unionin virastoista sekä jäsenvaltioista lähetetyistä asiantuntijoista;

- 20) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa yhteinen operaatio tai nopea rajainterventio, palautusoperaatio tai palautusinterventio toteutetaan tai josta se käynnistetään tai johon muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmä lähetetään;
- 21) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka on antanut henkilöstön jäsenen käyttöön joko lyhytaikaisesti osaksi eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen operatiivista henkilöstöä tai lähettänyt henkilöstön jäsenen pitkäaikaisesti osaksi kyseistä operatiivista henkilöstöä;
- 22) 'osallistuvalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka osallistuu yhteiseen operaatioon, nopeaan rajainterventioon, palautusoperaatioon, palautusinterventioon tai muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän lähettämiseen toimittamalla kalustoa tai eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen operatiivista henkilöstöä, sekä jäsenvaltiota, joka osallistuu palautusoperaatioon tai palautusinterventioon toimittamalla kalustoa tai henkilöstöä mutta ei ole vastaanottava jäsenvaltio;
- 23) 'hotspot-alueella' aluetta, jossa vastaanottava jäsenvaltio, komissio, asiaankuuluvat unionin virastot ja osallistuvat jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä, jonka tavoitteena on hallita olemassa olevaa tai mahdollista, ulkorajoille saapuvien maahantulijoiden määrän merkittävän kasvun aiheuttamaa suhteetonta muuttoliikkeeseen liittyvää haastetta;
- 24) 'valvotulla keskuksella' jäsenvaltion pyynnöstä perustettua keskusta, jossa vastaanottavan jäsenvaltion ja osallistuvien jäsenvaltioiden tukemiseksi asianomaiset unionin virastot erottavat toisistaan kansainvälisen suojelun tarpeessa olevat kolmansien maiden kansalaiset ja henkilöt, jotka eivät tarvitse tällaista suojelua, sekä suorittavat turvatarkastuksia ja soveltavat kansainvälistä suojelua ja/tai palauttamista koskevia nopeita menettelyjä;
- 25) 'palauttamisella' direktiivin 2008/115/EY 3 artiklan 3 kohdassa määriteltä palauttamista;
- 26) 'palautuspäätöksellä' direktiivin 2008/115/EY 3 artiklan 4 kohdassa määriteltä palauttamispäätöstä;
- 27) 'palautettavalla henkilöllä' laittomasti oleskelevaa kolmannen maan kansalaista, josta on tehty palautuspäätös tai sitä vastaava asiakirja jossakin kolmannessa maassa;
- 28) 'palautusoperaatiolla' operaatiota, jota Euroopan raja- ja merivartiostovirasto järjestää tai koordinoi ja jossa yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle tai kolmannelle maalle annetaan teknistä ja operatiivista tukea ja jonka puitteissa palautettavat henkilöt yhdestä tai useammasta jäsenvaltiosta tai kolmannelle maasta palautetaan joko pakkotoimin tai vapaaehtoisesti, käytetystä kulkuneuvosta riippumatta;
- 29) 'palautusinterventiolla' Euroopan raja- ja merivartiostoviraston toimea, jossa jäsenvaltioille tai kolmansille maille annetaan tehostettua teknistä ja operatiivista apua, johon kuuluu palautusryhmien lähettäminen ja palautusoperaatioiden järjestäminen;
- 30) 'palautusryhmillä' eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvistä joukoista muodostettuja ryhmiä, jotka otetaan käyttöön palautusoperaatioiden, jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa toteutettavien palautusinterventioiden tai palauttamiseen liittyvien tehtävien täytäntöönpanoa koskevan muun operatiivisen toiminnan aikana;

- 31) 'maahanmuuttoalan yhteyshenkilöllä' neuvoston asetuksen (EY) N:o 377/2004³⁸ 1 artiklassa määriteltyä maahanmuuttoalan yhteyshenkilöä.

3 artikla

Euroopan yhdennetty rajaturvallisuus

Euroopan yhdennettyyn rajaturvallisuuteen kuuluvat seuraavat osatekijät:

- a) rajavalvonta, johon sisältyvät laillista rajanylitystä helpottavat toimenpiteet sekä tarpeen mukaan rajat ylittävän rikollisuuden, kuten maahantulijoiden salakuljetuksen, ihmiskaupan ja terrorismin, estämiseen ja havaitsemiseen liittyvät toimenpiteet samoin kuin sellaisten henkilöiden ohjaamiseen liittyvät toimenpiteet, jotka ovat kansainvälisen suojelun tarpeessa tai haluavat hakea kansainvälistä suojelua;
- b) asetuksen (EU) N:o 656/2014 sekä kansainvälisen oikeuden mukaisesti käynnistetyt ja toteutetut merihädässä olevien henkilöiden etsintä- ja pelastusoperaatiot tilanteissa, joita saattaa syntyä merirajojen valvontaan liittyvien operaatioiden aikana;
- c) sisäisen turvallisuuden riskien analysointi ja ulkorajojen toimintaan tai turvallisuuteen mahdollisesti vaikuttavien uhkien analysointi;
- d) jäsenvaltioiden ja viraston välinen tietojenvaihto ja yhteistyö;
- e) virastojen välinen yhteistyö kussakin jäsenvaltiossa rajavalvonnasta tai muista rajalla toteutettavista tehtävistä vastaavien kansallisten viranomaisten kesken ja palauttamisesta kussakin jäsenvaltiossa vastaavien viranomaisten kesken, mukaan lukien säännöllinen tietojenvaihto olemassa olevien tietojenvaihtovälineiden kautta;
- f) yhteistyö asiaankuuluvien unionin toimielinten, elinten ja laitosten kesken tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, mukaan lukien säännöllisen tietojenvaihdon avulla;
- g) yhteistyö kolmansien maiden kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla;
- h) Schengen-alueella toteutettavat tekniset ja operatiiviset toimenpiteet, jotka liittyvät rajavalvontaan ja joiden tarkoituksena on puuttua laittomaan maahanmuuttoon ja torjua rajat ylittävää rikollisuutta tehokkaammin;
- i) sellaisten laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttaminen, joista jokin jäsenvaltio on tehnyt palautuspäätöksen;
- j) uusimman teknologian käyttäminen, mukaan lukien laaja-alaiset tietojärjestelmät;
- k) laadunvalvontamekanismi ja erityisesti Schengenin arviointimekanismi, haavoittuvuusarviointi ja mahdolliset kansalliset mekanismit, joilla varmistetaan unionin lainsäädännön täytäntöönpano rajaturvallisuuden alalla;
- l) yhteisvastuumekanismit, erityisesti unionin rahoitusvälineet ja muut operatiiviset tukitoimenpiteet.

³⁸ Neuvoston asetus (EY) N:o 377/2004, annettu 19 päivänä helmikuuta 2004, maahanmuuttoalan yhteyshenkilöverkoston perustamisesta (EUVL L 64, 2.3.2004, s. 1).

4 artikla
Eurooppalainen raja- ja merivartiosto

Eurooppalaisen raja- ja merivartioston muodostavat Euroopan raja- ja merivartiovirasto, jäljempänä 'virasto', ja rajaturvallisuudesta vastaavat jäsenvaltioiden viranomaiset, myös merivartiostot niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä sekä palauttamisesta vastaavat viranomaiset.

5 artikla
Euroopan raja- ja merivartiovirasto

- 1) Euroopan raja- ja merivartiovirastoon, joka on alun perin perustettu asetuksella (EY) N:o 2007/2004, sovelletaan tätä asetusta.
- 2) Virasto käsittää eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvät joukot, joihin kuuluu 10 000 operatiivisen henkilöstön jäsentä 55 artiklan mukaisesti.
- 3) Jotta voidaan varmistaa johdonmukainen Euroopan yhdenmukainen rajaturvallisuus, virasto helpottaa ja tehostaa ulkorajojen turvallisuuteen ja palauttamiseen liittyvien unionin nykyisten ja tulevien toimenpiteiden, erityisesti asetuksessa (EU) 2016/399 vahvistetun Schengenin rajasäännösten, soveltamista.
- 4) Virasto edistää unionin oikeuden, mukaan lukien perusoikeuksia koskeva unionin säännöstö, jatkuvaa ja yhtenäistä soveltamista kaikilla ulkorajoilla. Hyvien käytäntöjen vaihtaminen on osa sen vaikutusta.

6 artikla
Vastuuvellisuus

Virasto on tämän asetuksen mukaisesti vastuuvellinen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

7 artikla
Jaettu vastuu

- 1) Eurooppalainen raja- ja merivartiosto ylläpitää Euroopan yhdenmukaisia rajaturvallisuutta siten, että vastuu on jaettu viraston ja rajaturvallisuudesta vastaavien kansallisten viranomaisten kesken, mukaan lukien merivartiostot niiden toteuttaessa merirajojen valvontaoperaatioita ja muita rajavalvontatehtäviä. Jäsenvaltioilla on edelleen ensisijainen vastuu omien ulkorajaosuuksiensa turvallisuudesta.
- 2) Virasto antaa teknistä ja operatiivista apua palautuspäätösten täytäntöönpanoon liittyvien toimenpiteiden toteuttamisessa. Jäsenvaltiot ovat direktiivin 2008/115/EY mukaisesti vastuussa palautuspäätösten tekemisestä ja palautettavien henkilöiden säilöönnottoon liittyvistä toimenpiteistä.
- 3) Jäsenvaltioiden on varmistettava ulkorajojensa turvallisuus ja palautuspäätösten täytäntöönpano omien etujensa ja kaikkien jäsenvaltioiden yhteisen edun vuoksi noudattaen täysimääräisesti unionin oikeutta sekä 8 artiklassa tarkoitetun Euroopan yhdenmukaisia rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapolitiittisen syklin mukaisesti tiiviissä yhteistyössä viraston kanssa.

- 4) Virasto tukee ulkorajojen turvallisuuteen ja palautuspäätösten täytäntöönpanoon liittyvien unionin toimenpiteiden soveltamista lujittamalla, arvioimalla ja koordinoimalla jäsenvaltioiden toimia ja tarjoamalla suoraa teknistä ja operatiivista apua kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa sekä palauttamiseen liittyvissä kysymyksissä.
- 5) Jäsenvaltiot voivat jatkaa operatiivisella tasolla yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden ja/tai kolmansien maiden kanssa, jos tällainen yhteistyö on viraston tehtävien mukaista. Jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä kaikesta toiminnasta, joka saattaisi haitata viraston toimintaa tai sen tavoitteiden saavuttamista. Jäsenvaltioiden on raportoitava virastolle tästä ulkorajoilla toteutettavasta ja palauttamiseen liittyvästä operatiivisesta yhteistyöstä muiden jäsenvaltioiden ja/tai kolmansien maiden kanssa. Pääjohtaja tiedottaa hallintoneuvostolle näistä seikoista säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa.

8 artikla

Euroopan yhdenmukainen rajaturvallisuutta koskeva monivuotinen strateginen toimintapoliittinen sykli

- 1) Komissio ja eurooppalainen raja- ja merivartiosto varmistavat Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden vaikuttavuuden hyödyntämällä Euroopan yhdenmukainen rajaturvallisuutta koskevaa monivuotista strategista toimintapoliittista sykliä.
- 2) Euroopan yhdenmukainen rajaturvallisuutta koskevassa monivuotisessa strategisessa toimintapoliittisessa syklissä määritellään, miten rajaturvallisuuteen ja palauttamiseen liittyviin haasteisiin on vastattava johdonmukaisella, yhtenäisellä ja järjestelmällisellä tavalla.
- 3) Euroopan yhdenmukainen rajaturvallisuutta koskeva monivuotinen strateginen toimintapoliittinen sykli käsittää 4–7 kohdassa esitetyt neljä vaihetta.
- 4) Komissiolle siirretään jäljempänä 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun Euroopan yhdenmukainen rajaturvallisuutta koskevan strategisen riskianalyysin pohjalta valta antaa delegoituja säädöksiä 118 artiklan mukaisesti Euroopan yhdenmukainen rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapolitiikan kehittämiseksi. Delegoidussa säädöksessä vahvistetaan toimintapolitiikan painopisteet ja annetaan strategiset suuntaviivat seuraaville neljälle vuodelle 3 artiklassa lueteltuihin osatekijöihin liittyen.
- 5) Edellä 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen täytäntöönpanemiseksi virasto vahvistaa pääjohtajan ehdotukseen perustuvalla hallintoneuvoston päätöksellä teknisen ja operatiivisen strategian Euroopan yhdenmukainen rajaturvallisuutta varten. Viraston on perustelluissa tapauksissa otettava huomioon jäsenvaltioiden erityistilanne, erityisesti niiden sijainti. Strategian on oltava 3 artiklan ja 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukainen. Sen on edistettävä ja tuettava Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden toteuttamista kaikissa jäsenvaltioissa.
- 6) Edellä 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden on laadittava yhdenmukainen rajaturvallisuutta koskevat kansalliset strategiat tiiviissä yhteistyössä kaikkien rajaturvallisuudesta ja palauttamisesta vastaavien kansallisten viranomaisien kesken. Kansallisten strategioiden on oltava 3 artiklan, 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen ja 5 kohdassa tarkoitetun teknisen ja operatiivisen strategian mukaisia.

- 7) Kun 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen antamisesta on kulunut 42 kuukautta, komissio toteuttaa viraston tuella säädöksen täytäntöönpanoa koskevan perusteellisen arvioinnin. Arvioinnin tulokset otetaan huomioon seuraavan syklin valmistelussa.
- 8) Jos tilanne ulkorajoilla tai palauttamisen alalla edellyttää toimintapolitiikan painopisteiden muuttamista, komissio tarkistaa Euroopan yhdenmukaista rajaturvallisuutta koskevaa monivuotista strategista toimintapolitiikkaa 4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Myös 5 ja 6 kohdassa mainittuja strategioita mukautetaan tarvittaessa.

9 artikla

Yhdenmukainen suunnittelu

- 1) Eurooppalainen raja- ja merivartiosto toteuttaa 8 artiklassa tarkoitetun Euroopan yhdenmukaista rajaturvallisuutta koskevan monivuotisen strategisen toimintapolitiittisen syklin pohjalta yhdenmukaista suunnittelua rajaturvallisuuden ja palauttamisten osalta.
- 2) Yhdenmukaistettuun suunnitteluun sisältyy operatiivinen suunnittelu, valmiussuunnittelu ja voimavarojen kehittämisen suunnittelu, ja se toteutetaan 67 artiklan mukaisesti.
- 3) Kussakin yhdenmukaistettuun suunnitteluun sisältyvässä suunnitelmassa on esitettävä skenaario, jonka pohjalta suunnitelma on laadittu. Skenaarioiden on perustuttava riskianalyysiin, ja niissä on otettava huomioon tilanteen mahdollinen kehittyminen ulkorajoilla ja laittoman muuttoliikkeen alalla sekä haasteet, jotka on määriteltävä Euroopan yhdenmukaista rajaturvallisuutta koskevassa monivuotisessa strategisessa toimintapolitiittisessa syklissä.
- 4) Viraston hallintoneuvosto kokoontuu vähintään kerran vuodessa keskustelemaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston voimavarojen kehittämistä koskevasta etenemissuunnitelmasta ja hyväksymään sen 67 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Kun hallintoneuvosto on hyväksynyt voimavarojen kehittämistä koskevan etenemissuunnitelman, se liitetään 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun tekniseen ja operatiiviseen strategiaan.

II LUKU

Eurooppalaisen raja- ja merivartioston toiminta

I JAKSO

EUROOPAN RAJA- JA MERIVARTIOVIRASTON TEHTÄVÄT

10 artikla

Euroopan raja- ja merivartiostoviraston tehtävät

- 1) Virasto toteuttaa seuraavia tehtäviä rajavalvonnan ja palauttamisen tehokkuuden ja yhtenäisen korkean tason edistämiseksi:
 1. muuttovirtojen seuranta ja yhdenmetyt rajaturvallisuuden kaikki osatekijät kattavien riskianalyysojen tekeminen;
 2. palauttamisten toteuttamiseen liittyvien jäsenvaltioiden operatiivisten tarpeiden seuranta muun muassa keräämällä operatiivisia tietoja;
 3. haavoittuvuusarvioinnin tekeminen, mukaan lukien arviointi jäsenvaltioiden kyvystä ja valmiudesta vastata uhkiin ja haasteisiin ulkorajoilla;
 4. ulkorajojen turvallisuuden seuranta jäsenvaltioissa olevien viraston yhteyshenkilöiden kautta;
 5. Eurosur-puitteiden kehittämisen ja toiminnan tukeminen;
 6. jäsenvaltioiden avustaminen teknistä ja operatiivista lisäapua edellyttävissä olosuhteissa ulkorajoilla koordinoimalla ja järjestämällä yhteisiä operaatioita, ottaen huomioon, että joihinkin tilanteisiin voi liittyä humanitaarinen hätätilanne ja meripelastus unionin ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti;
 7. jäsenvaltioiden avustaminen teknistä ja operatiivista lisäapua edellyttävissä olosuhteissa ulkorajoilla käynnistämällä nopeita rajainterventioita niiden jäsenvaltioiden ulkorajoilla, joihin kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita, ottaen huomioon, että joihinkin tilanteisiin voi liittyä humanitaarinen hätätilanne ja meripelastus unionin ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti;
 8. teknisen ja operatiivisen avun antaminen jäsenvaltioille ja kolmansille maille asetuksen (EU) N:o 656/2014 ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti merihädässä olevien henkilöiden etsintä- ja pelastusoperaatioiden tukemiseksi merirajojen valvontaoperaatioiden aikana mahdollisesti syntyvissä tilanteissa;
 9. eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen käyttäminen rajaturvallisuusryhmissä, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmissä ja palautusryhmissä yhteisissä operaatioissa, nopeissa rajainterventioissa, palautusoperaatioissa ja palautusinterventioissa;
 10. kalustoreservin, mukaan lukien nopean toiminnan kalustoreservin, muodostaminen lähetettäväksi yhteisiin operaatioihin ja nopeisiin rajainterventioihin sekä toimimaan osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä samoin kuin palautusoperaatioissa ja palautusinterventioissa;
 11. viraston omien inhimillisten ja teknisten voimavarojen kehittäminen ja hallinnointi, jotta se voi osallistua eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin ja

- kalustoreserviin, mukaan lukien ryhmiin kuuluvien viraston henkilöstön jäsenten palkkaaminen ja koulutus;
12. toimiminen osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä hotspot-alueilla ja valvotuissa keskuksissa;
 13. operatiivisen henkilöstön ja kaluston lähettäminen avun antamiseksi suojelutarpeen arvioinnissa, kuulemisessa, henkilöllisyyden selvittämisessä ja sormenjälkien ottamisessa;
 14. menettelyn perustaminen yhteistyössä [Euroopan unionin turvapaikkaviraston] ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa alustavien tietojen antamiseksi henkilöille, jotka ovat kansainvälisen suojelun tarpeessa tai haluavat hakea kansainvälistä suojelua, ja heidän ohjaamiseen;
 15. avun tarjoaminen kaikissa palauttamisprosessin vaiheissa sekä palautusoperaatioiden koordinoinnissa ja järjestämisessä ja palautusinterventioissa;
 16. jäsenvaltioiden avustaminen olosuhteissa, jotka edellyttävät teknistä ja operatiivista lisäapua sääntöjenvastaisesti maahan tulleita henkilöitä koskevan palauttamisvelvoitteen täytäntöön panemiseksi, myös koordinoimalla tai järjestämällä palautusoperaatioita;
 17. pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojien reservin perustaminen;
 18. palautusryhmien käyttäminen palautusinterventioiden yhteydessä;
 19. yhteistyön tekeminen Europolin ja Eurojustin kanssa kunkin viraston toimeksiannon puitteissa sekä tuen antaminen jäsenvaltioille teknistä ja operatiivista lisäapua edellyttävissä olosuhteissa ulkorajoilla järjestäytyneen rajat ylittävän rikollisuuden ja terrorismin torjunnassa;
 20. yhteistyön tekeminen Euroopan unionin turvapaikkaviraston kanssa toimenpiteiden helpottamiseksi erityisesti silloin kun kolmansien maiden kansalaiset, joiden kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on hylätty lainvoimaisella päätöksellä, on palautettava;
 21. yhteistyön tekeminen Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa kunkin viraston toimeksiannon puitteissa 70 artiklassa tarkoitettuja merivartiostotoimintoja toteuttavien kansallisten viranomaisten tukemiseksi tarjoamalla palveluja, tietoja, kalustoa ja koulutusta sekä koordinoimalla monialaisia operaatioita;
 22. yhteistyön tekeminen kolmansien maiden kanssa asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla muun muassa hyödyntämällä rajaturvallisuusryhmiä ja palautusryhmiä operatiivisessa toiminnassa kolmansissa maissa;
 23. kolmansien maiden tukeminen palauttamistoimien koordinoinnissa tai järjestämisessä muissa kolmansissa maissa muun muassa jakamalla henkilötietoja palauttamista varten;
 24. jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden avustaminen niiden välisessä teknisessä ja operatiivisessa yhteistyössä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa;
 25. jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden avustaminen kansallisten rajavartioiden, muun asiaankuuluvan henkilöstön ja palautusasiantuntijoiden kouluttamisessa, myös yhteisten koulutusvaatimusten vahvistaminen;

26. osallistuminen ulkorajavalvonnan kannalta merkityksellisten tutkimus- ja innovointitoimien kehittämiseen ja hallinnointiin, kehittyneen valvontateknologian käyttö mukaan lukien, ja pilottihankkeiden kehittäminen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa;
 27. rajavalvonnan ja palauttamisten alalla käytettävien laitteiden teknisten standardien kehittämisen tukeminen, mukaan lukien järjestelmien ja verkkojen yhteenliittäminen;
 28. jäljempänä 14 artiklassa tarkoitetun viestintäverkon perustaminen ja ylläpito;
 29. sellaisten tietojärjestelmien kehittäminen ja ylläpito [asetuksen (EY) N:o 45/2001], joiden avulla pystytään nopeasti ja luotettavasti vaihtamaan tietoja ulkorajojen turvallisuutta koskevista kehityksessä olevista riskeistä, laittomasta maahanmuutosta ja palauttamisesta, tiiviissä yhteistyössä komission, unionin elinten ja laitosten sekä päätöksellä 2008/381/EY perustetun Euroopan muuttoliikeverkoston kanssa;
 30. tarvittavan avun antaminen yhteisen tietojenvaihtoympäristön kehittämiseksi, järjestelmien yhteentoimivuus mukaan lukien;
 31. jäljempänä 80 artiklassa tarkoitetun eurooppalaisen kuvantallennusjärjestelmän (*False and Authentic Documents Online*) hallinnointi ja toiminta;
 32. [EU:n matkustustieto- ja -lupajärjestelmän perustamisesta (ETIAS) annetussa asetuksessa] tarkoitettujen virastolle annettujen tehtävien ja velvollisuuksien hoitaminen sekä huolehtiminen ETIAS-keskustyöryhmän perustamisesta ja hallinnoinnista [EU:n matkustustieto- ja -lupajärjestelmän perustamisesta (ETIAS) annetun asetuksen] 7 artiklan mukaisesti.
- 2) Virasto tiedottaa toimeksiantonsa piiriin kuuluvista asioista omasta aloitteestaan. Se antaa yleisölle paikkansapitäviä ja kattavia tietoja toiminnastaan.
- Tiedotustoimet eivät saa haitata tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä etenkin siten, että annettaisiin operatiivisia tietoja, joiden julkistaminen vaarantaisi operaatioiden tavoitteen saavuttamisen. Tiedotustoimet on toteutettava rajoittamatta 91 artiklan soveltamista sekä hallintoneuvoston hyväksymien asiaa koskevien tiedotus- ja viestintäsuunnitelmien mukaisesti ja tarvittaessa tiiviissä yhteistyössä muiden virastojen kanssa.

2 JAKSO

TIETOJENVAIHTO JA YHTEISTYÖ

11 artikla

Velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä

Virastoa sekä rajaturvallisuudesta ja palauttamisesta vastaavia kansallisia viranomaisia, myös merivartiostoja niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, sitoo velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä sekä tietojenvaihtovelvoite.

12 artikla

Tietojenvaihtovelvoite

1. Jotta virasto sekä rajaturvallisuudesta ja palauttamisesta vastaavat kansalliset viranomaiset, myös merivartiostot niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, voivat hoitaa niille tässä asetuksessa annetut tehtävät ja erityisesti jotta virasto voi seurata unioniin kohdistuvia ja sen sisäisiä muuttovirtoja, tehdä riskianalyyskejä ja toteuttaa

haavoittuvuusarvioinnin sekä antaa teknistä ja operatiivista tukea palauttamisen alalla, ne jakavat oikea-aikaisesti ja täsmällisesti kaikki tarvittavat tiedot tämän asetuksen sekä muun tietojenvaihtoa koskevan unionin ja kansallisen oikeuden mukaisesti.

2. Virasto toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet helpottaakseen tehtäviinsä liittyvää tietojenvaihtoa komission ja jäsenvaltioiden sekä tarpeen mukaan asiaankuuluvien unionin virastojen kanssa.
3. Virasto ja [Euroopan unionin turvapaikkavirasto] vaihtavat tietoja, jotta niitä voidaan hyödyntää riskianalyyseissa, tilastotietojen keruussa, kolmansien maiden tilanteen arvioinnissa, koulutuksessa ja jäsenvaltioille valmiussuunnittelun osalta annettavassa tuessa. Tätä varten virastojen välille kehitetään tarvittavat välineet ja rakenteet.
4. Virasto toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen tehtäviinsä liittyvää tietojenvaihtoa Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa, kun tietojenvaihto liittyy toimiin, joihin nämä osallistuvat 71 artiklan ja 98 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

13 artikla

Kansallinen yhteyspiste

Jäsenvaltioiden on nimitettävä kansallinen yhteyspiste, joka vastaa yhteydenpidosta virastoon kaikissa viraston toimiin liittyvissä asioissa. Kansallisen yhteyspisteen on oltava tavoitettavissa koko ajan, ja sen on varmistettava, että kaikki virastolta saadut tiedot jaetaan oikea-aikaisesti kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden asiaankuuluville viranomaisille, erityisesti hallintoneuvoston jäsenille ja kansalliselle koordinoitikeskukselle.

14 artikla

Viestintäverkko

1. Virasto perustaa viestintäverkon ja pitää sitä yllä tarjotakseen viestintä- ja analysointivälineitä ja mahdollistaakseen arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen sekä turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihdon suojatusti ja miltei reaaliajassa kansallisten koordinoitikeskusten kanssa ja niiden kesken. Verkon on oltava toiminnassa ympäri vuorokauden kaikkina viikompäivinä, ja sen on mahdollistettava
 - a) kahden- ja monenvälinen tietojenvaihto miltei reaaliajassa;
 - b) audio- ja videokokousten pitäminen;
 - c) arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojattu käsittely, säilyttäminen, lähettäminen ja muokkaus;
 - d) EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojattu käsittely, säilyttäminen, lähettäminen ja muokkaus CONFIDENTIEL UE / EU CONFIDENTIEL -tasoon tai vastaaviin kansallisiin luokitustasoihin saakka samalla kun varmistetaan, että turvallisuusluokiteltuja tietoja käsitellään, säilytetään, lähetetään ja muokataan erillisessä ja asianmukaisesti valtuutetussa osassa viestintäverkkoa.
2. Virasto tarjoaa teknistä tukea ja varmistaa, että viestintäverkko on jatkuvasti käytettävissä ja voi tukea viraston hallinnoimaa viestintä- ja tietojärjestelmää.

15 artikla

Viraston hallinnoimat tietojenvaihtojärjestelmät ja -sovellukset

1. Virasto voi toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen tehtäviinsä liittyvää tietojenvaihtoa komission ja jäsenvaltioiden sekä tarpeen mukaan 69 ja 71 artiklassa tarkoitettujen kolmansien osapuolten ja kolmansien maiden kanssa.
2. Virasto kehittää ja ottaa käyttöön tietojärjestelmän, jonka avulla voidaan vaihtaa turvallisuusluokiteltuja tietoja ja arkaluonteisia turvallisuusluokittelemattomia tietoja näiden toimijoiden kanssa sekä vaihtaa 80 artiklassa ja 87–91 artiklassa tarkoitettuja henkilötietoja komission päätöksen (EU, Euratom) 2015/444³⁹, komission päätöksen 2015/443⁴⁰ ja [asetuksen (EY) N:o 45/2001] mukaisesti, ja käyttää kyseistä tietojärjestelmää.
3. Virasto ottaa 2 kohdassa tarkoitettut tietojärjestelmät käyttöön 14 artiklassa tarkoitettussa viestintäverkostossa tarpeen mukaan.
4. Palauttamisten osalta virasto kehittää keskitetyn palauttamisen hallintajärjestelmän kaikkien niiden tietojen käsittelemistä varten, joita virasto tarvitsee tarjotakseen operatiivista apua 49 artiklan mukaisesti ja jotka jäsenvaltioiden kansalliset järjestelmät toimittavat virastolle automaattisesti, mukaan lukien palauttamista koskevat operatiiviset tiedot, ja ylläpitää kyseistä järjestelmää.

16 artikla

Tietojenvaihdon tekniset standardit

Virasto kehittää teknisiä standardeja, joita käytetään kun

- a) yhdistetään viestintäverkko kansallisiin verkkoihin, joiden avulla luodaan kansallisia tilannekuvia, ja muihin asiaankuuluviin tietojärjestelmiin tätä asetusta sovellettaessa;
- b) kehitetään ja kytketään asiaankuuluvat viraston ja jäsenvaltioiden tietojenvaihtojärjestelmät ja ohjelmistosovellukset tämän asetuksen soveltamista varten;
- c) lähetetään tilannekuvat ja tarvittaessa erityiset tilannekuvat ja varmistetaan kansallisten viranomaisten asiaankuuluvien yksiköiden ja keskusten sekä viraston käyttöön ottamien ryhmien välinen viestintä käyttäen erilaisia viestintäkeinoja, kuten satelliittiviestintää ja radioverkkoja;
- d) ilmoitetaan omien voimavarojen sijainti hyödyntäen parhaalla mahdollisella tavalla Galileo-ohjelmassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1285/2013⁴¹ mukaisesti perustetun satelliittinavigointijärjestelmän teknologista kehitystä.

³⁹ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53).

⁴⁰ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/443, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, turvallisuudesta komissiossa (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁴¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1285/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan satelliittinavigointijärjestelmien toteuttamisesta ja käytöstä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 876/2002 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 683/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 1).

17 artikla
Tietojen turvaaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava kansallisen koordinoitikeskuksensa kautta, että niiden kansalliset viranomaiset, virastot ja muut elimet, jotka käyttävät viraston viestintäverkkoa ja tietojenvaihtojärjestelmiä,

- a) pääsevät asianmukaisesti asiaankuuluviin järjestelmiin ja verkkoihin;
- b) noudattavat 16 artiklassa tarkoitettuja teknisiä standardeja;
- c) soveltavat vastaavia turvallisuussääntöjä ja -vaatimuksia kuin ne, joita virasto soveltaa turvallisuusluokiteltujen tietojen käsittelyyn;
- d) vaihtavat, käsittelevät ja säilyttävät arkaluonteisia turvallisuusluokittelemattomia tietoja ja turvallisuusluokiteltuja tietoja komission päätöksen (EU, Euratom) 2015/443 mukaisesti.

3 JAKSO
EUROSUR

18 artikla
Eurosur

Tässä asetuksessa vahvistetaan, että Eurosur muodostaa yhdenmetyt puitteet tietojenvaihdolle ja yhteistyölle eurooppalaisen raja- ja merivartioston sisällä tilannetietoisuuden ja reaktiokyvyn parantamiseksi unionin rajaturvallisuuden osalta, jotta voidaan havaita, ehkäistä ja torjua laitonta maahanmuuttoa ja rajat ylittävää rikollisuutta sekä auttaa suojelemaan maahantulijoita ja pelastamaan heidän henkensä.

19 artikla
Eurosurin soveltamisala

- 1) Eurosuria sovelletaan rajatarkastuksiin laillisilla rajanylityspaikoilla sekä maa-, meri- ja ilmaulkorajojen valvontaan, mukaan lukien luvattomien rajanylitysten seuranta, havaitseminen, tunnistaminen, jäljittäminen, estäminen ja pysäyttäminen tarkoituksena havaita, estää ja torjua laitonta maahanmuuttoa ja rajat ylittävää rikollisuutta sekä auttaa suojelemaan maahantulijoita ja pelastamaan heidän henkensä.
- 2) Eurosuria ei sovelleta oikeudellisiin tai hallinnollisiin toimenpiteisiin, joita jäsenvaltioiden vastuussa olevat viranomaiset ovat toteuttaneet pysäytettyään rajat ylittävän rikollisen toiminnan tai luvattomat ulkorajojen ylitykset.

20 artikla
Eurosurin osat

- 1) Jäsenvaltioiden ja viraston on käytettävä tietojenvaihtoon ja yhteistyöhön rajavalvonnan alalla Eurosur-puitteita, joihin kuuluvat seuraavat osat:
 - a) kansalliset koordinoitikeskukset;

- b) kansalliset tilannekuvat;
 - c) Euroopan tilannekuva, johon sisältyvät myös ulkorajaosuudet ja vastaavat vaikutustasot;
 - d) erityiset tilannekuvat;
 - e) jäljempänä 29 artiklassa tarkoitetut Eurosurin koostamispalvelut;
 - f) yhdenmety suunnittelu 9 artiklan ja 67 artiklan mukaisesti.
- 2) Kansallisten koordinoitikeskusten on toimitettava virastolle viestintäverkon ja asiaankuuluvien järjestelmien kautta tiedot kansallisista tilannekuvistaan sekä tarvittaessa erityisistä tilannekuvista, sillä tiedot ovat tarpeen Euroopan tilannekuvan laatimiseksi ja ylläpitämiseksi.
 - 3) Virasto antaa kansallisille koordinoitikeskuksille viestintäverkon kautta rajattoman pääsyn erityisiin tilannekuviin ja Euroopan tilannekuvaan 24 tuntia vuorokaudessa seitsemänä päivänä viikossa.

21 artikla

Kansallinen koordinoitikeskus

- 1) Kunkin jäsenvaltion on nimettävä kansallinen koordinoitikeskus sekä hallinnoitava sitä ja pidettävä sitä yllä; koordinoitikeskus koordinoi ja vaihtaa tietoja kaikkien niiden viranomaisten kesken, joilla on vastuu ulkorajojen valvonnasta kansallisesti, sekä muiden kansallisten koordinoitikeskusten ja viraston kanssa. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava kansallisen koordinoitikeskuksensa perustamisesta komissiolle, joka tiedottaa asiasta viipymättä muille jäsenvaltioille ja virastolle.
- 2) Kansallinen koordinoitikeskus on osana Eurosur-puitteita yhteyspiste tietojenvaihdolle ja yhteistyölle muiden kansallisten koordinoitikeskusten ja viraston kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 13 artiklan soveltamista.
- 3) Kansallisen koordinoitikeskuksen on
 - a) huolehdittava oikea-aikaisesta tietojenvaihdosta ja yhteistyöstä kaikkien niiden kansallisten viranomaisten välillä, jotka ovat vastuussa ulkorajojen valvonnasta, sekä muiden kansallisten koordinoitikeskusten ja viraston kanssa;
 - b) huolehdittava oikea-aikaisesta tietojenvaihdosta kansallisen tason etsintä- ja pelastustoimista vastaavien sekä lainvalvonta-, turvapaikka- ja maahanmuuttoviranomaisten kanssa sekä hallinnoitava asiaankuuluvien tietojen levittämistä kansallisella tasolla;
 - c) osallistuttava resurssien ja henkilöstön tehokkaaseen ja tulokselliseen hallintaan;
 - d) luotava kansallinen tilannekuva ja pidettävä sitä yllä 26 artiklan mukaisesti;
 - e) tuettava ja koordinoitava kansallisten rajavalvontatoimien suunnittelua ja toteuttamista;
 - f) koordinoitava kansallista rajavalvontajärjestelmää kansallisen oikeuden mukaisesti;
 - g) edistettävä tässä asetuksessa tarkoitettujen kansallisten rajavalvontatoimien vaikutusten säännöllistä mittaamista;

- h) koordinoitava operatiivisia toimia muiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa tämän kuitenkaan vaikuttamatta viraston ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaan;
 - i) vaihdettava toimintansa yhteydessä asiaankuuluvia tietoja kansallisten maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden kanssa Euroopan tilannekuvan edistämiseksi ja rajavalvontaoperaatioiden tukemiseksi;
 - j) koordinoitava käyttäjien pääsyä ja tietoturvaa kansallisten ja viraston tietojärjestelmien osalta.
- 4) Kansallisen koordinoitikeskuksen on oltava toiminnassa 24 tuntia vuorokaudessa seitsemänä päivänä viikossa.

22 artikla

Tehtävien jakaminen muille viranomaisille jäsenvaltioissa

- 1) Jäsenvaltiot voivat antaa alueellisille, paikallisille, toiminnallisille tai muille viranomaisille, jotka pystyvät tekemään operatiivisia päätöksiä, tehtäväksi tilannetietoisuuden ja reaktiokyvyn varmistamisen niiden toimialueilla, mukaan lukien 21 artiklan 3 kohdan c, e ja f alakohdassa tarkoitetut tehtävät ja toimivalta.
- 2) Jäsenvaltion päätös jakaa tehtäviä 1 kohdan mukaisesti ei saa vaikuttaa kansallisen koordinoitikeskuksen kykyyn tehdä yhteistyötä ja vaihtaa tietoja muiden kansallisten koordinoitikeskusten ja viraston kanssa.
- 3) Kansallisella tasolla ennalta määritetyissä tapauksissa kansallinen koordinoitikeskus voi antaa 1 kohdassa tarkoitetulle viranomaiselle luvan viestiä ja vaihtaa tietoja toisen jäsenvaltion alueellisten viranomaisten tai kansallisen koordinoitikeskuksen tai kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten kanssa sillä edellytyksellä, että kyseinen viranomainen tiedottaa säännöllisesti omalle kansalliselle koordinoitikeskukselleen tällaisesta viestinnästä ja tietojenvaihdosta.

23 artikla

Eurosur-käsikirja

- 1) Komissio, jota avustaa komitea 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, hyväksyy ja asettaa käyttöön tiiviissä yhteistyössä viraston ja muiden asiaankuuluvien unionin elinten tai laitosten kanssa Eurosurin toteuttamista ja hallintoa varten käytännön käsikirjan, jäljempänä 'käsikirja'. Käsikirja sisältää teknisiä ja operatiivisia ohjeita, suosituksia ja parhaita käytäntöjä myös kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön osalta. Komissio hyväksyy käsikirjan suosituksen muodossa.
- 2) Komissio voi jäsenvaltioita ja virastoa kuultuaan päättää luokitella käsikirjan osia RESTREINT UE / EU RESTRICTED -turvallisuusluokkaan komission työjärjestyksessä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

24 artikla

Eurosurin seuranta

- 1) Virasto ja jäsenvaltiot varmistavat, että käytössä on menettelyt Eurosurin teknisen ja operatiivisen toiminnan seuraamiseksi suhteessa tavoitteisiin, jotka koskevat riittävän tilannetietoisuuden ja reaktiokyvyn saavuttamista ulkorajoilla.

- 2) Virasto seuraa jatkuvasti viestintäverkon tarjoaman palvelun laatua ja Eurosur-tilannekuvan avulla vaihdettavien tietojen laatua.
- 3) Virasto toimittaa laadunvalvontatiedot asianomaisille käyttäjille osana Eurosurin koostamispalveluja. Tiedot luokitellaan turvallisuusluokkaan RESTREINT UE / EU RESTRICTED.

4 JAKSO

TILANNETIETOISUUS

25 artikla

Tilannekuvat

- 1) Kansalliset tilannekuvat, Euroopan tilannekuva ja erityiset tilannekuvat laaditaan kokoamalla, arvioimalla, keräämällä, analysoimalla, tulkitsemalla, tuottamalla, havainnollistamalla ja jakamalla tietoja.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tilannekuvat sisältävät seuraavat tietotasot:

- a) tapahtumatietotaso, joka käsittää kaikki tapahtumat, jotka liittyvät luvattomaan rajanylitykseen, rajat ylittävään rikollisuuteen ja luvattoman edelleen liikkumisen havaitsemiseen;
 - b) operatiivisten tietojen taso, joka sisältää tietoa operaatioista, mukaan lukien ryhmittämissuunnitelman, operatiivisen alueen, partiointiaikataulut ja viestintäkoodit sekä tietoa operaatioihin toimintasuunnitelman mukaisesti osallistuvien voimavarojen sijainnista, aikataulusta, asemasta ja tyypistä;
 - c) analyysitietotaso, joka sisältää analysoituja tietoja, joilla on merkitystä tämän asetuksen soveltamisen kannalta ja erityisesti vaikutustasojen määrittämiseksi ulkorajaosuuksille, mukaan lukien kuvia ja paikkatietoja, tärkeimmät tapahtumat ja indikaattorit, analyysiraportteja sekä muita asiaa tukevia tietoja.
- 2) Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tilannekuvien avulla on voitava tunnistaa ja jäljittää tapahtumia, operaatioita ja vastaavia analyysieja, jotka liittyvät tilanteisiin, joissa ihmishenkiä on vaarassa.
 - 3) Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tilannekuvien tapahtumatietotasojen, operatiivisten tietojen tasojen ja analyysitietotasojen on oltava rakenteeltaan samanlaiset.
 - 4) Tilannekuvien tietotasojen yksityiskohdat ja erityisten tilannekuvien laatimista koskevat säännöt vahvistetaan täytäntöönpanosäädöksellä, jonka komissio hyväksyy 117 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Täytäntöönpanosäädöksessä määritellään toimitettavien tietojen luonne, tietojen keruusta, käsittelystä, arkistoinnista ja toimittamisesta vastaavat yksiköt, enimmäisajat, joiden kuluessa tiedot on ilmoitettava, tietoturva- ja tietosuojasäännöt ja niihin liittyvät laadunvalvontamekanismit.

26 artikla

Kansallinen tilannekuva

- 1) Kansallisen koordinoitikeskuksen on laadittava kansallinen tilannekuva ja pidettävä sitä yllä, jotta kaikki rajavalvonnasta vastuussa olevat viranomaiset saisivat tehokkaita, tarkkoja ja oikea-aikaisia tietoja.
- 2) Kansallinen tilannekuva kootaan seuraavista lähteistä kerätyistä tiedoista:
 - a) kansallinen rajavalvontajärjestelmä kansallisen oikeuden mukaisesti;
 - b) ulkorajojen vartioinnista vastuussa olevien kansallisten viranomaisten hallinnoimat liikkumattomat ja liikkuvat valvontalaitteet;
 - c) rajojen valvontaa ja muita seurantatehtäviä suorittavat partiot;
 - d) paikalliset, alueelliset ja muut koordinoitikeskukset;
 - e) muut asiaankuuluvat kansalliset viranomaiset ja järjestelmät, mukaan lukien maahanmuuttoalan yhteyshenkilöt, operatiiviset yhteyskeskukset ja yhteyspisteet;
 - f) rajatarkastukset;
 - g) virasto;
 - h) kansalliset koordinoitikeskukset muissa jäsenvaltioissa;
 - i) kolmansien maiden viranomaiset 75 artiklassa tarkoitettujen kahden- tai monenvälisen sopimusten ja alueellisten verkostojen perusteella;
 - j) alusten ilmoitusjärjestelmät niitä koskevien oikeusperustojen mukaisesti;
 - k) muut asiaankuuluvat eurooppalaiset ja kansainväliset organisaatiot;
 - l) muut lähteet.
- 3) Kansallinen koordinoitikeskus määrittää kullekin kansallisen tilannekuvan tapahtumatietotason erityistapahtuman vaikutukselle suuntaa-antavan vaikutustason, joka on ”matala”, ”keskitaso”, ”korkea” tai ”kriittinen”. Kaikista erityistapahtumista jaetaan tieto virastolle.
- 4) Kansallinen koordinoitikeskus voi sotilaallisista voimavaroista vastuussa olevan kansallisen viranomaisen pyynnöstä päättää rajoittaa tällaisia voimavaroja koskevien tietojen saantia tiedonsaantitarpeen perusteella.
- 5) Naapurijäsenvaltioiden kansallisten koordinoitikeskusten on jaettava toistensa kanssa suoraan ja miltei reaaliajassa vierekkäisiä ulkorajaosuuksia koskevat tilannekuvat, mukaan lukien tiedot vierekkäisillä ulkorajaosuuksilla toimivien omien voimavarojen sijainnista, asemasta ja tyypistä.

27 artikla

Euroopan tilannekuva

- 1) Virasto luo Euroopan tilannekuvan ja pitää sitä yllä, jotta kansalliset koordinoitikeskukset ja komissio saavat tehokkaita, tarkkoja ja oikea-aikaisia tietoja ja analyysyjä, jotka kattavat ulkorajat, rajan läheisen alueen ja luvattoman edelleen liikkumisen.
- 2) Euroopan tilannekuva kootaan seuraavista lähteistä kerätyistä tiedoista:

- a) kansalliset koordinoitikeskukset ja kansalliset tilannekuvat tässä artikkelissa säädettyssä laajuudessa sekä maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiltä saadut tiedot ja raportit;
 - b) virasto, tiedot ja raportit, jotka sen yhteyshenkilöt ovat toimittaneet 32 ja 77 artiklan mukaisesti;
 - c) unionin edustustot sekä yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan kuuluvat EU:n operaatiot;
 - d) muut asiaankuuluvat 69 artikkelissa tarkoitetut unionin elimet ja laitokset sekä kansainväliset organisaatiot;
 - e) kolmansien maiden viranomaiset 73 artikkelissa tarkoitettujen kahden- tai monenvälisten sopimusten ja alueellisten verkostojen perusteella sekä 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut työjärjestelyt;
 - f) muut lähteet.
- (3) Euroopan tilannekuvan tapahtumatietotasoon sisältyy seuraavia seikkoja koskevia tietoja:
- a) erityistapahtumat ja muut tapahtumat, jotka sisältyvät kansallisen tilannekuvan tapahtumatietotasoon;
 - b) erityistapahtumat ja muut tapahtumat, jotka sisältyvät rajan läheisen alueen yhteiseen tiedustelutilannekuvaan;
 - c) erityistapahtumat viraston koordinoiman yhteisen operaation tai nopean toiminnan operatiivisella alueella tai hotspot-alueella tai valvotussa keskuksessa.
- 4) Euroopan tilannekuvan operatiivisten tietojen taso sisältää tietoja viraston koordinoimista yhteisistä operaatioista ja nopeasta toiminnasta sekä hotspot-alueista ja valvotuista keskuksista, myös tehtävänmäärittämisestä, sijainnista, asemasta, kestosta, jäsenvaltioista ja muista mukana olevista toimijoista sekä päivittäiset ja viikoittaiset tilanneraportit, tilastotiedot ja viestimille tarkoitetut tiedotuspaketit.
- 5) Euroopan tilannekuvan operatiivisten tietojen tason omia voimavaroja koskevat tiedot voidaan luokitella soveltuvin osin RESTREINT UE / EU RESTRICTED -turvallisuusluokkaan.
- 6) Virasto ottaa Euroopan tilannekuvassa huomioon vaikutustason, jonka kansallinen koordinoitikeskus on määrittänyt erityistapahtumalle kansallisessa tilannekuvassa, ja määrittää kaikille rajan läheisellä alueella esiintyville erityistapahtumille suuntaa-antavan vaikutustason ja ilmoittaa siitä kansallisille koordinoitikeskuksille.

28 artikla

Erityiset tilannekuvat

- 1) Virasto ja jäsenvaltiot voivat laatia ja ylläpitää erityisiä tilannekuvia erityisten operatiivisten toimien tukemiseksi ulkorajoilla tai tietojen jakamiseksi 69 artikkelissa tarkoitettujen kolmansien osapuolten tai 76 artikkelissa tarkoitettujen kolmansien maiden tai molempien kanssa.
- 2) Erityiset tilannekuvat koostuvat kansallisten tilannekuvien ja Euroopan tilannekuvien sisältämien tietojen osajoukosta.

- 3) Yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisten tilannekuvien laatimista ja jakamista, kuvataan asianomaisen operatiivisen toiminnan toimintasuunnitelmassa ja kahden- tai monenvälisessä sopimuksessa silloin kun erityinen tilannekuva laaditaan kahden- tai monenvälisen yhteistyön puitteissa kolmansien maiden kanssa.

29 artikla

Eurosurin koostamispalvelut

- 1) Virasto koordinoi Eurosurin koostamispalveluja, jotta kansalliset koordinoitikeskukset, komissio ja se itse saavat ulkorajoja ja rajan läheistä aluetta koskevia tietoja säännöllisesti, luotettavasti ja kustannustehokkaasti.
- 2) Virasto toimittaa kansalliselle koordinoitikeskukselle sen pyynnöstä pyytävän jäsenvaltion ulkorajoista ja rajan läheisestä alueesta tietoja, jotka voidaan tuottaa seuraavasti:
 - a) riskianalyysin ja tietojen perusteella laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen käytettävien alusten tai muiden kulkuneuvojen maihinnousu- tai kauttakulkupaikoiksi määritettyjen, kolmansissa maissa sijaitsevien nimettyjen satamien ja rannikoiden valikoiva seuranta;
 - b) sellaisten alusten tai muiden kulkuneuvojen jäljittäminen avomerellä, joita epäillään käytettävän tai joita on havaittu käytetyn laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen;
 - c) nimettyjen merialueiden seuranta sellaisten alusten ja muiden kulkuneuvojen havaitsemiseksi, tunnistamiseksi ja jäljittämiseksi, joita käytetään tai joita epäillään käytettävän laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen;
 - d) nimettyjen merialueiden ja maa- ja ilmaulkorajoilla sijaitsevien alueiden ympäristöarviointi seuranta- ja partiointitoiminnan optimoimiseksi;
 - e) riskianalyysin ja tietojen perusteella mahdollisiksi laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen käytettäviksi lähtö- tai kauttakulkupaikoiksi määritettyjen, ulkorajojen nimettyjen läheisten alueiden valikoiva seuranta;
 - f) unioniin kohdistuvien ja sen sisäisten muuttovirtojen seuranta;
 - g) mediaseuranta, julkisiin lähteisiin perustuva tiedustelu ja internetin käytön analysointi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/680⁴² mukaisesti laittoman maahanmuuton tai rajat ylittävän rikollisuuden ehkäisemiseksi;
 - h) laaja-alaisten tietojärjestelmien analysointi laittoman maahanmuuton ja rajat ylittävän rikollisuuden yhteydessä käytettävien muuttuvien reittien ja menetelmien havaitsemiseksi.

⁴² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäättöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

- 3) Virasto voi evätä kansallisen koordinoitikeskuksen pyynnön teknisistä, taloudellisista tai operatiivisista syistä. Virasto ilmoittaa kansalliselle koordinoitikeskukselle oikea-aikaisesti tällaisen epäämisen syyt.
- 4) Virasto voi omasta aloitteestaan käyttää 2 kohdassa tarkoitettuja valvontavälineitä kerätäkseen rajan läheistä aluetta koskevia tietoja, jotka ovat oleellisia Euroopan tilannekuvan kannalta.

5 JAKSO

RISKIANALYYSI

30 artikla

Riskianalyysi

1. Virasto seuraa unioniin kohdistuvia ja sen sisäisiä muuttovirtoja, suuntauksia ja muita mahdollisia haasteita, jotka liittyvät unionin ulkorajoihin ja palauttamiseen. Virasto vahvistaa pääjohtajan ehdotukseen perustuvalla hallintoneuvoston päätöksellä tätä varten yhteisen yhdenmetyt riskianalyysimallin, jota virasto ja jäsenvaltiot soveltavat. Yhteistä yhdenmetyt riskianalyysimallia on päivitettävä 8 artiklan 7 kohdassa tarkoitettun Euroopan yhdenmetyt rajaturvallisuuatta koskevan monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin arvioinnin tulosten perusteella. Virasto toteuttaa lisäksi haavoittuvuusarvioinnin 33 artiklan mukaisesti.
2. Virasto laatii vuosittain yleisiä riskianalyyseja, jotka toimitetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle 91 artiklan mukaisesti, sekä räätälöityjä riskianalyyseja operatiivista toimintaa varten. Virasto laatii ja toimittaa joka toinen vuosi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle Euroopan yhdenmetyt rajaturvallisuuatta koskevan strategisen riskianalyysin, joka otetaan huomioon laadittaessa monivuotista strategista toimintapoliittista sykliä Euroopan yhdenmetyt rajaturvallisuuatta varten.
3. Viraston laatimat 2 kohdassa tarkoitettut riskianalyysit kattavat kaikki Euroopan yhdenmetyt rajaturvallisuuuden kannalta olennaiset seikat ennakkovaroitusmekanismien kehittämiseksi.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava virastolle kaikki tarvittavat tiedot tilanteesta, suuntauksista ja mahdollisista uhkista ulkorajoilla sekä palauttamisen alalla. Jäsenvaltioiden on toimitettava virastolle säännöllisesti tai sen pyynnöstä kaikki asiaan liittyvät tiedot, kuten Schengenin säännöstön täytäntöönpanon yhteydessä kootut tilastotiedot ja operatiiviset tiedot sekä 26 artiklan mukaisesti luodun kansallisen tilannekuvan analyysitietotasosta tuotettut tiedot.
5. Riskianalyysin tulokset on toimitettava oikea-aikaisesti ja täsmällisesti hallintoneuvostolle.
6. Jäsenvaltioiden on otettava riskianalyysin tulokset huomioon suunnitellessaan operaatioitaan ja toimiaan ulkorajoilla sekä palauttamiseen liittyviä toimiaan.
7. Virasto ottaa yhteisestä yhdenmetyt riskianalyysimallista saadut tulokset huomioon kehittäessään yhteisiä koulutusvaatimuksia rajavartijoiden ja palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvan henkilöstön kouluttamiseksi.

6 JAKSO

ENNALTAEHKÄISY JA REAGOINTIKYKY

31 artikla

Ulkorajaosuuksien määrittely

Tämän asetuksen soveltamiseksi kunkin jäsenvaltion on jaettava maa- ja meriulkorajansa ja tarvittaessa ilmaulkorajansa rajaosuuksiin ja ilmoitettava ne virastolle.

Jäsenvaltion tekemät rajaosuuksien muutokset on koordinoitava viraston kanssa, jotta varmistetaan viraston tekemän riskianalyysin jatkuvuus.

32 artikla

Viraston yhteyshenkilöt jäsenvaltioissa

1. Virasto varmistaa kaikkien jäsenvaltioiden ulkorajojen turvallisuuden ja palauttamisen hallinnan säännöllisen seurannan viraston yhteyshenkilöiden kautta.
Virasto voi päättää, että yhteyshenkilö huolehtii enintään neljästä maantieteellisesti toisiaan lähellä sijaitsevasta jäsenvaltiosta.
2. Pääjohtaja nimittää henkilöstösääntöjen alaisesta viraston henkilöstöstä asiantuntijoita lähetettäviksi yhteyshenkilöiksi. Pääjohtaja tekee riskianalyysin perusteella ja asianomaisia jäsenvaltioita kuultuaan ehdotuksen lähettämisen luonteesta ja ehdoista, siitä jäsenvaltiosta tai alueesta, johon yhteyshenkilö voidaan lähettää, ja mahdollisista tehtävistä, jotka eivät kuulu 3 kohdan soveltamisalaan. Pääjohtajan on saatava ehdotukselleen hallintoneuvoston hyväksyntä. Pääjohtaja ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle nimityksestä ja määrittää yhdessä jäsenvaltion kanssa lähettämipaikan.
3. Yhteyshenkilöt toimivat viraston puolesta, ja heidän tehtävänä on edistää yhteistyötä ja vuoropuhelua viraston sekä rajaturvallisuudesta ja palauttamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten, myös merivartiostojen niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, välillä. Yhteyshenkilöiden tehtäviin kuuluu erityisesti:
 - a) toimia yhdyshenkilönä viraston sekä rajaturvallisuudesta ja palauttamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten, myös merivartiostojen niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, välillä;
 - b) tukea sellaisten tietojen keruuta, joita virasto tarvitsee laittoman maahanmuuton seurantaan ja 30 artiklassa tarkoitettuja riskianalyyseja varten;
 - c) tukea sellaisten 33 artiklassa tarkoitettujen tietojen keruuta, joita virasto tarvitsee haavoittuvuusarvioinnin tekemiseksi;
 - d) seurata jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä niillä rajaosuuksilla, joille on määritetty korkea tai kriittinen vaikutustaso 35 artiklan mukaisesti;
 - e) edistää osaltaan ulkorajojen turvallisuuteen ja palauttamiseen liittyvän unionin säännösten soveltamista, myös perusoikeuksien kunnioittamisen osalta;
 - f) avustaa mahdollisuuksien mukaan jäsenvaltioita rajaturvallisuutta koskevien valmiussuunnitelmien laatimisessa;

- g) helpottaa jäsenvaltioiden ja viraston välistä yhteydenpitoa ja jakaa jäsenvaltioille asiaa koskevia viraston tietoja, käynnissä olevia operaatioita koskevat tiedot mukaan lukien;
 - h) raportoida säännöllisesti pääjohtajalle tilanteesta ulkorajoilla ja asianomaisen jäsenvaltion kyvystä vastata tehokkaasti tilanteeseen ulkorajoilla; raportoida myös asiaankuuluviin kolmansiin maihin suuntautuvien palautusoperaatioiden toteutuksesta;
 - i) seurata jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä 43 artiklassa tarkoitetussa kiireellisiä toimia edellyttävässä tilanteessa ulkorajoilla;
 - j) seurata jäsenvaltioiden palauttamisen osalta toteuttamia toimenpiteitä ja tukea sellaisten tietojen keruuta, joita virasto tarvitsee 49 artiklassa tarkoitettujen toimien toteuttamiseksi.
4. Jos 3 kohdan h alakohdassa tarkoitetuissa yhteyshenkilön raporteissa tuodaan esiin yhteen tai useampaan asianomaisen jäsenvaltion kannalta olennaiseen seikkaan liittyviä huolenaiheita, pääjohtaja ilmoittaa asiasta viipymättä kyseiselle jäsenvaltiolle.
5. Sovellettaessa 3 kohtaa yhteyshenkilö kansallisia ja unionin turvallisuus- ja tietosuojasääntöjä noudattaen
- a) saa tietoja 26 artiklan mukaisesti perustetusta kansallisesta koordinoitikeskuksesta ja sen mukaisesti luodusta kansallisesta tilannekuvasta;
 - b) pitää säännöllisesti yhteyttä rajaturvallisuudesta ja palauttamisesta vastaaviin kansallisiin viranomaisiin, myös merivartiostoihin niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, ja samalla toimittaa tietoja asianomaisen jäsenvaltion nimeämälle kansalliselle yhteyspisteelle.
6. Yhteyshenkilön raportti on osa 33 artiklassa tarkoitettua haavoittuvuusarviointia. Raportti toimitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle.
7. Tehtäviään hoitaessaan yhteyshenkilö saa ottaa vastaan ohjeita ainoastaan virastolta.

33 artikla

Haavoittuvuusarviointi

1. Virasto vahvistaa pääjohtajan ehdotukseen perustuvalla hallintoneuvoston päätöksellä yhteisen haavoittuvuusarviointimetodologian. Metodologiaan sisältyvät objektiiviset kriteerit, joiden mukaisesti virasto tekee haavoittuvuusarvioinnin, tällaisten arviointien tekemisen tiheys, se, kuinka peräkkäiset haavoittuvuusarvioinnit on tehtävä, sekä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tehokasta järjestelmää suositusten täytäntöönpanon seuraamiseksi.
2. Virasto seuraa ja arvioi rajavalvonnassa tarvittavien jäsenvaltioiden kaluston, järjestelmien, voimavarojen, resurssien, infrastruktuurin sekä riittävän ammattitaitoisen ja koulutetun henkilöstön saatavuutta 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti. Tässä yhteydessä virasto arvioi 67 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen voimavarojen kehittämissuunnitelmien toteutettavuutta ja täytäntöönpanoa. Se tekee näin ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä 30 artiklan 2 kohdan mukaisesti laaditun riskianalyysin perusteella tulevaa suunnittelua varten. Virasto toteuttaa tällaisen seurannan ja arvioinnin vähintään kerran vuodessa, paitsi

jos pääjohtaja päättää toisin riskianalyysin tai aiemman haavoittuvuusarvioinnin perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava viraston pyynnöstä tietoja kalustosta, henkilöstöstä ja mahdollisuuksien mukaan taloudellisista resursseista, jotka ovat kansallisella tasolla käytettävissä rajavalvontaa varten, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9 ja 67 artiklan soveltamista. Jäsenvaltioiden on lisäksi viraston pyynnöstä toimitettava tietoja rajaturvallisuutta koskevista valmiussuunnitelmistaan.
4. Haavoittuvuusarvioinnin tarkoituksena on, että virasto arvioi jäsenvaltioiden kyvyn ja valmiuden vastata tuleviin haasteisiin, myös nykyisiin ja tuleviin uhkiin ja haasteisiin ulkorajoilla, havaitsee erityisesti niiden jäsenvaltioiden osalta, joihin kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita, mahdollisia välittömiä vaikutuksia ulkorajoilla ja myöhempiä vaikutuksia Schengen-alueen toimintaan sekä arvioi niiden kyvyn osallistua eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin ja kalustoreserviin, mukaan lukien nopean toiminnan kalustoreserviin. Tämä arviointi ei vaikuta Schengenin arviointimekanismin soveltamiseen.
5. Virasto ottaa haavoittuvuusarvioinnissa huomioon jäsenvaltioiden kyvyn hoitaa kaikki rajaturvallisuustehtävät, myös niiden kyvyn vastata suurten ihmismäärien mahdolliseen saapumiseen niiden alueelle.
6. Haavoittuvuusarvioinnin tulokset toimitetaan asianomaisille jäsenvaltioille. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat esittää huomautuksia tästä arvioinnista.
7. Pääjohtaja antaa asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan tarvittaessa suosituksen tarvittavista toimenpiteistä, jotka asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava, sekä määräajasta, jossa kyseiset toimenpiteet on pantava täytäntöön. Pääjohtaja kehottaa asianomaisia jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, jotka perustuvat jäsenvaltion pääjohtajaa kuullen laatimaan toimintasuunnitelmaan.
8. Pääjohtaja suositaa asianomaisille jäsenvaltioille toimenpiteitä haavoittuvuusarvioinnin tulosten perusteella ottaen huomioon viraston riskianalyysin, asianomaisen jäsenvaltion esittämät huomautukset ja Schengenin arviointimekanismin tulokset.

Toimenpiteiden tarkoituksena on oltava arvioinnissa havaittujen haavoittuvuuksien poistaminen, jotta jäsenvaltiot voisivat paremmin valmistautua vastaamaan tuleviin haasteisiin tehostamalla tai parantamalla voimavarojaan, kalustoaan, järjestelmiään, resurssejaan ja valmiussuunnitelmiaan.

9. Pääjohtaja seuraa suositusten täytäntöönpanoa säännöllisten kertomusten avulla, joita jäsenvaltiot toimittavat tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen toimintasuunnitelmien pohjalta.

Jos jäsenvaltio on vaarassa viivästyä suosituksen täytäntöönpanosta asetetussa määräajassa, pääjohtaja ilmoittaa siitä viipymättä kyseisen jäsenvaltion edustajalle hallintoneuvostossa sekä komissiolle ja pyytää jäsenvaltion asianomaisia viranomaisia ilmoittamaan viivästyksen syyt ja tarjoaa viraston tukea toimenpiteen täytäntöönpanon helpottamiseksi.

10. Jos jäsenvaltio ei pane täytäntöön suosituksessa mainittuja tarvittavia toimenpiteitä tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettussa määräajassa, pääjohtaja vie asian hallintoneuvoston käsiteltäväksi ja ilmoittaa tästä komissiolle. Hallintoneuvosto tekee pääjohtajan ehdotuksesta päätöksen tarvittavista toimenpiteistä, jotka

asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava, sekä määräajasta, jossa kyseiset toimenpiteet on pantava täytäntöön. Hallintoneuvoston päätös sitoo jäsenvaltiota. Jos jäsenvaltio ei pane täytäntöön toimenpiteitä kyseisessä päätöksessä asetetussa määräajassa, hallintoneuvosto ilmoittaa tästä neuvostolle ja komissiolle, ja lisätoimiin voidaan ryhtyä 43 artiklan mukaisesti.

11. Haavoittuvuusarvioinnin tulokset toimitetaan 91 artiklan mukaisesti säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

34 artikla

Synergia haavoittuvuusarvioinnin ja Schengenin arviointimekanismin välillä

1. Synergia haavoittuvuusarviointien ja asetuksella (EU) N:o 1053/2013 perustetun Schengenin arviointimekanismin välillä on maksimoitava, jotta voidaan laatia parannettu tilannekuva Schengen-alueen toiminnasta, välttää mahdollisuuksien mukaan jäsenvaltioiden toimien päällekkäisyys sekä varmistaa ulkorajojen valvontaa tukevien unionin asiaankuuluvien rahoitusvälineiden koordinoitumpi käyttö.
2. Edellä 1 kohdassa mainittua tarkoitusta varten komissio ja virasto vahvistavat tarvittavat järjestelyt, joiden avulla ne jakavat säännöllisesti, turvautusti ja oikea-aikaisesti kaikki haavoittuvuusarviointien tuloksiin ja Schengenin arviointimekanismin rajaturvallisuuden alalla liittyvät tiedot. Tietojenvaihtomekanismin on katettava haavoittuvuusarvioinneista ja Schengenin arviointikäynneistä laaditut kertomukset, myöhemmät suositukset, toimintasuunnitelmat ja mahdolliset jäsenvaltioiden toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa koskevat päivitykset.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen on katettava Schengenin arviointimekanismin tulokset palauttamisen alalla, jotta virasto olisi täysin tietoinen havaituista puutteista ja voisi ehdottaa tältä osin asianmukaisia toimenpiteitä asianomaisten jäsenvaltioiden tukemiseksi.

35 artikla

Ulkorajaosuuksien vaikutustasojen määrittäminen

1. Virasto määrittää oman riskianalyysinsä ja haavoittuvuusarvioinnin perusteella ja yhteisymmärryksessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa seuraavat vaikutustasot kullekin jäsenvaltioiden maa- ja meri- ja tarvittaessa ilmaulkorajaosuudelle tai muuttaa tällaisia vaikutustasoja:
 - a) matala vaikutustaso, mikäli asianomaisella rajaosuudella tapahtuvilla laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen liittyvillä erityistapahtumilla on vähäinen vaikutus rajaturvallisuuteen;
 - b) keskitason vaikutustaso, mikäli asianomaisella rajaosuudella tapahtuvilla laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen liittyvillä erityistapahtumilla on kohtuullisen merkittävä vaikutus rajaturvallisuuteen;
 - c) korkea vaikutustaso, mikäli asianomaisella rajaosuudella tapahtuvilla laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen liittyvillä erityistapahtumilla on merkittävä vaikutus rajaturvallisuuteen;
 - d) kriittinen vaikutustaso, mikäli asianomaisella rajaosuudella tapahtuvilla laittomaan maahanmuuttoon tai rajat ylittävään rikollisuuteen liittyvillä

erityistapahtumilla on sellainen ratkaiseva vaikutus rajaturvallisuuteen, että ne saattavat vaarantaa koko Schengen-alueen toiminnan.

2. Kansallinen koordinoitakeskus arvioi jatkuvasti, onko minkään rajaosuuden vaikutustasoa tarpeen muuttaa, ottamalla huomioon kansalliseen tilannekuvaan sisältyvät tiedot ja ilmoittaa asiasta virastolle.
3. Virasto esittää ulkorajoille määritetyt vaikutustasot Euroopan tilannekuvassa.

36 artikla

Vaikutustasoja vastaava reaktio

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ulkorajaosuuksilla toteutettu rajavalvonta vastaa määritettyjä vaikutustasoja seuraavasti:
 - a) kun ulkorajaosuudelle on määritetty matala vaikutustaso, ulkorajojen valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten on järjestettävä säännöllinen valvonta riskianalyysin perusteella ja varmistettava, että raja-alueella pidetään valmiudessa riittävästi henkilöstöä ja resursseja jäljittämistä, tunnistamista ja pysäyttämistä varten;
 - b) kun ulkorajaosuudelle on määritetty keskitason vaikutustaso, ulkorajojen valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten on a alakohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden lisäksi varmistettava tarkoituksenmukaisten valvontatoimenpiteiden toteuttaminen asianomaisella rajaosuudella. Tällaisten valvontatoimenpiteiden toteuttamisesta on ilmoitettava kansalliselle koordinoitakeskukselle. Kansallisen koordinoitakeskuksen on koordinoitava 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettua tukea;
 - c) kun ulkorajaosuudelle on määritetty korkea vaikutustaso, asianomaisen jäsenvaltion on b alakohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden lisäksi varmistettava kansallisen koordinoitakeskuksen kautta, että kyseisellä ulkorajaosuudella toimiville kansallisille viranomaisille annetaan tarvittava tuki ja että toteutetaan tehostettuja valvontatoimenpiteitä. Asianomainen jäsenvaltio voi pyytää viraston tukea, jollei yhteisten operaatioiden tai nopeiden rajainterventioiden käynnistämiseksi 37 artiklassa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu;
 - d) kun ulkorajaosuudelle on määritetty kriittinen vaikutustaso, virasto ilmoittaa siitä komissiolle. Asianomainen jäsenvaltio ja virasto panevat c alakohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden lisäksi täytäntöön viraston pääjohtajan 42 artiklan mukaisesti antaman suosituksen.
2. Kansallisen koordinoitakeskuksen on ilmoitettava virastolle säännöllisesti 1 kohdan b, c ja d alakohdan mukaisesti toteutetuista kansallisista toimenpiteistä.
3. Jos sellaiselle ulkorajaosuudelle on määritetty keskitason, korkea tai kriittinen vaikutustaso, jonka vieressä on toisen jäsenvaltion tai sellaisen kolmannen maan rajaosuus, jonka kanssa on tehty 73 ja 74 artiklassa tarkoitettuja sopimuksia tai perustettu alueellisia verkostoja, kansallisen koordinoitakeskuksen on otettava yhteyttä naapurijäsenvaltion kansalliseen koordinoitakeskukseen tai naapurimaan toimivaltaiseen viranomaiseen ja pyrittävä koordinoimaan tarvittavia rajat ylittäviä toimenpiteitä.
4. Virasto arvioi määritettyjä vaikutustasoja sekä kansallisella ja unionin tasolla toteutettuja niitä vastaavia toimenpiteitä yhdessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa.

Arvioinnin on edistettävä viraston 33 artiklan mukaisesti tekemää haavoittuvuusarviointia.

7 JAKSO

VIRASTON TOIMET ULKORAJOILLA

37 artikla

Viraston toimet ulkorajoilla

1. Jäsenvaltio voi pyytää viraston apua ulkorajojen valvontaa koskevien velvoitteidensa täytäntöönpanossa. Virasto myös toteuttaa toimenpiteitä 42 ja 43 artiklan mukaisesti.
2. Virasto järjestää asianmukaista teknistä ja operatiivista apua vastaanottavalle jäsenvaltiolle ja voi asiaa koskevan unionin ja kansainvälisen oikeuden, myös palautuskiellon periaatteen, mukaisesti toimien ryhtyä yhteen tai useampaan seuraavista toimenpiteistä:
 - a) yhden tai useamman jäsenvaltion yhteisten operaatioiden koordinointi sekä eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen ja kaluston lähettäminen;
 - b) nopeiden rajainterventioiden järjestäminen ja eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen ja kaluston lähettäminen;
 - c) yhden tai useamman jäsenvaltion ja kolmansien maiden toimien koordinointi ulkorajoilla, mukaan lukien yhteiset operaatiot kolmansien maiden kanssa;
 - d) eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen lähettäminen muun muassa hotspot-alueille tai valvottuihin keskuksiin osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä, mukaan lukien teknisen ja operatiivisen avun antaminen tarvittaessa palauttamistoimia varten;
 - e) tämän kohdan a, b ja c alakohdassa mainittujen operaatioiden puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 656/2014 ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti teknisen ja operatiivisen avun antaminen jäsenvaltioille ja kolmansille maille merihädässä olevien henkilöiden etsintä- ja pelastusoperaatioiden tukemiseksi merirajojen valvontaoperaatioiden aikana mahdollisesti syntyvissä tilanteissa;
 - f) Eurosurin koostamispalvelujen asettaminen etusijalle.
3. Virasto rahoittaa tai osarahoittaa 2 kohdassa tarkoitettuja toimia talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti.
4. Jos virastolla on merkittäviä lisärahoitustarpeita ulkorajoilla ilmenevän tilanteen vuoksi, se ilmoittaa asiasta viipymättä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

38 artikla

Yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden käynnistäminen ulkorajoilla

1. Jäsenvaltio voi pyytää virastoa käynnistämään yhteisiä operaatioita, jotta voidaan vastata tuleviin haasteisiin, myös laittomaan maahanmuuttoon, nykyisiin ja tuleviin uhkiin sen ulkorajoilla tai rajat ylittävään rikollisuuteen, taikka antamaan teknistä ja operatiivista lisäapua sen ulkorajojen valvontaa koskevien velvoitteiden täyttämiseksi.

2. Virasto voi sellaisen jäsenvaltion pyynnöstä, johon kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita erityisesti siksi, että ulkorajoille saapuu suuri määrä kyseisen jäsenvaltion alueelle ilman lupaa pyrkiviä kolmansien maiden kansalaisia, käynnistää kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion alueella nopean rajaintervention, joka kestää rajoitetun ajan.
3. Pääjohtaja arvioi ja hyväksyy jäsenvaltioiden tekemät yhteisiä operaatioita koskevat ehdotukset ja koordinoi niitä. Ennen yhteisiä operaatioita ja nopeita rajainterventioneja on tehtävä perusteellinen, luotettava ja ajantasainen riskianalyysi, jonka avulla virasto voi vahvistaa tärkeysjärjestyksen ehdotetuille yhteisille operaatioille ja nopeille rajainterventioneille ottaen huomioon ulkorajaosuudelle 35 artiklan mukaisesti määritetty vaikutus sekä resurssien saatavuus.
4. Yhteisen operaation tai nopean rajaintervention tavoitteet voidaan saavuttaa osana monialaista operaatiota. Tällaisiin operaatioihin voi liittyä merivartiostotoimintoja ja rajat ylittävän rikollisuuden estämistä, maahantulijoiden salakuljetuksen tai ihmiskaupan torjunta mukaan lukien, sekä muuttoliikkeen hallintaa, johon kuuluu myös henkilöllisyyden selvittäminen, rekisteröinti, kuuleminen ja palauttaminen.

39 artikla

Yhteisten operaatioiden toimintasuunnitelma

1. Pääjohtaja laatii yhteisen operaation valmistelun yhteydessä yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion kanssa luettelon tarvittavasta kalustosta ja henkilöstöstä ottaen huomioon vastaanottavan jäsenvaltion käytettävissä olevat resurssit. Virasto määrittelee kyseisten tietojen perusteella teknisen ja operatiivisen tuen paketin sekä valmiuksien kehittämistoimia, jotka sisällytetään toimintasuunnitelmaan.
2. Pääjohtaja laatii ulkorajoilla toteutettaville yhteisille operaatioille toimintasuunnitelman. Pääjohtaja ja vastaanottava jäsenvaltio sopivat osallistuvia jäsenvaltioita kuultuaan toimintasuunnitelmasta, jossa määritetään yksityiskohtaisesti yhteisen operaation järjestelyihin ja menettelyihin liittyvät seikat.
3. Toimintasuunnitelma sitoo virastoa, vastaanottavaa jäsenvaltiota ja osallistuvia jäsenvaltioita. Siihen on sisällyttävä kaikki yhteisen operaation toteuttamisen kannalta tarpeelliseksi katsotut seikat, mukaan lukien seuraavat tiedot:
 - a) tilanteen kuvaus ja toimintatapa sekä lähettämisen tavoitteet, mukaan lukien operationaalinen tavoite;
 - b) yhteisen operaation ennakoitu kesto;
 - c) maantieteellinen alue, jolla yhteinen operaatio toteutetaan;
 - d) tehtävien ja vastuiden kuvaus, myös perusoikeuksien kunnioittamisen osalta, ja ryhmille annettavat erityisohjeet, mukaan lukien tietokantojen sallitusta käytöstä sekä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sallituista virka-aseista, ammuksista ja varusteista;
 - e) ryhmien kokoonpano ja muun asiaankuuluvan henkilöstön lähettäminen;
 - f) johtoa ja valvontaa koskevat määräykset, mukaan lukien niiden vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoiden nimet ja arvot, jotka ovat vastuussa yhteistyöstä ryhmien jäsenten ja viraston kanssa, ja erityisesti niiden rajavartijoiden nimet ja arvot, joiden komennossa ryhmät ovat lähettämisen aikana, sekä ryhmien jäsenten asema komentoketjussa;

- g) yhteiseen operaatioon lähetettävä kalusto, mukaan lukien erityisvaatimukset, kuten käyttöä koskevat edellytykset, vaadittu miehistö, kuljetus ja muu logistiikka, sekä rahoitusta koskevat määräykset;
 - h) yksityiskohtaiset määräykset, joiden mukaan virasto ilmoittaa erityistapahtumista välittömästi hallintoneuvostolle ja asiaankuuluville kansallisille viranomaisille;
 - i) raportointi- ja arviointijärjestelmä, johon sisältyy arviointikertomuksessa käytettäviä vertailuarvoja, myös perusoikeuksien suojelun osalta, ja lopullisen arviointikertomuksen toimittamisen määräaika;
 - j) merioperaatioiden osalta tarkat tiedot toimivallan ja lainsäädännön soveltamisesta sillä maantieteellisellä alueella, jolla yhteinen operaatio toteutetaan, mukaan lukien viittaukset alusten pysäyttämistä, meripelastusta ja maihin laskemista koskevaan kansalliseen, kansainväliseen ja unionin oikeuteen. Toimintasuunnitelma on tältä osin laadittava asetuksen (EU) N:o 656/2014 mukaisesti;
 - k) kolmansien maiden, muiden unionin elinten ja laitosten tai kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat ehdot;
 - l) menettelyt, joiden mukaisesti kansainvälisen suojelun tarpeessa olevat henkilöt, ihmiskaupan uhrit, ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt ohjataan toimivaltaisille kansallisille viranomaisille asianmukaista apua varten;
 - m) menettelyt sellaisen mekanismin perustamiseksi, jonka kautta virasto vastaanottaa ja välittää kaikkia yhteiseen operaatioon tai nopeaan rajaintervention osallistuvia henkilöitä, myös vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoita tai muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä sekä ryhmien jäseniä, vastaan tehtyjä valituksia väitetyistä perusoikeusrikkomuksista yhteiseen operaatioon tai nopeaan rajaintervention osallistumisen yhteydessä;
 - n) logistiset järjestelyt, mukaan lukien tiedot työolosuhteista ja yleisistä olosuhteista alueilla, joilla yhteinen operaatio on määrä toteuttaa.
4. Toimintasuunnitelman muutoksiin tai mukautuksiin on saatava pääjohtajan ja vastaanottavan jäsenvaltion hyväksyntä osallistuvien jäsenvaltioiden kuulemisen jälkeen. Virasto lähettää osallistuville jäsenvaltioille välittömästi jäljennöksen muutetusta tai mukautetusta toimintasuunnitelmasta.

40 artikla

Nopean rajaintervention käynnistämistä koskeva menettely

1. Jäsenvaltion esittämään nopean rajaintervention käynnistämistä koskevaan pyyntöön on sisällyttävä kuvaus tilanteesta, mahdollisista tavoitteista ja todennäköisistä tarpeista. Pääjohtaja voi tarvittaessa lähettää välittömästi paikalle viraston asiantuntijoita arvioimaan tilannetta asianomaisen jäsenvaltion ulkorajoilla.
2. Pääjohtajan on ilmoitettava hallintoneuvostolle välittömästi nopean rajaintervention käynnistämistä koskevasta jäsenvaltion pyynnöstä.
3. Pääjohtaja ottaa jäsenvaltion pyyntöä koskevaa päätöstä tehdessään huomioon viraston riskianalyyysien ja Euroopan tilannekuvan analyysitietotason tulokset sekä 33 artiklassa tarkoitetun haavoittuvuusarvioinnin tulokset samoin kuin muut

asianomaisen jäsenvaltion tai jonkin muun jäsenvaltion toimittamat asiaa koskevat tiedot.

4. Pääjohtajan on tehtävä päätös nopean rajaintervention käynnistämistä koskevasta pyynnöstä kahden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Pääjohtaja antaa päätöksen kirjallisesti tiedoksi samanaikaisesti asianomaiselle jäsenvaltiolle ja hallintoneuvostolle. Päätöksessä on mainittava sen tärkeimmät perustelut. Pääjohtaja arvioi välittömästi mahdollisuuksia siirtää käytettävissä olevia ryhmien jäseniä, jotka ovat osa eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviä joukkoja ja erityisesti henkilöstösääntöjen alaista henkilöstöä ja jotka ovat parhaillaan muilla operatiivisilla alueilla.
5. Jos pääjohtaja päättää käynnistää nopean rajaintervention, hän lähettää eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen osana käytettävissä olevia rajaturvallisuusryhmiä ja kalustoa 64 artiklan mukaisesta kalustoreservistä sekä päättää tarvittaessa yhden tai useamman rajaturvallisuusryhmän antamasta välittömästä tuesta 58 artiklan mukaisesti.
6. Pääjohtajan on yhdessä vastaanottavan jäsenvaltion kanssa laadittava 39 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu toimintasuunnitelma välittömästi ja joka tapauksessa kolmen työpäivän kuluessa päätöksen tekemisestä.
7. Kun toimintasuunnitelmasta on sovittu ja se on toimitettu jäsenvaltioille, pääjohtaja määrää lähettämään välittömästi operatiivista henkilöstöä, jota on siirrettävissä muilta operatiivisilta alueilta tai muista tehtävistä.
8. Edellä 7 kohdassa tarkoitetun lähettämisen lisäksi ja tarvittaessa muilta alueilta tai muista tehtävistä siirrettyjen rajaturvallisuusryhmien välittömäksi vahvistukseksi pääjohtaja pyytää kultakin jäsenvaltiolta sellaisen lisähenkilöstön määrät ja profiilit, joka voidaan vielä lähettää 58 artiklassa tarkoitetuista sellaisen henkilöstön kansallisista luetteloista, jota voidaan lähettää lyhyeksi aikaa. Nämä tiedot on toimitettava kirjallisesti kansallisille yhteyspisteille, ja niissä on ilmoitettava päivämäärä, jona lähettämisen on määrä tapahtua. Kansallisille yhteyspisteille on toimitettava myös jäljennös toimintasuunnitelmasta.
9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että operatiivisen henkilöstön määrät ja profiilit annetaan välittömästi viraston käyttöön kattavan toimintavalmiuden takaamiseksi 58 artiklan 5 ja 7 kohdan mukaisesti.
10. Muilta alueilta ja muista tehtävistä siirrettyjä ensimmäisiä rajaturvallisuusryhmiä on voitava lähettää viimeistään viiden työpäivän kuluttua siitä, kun pääjohtaja ja vastaanottava jäsenvaltio ovat sopineet toimintasuunnitelmasta. Muita rajaturvallisuusryhmiä on voitava tarpeen mukaan lähettää seitsemän työpäivän kuluessa ensimmäisten ryhmien lähettämisestä.
11. Jos nopea rajainterventio on tarkoitus toteuttaa, pääjohtajan on hallintoneuvostoa kuultuaan välittömästi tarkasteltava viraston muilla ulkorajoilla käynnissä olevien ja suunniteltujen yhteisten operaatioiden painopisteitä, jotta resursseja voidaan mahdollisesti kohdentaa uudelleen niille ulkorajojen alueille, joilla vahvistusten lähettämiseen on eniten tarvetta.

Muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmät

1. Muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä voidaan lähettää jäsenvaltion pyynnöstä tai viraston aloitteesta ja asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella teknisen ja operatiivisen tuen antamiseksi kyseiselle jäsenvaltiolle erityisesti hotspot-alueilla ja valvotuissa keskuksissa.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion on esitettävä muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien vahvistamista koskeva pyyntö ja arvio tarpeistaan komissiolle. Komissio toimittaa kyseisen jäsenvaltion tarpeiden arvioinnin perusteella pyynnön virastolle, [Euroopan unionin turvapaikkavirastolle], Europolille tai muille asiaankuuluville unionin virastoille.
2. Asiaankuuluvat unionin virastot arvioivat vahvistamista koskevan jäsenvaltion pyynnön ja sen tarpeita koskevan arvion määritelläkseen komission johdolla tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien kaluston käyttöönoton, joista on sovittava asianomaisen jäsenvaltion kanssa.
3. Komissio vahvistaa yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion ja asiaankuuluvien unionin virastojen kanssa muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien lähettämistä ja kaluston käyttöä koskevat yhteistyöehdot ja vastaa näiden ryhmien toimien koordinoinnista.
4. Tekniseen ja operatiiviseen tukeen, jota muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmät antavat perusoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen, voivat sisältyä
 - a) avustaminen ulkorajoille saapuvien kolmansien maiden kansalaisten suojelutarpeen arvioinnissa, mukaan lukien kyseisten kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden selvittämisessä, rekisteröinnissä ja kuulemisessa sekä jäsenvaltion pyynnöstä kolmansien maiden kansalaisten sormenjälkien ottamisessa, turvatarkastuksissa ja kyseisten menettelyjen tarkoitusta koskevien tietojen antamisessa;
 - b) alustavien tietojen antaminen henkilöille, jotka haluavat tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, ja heidän ohjaamisensa asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai [Euroopan unionin turvapaikkaviraston] lähettämille asiantuntijoille;
 - c) tekninen ja operatiivinen apu palauttamisprosessissa, muun muassa palautuspäätösten valmistelussa, matkustusasiakirjojen hankkimisessa, palautusoperaatioiden valmistelussa ja järjestämisessä, mukaan lukien vapaaehtoisen paluun osalta;
 - d) tarvittava kalusto.
5. Virasto tekee yhteistyötä [Euroopan unionin turvapaikkaviraston] kanssa helpottaakseen toimenpiteitä henkilöiden ohjaamiseksi kansainvälistä suojelua koskevaan menettelyyn ja niiden kolmansien maiden kansalaisten ohjaamiseksi palauttamismenettelyyn, joiden kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on hylätty lainvoimaisella päätöksellä.
6. Muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiin on tarvittaessa kuuluttava henkilöstöä, jolla on asiantuntemusta lasten suojelun, ihmiskaupan, perusoikeuksien ja sukupuoleen perustuvalta vainolta suojelun alalta.

42 artikla

Ehdotetut toimet ulkorajoilla

1. Pääjohtaja suosittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle yhteisten operaatioiden tai nopeiden rajainterventioiden tai muiden 37 artiklassa määriteltyjen asiaankuuluvien viraston toimien käynnistämistä ja toteuttamista joko haavoittuvuusarvioinnin tulosten perusteella tai silloin, kun vähintään yhdelle ulkorajaosuudelle on määritelty kriittinen vaikutustaso, ja ottaen huomioon jäsenvaltion valmiussuunnitelmiin sisältyvät asiaankuuluvat seikat, viraston riskianalyysin ja Euroopan tilannekuvan analyysitietotason.
2. Asianomaisen jäsenvaltion on vastattava pääjohtajan suositukseen viiden työpäivän kuluessa. Jos vastaus ehdotettuihin toimiin on kielteinen, jäsenvaltion on lisäksi perusteltava vastaus. Pääjohtaja ilmoittaa viipymättä komissiolle ehdotetuista toimista ja kielteisen vastauksen perusteluista sen arvioimiseksi, voidaanko vaatia kiireellisiä toimia 43 artiklan mukaisesti.

43 artikla

Kiireellisiä toimia edellyttävä tilanne ulkorajoilla

1. Jos ulkorajojen valvonta muuttuu siinä määrin tehottomaksi, että se uhkaa vaarantaa Schengen-alueen toiminnan siksi, että:
 - a) jäsenvaltio ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä 33 artiklan 10 kohdassa tarkoitetun hallintoneuvoston päätöksen mukaisesti; tai
 - b) jäsenvaltio, jonka ulkorajoihin kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita, ei joko ole pyytänyt virastolta riittävää tukea 38, 40, 41 tai 42 artiklan mukaisesti tai ei ryhdy tarvittaviin toimenpiteisiin näiden artiklojen edellyttämien toimien täytäntöön panemiseksi,komissio voi virastoa kuultuaan antaa viipymättä täytäntöönpanosäädöksellä 117 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti päätöksen, jossa yksilöidään toimenpiteet, jotka viraston on toteutettava riskien lieventämiseksi, ja vaaditaan asianomaista jäsenvaltiota tekemään viraston kanssa yhteistyötä kyseisten toimenpiteiden panemiseksi täytäntöön.

Komissio hyväksyy välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä 117 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa, erittäin kiireellisissä Schengen-alueen toimintaa koskevissa tapauksissa.

2. Jos ilmenee kiireellisiä toimia edellyttävä tilanne, Euroopan parlamentille ja neuvostolle on ilmoitettava viipymättä kyseisestä tilanteesta sekä kaikista tilanteen johdosta sittemmin toteutetuista toimenpiteistä ja tehdyistä päätöksistä.
3. Jotta voidaan vähentää Schengen-alueen toiminnan vaarantumisen uhkaa, 1 kohdassa tarkoitettulla komission päätöksellä säädetään, että virasto toteuttaa yhden tai useampia seuraavista toimenpiteistä:
 - a) nopeiden rajainterventioiden järjestäminen ja koordinointi sekä eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen lähettäminen;
 - b) eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen lähettäminen varsinkin hotspot-alueille osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä;

- c) yhden tai useamman jäsenvaltion ja kolmansien maiden toimien koordinointi ulkorajoilla, mukaan lukien yhteiset operaatiot kolmansien maiden kanssa;
 - d) kaluston lähettäminen;
 - e) palautusinterventtioiden järjestäminen.
4. Kahden työpäivän kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun komission päätöksen antamisesta pääjohtaja
- a) määrittää toimet, joihin on ryhdyttävä kyseisessä päätöksessä yksilöityjen toimenpiteiden käytännön toteutusta varten, mukaan lukien kyseisen päätöksen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittava kalusto sekä tarvittavan operatiivisen henkilöstön määrä ja profiilit;
 - b) toimittaa toimintasuunnitelman luonnoksen asianomaisille jäsenvaltioille.
5. Pääjohtaja ja asianomainen jäsenvaltio laativat toimintasuunnitelman kahden työpäivän kuluessa sen toimittamisesta.
6. Viraston on viipymättä ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa toimintasuunnitelman vahvistamisesta lähetettävä tarvittava 55 artiklassa tarkoitettu eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin sisältyvä operatiivinen henkilöstö tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa komission päätöksessä yksilöityjen toimenpiteiden käytännön toteutusta varten. Muita ryhmiä on lähetettävä tarpeen mukaan toisessa vaiheessa ja joka tapauksessa seitsemän työpäivän kuluessa siitä, kun ensimmäiset ryhmät on lähetetty operatiiviselle alueelle.
7. Viraston on viipymättä ja joka tapauksessa kymmenen työpäivän kuluessa toimintasuunnitelman vahvistamisesta lähetettävä tarvittava kalusto 1 kohdassa tarkoitetussa komission päätöksessä yksilöityjen toimenpiteiden käytännön toteutusta varten.
- Lisää kalustoa on lähetettävä tarpeen mukaan toisessa vaiheessa 64 artiklan mukaisesti.
8. Asianomaisen jäsenvaltion on noudatettava 1 kohdassa tarkoitettua komission päätöstä. Tätä varten sen on välittömästi tehtävä yhteistyötä viraston kanssa sekä toteutettava tarvittavat toimet erityisesti panemalla täytäntöön 44, 83 ja 84 artiklassa tarkoitetut velvoitteet, jotta voidaan helpottaa kyseisen päätöksen täytäntöönpanoa sekä päätöksessä ja toimintasuunnitelmassa esitettyjen toimenpiteiden käytännön toteutusta.
9. Jäljempänä 58 artiklan ja tapauksen mukaan 40 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on annettava käyttöön pääjohtajan tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti määrittämä operatiivinen henkilöstö.
- Jos asianomainen jäsenvaltio ei 30 päivän kuluessa noudata 1 kohdassa tarkoitettua komission päätöstä eikä tee viraston kanssa tämän artiklan 8 kohdassa säädettyä yhteistyötä, komissio voi käynnistää asetuksen (EU) 2016/399 29 artiklassa säädetyn menettelyn.

44 artikla

Ohjeet ryhmille

1. Rajaturvallisuusryhmien, palautusryhmien ja muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien lähettämisen aikana vastaanottavan jäsenvaltion on annettava ryhmille ohjeet toimintasuunnitelman mukaisesti.
2. Virasto voi koordinoitivastaavan välityksellä toimittaa vastaanottavalle jäsenvaltiolle näkemyksensä ryhmille annetuista ohjeista. Tässä tapauksessa vastaanottavan jäsenvaltion on otettava kyseiset näkemykset huomioon ja noudatettava niitä mahdollisimman pitkälti.
3. Tapauksissa, joissa ryhmille annetut ohjeet eivät ole toimintasuunnitelman mukaisia, koordinoitivastaava raportoi asiasta välittömästi pääjohtajalle, joka voi tarpeen mukaan toteuttaa toimia 47 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
4. Tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään ryhmien jäsenten on kunnioitettava täysimääräisesti perusoikeuksia, joihin kuuluu pääsy turvapaikkamenettelyjen piiriin, sekä ihmisarvoa. Toimenpiteiden, joita he tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään toteuttavat, on oltava oikeassa suhteessa toimenpiteille asetettuihin tavoitteisiin nähden. Tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään he eivät saa syrjiä ketään sukupuolen, rodun, etnisen alkuperän, uskonnon, vakaumuksen, vammaisuuden, iän tai seksuaalisen suuntautumisen perusteella.
5. Ryhmien jäseniin, jotka eivät ole henkilöstösääntöjen alaista viraston henkilöstöä, sovelletaan heidän kotijäsenvaltionsa kurinpitoseuraamuksia. Kotijäsenvaltion on vastattava kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti asianmukaisista kurinpitoseuraamuksista tai muista seuraamuksista, joita sovelletaan yhteisen operaation tai nopean rajaintervention yhteydessä perusoikeuksien loukkauksiin tai kansainvälistä suojelua koskevien velvoitteiden rikkomiseen.

45 artikla

Koordinoitivastaava

1. Virasto varmistaa yhteisten operaatioiden, pilottihankkeiden tai nopeiden rajainterventioiden kaikkien järjestelyihin liittyvien seikkojen operatiivisen toteutuksen, myös henkilöstösääntöjen alaisten viraston henkilöstön jäsenten läsnäolon.
2. Pääjohtaja nimittää henkilöstösääntöjen alaisesta viraston henkilöstöstä yhden tai useamman asiantuntijan lähetettäväksi koordinoitivastaavaksi kuhunkin yhteiseen operaatioon tai nopeaan rajaintervention, sanotun kuitenkin rajoittamatta 60 artiklan soveltamista. Pääjohtaja antaa nimityksen tiedoksi vastaanottavalle jäsenvaltiolle.
3. Koordinoitivastaava toimii viraston puolesta kaikissa ryhmien lähettämistä koskevissa kysymyksissä. Koordinoitivastaavan tehtävänä on edistää vastaanottavien ja osallistuvien jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja koordinointia. Koordinoitivastaavan tehtäviin kuuluu erityisesti
 - a) toimia yhdyshenkilönä viraston, vastaanottavan jäsenvaltion ja Euroopan raja- ja merivartioryhmien jäsenten välillä sekä antaa viraston puolesta apua kaikissa ryhmiin lähettämisen ehtoja koskevissa kysymyksissä;

- b) valvoa toimintasuunnitelman asianmukaista täytäntöönpanoa, myös perusoikeuksien suojelun osalta, ja raportoida tästä virastolle;
 - c) toimia viraston puolesta kaikissa sen ryhmien lähettämistä koskevissa kysymyksissä ja raportoida kaikista näistä kysymyksistä virastolle;
 - d) raportoida pääjohtajalle tapauksista, joissa vastaanottavan jäsenvaltion ryhmille antamat ohjeet eivät ole toimintasuunnitelman mukaisia, ja ehdottaa, että pääjohtaja harkitsee päätöksen tekemistä 47 artiklan mukaisesti.
4. Pääjohtaja voi yhteisten operaatioiden tai nopeiden rajainterventioiden yhteydessä antaa koordinoitavastaavalle luvan avustaa toimintasuunnitelman toteutusta ja ryhmien lähettämistä koskevien mahdollisten erimielisyyksien ratkaisemisessa.

46 artikla

Kustannukset

1. Virasto vastaa kokonaisuudessaan seuraavista kustannuksista, joita jäsenvaltioille aiheutuu siitä, että ne antavat operatiivista henkilöstöään lyhytaikaisesti käyttöön eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen ryhmien jäseninä:
 - a) matkakustannukset kotijäsenvaltiosta vastaanottavaan jäsenvaltioon ja vastaanottavasta jäsenvaltiosta kotijäsenvaltioon sekä vastaanottavan jäsenvaltion sisällä toimintaan osallistumista varten;
 - b) rokotuksista aiheutuvat kustannukset;
 - c) erityisvakuutuksista aiheutuvat kustannukset;
 - d) terveydenhoitoon liittyvät kustannukset;
 - e) päivärahat, mukaan lukien asumiskustannukset;
 - f) viraston kalustosta aiheutuvat kustannukset.
2. Hallintoneuvosto vahvistaa komission etukäteen antaman hyväksynnän jälkeen yksityiskohtaiset säännöt ja päivittää niitä tarvittaessa siltä osin kuin on kyse 58 artiklan mukaisesti lyhytaikaisesti käyttöön annetulle henkilöstölle aiheutuneiden kustannusten maksamisesta. Yksityiskohtaisten sääntöjen on mahdollisuuksien mukaan perustuttava yksinkertaistettuihin kustannusvaihtoehtoihin. Hallintoneuvosto pyrkii tarvittaessa varmistamaan sääntöjen yhdenmukaisuuden niiden sääntöjen kanssa, joita sovelletaan virkamatkakulujen korvaamiseen henkilöstösääntöjen alaiselle henkilöstölle.

47 artikla

Toimien keskeyttäminen tai lopettaminen

1. Pääjohtaja lopettaa viraston toimet, jos näiden toimien toteuttamisen edellytykset eivät enää täyty. Pääjohtaja ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle ennen lopettamista.
2. Yhteiseen operaatioon, nopeaan rajainterventioon tai muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmään osallistuvat jäsenvaltiot voivat pyytää pääjohtajaa lopettamaan kyseisen yhteisen operaation, nopean rajaintervention tai muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän toiminnan.

3. Pääjohtaja voi asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle ilmoitettuaan peruuttaa toimen rahoituksen taikka keskeyttää tai lopettaa sen, jos vastaanottava jäsenvaltio ei noudata toimintasuunnitelmaa.
4. Pääjohtaja voi perusoikeusvastaavaa kuultuaan ja asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle ilmoitettuaan peruuttaa yhteisen operaation, nopean rajaintervention, pilottihankkeen, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän toiminnan, palautusoperaation, palautusintervention tai työjärjestelyn rahoituksen taikka keskeyttää tai lopettaa tällaiset toimet kokonaan tai osittain, jos hän katsoo, että perusoikeuksia tai kansainvälistä suojelua koskevia velvoitteita rikotaan ja rikkomiset ovat vakavia tai ne todennäköisesti jatkuvat. Pääjohtaja ilmoittaa tällaisesta päätöksestä hallintoneuvostolle.
5. Jos pääjohtaja päättää, että virasto keskeyttää tai lopettaa muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän toiminnan, hän ilmoittaa päätöksestä muille kyseisellä hotspot-alueella tai kyseisessä valvotussa keskuksessa toimiville asiaankuuluville virastoille.

48 artikla

Toimien arviointi

Pääjohtaja arvioi yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajaintervention, pilottihankkeiden, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien lähettämisen ja kolmansien maiden kanssa tehtävän operatiivisen yhteistyön tulokset. Hän toimittaa hallintoneuvostolle yksityiskohtaiset arviointikertomukset 60 päivän kuluessa näiden toimien päättymisestä yhdessä perusoikeusvastaavan huomautusten kanssa. Pääjohtaja laatii kyseisistä tuloksista kattavan vertailevan analyysin tulevien toimien laadun, johdonmukaisuuden ja tuloksellisuuden parantamiseksi ja sisällyttää kyseisen analyysin viraston vuotuisen toimintakertomukseen.

8 JAKSO

VIRASTON TOIMINTA PALAUTTAMISEN ALALLA

49 artikla

Palauttaminen

1. Viraston tehtäviin kuuluu palauttamisen osalta erityisesti perusoikeuksia ja unionin oikeuden yleisiä periaatteita sekä kansainvälistä oikeutta, pakolaisten suojelu ja lapsen oikeudet mukaan lukien, kunnioittaen
 - a) antaa jäsenvaltioille teknistä ja operatiivista apua kolmansien maiden kansalaisten palauttamisessa, mukaan lukien palautuspäätösten valmistelussa, kolmansien maiden kansalaisten tunnistamisessa ja muissa palauttamista edeltävissä ja palauttamiseen liittyvissä jäsenvaltioiden toimissa, mukaan lukien vapaaehtoiset maasta poistumiset, yhdennetyn palauttamisen hallintajärjestelmän aikaansaamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kesken yhteistyössä kolmansien maiden asianomaisten viranomaisten ja muiden asianomaisten sidosryhmien kanssa;
 - b) antaa teknistä ja operatiivista apua niille jäsenvaltioille, jotka kokevat palauttamiseen tai muuttopaineisiin liittyviä haasteita, muun muassa lähettämällä muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä;

- c) kehittää palauttamistapausten hallintajärjestelmää varten viitemalli, jossa kuvataan kansallisten palauttamisen hallintajärjestelmien rakenne, sekä antaa jäsenvaltioille teknistä ja operatiivista apua sellaisten kansallisten palauttamisen hallintajärjestelmien kehittämistä varten, jotka ovat mallin mukaisia;
 - d) kehittää ja ylläpitää keskusjärjestelmää ja jäsenvaltioiden kansallisten palauttamisen hallintajärjestelmien ja keskusjärjestelmän välistä viestintäinfrastruktuuria sekä antaa jäsenvaltioille teknistä ja operatiivista apua yhteyden luomiseksi viestintärakenteeseen;
 - e) antaa jäsenvaltioille teknistä ja operatiivista apua kolmansien maiden kansalaisten tunnistamisessa ja matkustusasiakirjojen hankkimisessa, myös konsuliyhteistyön avulla, paljastamatta, että on tehty kansainvälistä suojelua koskeva hakemus; järjestää ja koordinoi palautusoperaatioita sekä tukea vapaaehtoisia maasta poistumisia yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa;
 - f) järjestää, edistää ja koordinoi toimia, joilla voidaan vaihtaa tietoja sekä osoittaa ja koota yhteen parhaita käytäntöjä palauttamiseen liittyvissä asioissa jäsenvaltioiden kesken;
 - g) rahoittaa tai osarahoittaa tässä luvussa tarkoitettuja operaatioita, interventioita ja toimintoja talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun tekniseen ja operatiiviseen apuun sisältyy toimia, joilla jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia voidaan auttaa toteuttamaan palautusmenettelyjä tarjoamalla erityisesti:
- a) tulkkaukspalveluja;
 - b) tämän asetuksen täytäntöönpanon kannalta olennaisia käytännön tietoja, analyyseja ja suosituksia kolmansista maista, joihin palauttaminen tapahtuu, tarpeen mukaan yhteistyössä muiden unionin elinten ja laitosten, EASO mukaan lukien, kanssa;
 - c) neuvontaa ja teknistä ja operatiivista apua palautusmenettelyjen toteuttamisessa ja hallinnoinnissa direktiivin 2008/115/EY mukaisesti, mukaan lukien palautuspäätösten valmistelussa sekä matkustusasiakirjojen tunnistamisessa ja hankkimisessa;
 - d) direktiivin 2008/115/EY ja kansainvälisen oikeuden mukaista neuvontaa ja apua toimenpiteissä, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että palautettavien henkilöiden olinpaikka on tiedossa ennen palauttamista, ja palautettavien henkilöiden pakenemisen estämiseksi;
 - e) kalustoa, valmiuksia ja asiantuntemusta palautuspäätösten täytäntöönpanoa ja kolmansien maiden kansalaisten tunnistamista varten.
3. Virasto pyrkii luomaan synergioita ja yhdistämään palauttamisen alalla toimivat unionin rahoittamat verkostot ja ohjelmat tiiviissä yhteistyössä komission kanssa ja asianomaisten sidosryhmien, kuten Euroopan muuttoliikeverkon, tuella.
4. Virasto voi poikkeuksellisesti saada avustuksia palauttamista varten osoitetuista unionin varoista virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti. Virasto varmistaa, että sen jäsenvaltioiden kanssa tekemissä

avustussopimuksissa asetetaan taloudellisen tuen ehdoksi perusoikeuskirjan täysimääräinen kunnioittaminen.

50 artikla

Tietojenvaihtojärjestelmät ja palauttamisen hallinta

Virasto kehittää ja ottaa käyttöön tietojärjestelmiä ja ohjelmistosovelluksia, joiden avulla voidaan vaihtaa turvallisuusluokiteltuja tietoja ja arkaluonteisia turvallisuusluokittelemattomia tietoja palauttamista varten eurooppalaisen raja- ja merivartioston puitteissa sekä vaihtaa 87–89 artiklassa tarkoitettuja henkilötietoja komission päätöksen (EU, Euratom) 2015/444, komission päätöksen (EU, Euratom) 2015/443 ja [asetuksen (EY) N:o 45/2001] mukaisesti, ja käyttää kyseisiä järjestelmiä ja sovelluksia.

Erityisesti virasto perustaa keskusjärjestelmän, jonka avulla käsitellään kaikkia tietoja, jotka jäsenvaltioiden kansalliset palauttamisen hallintajärjestelmät ovat toimittaneet automaattisesti ja jotka ovat tarpeen, jotta virasto voi antaa teknistä ja operatiivista apua 49 artiklan mukaisesti, sekä käyttää ja ylläpitää järjestelmää.

51 artikla

Palautusoperaatiot

1. Virasto antaa tarvittavaa teknistä ja operatiivista apua ja varmistaa palautusoperaatioiden koordinoinnin tai järjestämisen, myös vuokraamalla lentokoneita tällaisia operaatioita varten tai järjestämällä palautukset reittilennoilla, ottamatta kantaa palautuspäätösten sisältöön. Virasto voi omasta aloitteestaan koordinoita tai järjestää palautusoperaatiot.
2. Jäsenvaltioiden on kuukausittain annettava palauttamista koskevat operatiiviset tiedot, jotka ovat tarpeen viraston laatimaa palauttamistarpeiden arviointia varten, ja merkittävien kansallisten palautusoperaatioiden osalta ilmoitettava virastolle alustavista suunnitelmistaan, jotka koskevat palautettavien henkilöiden määrää ja niitä kolmansia maita, joihin palauttaminen tapahtuu, sekä viraston apua tai koordinoitua koskevista tarpeistaan. Virasto laatii päivittyvän toimintasuunnitelman ja ylläpitää sitä antaakseen apua pyytäneille jäsenvaltioille tarvittavaa operatiivista apua ja tukea, myös kalustoa. Virasto voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä sisällyttää tarvearvion perusteella päivittyvään toimintasuunnitelmaan tarpeelliseksi katsomiensa palautusoperaatioiden päivämäärät ja kohteet. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksesta päivittyvän toimintasuunnitelman toimintatavasta.
3. Virasto voi antaa teknistä ja operatiivista apua ja varmistaa joko osallistuvien jäsenvaltioiden pyynnöstä tai omasta aloitteestaan palautusoperaatioiden koordinoinnin tai järjestämisen silloin, kun kolmas maa, johon palauttaminen tapahtuu, antaa käyttöön kuljetusvälineet ja saattajat pakkotoimin tapahtuvaa palauttamista varten, jäljempänä 'noutoon perustuvat palautusoperaatiot'. Osallistuvat jäsenvaltiot ja virasto varmistavat, että perusoikeuksien kunnioittaminen, palautuskiellon periaate ja pakkotoimien oikeasuhteinen käyttö taataan koko palautusoperaation ajan. Vähintään yhden jäsenvaltion edustajan ja yhden pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojan, joka kuuluu 52 artiklan mukaisesti perustettuun reserviin tai osallistuvan jäsenvaltion kansalliseen

valvontajärjestelmään, on oltava paikalla koko palautusoperaation ajan, kunnes saavutaan kolmanteen maahan, johon palauttaminen tapahtuu.

4. Pääjohtaja laatii viipymättä palautussuunnitelman noutoon perustuvia palautusoperaatioita varten. Pääjohtaja ja osallistuva jäsenvaltio sopivat suunnitelmasta, jossa määritetään yksityiskohtaisesti noutoon perustuvan palautusoperaation järjestelyihin ja menettelyihin liittyvät seikat ottaen huomioon perusoikeuksiin liittyvät näkökohdat ja tällaisten operaatioiden riskit. Tämän suunnitelman muutoksiin tai mukautuksiin on saatava 3 kohdassa ja tässä kohdassa tarkoitettujen osapuolten hyväksyntä.
5. Noutoon perustuvien palautusoperaatioiden palautussuunnitelma sitoo virastoa ja osallistuvaa jäsenvaltiota. Siihen on sisällyttävä kaikki noutoon perustuvan palautusoperaation toteuttamisen edellyttämät vaiheet.

Jokaista palautusoperaatiota on valvottava direktiivin 2008/115/EY 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvoja valvoo pakkotoimin tapahtuvia palautusoperaatioita objektiivisten ja avoimien kriteerien perusteella, ja valvonnan on katettava palautusoperaatio kokonaisuudessaan lähtöä edeltävästä vaiheesta siihen asti, kun palautettavat henkilöt luovutetaan kolmannessa maassa, johon heidät palautetaan. Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvoja toimittaa jokaisesta pakkotoimin tapahtuvasta palautusoperaatiosta selvityksen pääjohtajalle, perusoikeusvastaavalle ja kaikkien kyseiseen operaatioon osallistuneiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Pääjohtaja ja toimivaltaiset kansalliset viranomaiset varmistavat tarvittaessa asianmukaiset jatkotoimet.

Jos virastolla havaitsee ongelmia, jotka liittyvät perusoikeuksien kunnioittamiseen palautusoperaatiossa, sen on ilmoitettava niistä osallistuville jäsenvaltioille ja komissiolle.

6. Pääjohtaja arvioi palautusoperaatioiden tulokset ja toimittaa hallintoneuvostolle kuuden kuukauden välein yksityiskohtaisen arviointikertomuksen, joka kattaa kaikki edellisen puolivuotiskauden aikana toteutetut palautusoperaatiot, yhdessä perusoikeusvastaavan tekemien huomautusten kanssa. Pääjohtaja laatii kyseisistä tuloksista kattavan vertailevan analyysin tulevien palautusoperaatioiden laadun, johdonmukaisuuden ja tuloksellisuuden parantamiseksi. Pääjohtaja sisällyttää tämän analyysin viraston vuotuisen toimintakertomukseen.
7. Virasto rahoittaa tai osarahoittaa palautusoperaatioita talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti asettaen etusijalle ne palautusoperaatiot, joihin osallistuu useampi kuin yksi jäsenvaltio tai jotka toteutetaan hotspot-alueilta tai valvotuista keskuksista.

52 artikla

Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojen reservi

1. Virasto kokoaa perusoikeusvastaavaa kuultuaan reservin toimivaltaisista elimistä valituista pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojista, jotka toteuttavat direktiivin 2008/115/EY 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvontaa ja jotka on koulutettu tämän asetuksen 62 artiklan mukaisesti.

2. Hallintoneuvosto määrittää pääjohtajan ehdotuksesta reservin käyttöön annettavien pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojien profiilit ja määrän. Samaa menettelyä sovelletaan profiilien ja kokonaismäärien mahdollisiin myöhempiin muutoksiin. Jäsenvaltiot ovat vastuussa osallistumisesta reserviin nimeämällä määriteltäviä profileja vastaavat pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojat. Reserviin on kuuluttava pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojia, joilla on lasten suojelua koskevaa erityisasiantuntemusta.
3. Jäsenvaltioiden osallistuminen seuraavan vuoden palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin antamalla käyttöön pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojia suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden vuotuisten kahdenvälisen neuvottelujen ja sopimusten pohjalta. Jäsenvaltioiden on näiden sopimusten mukaisesti annettava viraston pyynnöstä pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojat käyttöön lähettämistä varten, paitsi jos niihin kohdistuu poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien hoitamiseen. Tällainen pyyntö on esitettävä vähintään 21 työpäivää tai nopean palautusintervention tapauksessa viisi työpäivää ennen suunniteltua lähettämistä.
4. Virasto antaa pyydettyä osallistuvien jäsenvaltioiden käyttöön pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojia, jotka valvovat jäsenvaltioiden puolesta palautusoperaation ja palautusintervention moitteetonta täytäntöönpanoa koko niiden keston ajan. Se antaa kaikissa lapsia koskevissa palautusoperaatioissa käyttöön pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojia, joilla on lasten suojelua koskevaa erityisasiantuntemusta.
5. Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojiin sovelletaan heidän kotijäsenvaltionsa kurinpitoseuraamuksia palautusoperaation tai palautusintervention aikana.

53 artikla

Palautusryhmät

1. Virasto voi lähettää palautusryhmiä joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan palautusinterventioiden aikana ja osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä tai tarvittaessa antaa teknistä ja operatiivista lisäapua palauttamisen alalla, myös silloin, kun nämä haasteet liittyvät eri ryhmistä koostuviin suuriin saapuviin muuttovirtoihin tai mereltä pelastettujen kolmansien maiden kansalaisten vastaanottamiseen.
2. Eurooppalaisiin palautusryhmiin sovelletaan 41 artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohtaa sekä 44, 45 ja 46 artiklaa soveltuvien osin.

54 artikla

Palautusinterventiot

1. Olosuhteissa, joissa jäsenvaltioon kohdistuu rasitteita sen täyttäessä velvoitettaan palauttaa ne kolmansien maiden kansalaiset, joista jokin jäsenvaltio on tehnyt palautuspäätöksen, virasto antaa joko omasta aloitteestaan tai kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä asianmukaista teknistä ja operatiivista apua palautusintervention muodossa. Tällaiseen interventioon voi kuulua palautusryhmien lähettäminen vastaanottavaan jäsenvaltioon avustamaan palauttamismenettelyjen täytäntöönpanossa ja palautusoperaatioiden järjestämisessä vastaanottavasta jäsenvaltiosta.

2. Virasto voi myös käynnistää palautusinterventioita kolmansissa maissa monivuotisessa strategisessa toimintapoliittisessa syklissä annettujen ohjeiden mukaisesti, jos tällainen kolmas maa tarvitsee lisää teknistä ja operatiivista apua palauttamistoimiin. Tällaiseen interventioon voi kuulua palautusryhmien lähettäminen teknisen ja operatiivisen avun antamiseksi kolmannen maan palauttamistoimille.
3. Olosuhteissa, joissa jäsenvaltioon kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita sen täyttäessä velvoitettaan palauttaa ne kolmansien maiden kansalaiset, joista jokin jäsenvaltio on tehnyt palautuspäätöksen, virasto antaa joko omasta aloitteestaan tai kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä asianmukaista teknistä ja operatiivista apua nopean palautusintervention muodossa. Tällaiseen nopeaan palautusinterventioon voi kuulua palautusryhmien nopea lähettäminen vastaanottavaan jäsenvaltioon avustamaan palauttamismenettelyjen täytäntöönpanossa ja palautusoperaatioiden järjestämisessä vastaanottavasta jäsenvaltiosta.
4. Pääjohtaja laatii palautusintervention yhteydessä viipymättä toimintasuunnitelman yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion ja osallistuvien jäsenvaltioiden kanssa. Tällöin sovelletaan 39 artiklan asiaa koskevia säännöksiä.
5. Pääjohtaja tekee päätöksen toimintasuunnitelmasta mahdollisimman pian ja 2 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa viiden työpäivän kuluessa. Päätös on annettava välittömästi tiedoksi kirjallisesti asianomaisille jäsenvaltioille ja hallintoneuvostolle.
6. Virasto rahoittaa tai osarahoittaa palautusinterventioita talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti.

9 JAKSO **VOIMAVARAT**

55 artikla

Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvät joukot

1. Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvät joukot, joihin kuuluu 10 000 rajavartijaa, ovat osa virastoa. Pysyvät joukot koostuvat seuraavista kolmesta henkilöstöluokasta liitteessä I esitetyn käytettävissä oloa koskevan vuotuisen suunnitelman mukaisesti:
 - a) luokka 1: viraston operatiivisen henkilöstön jäsenet, jotka on otettu palvelukseen 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja lähetetty operatiivisille alueille 56 artiklan mukaisesti;
 - b) luokka 2: operatiivisen henkilöstön jäsenet, jotka on lähetetty jäsenvaltioista virastoon pitkäaikaisesti osaksi pysyviä joukkoja 57 artiklan mukaisesti;
 - c) luokka 3: operatiivisen henkilöstön jäsenet, jotka jäsenvaltiot ovat antaneet viraston käyttöön lyhytaikaisesti osaksi pysyviä joukkoja 58 artiklan mukaisesti.
2. Virasto käyttää eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen jäseniä rajaturvallisuusryhmissä, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmissä ja palautusryhmissä yhteisissä operaatioissa, nopeissa rajainterventioissa tai palautusinterventioissa tai muissa olennaisissa operatiivisissa toimita jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa.

3. Tämän asetuksen 83 artiklan mukaisesti kaikki eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen jäsenet saavat hoitaa rajavalvonta- tai palautustehtäviä, mukaan lukien toimeenpanovaltaa edellyttäviä tehtäviä, jotka on määritelty asiaa koskevassa kansallisessa lainsäädännössä tai viraston henkilöstön osalta liitteen II mukaisesti.
4. Pääjohtajan ehdotuksesta ja ottaen huomioon viraston riskianalyysin, haavoittuvuusarvioinnin tulokset ja monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin sekä niiden henkilöstön jäsenten määrät ja profiilit, jotka ovat viraston käytettävissä henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön puitteissa ja käynnissä olevien tilapäisten siirtojen kautta, hallintoneuvosto päättää joka vuosi viimeistään 31 päivänä maaliskuuta
 - a) henkilöstömäärästä eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen kuhunkin kolmeen luokkaan kuuluvan operatiivisen henkilöstön kussakin erityisprofiilissa seuraavana vuonna;
 - b) virastolle 57 artiklan mukaisesti tilapäisesti lähetettävän ja 58 artiklan mukaisesti seuraavana vuonna nimitettävän operatiivisen henkilöstön määristä ja profiileista jäsenvaltioittain;
 - c) ohjeellisesta monivuotisesta suunnitelmasta, joka koskee profiileita seuraavina vuosina, jäsenvaltioiden osuuksien ja henkilöstösääntöjen alaisen viraston henkilöstön palvelukseenoton pitkän aikavälin suunnittelun helpottamiseksi.
5. Tämän asetuksen 74 artiklan soveltamiseksi virasto kehittää johto- ja valvontarakenteet eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen tehokkaaksi lähettämiseksi kolmansien maiden alueelle ja huolehtii niiden toiminnasta.
6. Virasto voi ottaa palvelukseensa enintään neljä prosenttia eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen kokonaishenkilöstöstä sellaiseksi henkilöstöksi, joka tukee pysyvien joukkojen perustamista ja niiden operaatioiden suunnittelua ja hallinnointia sekä viraston oman kaluston hankkimista.

56 artikla

Henkilöstösääntöjen alainen viraston henkilöstö eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvissä joukoissa

1. Virasto antaa eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen käyttöön henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstönsä jäseniä (luokka 1) lähetettäväksi operatiivisille alueille ryhmien jäseninä, joilla on kaikki tehtävät ja valtuudet, mukaan lukien tehtävä käyttää viraston omaa kalustoa.
2. Tämän asetuksen 62 artiklan 2 kohdan mukaisesti uusien työntekijöiden on palvelukseen ottamisen jälkeen suoritettava tilanteen mukaan joko rajavartijakoulutus tai palautusasioita koskeva koulutus jossakin sellaisessa koulutusohjelmassa, jonka virasto on suunnitellut ja joka toteutetaan valittujen jäsenvaltioiden kanssa tehtyjen sopimusten perusteella näiden erikoisakatemoissa. Virasto vastaa koulutuksen kustannuksista kokonaisuudessaan.
3. Virasto varmistaa henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstönsä koko työsuhteen ajan, että nämä hoitavat tehtäviään ryhmien jäseninä korkealuokkaisesti. Jokaiselle henkilöstön jäsenelle laaditaan asianmukainen koulutuskartta, jolla varmistetaan hänen jatkuva ammatillinen pätevyytensä rajavartiointiin tai palauttamiseen liittyvien tehtävien hoitamiseen.

4. Viraston palveluksessa olevaa muuta henkilöstöä, jolla ei ole rajavalvonta- tai palautustoimintojen toteuttamiseen tarvittavaa pätevyyttä, saa lähettää yhteisissä operaatioissa ainoastaan koordinoitaviin ja muihin siihen liittyviin tehtäviin. He eivät ole osa ryhmiä.

57 artikla

Jäsenvaltioiden osallistuminen eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin pitkäaikaisesti lähetetyn henkilöstön muodossa

1. Jäsenvaltiot antavat eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen käyttöön operatiivista henkilöstöä, joka on lähetetty tilapäisesti virastoon ryhmän jäseneksi (luokka 2). Yksittäisten siirtojen kesto määritellään 93 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Jäljempänä 61 artiklassa tarkoitetun taloudellisen tuen järjestelmän täytäntöönpanon helpottamiseksi siirtojen on pääsääntöisesti alettava kalenterivuoden alussa.
2. Kunkin jäsenvaltion vastuulla on varmistaa, että operatiivista henkilöstöä lähetään jatkuvasti ryhmien jäseniksi liitteen III mukaisesti.
3. Viraston palvelukseen tilapäisesti lähetetyllä operatiivisella henkilöstöllä on samat tehtävät ja valtuudet kuin muilla ryhmien jäsenillä. Kyseisen operatiivisen henkilöstön tilapäisesti lähettänyt jäsenvaltio katsotaan henkilöstön jäsenen kotijäsenvaltioksi. Sinä aikana, kun tilapäisesti lähetetty ryhmän jäsenet ovat lähetettyinä, heidän sijoituspaikoistaan ja lähetettynä olon kestosta päättää pääjohtaja operatiivisten tarpeiden perusteella.
4. Jokaisen jäsenvaltion on viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta nimettävä tilapäisesti lähetettävä henkilöstönsä niiden määrien ja profiilien mukaisesti, jotka hallintoneuvosto on päättänyt seuraavan vuoden osalta 55 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Virasto voi tarkistaa, vastaako jäsenvaltioiden ehdottama operatiivinen henkilöstö määritellyt profiileja ja onko sillä tarvittava kielitaito. Viraston on viimeistään syyskuun 15 päivänä hyväksyttävä ehdotetut ehdokkaat tai pyydyttävä jäsenvaltiota ehdottamaan lähetettäväksi toista ehdokasta, jos ehdokas ei vastaa vaadittuja profiileja, hänellä on riittämätön kielitaito tai hän on aiemmin lähetettynä ollessaan syylistynyt väärinkäytökseen tai rikkonut sovellettavia sääntöjä.
5. Jos yksittäistä operatiivisen henkilöstön jäsentä ei ylivoimaisen esteen vuoksi voida lähettää tai hän ei voi jatkaa tehtävässään, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että hänet korvataan toisella operatiivisen henkilöstön jäsenellä, jolla on vaadittu profiili.

58 artikla

Jäsenvaltioiden osallistuminen eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin lyhytaikaisesti lähetetyn henkilöstön muodossa

1. Edellä olevan 57 artiklan mukaisten tilapäisten lähettämisten lisäksi jäsenvaltioiden on viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta annettava osuutensa eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin nimeämällä ja kirjaamalla rajavartijoita ja muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä kansalliseen luetteloon sellaisesta operatiivisesta henkilöstöstä, jota voidaan lähettää lyhyeksi aikaa (luokka 3) liitteessä IV esitettyjen osuuksien mukaisesti sekä noudattaen niitä määriä ja profiileita, jotka hallintoneuvosto on päättänyt seuraavan vuoden osalta 55 artiklan 4 kohdan

mukaisesti. Nimettyä operatiivista henkilöstöä koskevat kansalliset luettelot on toimitettava virastolle. Tämän artiklan mukaisesti lähetetystä henkilöstöstä aiheutuneet kustannukset korvataan 46 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti.

2. Kunkin jäsenvaltion vastuulla on varmistaa, että nimetty operatiivinen henkilöstö on pyynnöstä viraston käytettävissä tässä artikkelissa määriteltyjen järjestelyjen mukaisesti. Operatiivisen henkilöstön kunkin jäsenen on oltava käytettävissä enintään neljä kuukautta kalenterivuoden aikana.
3. Virasto voi tarkistaa, vastaako jäsenvaltioiden lyhytaikaisesti lähetettäväksi ehdottama operatiivinen henkilöstö määriteltyjä profiileja ja onko sillä tarvittava kielitaito. Virasto voi pyytää jäsenvaltiota poistamaan operatiivisen henkilöstön jäsenen kansallisesta luettelosta, jos jäsen ei vastaa vaadittuja profiileja, hänellä on riittämätön kielitaito tai hän on aiemmin lähetettynä ollessaan syyllistynyt väärinkäytökseen tai rikkonut sovellettavia sääntöjä.
4. Virasto pyytää vuosittain viimeistään 31 päivänä heinäkuuta jäsenvaltioita ilmoittamaan omalta osaltaan yksittäiset operatiivisen henkilöstön jäsenet seuraavan vuoden yhteisiin operaatioihin. Yksittäisten lähettämisten ajankohdista päätetään viraston ja jäsenvaltioiden vuotuisissa kahdenvälisissä neuvotteluissa ja niiden välisissä sopimuksissa. Lopulta jäsenvaltioiden on kuitenkin annettava operatiivista henkilöstöä käyttöön viraston pyynnössä esitettyjen määrien ja profiilien mukaisesti.
5. Jos yksittäistä operatiivisen henkilöstön jäsentä ei ylivoimaisen esteen vuoksi voida lähettää sopimusten mukaisesti, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että hänet korvataan toisella luettelossa olevalla operatiivisen henkilöstön jäsenellä, jolla on vaadittu profiili.
6. Jos on tarpeen vahvistaa käynnissä olevaa yhteistä operaatiota tai käynnistää uusi yhteinen operaatio, jota ei ole määritelty asianomaisessa vuotuisessa työohjelmassa eikä vastaavien vuotuisten kahdenvälisen neuvottelujen tuloksissa, pääjohtaja tiedottaa viipymättä jäsenvaltioille lisätarpeista ja ilmoittaa sen operatiivisen henkilöstön määrän ja profiilit, jota kunkin jäsenvaltion on mahdollisesti asetettava viraston käyttöön. Kun pääjohtaja ja vastaanottava jäsenvaltio ovat sopineet muutetusta tai tarvittaessa uudesta toimintasuunnitelmasta, pääjohtaja tekee operatiivisen henkilöstön määriä ja profiileita koskevan virallisen pyynnön. Ryhmän jäsenet on lähetettävä kustakin jäsenvaltiosta 20 työpäivän kuluessa virallisesta pyynnöstä.
7. Jos riskianalyysi tai mahdollisesti saatavilla oleva haavoittuvuusarviointi osoittaa, että jäsenvaltioon kohdistuu tilanne, joka vaikuttaisi merkittävästi kansallisten tehtävien hoitamiseen, jäsenvaltion osuus on puolet sen kyseiselle vuodelle liitteessä IV vahvistetusta osuudesta. Jos jäsenvaltio vetoaa tällaiseen poikkeukselliseen tilanteeseen, sen on toimitettava virastolle kirjallisesti kattavat perustelut ja tietoa tilanteesta sekä liitettävä kyseinen sisältö 65 artikkelissa tarkoitettuun selvitykseen.
8. Kotijäsenvaltion on määritettävä tiettyyn operaatioon lähettämisen kesto, mutta keston on joka tapauksessa oltava vähintään 30 päivää, paitsi jos sen operaation kesto, johon lähettäminen kuuluu, on alle 30 päivää.

**EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON pysyvien joukkojen toiminnan
väliarviointi**

1. Komissio laatii viimeistään 31 päivänä kesäkuuta 2024 etenkin 65 artiklassa tarkoitettujen selvitysten perusteella eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen toiminnasta väliarvioinnin, jossa arvioidaan joukkojen kokoa ja kokoonpanoa. Arvioinnissa otetaan huomioon viraston osuuteen kuuluvan henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön määrän kehitys tai sellaisten merkittävät muutokset yksittäisten jäsenvaltioiden voimavaroissa, jotka vaikuttavat niiden kykyyn antaa osuutensa pysyviin joukkoihin.
2. Väliarviointiin liitetään tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia liitteiden I, III ja IV muuttamiseksi.

Paikallistoimistot

1. Virasto voi vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella perustaa sen alueelle paikallistoimistoja helpottamaan ja parantamaan viraston kyseisessä jäsenvaltiossa tai sen lähialueella järjestämien operatiivisten, myös palautuksiin liittyvien, toimien koordinointia ja varmistamaan viraston henkilöresurssien ja teknisten resurssien tehokkaan hallinnoinnin. Paikallistoimistot ovat väliaikaisia laitoksia, jotka perustetaan siksi ajanjaksoksi, jonka virasto tarvitsee merkittävien operatiivisten toimien suorittamiseen kyseisessä jäsenvaltiossa tai sen lähialueella. Ajanjaksoa voidaan tarvittaessa jatkaa.
2. Virasto ja vastaanottava jäsenvaltio, johon paikallistoimisto perustetaan, pyrkivät tekemään tarvittavat järjestelyt, jotta paikallistoimistolla olisi mahdollisimman hyvät edellytykset hoitaa sille osoitetut tehtävät.
3. Paikallistoimistot hoitavat tarvittaessa seuraavia tehtäviä:
 - a) operatiivisen ja logistisen tuen tarjoaminen sekä viraston toimien koordinoinnista huolehtiminen asianomaisilla operatiivisilla alueilla;
 - b) operatiivisen tuen tarjoaminen kyseiselle jäsenvaltiolle asianomaisilla operatiivisilla alueilla;
 - c) viraston ryhmien toiminnan seuranta ja säännöllinen raportointi päätoimipaikkaan;
 - d) yhteistyön tekeminen vastaanottavan jäsenvaltion (vastaanottavien jäsenvaltioiden) kanssa kaikissa asioissa, jotka liittyvät viraston kyseisessä jäsenvaltiossa (kyseisissä jäsenvaltioissa) järjestämien operatiivisten toimien käytännön toteuttamiseen, mukaan lukien mahdolliset uudet ongelmat, jotka ovat syntyneet näiden toimien aikana;
 - e) edellä 45 artiklassa tarkoitetun koordinoitivastaavan tukeminen yhteistyössä, jota hän tekee osallistuvien jäsenvaltioiden kanssa kaikissa asioissa, jotka liittyvät niiden osuuteen viraston järjestämissä operatiivisissa toimissa, ja tarvittaessa yhteyksien hoitaminen päätoimipaikkaan;
 - f) koordinoitivastaavan tukeminen tarvittaessa viraston ryhmien ja vastaanottavan jäsenvaltion asianomaisten viranomaisten välisen koordinoinnin ja viestinnän helpottamisessa;

- g) ryhmien jäsenten lähettämiseen ja kaluston lähettämiseen ja käyttöön liittyvän logistisen tuen organisoiminen;
 - h) kaiken muun paikallistoimistojen vastuulla olevaan operatiiviseen alueeseen liittyvän logistisen tuen tarjoaminen viraston järjestämien operatiivisten toimien sujuvuuden edistämiseksi;
 - i) viraston yhteyshenkilön tukeminen sellaisten mahdollisten nykyisten tai tulevien haasteiden havaitsemisessa, jotka liittyvät rajaturvallisuuteen paikallistoimistojen vastuulla olevalla alueella tai palauttamissäännösten täytäntöönpanoon, ja säännöllinen raportointi päätoimipaikkaan;
 - j) viraston oman kaluston tehokkaasta hallinnoinnista huolehtiminen viraston toimien kattamilla alueilla, mukaan lukien niiden mahdollinen rekisteröinti, huolto pitkällä aikavälillä ja mahdollisesti tarvittava logistinen tuki.
4. Jokaista paikallistoimistoa johtaa pääjohtajan nimittämä viraston edustaja. Paikallistoimiston nimitetty johtaja valvoo toimiston yleistä toimintaa ja toimii yhteyspisteenä päätoimipaikkaan.
 5. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksesta paikallistoimiston perustamisesta, kokoonpanosta ja toiminta-ajanjaksosta sekä tarvittaessa tuon ajanjakson jatkamisesta ottaen huomioon komission lausunnon sekä sen jäsenvaltion suostumuksen, jonka alueelle kyseinen paikallistoimisto sijoitetaan. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.
 6. Pääjohtaja raportoi hallintoneuvostolle neljännesvuosittain paikallistoimistojen toiminnasta. Paikallistoimistojen toimintaa kuvataan 98 artiklan 2 kohdan 10 alakohdassa tarkoitetun vuotuisen toimintakertomuksen erillisessä osiossa.

61 artikla

Taloudellinen tuki eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen kehittämiseen

1. Jäsenvaltioilla on oikeus saada vuosittain asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 125 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista kustannuksiin perustumatonta rahoitusta, jolla tuetaan henkilöresurssien kehittämistä, jotta turvataan jäsenvaltioiden liitteiden III ja IV mukaiset osuudet eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin, ja joka maksetaan asianomaisen vuoden päätyttyä, jos 3 ja 4 kohdan mukaisesti vahvistetut edellytykset täyttyvät. Rahoitus perustuu 2 kohdassa vahvistettuun viitemäärään, ja sen suuruus on
 - a) 100 prosenttia viitemäärästä kerrottuna niiden rajavartioiden tai muiden henkilöstön jäsenten määrällä, jotka on vuosittain tarkoitus lähettää tilapäisesti liitteen III mukaisesti;
 - b) 30 prosenttia viitemäärästä kerrottuna niiden rajavartioiden tai muiden henkilöstön jäsenten määrällä, jotka on tosiasiallisesti lähetetty 58 artiklan mukaisesti liitteessä IV asetettujen rajojen puitteissa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu viitemäärä on samansuuruinen kuin tehtäväryhmän III palkkaluokassa 8 palkkatasolla 1 olevan sopimussuhteisen toimihenkilön vuotuinen peruspalkka, joka on määritelty Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 93 artiklan mukaisesti ja johon sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavaa korjauskerrointa.

3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vuotuinen määrä maksetaan sillä edellytyksellä, että jäsenvaltiot kasvattavat vastaavasti kansallisen rajavartiostonsa kokonaishenkilöstöä palkkaamalla kyseisellä ajanjaksolla uusia rajavartijoita ja muuta henkilöstöä. Raportointiin tarvittavat olennaiset tiedot on toimitettava virastolle vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen yhteydessä, ja ne tarkistetaan seuraavana vuonna haavoittuvuusarvioinnissa. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun vuotuisen määrän maksu perustuu niiden rajavartioiden ja muiden henkilöstön jäsenten määrään, jotka on tosiasiallisesti lähetetty vähintään neljän kuukauden ajaksi 58 artiklan mukaisesti liitteessä IV asetettujen rajojen puitteissa.
4. Komissio hyväksyy 117 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen täytäntöönpanosäädöksellä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat vuotuisia maksujärjestelyjä sekä edellä 3 kohdassa säädettyjen sovellettavien ehtojen seurantaa.

62 artikla

Koulutus

1. Virasto ottaa huomioon 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun voimavarojen kehittämistä koskevan etenemissuunnitelman, jos sellainen on, ja kehittää yhteistyössä jäsenvaltioiden soveltuvien koulutusyksiköiden sekä tarpeen mukaan EASOn ja Euroopan unionin perusoikeusviraston kanssa erityisiä koulutusvälineitä, lasten ja muiden haavoittuvassa tilanteessa olevien henkilöiden suojelua koskeva erityiskoulutus mukaan lukien. Se tarjoaa eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen jäseninä oleville rajavartijoille, palautusasiantuntijoille ja muulle asiaankuuluvalla henkilöstöllä heidän tehtäviensä ja valtuuksiensa edellyttämää jatkokoulutusta. Viraston henkilöstöön kuuluvat asiantuntijat järjestävät kyseisille rajavartijoille ja muille ryhmien jäsenille säännöllisesti harjoituksia viraston vuotuisessa työohjelmassa tarkoitetun jatkokoulutus- ja harjoitusaikataulun mukaisesti.
2. Virasto varmistaa, että kaikki eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen operatiiviseen henkilöstöön palvelukseen otetut henkilöstön jäsenet ovat saaneet asianmukaista koulutusta asiaa koskevasta unionin oikeudesta ja kansainvälisestä oikeudesta, mukaan lukien perusoikeudet, kansainvälisen suojelun saatavuus ja tarpeen mukaan etsintä ja pelastus, ennen kuin heidät lähetetään ensimmäisen kerran viraston järjestämiin operatiivisiin toimiin. Tätä varten virasto toteuttaa valittujen jäsenvaltioiden kanssa tehtyjen sopimusten perusteella tarvittavat koulutusohjelmat näiden kansallisissa akatemioissa. Virasto vastaa koulutuksen kustannuksista kokonaisuudessaan.
3. Virasto tekee tarvittavat aloitteet varmistaakseen, että kaikki eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen ryhmiin osallistuvat jäsenvaltioiden lähettämät operatiivisen henkilöstön jäsenet ovat saaneet koulutusta asiaa koskevasta unionin oikeudesta ja kansainvälisestä oikeudesta, mukaan lukien perusoikeudet, kansainvälisen suojelun saatavuus ja tarpeen mukaan etsintä ja pelastus, ennen osallistumistaan viraston järjestämiin operatiivisiin toimiin.
4. Virasto tekee tarvittavat aloitteet varmistaakseen, että koulutusta annetaan sille palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvalla henkilöstöllä, joka sijoitetaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin ja 52 artiklassa tarkoitettuun reserviin. Virasto varmistaa, että sen henkilöstö sekä koko palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin osallistuva henkilöstö ovat saaneet

koulutusta asiaa koskevasta unionin oikeudesta ja kansainvälisestä oikeudesta, mukaan lukien perusoikeudet ja kansainvälisen suojelun saatavuus, ennen osallistumistaan viraston järjestämiin operatiivisiin toimiin.

5. Virasto vahvistaa rajavartijakoulutuksen yhteiset vaatimukset ja kehittää niitä edelleen sekä tarjoaa jäsenvaltioiden kansallisten rajavartijoiden kouluttajille unionin tason koulutusta, jossa käsitellään myös perusoikeuksia, kansainvälisen suojelun saatavuutta ja asian kannalta merkityksellistä merioikeutta; virasto vahvistaa myös yhteiset koulutusvaatimukset palauttamiseen liittyviä tehtäviä toteuttavan henkilöstön koulutukseen. Yhteisillä koulutusvaatimuksilla pyritään edistämään tiukinta vaatimustasoa ja parhaita käytäntöjä rajaturvallisuutta ja palauttamista koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanossa. Virasto laatii yhteiset koulutusvaatimukset kuultuaan neuvoa-antavaa ryhmää ja perusoikeusvastaavaa. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä yhteiset koulutusvaatimukset kansallisille rajavartijoilleen ja palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvalla henkilöstöllään antamaansa koulutukseen.
6. Virasto tarjoaa myös ulkorajojen valvontaa ja kolmansien maiden kansalaisten palauttamista koskevia täydennyskoulutuskursseja ja -seminaareja jäsenvaltioiden ja tarvittaessa kolmansien maiden toimivaltaisten yksiköiden henkilöstölle.
7. Virasto voi järjestää koulutusta yhteistyössä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa niiden alueella.
8. Virasto laatii vaihto-ohjelman, jonka avulla sen ryhmiin osallistuvat rajavartijat sekä eurooppalaisiin palautusinterventioiryhmiin osallistuva henkilöstö voivat saada tietoa tai hankkia erityisosaamista muissa maissa saaduista kokemuksista ja niissä noudatetuista hyvistä käytännöistä työskentelemällä yhdessä rajavartijoiden ja palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvan henkilöstön kanssa muussa jäsenvaltiossa kuin omassaan.

63 artikla

Kaluston hankinta tai vuokraus

1. Virasto voi hankkia joko itse tai yhteisomistajana jonkin jäsenvaltion kanssa taikka vuokrata yhteisiin operaatioihin, pilottihankkeisiin, nopeisiin rajainterventioihin, palauttamiseen liittyviin toimiin, kuten palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien lähettämiseen tai teknisen avun hankkeisiin lähetettävää kalustoa virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti.
2. Hallintoneuvosto laatii pääjohtajan ehdotuksen perusteella ja komission myönteisen lausunnon saatuaan kattavan monivuotisen strategian siitä, miten viraston omia teknisiä voimavaroja kehitetään ottaen huomioon Euroopan yhdenmukaisesti rajaturvallisuutta koskeva monivuotinen strateginen toimintapoliittinen sykli ja 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu voimavarojen kehittämistä koskeva etenemissuunnitelma, jos sellainen on, sekä tähän tarkoitukseen monivuotisessa rahoituskehityksessä varatut talousarviomäärärahat.

Strategiaan liitetään yksityiskohtainen toteutussuunnitelma, jossa määritellään hankintojen tai vuokrauksen aikataulu, hankintojen suunnittelu ja riskien vähentäminen. Jos strategia ja suunnitelma eivät ole komission lausunnon mukaisia, virasto lähettää komissiolle perustelut päätöksilleen. Strategian hyväksymisen

jälkeen toteutussuunnitelmasta tulee osa 98 artiklan 2 kohdan 10 alakohdassa tarkoitetun ohjelma-asiakirjan monivuotista ohjelmaosiota.

3. Virasto voi hankkia kalustoa pääjohtajan hallintoneuvostoa kuultuaan tekemällä päätöksellä ja sovellettavien hankintasääntöjen mukaisesti. Virastolle merkittäviä kustannuksia aiheuttavasta kalustohankinnasta tai -vuokrauksesta on tehtävä etukäteen perusteellinen tarve- ja kustannus-hyötyanalyysi. Tällaiset menot rahoitetaan hallintoneuvoston vahvistamasta viraston talousarviosta.
4. Jos virasto hankkii tai vuokraa merkittävää kalustoa, kuten ilma-aluksia, helikoptereita tai muita aluksia, sovelletaan seuraavia ehtoja:
 - a) kun on kyse viraston tekemästä hankinnasta tai yhteisomistuksesta, virasto sopii yhden jäsenvaltion kanssa, että viimeksi mainittu huolehtii kaluston rekisteröinnistä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavan lainsäädännön mukaisesti;
 - b) kun on kyse vuokrauksesta, kalusto rekisteröidään jossakin jäsenvaltiossa.
5. Rekisteröintijäsenvaltio ja virasto sopivat viraston laatiman ja hallintoneuvoston hyväksymän mallisopimuksen perusteella ehdoista, joilla varmistetaan kaluston toimivuus. Jos kyse on yhteisomistuksessa olevasta omaisuudesta, ehdoissa on määrättävä myös ajanjaksot, jolloin omaisuus on kokonaan viraston käytettävissä, ja määriteltävä kaluston käytön ehdot, muun muassa erityiset säännökset nopeasta lähettämisestä nopeiden rajainterventioiden aikana.
6. Jos virastolla ei ole tarvittavaa pätevää henkilöstösääntöjen alaista henkilöstöä, rekisteröintijäsenvaltion tai kaluston toimittajan on annettava käyttöön asiantuntijat ja tekninen miehistö, joita tarvitaan kaluston käyttämiseksi laillisesti ja turvallisesti. Tällaisessa tapauksessa viraston kokonaan itse omistama kalusto on annettava viraston käyttöön sen pyynnöstä, eikä rekisteröintijäsenvaltio voi vedota 64 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen.

64 artikla

Kalustoreservi

1. Virasto laatii keskitetyn luettelon sellaisessa kalustoreservissä olevasta kalustosta, joka muodostuu joko jäsenvaltioiden tai viraston omistamasta, viraston operatiivisissa toimissa käytettävästä kalustosta sekä jäsenvaltioiden ja viraston yhteisomistuksessa olevasta vastaavasta kalustosta, ja ylläpitää kyseistä luetteloa.
2. Viraston kokonaan itse omistaman kaluston on oltava kokonaisuudessaan käytettävissä lähettämistä varten milloin tahansa 63 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun mukaisesti.
3. Viraston yhteisomistuksessa olevan kaluston, josta se omistaa yli 50 prosenttia, on myös oltava käytettävissä lähettämistä varten jäsenvaltion ja viraston välisen 64 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun sopimuksen mukaisesti.
4. Virasto varmistaa kalustoreserviin kuuluvan kaluston yhteensopivuuden ja yhteentoimivuuden.
5. Se määrittelee tätä varten tekniset standardit, jotka kaluston on täytettävä, jotta se voidaan tarpeen mukaan lähettää viraston toimissa käytettäväksi. Viraston yksin tai yhteisomistajana hankkiman kaluston ja jäsenvaltioiden omistaman kalustoreserviin kuuluvan kaluston on täytettävä tällaiset standardit.

6. Hallintoneuvosto vahvistaa pääjohtajan ehdotuksesta ja ottaen huomioon viraston riskianalyysin ja haavoittuvuusarviointien tulokset joka vuosi viimeistään 31 päivänä maaliskuuta viraston seuraavan vuoden tarpeiden kannalta välttämättömän kaluston vähimmäiskappalemäärän, jotta erityisesti yhteiset operaatiot, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien lähettämiset, nopeat rajainterventiot ja palauttamiseen liittyvät toimet, kuten palautusoperaatiot ja palautusinterventiot, voidaan toteuttaa. Viraston oma kalusto sisällytetään kaluston vähimmäiskappalemäärään. Samassa päätöksessä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat kaluston lähettämistä operatiivisiin toimiin.

Jos kaluston vähimmäiskappalemäärä osoittautuu riittämättömäksi tällaisia toimia varten sovitun toimintasuunnitelman toteuttamiseksi, virasto tarkistaa sitä perusteltujen tarpeiden ja jäsenvaltioiden kanssa tehtävän sopimuksen mukaisesti.

7. Kalustoreserviin on sisällyttävä viraston tarvitsema vähimmäiskappalemäärä kutakin kaluston tyyppiä. Kalustoreserviin kuuluvaa kalustoa lähetetään yhteisiin operaatioihin, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toimintaan, pilottihankkeisiin, nopeisiin rajainterventioihin, palautusoperaatioihin tai palautusinterventioihin.

8. Kalustoreserviin on sisällyttävä nopean toiminnan kalustoreservi, johon kuuluu rajallinen kappalemäärä mahdollisissa nopeissa rajainterventioissa tarvittavaa kalustoa. Jäsenvaltioiden osallistuminen nopean toiminnan kalustoreserviin suunnitellaan 8 kohdassa tarkoitettujen vuotuisten kahdenvälisen neuvottelujen ja sopimusten mukaisesti. Jäsenvaltiot eivät voi vedota 8 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen sellaisen kaluston osalta, joka sisältyy kyseiseen reserviin kuuluvan kaluston luetteloon.

Kyseisessä luettelossa oleva kalusto on lähetettävä lähettämisen kohdepaikkaan mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään kymmenen päivän kuluttua siitä, kun toimintasuunnitelmasta on sovittu.

Virasto osallistuu kyseiseen reserviin 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla viraston käytettävissä olevalla kalustolla.

9. Jäsenvaltioiden on annettava kalustoa kalustoreservin käyttöön. Jäsenvaltioiden osallistuminen reserviin ja kaluston lähettäminen yksittäisiin operaatioihin suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden vuotuisten kahdenvälisen neuvottelujen ja sopimusten perusteella. Siltä osin kuin kalusto on osa kaluston vähimmäiskappalemäärää tietyssä vuonna, jäsenvaltioiden on näiden sopimusten mukaisesti annettava viraston pyynnöstä kalustonsa käyttöön sen lähettämistä varten, paitsi jos niihin kohdistuu poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien hoitamiseen. Jos jäsenvaltio vetoaa tällaiseen poikkeukselliseen tilanteeseen, sen on toimitettava kirjallisesti virastolle kattavat perustelut ja tiedot tilanteesta sekä liitettävä kyseinen sisältö 13 kohdassa tarkoitettuun selvitykseen. Viraston pyyntö on esitettävä vähintään 45 päivää ennen merkittävän kaluston suunniteltua lähettämistä ja vähintään 30 päivää ennen muun kaluston suunniteltua lähettämistä. Osallistumista kalustoreserviin tarkastellaan vuosittain.
10. Hallintoneuvosto päättää vuosittain pääjohtajan ehdotuksesta kalustoon liittyvistä säännöistä, mukaan lukien kaluston kunkin tyyppin osalta tarvittavat vähimmäiskappalemäärät, lähettämisen ehdot ja kustannusten korvaaminen, sekä nopeiden rajainterventioiden reserviä varten tarvittavan kaluston rajatusta

kappalemäärästä. Talousarviosyistä hallintoneuvoston olisi tehtävä kyseinen päätös joka vuosi viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.

11. Jos käynnistetään nopea rajainterventio, sovelletaan vastaavasti 40 artiklan 11 kohtaa.
12. Jos kaluston vähimmäiskappalemäärän vahvistamisen jälkeen ilmenee ennakoimattomia yhteisen operaation tai nopean rajaintervention kalustotarpeita, joita ei voida täyttää kalustoreservistä tai nopean toiminnan kalustoreservistä, jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan tapauskohtaisesti annettava tarvittava kalusto viraston käyttöön lähettämistä varten sen pyynnöstä.
13. Pääjohtaja raportoi hallintoneuvostolle kalustoreserviin kuuluvan kaluston kokoonpanosta ja lähettamisestä säännöllisesti. Jos reserviä varten tarvittavaa kaluston vähimmäiskappalemäärää ei ole saavutettu, pääjohtaja ilmoittaa siitä viipymättä hallintoneuvostolle. Hallintoneuvosto tekee pikaisesti päätöksen kaluston lähettämisen painopisteistä ja ryhtyy asianmukaisiin toimiin vajauksen korjaamiseksi. Hallintoneuvosto ilmoittaa komissiolle vajauksesta ja toteuttamistaan toimista. Komissio ilmoittaa sen jälkeen asiasta sekä omasta sitä koskevasta arviostaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
14. Jäsenvaltioiden on rekisteröitävä kalustoreserviin kaikki kulkuneuvot ja toimintavälineet, jotka hankitaan sisäisen turvallisuuden rahaston erityistoimien nojalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 515/2014⁴³ 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai jotka rahoitetaan tarpeen mukaan muulla jäsenvaltioiden käyttöön annetulla erityisellä unionin rahoituksella viraston operatiivisten valmiuksien lisäämiseksi. Kyseinen kalusto on osa kaluston vähimmäiskappalemäärää tietyinä vuonna.

Jäsenvaltioiden on annettava sisäisen turvallisuuden rahaston erityistoimien nojalla tai minkä tahansa muun erityisen unionin rahoituksen puitteissa osarahoitettu kalusto viraston käyttöön lähettämistä varten, jos virasto sitä pyytää vuotuisissa kahdensivuisissa neuvotteluissa. Jokainen kalustoyksikkö on annettava käyttöön vähintään viiden kuukauden ajaksi. Jäsenvaltiot eivät voi tämän asetuksen 40 tai 43 artiklassa tarkoitetun operaation osalta vedota tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen.
15. Virasto hallinnoi kalustoreservistä laadittua keskitettyä luetteloa seuraavasti:
 - a) luokittelu kalustotyyppin ja operaatiotyyppin mukaan;
 - b) luokittelu omistajan mukaan (jäsenvaltio, virasto, muu);
 - c) tarvittavan kaluston kokonaiskappalemäärät;
 - d) miehistövaatimukset soveltuvin osin;
 - e) muut tiedot, kuten rekisteröintitiedot, kuljetus- ja kunnossapitovaatimukset, sovellettavat kansalliset vientijärjestelyt, tekniset ohjeet tai muut kaluston oikean käsittelyn kannalta merkitykselliset tiedot;
 - f) tieto siitä, onko kalustoyksikkö rahoitettu unionin rahoituksella.

⁴³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 515/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineen perustamisesta osana sisäisen turvallisuuden rahastoa ja päätöksen N:o 574/2007/EY kumoamisesta (EUVL L 150, 20.5.2014, s. 143).

16. Virasto rahoittaa kokonaisuudessaan kustannukset, joita aiheutuu tietyn jäsenvaltion tietyssä vuonna osana kaluston vähimmäiskappalemäärää käyttöön antaman kaluston lähettämisestä. Kun on kyse sellaisen kaluston lähettämisestä, joka ei ole osa kaluston vähimmäiskappalemäärää, virasto osarahoittaa enintään sata prosenttia tukikelpoisista kustannuksista ottaen huomioon tällaista kalustoa lähettävien jäsenvaltioiden erityisolosuhteet.

65 artikla

Raportointi viraston voimavaroista

1. Hallintoneuvosto hyväksyy pääjohtajan ehdotuksesta vuosittain selvityksen 52, 56, 57, 58, 63 ja 64 artiklan täytäntöönpanosta ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan komissiolle.
2. Selvityksen on sisällettävä erityisesti
 - a) niiden operatiivisen henkilöstön jäsenten määrä, jotka kukin jäsenvaltio on sitoutunut antamaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin ja pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojen reserviin;
 - b) niiden operatiivisen henkilöstön jäsenten määrä, jotka virasto on sitoutunut antamaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin;
 - c) niiden operatiivisen henkilöstön jäsenten määrä profiileittain kunkin jäsenvaltion osalta, jotka edellisenä vuonna tosiasiallisesti lähetettiin eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvistä joukoista;
 - d) kaluston kappalemäärä, jonka kukin jäsenvaltio sekä virasto on sitoutunut antamaan kalustoreserviin;
 - e) kaluston kappalemäärä, jonka kukin jäsenvaltio sekä virasto lähettivät edellisenä vuonna kalustoreservistä, ja erityisesti
 - f) nopean toiminnan kalustoreserviin osoitettavaa kalustoa koskevat sitoumukset ja reservistä lähetetty kalusto;
 - g) viraston omien inhimillisten ja teknisten voimavarojen kehittäminen.
3. Tässä selvityksessä luetellaan jäsenvaltiot, jotka ovat edellisen vuoden aikana vedonneet 58 artiklan 7 kohdassa ja 64 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen, ja esitetään asianomaisen jäsenvaltion toimittamat perustelut ja tiedot.
4. Avoimuuden varmistamiseksi hallintoneuvostolle on tiedotettava neljännesvuosittain kuluvan vuoden osalta 2 kohdassa mainituista seikoista.

66 artikla

Tutkimus ja innovointi

1. Virasto seuraa ja edistää ennakoivasti Euroopan yhdenmetyä rajaturvallisuuden kannalta merkityksellisiä tutkimus- ja innovointitoimia, kehittyneen valvontateknologian käyttäminen mukaan lukien, ottaen huomioon 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun voimavarojen kehittämistä koskevan etenemissuunnitelman. Virasto levittää tällaisen tutkimuksen tulokset Euroopan parlamentille, jäsenvaltioille ja komissiolle 50 artiklan mukaisesti. Se voi tarvittaessa hyödyntää tuloksia

yhteisissä operaatioissa, nopeissa rajainterventioissa, palautusoperaatioissa ja palautusinterventioissa.

2. Virasto ottaa huomioon 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun voimavarojen kehittämistä koskevan etenemissuunnitelman ja auttaa jäsenvaltioita ja komissiota määrittämään keskeiset tutkimusaiheet. Virasto avustaa jäsenvaltioita ja komissiota tutkimus- ja innovointitoimia koskevien unionin puiteohjelmien laatimisessa ja täytäntöönpanossa.
3. Virasto panee täytäntöön ne tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman osuudet, jotka liittyvät rajojen turvallisuuteen. Tätä varten ja komission siirrettyä sille tarvittavat valtuudet virasto vastaa seuraavista tehtävistä:
 - a) ohjelman joidenkin toteutusvaiheiden ja yksittäisten hankkeiden joidenkin vaiheiden hallinnointi vastaavien komission hyväksymien työohjelmien pohjalta;
 - b) talousarvion tulojen ja menojen toteuttamistoimien vahvistaminen sekä kaikkien ohjelman hallinnoimiseksi tarvittavien toimintojen toteuttaminen;
 - c) tuen tarjoaminen ohjelman täytäntöönpanolle.
4. Virasto voi suunnitella ja toteuttaa pilottihankkeita tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

67 artikla

Suunnitelmien laatiminen

1. Suunnitelmat, jotka ovat kiinteä osa 9 artiklassa tarkoitettua rajaturvallisuuden ja palauttamisen yhdenmukaista suunnittelua, laaditaan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot ja virasto laativat rajaturvallisuutta ja palauttamista koskevat toimintasuunnitelmat. Jäsenvaltioiden toimintasuunnitelmat, jotka liittyvät sellaisiin rajaosuuksiin, joille on määritetty korkeat ja kriittiset vaikutustasot, laaditaan yhteistyössä naapurijäsenvaltioiden ja viraston kanssa. Viraston toiminnan osalta seuraavan vuoden operatiivinen suunnittelu määritellään 100 artiklassa tarkoitetun yhtenäisen ohjelma-asiakirjan liitteessä ja kunkin yksittäisen operatiivisen toiminnan osalta 39 artiklassa ja 75 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa toimintasuunnitelmassa.
3. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä rajojensa turvallisuutta ja palautuksia koskeva valmiussuunnitelma. Valmiussuunnitelmissa on yhdenmukaista rajaturvallisuutta koskevan kansallisen strategian mukaisesti kuvattava kaikki voimavarojen mahdolliseen lujittamiseen tarvittavat toimenpiteet ja resurssit, mukaan lukien logistiikka ja tuki sekä kansallisella tasolla että virastolta.

Kukin jäsenvaltio ja virasto laativat yhteisesti ja tiiviissä vuorovaikutuksessa naapurijäsenvaltioiden kanssa vastaavat skenaariot sekä valmiussuunnitelmien ne osat, jotka edellyttävät lisätukea eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta.
4. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä rajaturvallisuutta ja palauttamista koskeva voimavarojen kehittämissuunnitelma yhdenmukaista rajaturvallisuutta koskevan kansallisen strategiansa mukaisesti. Voimavarojen kehittämissuunnitelmassa on kuvailtava suunniteltu skenaario ja siihen liittyvä kansallisten rajaturvallisuus- ja palauttamisvalmiuksien kehitys keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Kansallisessa voimavarojen kehittämissuunnitelmassa on käsiteltävä erityisesti rajavartijoiden ja palautusasiantuntijoiden palvelukseenottoa ja koulutusta, kaluston hankintaa ja kunnossapitoa sekä tarvittavia tutkimus- ja kehittämistoimia ja niihin liittyviä rahoitusnäkökohtia.

5. Virasto laatii yhteenvedon kansallisista voimavarojen kehittämissuunnitelmista, monivuotisen strategian, joka koskee 63 artiklassa tarkoitetun viraston kaluston hankintaa, ja monivuotisen suunnitelman eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen profiileista.

Virasto jakaa tämän yhteenvedon jäsenvaltioiden ja komission kanssa mahdollisten yhteisvaikutusten ja yhteistyömahdollisuuksien löytämiseksi voimavarojen kehittämissuunnitelmien kattamilla eri aloilla, mukaan lukien yhteisissä hankinnoissa. Havaittujen yhteisvaikutusten perusteella virasto voi pyytää jäsenvaltioita osallistumaan yhteistyön jatkotoimiin.

6. Pääjohtaja ehdottaa 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua voimavarojen kehittämistä koskevaa etenemissuunnitelmaa kansallisista voimavarojen kehittämissuunnitelmista laaditun yhteenvedon perusteella ottaen huomioon muun muassa riskianalyyysien ja 33 artiklan mukaisten haavoittuvuusarviointien tulokset ja viraston omat monivuotiset suunnitelmat.
7. Viraston hallintoneuvosto hyväksyy pääjohtajan ehdotuksesta menetelmän ja menettelyn 2 kohdassa tarkoitettujen skenaarioiden ja 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien laatimiseksi.

10 JAKSO

EU:N MATKUSTUSTIETO- JA -LUPAJÄRJESTELMÄ (ETIAS)

68 artikla

ETIAS-keskusyksikön luominen

1. Perustetaan ETIAS-keskusyksikkö.
2. Virasto huolehtii [EU:n matkustustieto- ja lupajärjestelmän (ETIAS) perustamisesta annetun asetuksen] 7 artiklassa tarkoitetun ETIAS-keskusyksikön perustamisesta ja toiminnasta.

11 JAKSO

YHTEISTYÖ

1 ALAJAKSO

YHTEISTYÖ EU:N SISÄLLÄ

69 artikla

Viraston yhteistyö unionin toimielinten, elinten ja laitosten sekä kansainvälisten järjestöjen kanssa

1. Virasto tekee yhteistyötä unionin toimielinten, elinten ja laitosten sekä kansainvälisten järjestöjen kanssa näitä koskevien oikeudellisten puitteiden

mukaisesti ja käyttää Eurosurin puitteissa saatavilla olevia tietoja, voimavaroja ja järjestelmiä.

Virasto tekee 1 kohdan mukaisesti yhteistyötä erityisesti seuraavien kanssa:

- a) komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinto;
 - b) Euroopan poliisivirasto (Europol);
 - c) Euroopan unionin turvapaikkavirasto;
 - d) Euroopan unionin perusoikeusvirasto;
 - e) Eurojust;
 - f) Euroopan unionin satelliittikeskus;
 - g) Euroopan meriturvallisuusvirasto ja Euroopan kalastuksenvalvontavirasto;
 - h) vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaava eurooppalainen virasto;
 - i) Euroopan lentoturvallisuusvirasto ja verkon hallinnoija, jotka on perustettu ilmaliikenteen hallintaverkon toimintojen toteuttamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetulla asetuksella (EU) N:o 677/2011;
 - j) huumausaineiden merikuljetusten analysointi- ja torjuntakeskus (MAOC-N);
 - k) yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan kuuluvat EU:n operaatiot.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa yhteistyössä on noudatettava työjärjestelyjä, joista on sovittu 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen kanssa. Tällaisille järjestelyille on saatava komission ennakkoon antama hyväksyntä. Virasto tiedottaa kaikissa tapauksissa kaikista tällaisista järjestelyistä Euroopan parlamentille.
3. Turvallisuusluokiteltujen tietojen käsittelyn osalta näillä järjestelyillä on varmistettava, että kyseinen unionin toimielin, elin tai laitos taikka kansainvälinen järjestö noudattaa viraston soveltamia turvallisuussääntöjä ja -vaatimuksia vastaavia sääntöjä ja vaatimuksia. Arviointikäynti on tehtävä ennen järjestelyn tekemistä, ja sen tuloksista on ilmoitettava komissiolle.
4. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia toimia toteuttaessaan virasto tekee yhteistyötä komission ja tarvittaessa jäsenvaltioiden ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa. Se tekee vastaavaa yhteistyötä myös tullialaa, riskinhallinta mukaan lukien, koskevilla toimilla, jos nämä toimet voivat tukea toisiaan, vaikka ne eivät kuulukaan tämän asetuksen soveltamisalaan. Tällainen yhteistyö ei vaikuta komission, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan eikä jäsenvaltioiden nykyiseen toimivaltaan.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut unionin toimielimet, elimet ja laitokset sekä kansainväliset järjestöt voivat käyttää virastolta saamiaan tietoja ainoastaan toimivaltansa rajoissa ja sikäli kuin ne kunnioittavat perusoikeuksia, tietosuojavaatimukset mukaan lukien. Viraston käsittelemien henkilötietojen välittämisessä eteenpäin tai niiden muussa ilmaisemisessa muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille sovelletaan henkilötietojen vaihtamista koskevia erityisiä työjärjestelyjä, ja siihen tarvitaan Euroopan tietosuojavaltuutetun ennalta antama hyväksyntä. Kaikessa viraston suorittamassa henkilötietojen siirtämisessä on noudatettava 87–90 artiklassa vahvistettuja tietosuojasääntöksiä. Turvallisuusluokiteltujen tietojen käsittelyn osalta näillä järjestelyillä on varmistettava, että kyseinen unionin toimielin, elin tai laitos taikka kansainvälinen

järjestö noudattaa viraston soveltamia turvallisuussääntöjä ja -vaatimuksia vastaavia sääntöjä ja vaatimuksia.

6. Viraston sekä 2 kohdassa tarkoitettujen unionin toimielinten, elinten ja laitosten sekä kansainvälisten järjestöjen välillä vaihdetaan tietoja 14 artiklassa tarkoitetun viestintäverkon tai muiden sellaisten akkreditoitujen tietojenvaihtojärjestelmien kautta, jotka täyttävät saatavuus-, luottamuksellisuus- ja luotettavuuskriteerit.

70 artikla

Eurooppalainen yhteistyö merivartiostotoiminnoissa

1. Eurosurin tehtäviä rajoittamatta virasto tukee yhteistyössä Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa merivartiostotoimintoja toteuttavia kansallisia viranomaisia kansallisella ja unionin tasolla sekä tarpeen mukaan kansainvälisellä tasolla
 - a) jakamalla, yhdistämällä ja analysoimalla tietoja, joita on saatavilla alusten ilmoitusjärjestelmissä ja muissa mainittujen virastojen ylläpitämissä tai niiden käytettävissä olevissa tietojärjestelmissä, niitä koskevien oikeusperustojen mukaisesti ja rajoittamatta jäsenvaltioiden omistusoikeutta tietoihin;
 - b) tarjoamalla uusimpaan teknologiaan perustuvia valvonta- ja viestintäpalveluja, mukaan lukien avaruus- ja maainfrastruktuuri sekä mille tahansa alustalle asennetut anturit;
 - c) kehittämällä valmiuksia suuntaviivoja ja suosituksia laatimalla ja parhaita käytäntöjä vahvistamalla sekä tarjoamalla henkilöstön koulutusta ja vaihtoa;
 - d) tehostamalla merivartiostotoimintoja koskevaa tietojenvaihtoa ja yhteistyötä, myös analysoimalla merialueen operatiivisia haasteita ja kehittymässä olevia riskejä;
 - e) jakamalla valmiuksia suunnitteleamalla ja panemalla täytäntöön monialaisia operaatioita sekä jakamalla voimavaroja ja muita valmiuksia, siltä osin kuin mainitut virastot koordinoivat näitä toimia ja niihin on saatu asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suostumus.
2. Viraston, Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston merivartiostotoiminnoissa tekemän yhteistyön yksityiskohtaiset muodot määritetään työjärjestelyssä kunkin viraston toimeksiannon ja näihin virastoihin sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti. Viraston, Euroopan meriturvallisuusviraston ja Euroopan kalastuksenvalvontaviraston hallintoneuvostot hyväksyvät kyseisen järjestelyn.
3. Komissio laatii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, viraston, Euroopan meriturvallisuusviraston ja Euroopan kalastuksenvalvontaviraston kanssa merivartiostotoiminnoissa tehtävää eurooppalaista yhteistyötä koskevan käsikirjan. Tämä käsikirja sisältää suuntaviivoja, suosituksia ja parhaita käytäntöjä tietojenvaihtoa varten. Komissio antaa käsikirjan suosituksen muodossa 117 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

71 artikla

Yhteistyö Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa

1. Virasto helpottaa jäsenvaltioiden operatiivista yhteistyötä Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa yksittäisissä toimissa.

2. Eurosurin osalta tietojenvaihto ja yhteistyö Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa voidaan toteuttaa Irlannin tai Yhdistyneen kuningaskunnan ja yhden tai usean naapurijäsenvaltion välillä tehtyjen kahden- tai monenvälisten sopimusten pohjalta tai kyseisiin sopimuksiin perustuvien alueellisten verkostojen välityksellä. Jäsenvaltioiden kansalliset koordinoitikeskukset toimivat Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan vastaavien viranomaisten kanssa Eurosur-puitteissa käytävän tietojenvaihdon yhteyspisteinä.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen sopimusten on rajoitettava yksinomaan seuraavien tietojen vaihtoon jäsenvaltion kansallisen koordinoitikeskuksen ja Irlannin tai Yhdistyneen kuningaskunnan vastaavan viranomaisen välillä:
 - a) tiedot, jotka sisältyvät jäsenvaltion kansalliseen tilannekuvaan, siltä osin kuin ne toimitetaan virastolle Euroopan tilannekuvaa varten;
 - b) Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan keräämät tiedot, jotka ovat merkityksellisiä Euroopan tilannekuvan kannalta;
 - c) edellä 26 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut tiedot.
4. Viraston tai sellaisen jäsenvaltion, joka ei ole 2 kohdassa tarkoitetun sopimuksen osapuoli, Eurosur-puitteissa toimittamia tietoja ei jaeta Irlannin tai Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa ilman viraston tai asianomaisen jäsenvaltion etukäteen antamaa hyväksyntää. Kieltäytyminen jakamasta kyseisiä tietoja Irlannin tai Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa sitoo jäsenvaltioita ja virastoa.
5. Tämän artiklan nojalla vaihdettuja tietoja ei saa lähettää tai muulla tavoin toimittaa kolmansille maille tai kolmansille osapuolille.
6. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin sopimuksiin on sisällytettävä määräyksiä rahoituskustannuksista, joita aiheutuu Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osallistumisesta kyseisten sopimusten täytäntöönpanoon.
7. Viraston 10 artiklan 1 kohdan 12, 13 ja 15 alakohdan nojalla antamaan tukeen sisältyy sellaisten jäsenvaltioiden palautusoperaatioiden järjestäminen, joihin myös Irlanti tai Yhdistynyt kuningaskunta osallistuu.
8. Tämän asetuksen soveltamista Gibraltarin rajoihin lykätään siihen asti, kunnes päästään sopimukseen niiden toimenpiteiden soveltamisalasta, jotka koskevat henkilöiden liikkumista ulkorajojen yli.

2 ALAJAKSO

YHTEISTYÖ KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA

72 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

1. Jäsenvaltiot ja virasto tekevät 3 artiklan g alakohdan mukaisesti yhteistyötä kolmansien maiden kanssa yhdenmukaista rajaturvallisuutta ja muuttoliikepolitiikkaa, myös palautuksia, varten.
2. Edellä 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti asetettujen toimintapolitiikan painopisteiden perusteella virasto tarjoaa kolmansille maille teknistä ja operatiivista apua unionin ulkoisen toiminnan puitteissa, myös perusoikeuksien suojelun ja palauttamiskiellon periaatteen osalta.

3. Virasto ja jäsenvaltiot noudattavat unionin oikeutta, myös normeja ja sääntöjä, jotka ovat osa unionin säännöstöä, silloinkin, kun kolmansien maiden kanssa tehdään yhteistyötä niiden alueella.

73 artikla

Jäsenvaltioiden yhteistyö kolmansien maiden kanssa

1. Tätä asetusta sovellettaessa jäsenvaltiot voivat jatkaa yhteistyötä operatiivisella tasolla ja vaihtaa tietoja yhden tai useamman kolmannen maan kanssa. Tällainen yhteistyö ja tietojenvaihto on toteutettava kahden- tai monenvälisten sopimusten pohjalta tai kyseisiin sopimuksiin perustuvien alueellisten verkostojen välityksellä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja kahden- ja monenvälisiä sopimuksia tehdessään jäsenvaltioiden on sisällytettävä niihin määräyksiä, jotka koskevat tietojenvaihtoa ja yhteistyötä Eurosurin puitteissa 76 artiklan mukaisesti.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten on noudatettava tältä osin perusoikeuksia ja kansainvälistä suojelua koskevaa unionin ja kansainvälistä oikeutta, myös Euroopan unionin perusoikeuskirjaa, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyä yleissopimusta ja pakolaisten oikeusasemaa koskevaa yleissopimusta, erityisesti palauttamiskiellon periaatetta. Pannessaan tällaisia sopimuksia täytäntöön, myös 8 artikla huomioon ottaen, jäsenvaltioiden on jatkuvasti arvioitava ja otettava huomioon kyseisen kolmannen maan yleinen tilanne.

74 artikla

Viraston ja kolmansien maiden välinen yhteistyö

1. Virasto voi tehdä yhteistyötä kolmansien maiden viranomaisten kanssa, jotka ovat toimivaltaisia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, siinä määrin, kun sen tehtävien toteuttaminen sitä edellyttää.
2. Näin tehdessään virasto toimii unionin ulkoisen toiminnan puitteissa, myös perusoikeuksien suojelun ja palautuskiellon periaatteen osalta, ja hyödyntää tässä unionin edustustojen ja tarvittaessa yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan kuuluvien operaatioiden tukea ja koordinointia.
3. Olosuhteissa, jotka edellyttävät rajaturvallisuusryhmien ja palautusryhmien lähettämistä eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvistä joukoista kolmanteen maahan, jossa ryhmien jäsenet käyttävät toimeenpanovaltaa, unioni tekee kyseisen kolmannen maan kanssa asemaa koskevan sopimuksen. Asemaa koskevaan sopimukseen on sisällyttävä kaikki toimien toteuttamisen kannalta tarvittavat seikat. Siinä on erityisesti vahvistettava operaation laajuus, siviili- ja rikosoikeudellinen vastuu sekä ryhmien jäsenten tehtävät ja valtuudet. Asemaa koskevassa sopimuksessa on varmistettava perusoikeuksien täysimääräinen kunnioittaminen operaatioiden aikana.
4. Se toimii myös kyseisten viranomaisten kanssa unionin oikeuden ja politiikan mukaisesti sovittujen työjärjestelyjen puitteissa, jos tällainen järjestely on olemassa, 77 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Tällaisissa työjärjestelyissä on määriteltävä yhteistyön laajuus, luonne ja päämäärä, niiden on liityttävä operatiivisen yhteistyön hallinnointiin ja niihin voidaan sisällyttää määräyksiä, jotka koskevat arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen vaihtoa ja Eurosurin puitteissa tehtävää yhteistyötä 75 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihtoa koskevista työjärjestelyistä on sovittava 77 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Virasto noudattaa unionin oikeutta, mukaan lukien vaatimukset ja säännöt, jotka ovat osa unionin säännöstöä.

5. Virasto osallistuu unionin kolmansien maiden kanssa tekemien kansainvälisten sopimusten ja oikeudellisesti sitomattomien palautusta koskevien järjestelyjen täytäntöönpanoon unionin ulkoisen toiminnan puitteissa ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.
6. Virasto voi saada unionin rahoitusta kolmansia maita tukevien tai niihin liittyvien asiaankuuluvien välineiden säännösten mukaisesti. Se voi käynnistää ja rahoittaa kolmansissa maissa teknisen avun hankkeita tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa ja virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti.
7. Virasto ilmoittaa Euroopan parlamentille tämän artiklan nojalla toteutetuista toimista.
8. Se sisällyttää vuosikertomukseensa arvioinnin kolmansien maiden kanssa tehdystä yhteistyöstä.

75 artikla

Viraston kolmansille maille antama tekninen ja operatiivinen apu

1. Kuten 72 artiklan 3 kohdassa säädetään, olosuhteissa, jotka vaativat teknisen ja operatiivisen avun lisäämistä, virasto voi koordinoida operatiivista yhteistyötä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä ja tarjota kolmansille maille operatiivista tukea Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden puitteissa.
2. Virastolla on mahdollisuus toteuttaa kolmannen maan ulkorajoilla toimia mainitun kolmannen maan suostumuksella, myös kyseisen kolmannen maan alueella.
3. Operaatiot toteutetaan viraston ja kyseisen kolmannen maan kesken sovitun toimintasuunnitelman perusteella. Jos operaatioita toteutetaan kyseisen kolmannen maan ja yhden tai useamman jäsenvaltion yhteisellä rajalla, toimintasuunnitelmalle on saatava operatiivisen alueen naapurissa olevan jäsenvaltion tai olevien jäsenvaltioiden suostumus. Toimintasuunnitelmiin voi sisältyä säännöksiä tietojenvaihdosta ja Eurosurin puitteissa 76 artiklan mukaisesti tehtävästä yhteistyöstä. Jäsenvaltioiden osallistuminen yhteisiin operaatioihin kolmansien maiden alueella perustuu vapaaehtoisuuteen, sanotun kuitenkin rajoittamatta eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen jäsenten lähettämistä 55–58 artiklan mukaisesti.
4. Virasto voi tarjota apua kolmansien maiden toteuttamiin palautustoimiin ja huolehtia sellaisten palautusoperaatioiden koordinoinnista tai järjestämisestä, joiden aikana kyseisestä kolmannesta maasta palautetaan henkilöitä toiseen kolmanteen maahan. Tällaiset palautusoperaatiot voidaan järjestää yhdessä yhden tai useamman jäsenvaltion kanssa (”yhdistetty palautusoperaatio”) tai kansallisina palautusoperaatioina, erityisesti silloin, kun tämä on perusteltua laitonta muuttoliikettä koskevan unionin politiikan painopisteiden vuoksi. Osallistuvien jäsenvaltioiden ja viraston on varmistettava, että perusoikeuksien kunnioittaminen ja pakkotoimien oikeasuhteinen käyttö taataan koko maastapoistamisoperaation ajan, erityisesti varmistamalla pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojen ja pakkotoimin tapahtuvassa palauttamisessa avustavien kolmansia maita edustavien saattajien läsnäolo.

76 artikla

Tietojenvaihto kolmansien maiden kanssa Eurosurin puitteissa

1. Jäsenvaltioiden kansalliset koordinoitikeskukset ja tarvittaessa virasto ovat yhteyspisteitä tietojenvaihdolle ja yhteistyölle kolmansien maiden kanssa Eurosurin puitteissa.
2. Edellä 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua Eurosurin puitteissa harjoitettavaa tietojenvaihtoa koskevissa säännöksissä on määriteltävä yksityiskohtaisesti
 - a) kolmansien maiden kanssa jaettavat erityiset tilannekuvat;
 - b) kolmansista maista peräisin olevat tiedot, jotka voidaan jakaa Euroopan tilannekuvassa, sekä näiden tietojen jakamista koskevat menettelyt;
 - c) menettelyt ja edellytykset, jotka koskevat Eurosurin koostamispalvelujen tarjoamista kolmansien maiden viranomaisille;
 - d) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat kolmansien maiden tarkkailijoiden kanssa tehtävää yhteistyötä ja heidän kanssaan vaihdettavia tietoja Eurosurin osalta.
3. Viraston tai sellaisen jäsenvaltion, joka ei ole 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sopimuksen osapuoli, Eurosur-putteissa toimittamia tietoja ei jaeta kolmannen maan kanssa kyseisen sopimuksen mukaisesti ilman viraston tai asianomaisen jäsenvaltion etukäteen antamaa hyväksyntää. Kieltäytyminen jakamasta kyseisiä tietoja asianomaisen kolmannen maan kanssa sitoo jäsenvaltioita ja virastoa.

77 artikla

Komission rooli kolmansien maiden kanssa tehtävässä yhteistyössä

1. Komissio neuvottelee 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun asemaa koskevan sopimuksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
2. Komissio laatii jäsenvaltioita ja virastoa kuultuaan mallimääräykset niitä 71 artiklan 2 kohdassa ja 73 artiklassa tarkoitettuja kahden- ja monenvälisiä sopimuksia varten, jotka koskevat 76 artiklan 2 kohdan mukaista tietojenvaihtoa Eurosurin puitteissa.

Komissio laatii virastoa kuultuaan mallin 74 artiklassa tarkoitettuja työjärjestelyjä varten.
3. Kyseisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava olemassa olevista 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista kahden- ja monenvälisistä sopimuksista komissiolle, joka tarkistaa, ovatko niiden määräykset tämän asetuksen mukaisia.
4. Ennen uuden 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kahden- tai monenvälisen sopimuksen tekemistä kyseisen jäsenvaltion tai kyseisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle, joka tarkistaa, ovatko sen määräykset tämän asetuksen mukaisia, ja tiedottaa asiasta jäsenvaltiolle.
5. Kun uusi sopimus on tehty, asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle, joka antaa siitä tiedon Euroopan parlamentille, neuvostolle ja virastolle.
6. Ennen kuin kolmansien osapuolten tai kolmansien maiden kanssa tehdään mitään työjärjestelyjä, viraston on ilmoitettava niistä komissiolle, jonka on annettava niistä

ennakkohyväksyntä. Kun työjärjestelyistä on sovittu, virasto ilmoittaa niistä komissiolle, joka antaa niistä tiedon Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

7. Virasto ilmoittaa 75 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut toimintasuunnitelmat komissiolle. Päätökselle yhteyshenkilöiden lähettämisestä kolmansiin maihin 78 artiklan mukaisesti tarvitaan komission ennalta antama lausunto. Euroopan parlamentille on ilmoitettava näistä toimista yksityiskohtaisesti ja viipymättä.

78 artikla

Viraston yhteyshenkilöt kolmansissa maissa

1. Virasto voi lähettää henkilöstösääntöjen alaiseen henkilöstöönsä kuuluvia asiantuntijoita kolmansiin maihin yhteyshenkilöiksi, joilla olisi oltava suurin mahdollinen suojatehtäviään hoitaessaan. He muodostavat osan unionin ja jäsenvaltioiden maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden ja turvallisuusasiantuntijoiden paikallisista tai alueellisista yhteistyöverkostoista, myös asetuksen (EY) N:o 377/2004 mukaisesti perustetusta verkostosta. Virasto voi hallintoneuvoston päätöksellä vahvistaa erityiset profiilit yhteyshenkilöille, kuten palauttamisasioiden yhteyshenkilöille, riippuen asianomaiseen kolmanteen maahan liittyvistä operatiivisista tarpeista.
2. Yhteyshenkilöiden lähettämisessä asetetaan unionin ulkoisen toiminnan puitteissa etusijalle ne kolmannet maat, jotka riskianalyysin perusteella ovat laittoman maahanmuuton lähtö- tai kauttakulkumaita. Virasto voi vastavuoroisesti ottaa vastaan kyseisten kolmansien maiden lähettämiä yhteyshenkilöitä. Hallintoneuvosto hyväksyy vuosittain pääjohtajan ehdotuksesta luettelon ensisijaisista maista. Hallintoneuvosto hyväksyy yhteyshenkilöiden lähettämisen komission lausunnon saatuaan.
3. Viraston yhteyshenkilöiden tehtäviin kuuluu unionin oikeuden mukaisesti ja perusoikeuksia kunnioittaen luoda yhteyksiä sen kolmannen maan toimivaltaisiin viranomaisiin, johon heidät on lähetetty, ja ylläpitää näitä yhteyksiä tarkoituksena edistää laittoman maahanmuuton estämistä ja torjuntaa sekä palautettavien henkilöiden palauttamista muun muassa antamalla teknistä apua kolmansien maiden kansalaisten tunnistamisessa ja matkustusasiakirjojen hankinnassa. Yhteyshenkilöiden on koordinoitava toimintaansa tiiviisti unionin edustustojen ja tarvittaessa yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan kuuluvien operaatioiden kanssa.

79 artikla

Viraston toimintaan osallistuvat tarkkailijat

1. Virasto voi asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella kutsua tarkkailijoita unionin toimielimistä, elimistä tai laitoksista taikka kansainvälisistä järjestöistä sekä yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan kuuluvista operaatioista osallistumaan toimiinsa ja erityisesti yhteisiin operaatioihin ja pilottihankkeisiin, riskianalyysiin ja koulutukseen, siltä osin kuin tarkkailijoiden läsnäolo on kyseisten toimien tavoitteiden mukaista ja voi edistää yhteistyön parantamista ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa eikä vaaranna toimien yleistä turvallisuutta. Tarkkailijat voivat osallistua riskianalyysiin ja koulutukseen vain asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella. Tarkkailijoiden osallistumiselle yhteisiin operaatioihin ja pilottihankkeisiin tarvitaan vastaanottavan jäsenvaltion hyväksyntä. Tarkkailijoiden

osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sisällytetään toimintasuunnitelmaan. Virasto antaa tarkkailijoille asianmukaisen koulutuksen ennen heidän osallistumistaan.

2. Virasto voi asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella kutsua tarkkailijoita kolmansista maista osallistumaan 37 artiklassa tarkoitettuihin toimiinsa ulkorajoilla, 51 artiklassa tarkoitettuihin palautusoperaatioihin, 54 artiklassa tarkoitettuihin palautusinterventioihin sekä 62 artiklassa tarkoitettuun koulutukseen, siltä osin kuin tarkkailijoiden läsnäolo on kyseisten toimien tavoitteiden mukaista, voi edistää yhteistyön parantamista ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa eikä vaaranna toimien yleistä turvallisuutta. Tarkkailijat voivat osallistua 37, 43, 51 ja 62 artiklassa tarkoitettuihin toimiin vain asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella ja 37 ja 54 artiklassa tarkoitettuihin toimiin vain vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella. Tarkkailijoiden osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sisällytetään toimintasuunnitelmaan. Virasto antaa tarkkailijoille asianmukaisen koulutuksen ennen heidän osallistumistaan. Heidän edellytetään noudattavan viraston menettelyohjeita osallistuessaan sen toimiin.

III LUKU

Eurooppalainen kuvantallennusjärjestelmä (False and Authentic Documents Online, FADO)

80 artikla

1. Virasto ottaa hoitaakseen ja käyttöönsä eurooppalaisen kuvantallennusjärjestelmän (FADO), joka sisältää tietoja jäsenvaltioiden, kolmansien maiden, alueellisten yhteisöjen, kansainvälisten järjestöjen ja muiden kansainvälisen oikeuden piiriin kuuluvien yhteisöjen myöntämistä aidoista matkustus- ja oleskeluasiakirjoista ja niiden väärennöksistä. FADO ei saa sisältää henkilötietoja.
Jäsenvaltioiden on siirrettävä tällä hetkellä FADOssa olevat tiedot uuteen järjestelmään.
2. Komissio hyväksyy 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti täytäntöönpanosäädöksiä, joilla
 - a) vahvistetaan FADOn tekniset eritelmät korkeiden standardien mukaisesti;
 - b) luodaan menettelyt FADOssa olevien tietojen valvomiseksi ja tarkistamiseksi.

IV LUKU

Yleiset säännökset

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖT

81 artikla

Perusoikeuksien suojelu ja perusoikeusstrategia

1. Eurooppalainen raja- ja merivartiosto takaa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään hoitaessaan perusoikeuksien suojelun asiaa koskevan unionin oikeuden, erityisesti perusoikeuskirjan, ja asiaa koskevan kansainvälisen oikeuden, mukaan lukien

vuonna 1951 tehty pakolaisten oikeusasemaa koskeva yleissopimus, siihen vuonna 1967 tehty pöytäkirja sekä kansainvälisen suojelun saatavuuteen liittyvät velvoitteet, erityisesti palautuskiellon periaate, mukaisesti.

Virasto laatii tätä varten perusoikeusstrategian, johon sisältyy tehokas mekanismi perusoikeuksien kunnioittamisen valvomiseksi kaikissa viraston toimissa, ja se kehittää strategiaa edelleen ja panee sen täytäntöön.

2. Eurooppalainen raja- ja merivartiosto varmistaa tehtäviään hoitaessaan, että ketään henkilöä ei poisteta, pakoteta siirtymään tai kuljeteta sellaiseen maahan tai muutoin luovuteta tai palauteta sellaisen maan viranomaisille, joka ei noudata palautuskiellon periaatetta tai josta henkilö saatetaan karkottaa tai palauttaa toiseen maahan tämän periaatteen vastaisesti.
3. Eurooppalainen raja- ja merivartiosto ottaa tehtäviään hoitaessaan huomioon lasten, ilman huoltajaa olevien alaikäisten, vammaisten henkilöiden, ihmiskaupan uhrien, sairaanhoitoa tarvitsevien, kansainvälisen suojelun tarpeessa olevien, merihädässä olevien sekä muiden erityisen haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden erityistarpeet.

Eurooppalainen raja- ja merivartiosto kiinnittää kaikissa toimissaan erityistä huomiota lapsen oikeuksiin ja varmistaa, että lapsen etua kunnioitetaan.
4. Virasto ottaa tehtäviään hoitaessaan, suhteissaan jäsenvaltioihin ja tehdessään yhteistyötä kolmansien maiden kanssa huomioon 70 artiklassa tarkoitetun neuvoa-antavan ryhmän ja perusoikeusvastaavan raportit.

82 artikla

Menettelyohjeet

1. Virasto laatii yhteistyössä neuvoa-antavan ryhmän kanssa menettelyohjeet, joita sovelletaan kaikkiin viraston koordinoimiin rajavalvontaoperaatioihin sekä jokaiseen viraston toimiin osallistuvaan henkilöön, ja kehittää niitä edelleen. Menettelyohjeissa määrätään menettelyistä, joiden tarkoituksena on taata oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen ja perusoikeuksien kunnioittaminen ja joissa painopisteenä ovat erityisesti haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt, mukaan lukien lapset, ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja muut haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt, sekä kansainvälistä suojelua hakevat henkilöt.
2. Virasto laatii yhteistyössä neuvoa-antavan ryhmän kanssa palautettavien henkilöiden palauttamista koskevat menettelyohjeet, joita sovelletaan kaikissa viraston koordinoimissa tai järjestämissä palautusoperaatioissa ja palautusinterventioissa, ja kehittää niitä edelleen. Näissä menettelyohjeissa kuvataan yhteiset yhdenmukaistetut menettelyt, joilla on tarkoitus yksinkertaistaa palautusoperaatioiden ja palautusinterventioiden järjestämistä ja taata palauttaminen inhimillisellä tavalla sekä kunnioittaen täysimääräisesti perusoikeuksia, erityisesti ihmisarvon periaatetta, kidutuksen sekä epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen kieltoa, oikeutta vapauteen ja turvallisuuteen sekä oikeutta henkilötietojen suojaan ja syrjimättömyyteen.
3. Palauttamista koskevissa menettelyohjeissa on kiinnitettävä erityistä huomiota jäsenvaltioiden velvoitteeseen säätää tehokkaasta järjestelmästä pakkotoimin tapahtuvien palauttamisten valvomiseksi direktiivin 2008/115/EY 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti sekä perusoikeusstrategiaan.

Ryhmien jäsenten tehtävät ja valtuudet

1. Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvistä joukoista lähetettyjen ryhmien jäsenillä on oltava valmiudet hoitaa kaikki tehtävät ja käyttää kaikkia valtuuksia, jotka liittyvät rajavalvontaan ja palauttamiseen ja ovat tarpeen asetuksen (EU) 2016/399 ja direktiivin 2008/115/EY tavoitteiden saavuttamiseksi.
2. Tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään ryhmien jäsenten on noudatettava unionin oikeutta ja kansainvälistä oikeutta sekä otettava huomioon perusoikeudet ja vastaanottavan jäsenvaltion kansallinen lainsäädäntö.
3. Ryhmien jäsenet voivat hoitaa tehtäviä ja käyttää valtuuksia ainoastaan vastaanottavan jäsenvaltion ohjeiden mukaisesti ja pääsääntöisesti vastaanottavan jäsenvaltion rajavartioiden tai palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvan henkilöstön läsnä ollessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta henkilöstösääntöjen alaista viraston henkilöstöä koskevan 94 artiklan 1 kohdan soveltamista. Vastaanottava jäsenvaltio voi valtuuttaa ryhmien jäseniä toimimaan puolestaan.
4. Ryhmien jäsenten, jotka on lähetetty henkilöstösääntöjen alaisesta viraston henkilöstöstä tai jotka jäsenvaltiot ovat antaneet pitkäaikaisesti viraston käyttöön ja jotka on sen jälkeen lähetetty, on tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään käytettävä tarpeen mukaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen virkapukua. Jäsenvaltioista lyhytaikaisesti lähetettyjen ryhmien jäsenten on tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään käytettävä tarpeen mukaan omia virkapukujaan.

Ryhmien kaikkien jäsenten on myös käytettävä näkyvää henkilötunnistetta ja liitettävä virkapukuunsa sininen käsivarsinauha, jossa on unionin sekä viraston tunnukset, merkiksi siitä, että he osallistuvat yhteiseen operaatioon, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän lähettämiseen, pilottihankkeeseen, nopeaan rajainterventioon, palautusoperaatioon tai palautusinterventioon. Ryhmien jäsenten on pidettävä aina mukanaan valtuuskirja ja esitettävä se pyynnöstä voidakseen todistaa henkilöllisyytensä vastaanottavan jäsenvaltion kansallisille viranomaisille.

Komissio vahvistaa eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen virkapuvun mallin ja sitä koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset täytäntöönpanopäätöksellä 117 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Ryhmien jäsenet voivat tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään kantaa virka-asetta, ammuksia ja varusteita.

Virka-aseiden, ammusten ja varusteiden kantamiseen ja käyttöön sovelletaan viraston käyttöön lyhyt- tai pitkäaikaisesti annetun henkilöstön osalta kotijäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä.

Henkilöstösääntöjen alaisen viraston operatiivisen henkilöstön osalta virka-aseiden, ammusten ja varusteiden kantamiseen ja käyttöön sovelletaan liitteessä V vahvistettuja puitteita ja yksityiskohtaisia sääntöjä.

Vastaanottava jäsenvaltio voi kuitenkin kieltää joidenkin virka-aseiden, ammusten tai varusteiden kantamisen, edellyttäen, että sen omassa lainsäädännössä sovelletaan

samaa kieltoa sen omiin rajavartijoihin tai palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvaan henkilöstöön. Vastaanottavan jäsenvaltion on ennen ryhmien jäsenten lähettämistä ilmoitettava virastolle sallitut virka-aseet, ammukset ja varusteet sekä niiden käyttöön liittyvät ehdot. Virasto asettaa nämä tiedot jäsenvaltioiden saataville.

6. Ryhmien jäsenillä on kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella tai viraston henkilöstön tapauksessa viraston suostumuksella sekä vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoiden läsnä ollessa sekä vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään oikeus voimankäyttöön, mukaan lukien virka-aseiden, ammusten ja varusteiden käyttö. Vastaanottava jäsenvaltio voi kotijäsenvaltion tai tilanteen mukaan viraston suostumuksella sallia ryhmien jäsenten voimankäytön, vaikka vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoita ei olisi paikalla.
7. Virka-aseita, ammuksia ja varusteita voidaan käyttää oikeutettuun itsepuolustukseen sekä ryhmien jäsenten tai muiden henkilöiden oikeutettuun puolustamiseen vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
8. Tätä asetusta sovellettaessa vastaanottavan jäsenvaltion on valtuutettava ryhmien jäsenet käyttämään eurooppalaisia tietokantoja, joiden käyttö on tarpeen rajatarkastuksia, rajojen valvontaa ja palauttamista koskevien, toimintasuunnitelmassa esitettyjen operatiivisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Vastaanottava jäsenvaltio voi lisäksi valtuuttaa heidät käyttämään sen kansallisia tietokantoja, jos tämä on saman tarkoituksen vuoksi tarpeellista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne myöntävät kyseisten tietokantojen käyttöoikeuden tehokkaasti ja tuloksellisesti. Ryhmien jäsenet saavat käyttää vain sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen heidän tehtäviensä hoitamiseksi ja valtuuksiensa käyttämiseksi. Vastaanottavan jäsenvaltion on ennen ryhmien jäsenten lähettämistä ilmoitettava virastolle käytettävissä olevat kansalliset ja eurooppalaiset tietokannat. Virasto asettaa nämä tiedot kaikkien lähettämiseen osallistuvien jäsenvaltioiden saataville.
Tietokantojen käytön on tapahduttava tietosuojaa koskevan unionin oikeuden ja vastaanottavan jäsenvaltion tietosuojaa koskevan oikeuden mukaisesti.
9. Asetuksen (EU) 2016/399 14 artiklan mukaisia päätöksiä pääsyn epäämisestä voivat tehdä ainoastaan vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijat tai ryhmien jäsenet, jos vastaanottava jäsenvaltio on valtuuttanut ne toimimaan puolestaan.

84 artikla

Valtuuskirja

1. Virasto antaa yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion kanssa vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä sekä jollakin toisella unionin toimielinten virallisella kielellä ryhmien jäsenille asiakirjan, jonka avulla he voivat todistaa henkilöllisyytensä ja joka osoittaa, että sen haltijalla on oikeus hoitaa 83 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä ja käyttää siinä tarkoitettuja valtuuksia. Asiakirjassa on oltava seuraavat tiedot kunkin ryhmien jäsenen osalta:
 - a) nimi ja kansalaisuus;
 - b) arvo tai tehtävänimike;
 - c) digitaalisessa muodossa oleva tuore valokuva;
 - d) tehtävät, joita henkilöllä on lupa hoitaa lähettämisen aikana.

2. Asiakirja on palautettava virastoon yhteisen operaation, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän lähettämisen, pilottihankkeen, nopean rajaintervention, palautusoperaation tai palautusintervention päättyessä.

85 artikla

Siviilioikeudellinen vastuu

1. Kun ryhmien jäsenet toimivat vastaanottavassa jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio on vastuussa heidän virantoimituksessa mahdollisesti aiheuttamistaan vahingoista kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 94 artiklan soveltamista.
2. Jos tällainen vahinko johtuu törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta väärinkäytöksestä, vastaanottava jäsenvaltio voi ottaa yhteyden kotijäsenvaltioon, jotta tämä korvaisi sille ne määrät, jotka vastaanottava jäsenvaltio on suorittanut vahingon kärsijöille tai heidän oikeudenomistajilleen. Samoin jos vahinko johtuu viraston henkilöstön törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta väärinkäytöksestä, vastaanottava jäsenvaltio voi ottaa yhteyden virastoon, jotta tämä korvaisi sille ne määrät, jotka vastaanottava jäsenvaltio on suorittanut vahingon kärsijöille tai heidän oikeudenomistajilleen.
3. Kunkin jäsenvaltion on luovuttava vaatimasta vastaanottavaa jäsenvaltiota tai muutakaan jäsenvaltiota korvaamaan vahinkoja, joita sille on aiheutunut, jollei vahinko ole ollut seurausta törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta väärinkäytöksestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensiksi mainitun jäsenvaltion oikeuksien käyttämistä kolmansia osapuolia kohtaan.
4. Jäsenvaltioiden väliset tämän artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista koskevat riidat, joita ei voida ratkaista niiden välisin neuvotteluin, on saatettava Euroopan unionin tuomioistuimen ratkaistavaksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 273 artiklan mukaisesti.
5. Virasto korvaa viraston kalustolle lähettämisen aikana aiheutuneisiin vahinkoihin liittyvät kustannukset, jollei vahinko ole ollut seurausta törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta väärinkäytöksestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sen oikeuksien käyttämistä kolmansia osapuolia kohtaan.

86 artikla

Rikosoikeudellinen vastuu

Yhteisen operaation, pilottihankkeen, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän lähettämisen, nopean rajaintervention, palautusoperaation tai palautusintervention aikana ryhmien jäseniä kohdellaan samalla tavalla kuin vastaanottavan jäsenvaltion virkamiehiä sellaisten rikosten osalta, joiden kohteeksi he joutuvat tai joita he tekevät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 94 artiklan soveltamista.

2 JAKSO

VIRASTON SUORITTAMA HENKILÖTIETOJEN KÄSITTELY

87 artikla

Viraston suorittamaa henkilötietojen käsittelyä koskevat yleiset säännöt

1. Viraston henkilötietojen käsittelyssä sovelletaan [asetusta (EY) N:o 45/2001].
2. Hallintoneuvosto toteuttaa tarvittavat hallinnolliset toimenpiteet, joiden mukaisesti virasto soveltaa [asetusta (EY) N:o 45/2001], mukaan lukien viraston tietosuojavastaavaa koskevat toimenpiteet.
3. Virasto voi siirtää henkilötietoja kolmannen maan viranomaiselle tai kansainväliselle järjestölle [asetuksen (EY) N:o 45/2001] säännösten mukaisesti siltä osin kuin siirto on tarpeen palauttamistoimiin liittyvien viraston tehtävien suorittamiseksi. Virasto voi palautusoperaatioiden järjestämisen yhteydessä siirtää palautettavien henkilöiden henkilötiedot samoin ehdoin myös liikenteenharjoittajalle, jos jäsenvaltio ei ole tehnyt sitä. [Asetuksen (EY) N:o 45/2001] [25 artiklan 1 kohdan c alakohdan] mukaisesti saman asetuksen [19 artiklaa] ei sovelleta viraston palauttamista varten suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn niin kauan kuin kolmannen maan kansalaista ei ole palautettu. Virasto voi antaa sisäisiä sääntöjä [asetuksen (EY) N:o 45/2001] [17 ja 18 artiklan] mukaisten oikeuksien soveltamisen rajoittamisesta tapauskohtaisesti niin kauan kuin tällaisen oikeuden käyttäminen saattaisi vaarantaa palauttamismenettelyn.

88 artikla

Henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset

1. Virasto voi käsitellä henkilötietoja ainoastaan seuraavissa tarkoituksissa:
 - a) yhteisten operaatioiden, pilottihankkeiden ja nopeiden rajainterventioiden järjestämiseen ja koordinointiin sekä muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toimintaan liittyvien viraston tehtävien hoitaminen mukaisesti;
 - b) viraston omat tehtävät, kuten jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden tukeminen palauttamista edeltävissä ja palautustoimissa, palauttamisen hallintajärjestelmien käyttö sekä palautusoperaatioiden koordinointi tai järjestäminen ja teknisen ja operatiivisen avun tarjoaminen jäsenvaltioille ja kolmansille maille 49 artiklan mukaisesti;
 - c) tietojenvaihdon helpottaminen jäsenvaltioiden, EASOn, Europolin tai Eurojustin kanssa 89 artiklan mukaisesti;
 - d) viraston 30 artiklan mukaisesti tekemät riskianalyysit;
 - e) alusten tunnistaminen ja jäljittäminen Eurosurin tekemän työn puitteissa 90 artiklan mukaisesti;
 - f) hallinnolliset tehtävät.
2. Virastolle henkilötietoja toimittavan jäsenvaltion tai muun unionin viraston on määritettävä 1 kohdassa tarkoitettu yksi tai useampi kyseisten tietojen käsittelyn tarkoitus. Virasto voi käsitellä tällaisia henkilötietoja toiseen, myös 1 kohdassa esitettyyn tarkoitukseen ainoastaan, jos henkilötietojen toimittaja antaa siihen luvan.

3. Jäsenvaltiot ja muut unionin virastot voivat henkilötietoja siirtäessään ilmoittaa kyseisiin tietoihin pääsyä tai niiden käyttöä koskevista yleisistä tai erityisistä rajoituksista, mukaan lukien tietojen siirron, poistamisen tai tuhoamisen osalta. Jos tällaisten rajoitusten tarve tulee ilmeiseksi henkilötietojen siirron jälkeen, niiden on ilmoitettava asiasta virastolle. Viraston on noudatettava tällaisia rajoituksia.

89 artikla

Yhteisten operaatioiden, pilottihankkeiden ja nopeiden rajainterventioiden aikana kerättyjen henkilötietojen käsittely sekä muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien suorittama henkilötietojen käsittely

1. Virasto voi käsitellä ainoastaan seuraavantyyppisiä henkilötietoja, jotka on kerätty yhteisten operaatioiden, pilottihankkeiden ja nopeiden rajainterventioiden yhteydessä ja jotka jäsenvaltiot, viraston henkilöstö tai EASO, Europol tai Eurojust taikka muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmät ovat toimittaneet sille:
 - a) sellaisten henkilöiden henkilötiedot, joita jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ja EASO, Europol tai Eurojust perustellusti epäilevät osallisuudesta rajat ylittävään rikollisuuteen, kuten maahantulijoiden salakuljetukseen, ihmiskauppaan tai terrorismiin;
 - b) sellaisten henkilöiden henkilötiedot, jotka ylittävät ulkorajat ilman lupaa ja joista viraston ryhmät ovat keränneet tietoja muun muassa muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toiminnan yhteydessä;
 - c) rekisteritunnukset, ajoneuvon valmistenumerot, puhelinnumerot tai aluksen tunnistenumerot, jotka liittyvät a ja b alakohdassa tarkoitettuihin henkilöihin ja jotka ovat tarpeen laittomassa maahanmuutossa ja rajat ylittävässä rikollisuudessa käytettyjen reittien ja menetelmien tutkimista ja analysointia varten.
2. Virasto voi käsitellä 1 kohdassa tarkoitettuja henkilötietoja seuraavissa tapauksissa:
 - a) tietojenvaihto EASOn, Europolin tai Eurojustin kanssa on tarpeen, jotta tietoja voidaan käyttää niiden toimeksiantojen ja 69 artiklan mukaisesti;
 - b) tietojen siirtäminen rajavalvonnasta, muuttoliike- ja turvapaikka-asioista tai palautuksista vastaaville asianomaisten jäsenvaltioiden viranomaisille on tarpeen, jotta nämä voivat suorittaa tehtävänsä unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
 - c) tietojen siirtäminen asianomaisten jäsenvaltioiden viranomaisille, kolmansille maille, joihin palauttaminen tapahtuu, tai kansainvälisille järjestöille on tarpeen kolmansien maiden kansalaisten tunnistamiseksi, matkustusasiakirjojen hankkimiseksi tai palautuksen mahdollistamiseksi tai tukemiseksi;
 - d) tietojen käsittely on tarpeen riskianalyysien laatimiseksi;
 - e) erityiset tapaukset, joissa virasto tulee tietoiseksi siitä, että lainvalvontaviranomaiset tarvitsevat välttämättä henkilötietoja, joita se käsittelee tehtäviensä hoitamiseksi, vakavien rikosten ehkäisemistä, havaitsemista, tutkintaa tai syytteen esittämistä varten.
3. Henkilötiedot on tuhottava niin pian kuin ne on toimitettu EASOLle, Europolille tai Eurojustille taikka jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tai kun niitä on käytetty riskianalyysien laatimiseksi. Säilyttämisaika ei saa missään tapauksessa olla

pidempi kuin 90 päivää niiden keruupäivästä. Riskianalyysien tuloksissa olevat tiedot on esitettävä nimettöminä. Tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta palauttamiseen liittyvien tehtävien suorittamiseksi käsiteltyihin tietoihin.

90 artikla

Henkilötietojen käsittely Eurosurin puitteissa

1. Kun kansallinen tilannekuva edellyttää henkilötietojen käsittelyä, kyseisiä tietoja on käsiteltävä asiaankuuluvien tietosuojaa koskevien unionin ja kansallisten säännösten mukaisesti. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen, jota pidetään asetuksen (EU) 2016/679 4 artiklan 7 kohdan mukaisena rekisterinpitäjänä ja jolla on keskitetty vastuu kyseisen jäsenvaltion tietojen käsittelystä. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava tätä viranomaista koskevat tiedot komissiolle.
2. Laivojen ja ilma-alusten tunnistenumerot ovat ainoat henkilötiedot, joita voidaan käsitellä Euroopan tilannekuvassa ja erityisissä tilannekuvissa.
3. Henkilötietojen vaihto kolmansien maiden kanssa Eurosurin puitteissa on rajattava tiukasti siihen, mikä on tämän asetuksen soveltamiseksi ehdottomasti välttämätöntä. Se on toteutettava asetuksen (EU) 2016/679 ja asiaankuuluvien tietosuojaa koskevien kansallisten säännösten mukaisesti.
4. Edellä olevan 73 artiklan 2 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan ja 75 artiklan 3 kohdan mukainen sellainen tietojenvaihto on kiellettyä, jossa kolmannelle maalle annetaan tietoja, joita voidaan käyttää sellaisten henkilöiden tai henkilöryhmien tunnistamiseksi, joiden pyyntöä saada kansainvälistä suojelua tutkitaan tai joita vakavasti uhkaa kidutus tai muu epäinhimillinen tai halventava kohtelu taikka rangaistus tai muu perusoikeuksien loukkaus.
5. Edellä olevan 73 artiklan 2 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan ja 75 artiklan 3 kohdan nojalla vaihdettuja tietoja ei saa lähettää tai muulla tavoin toimittaa muille kolmansille maille tai kolmansille osapuolille.

91 artikla

Turvallisuusluokiteltujen sekä arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

1. Virasto hyväksyy omat turvallisuussääntönsä, jotka perustuvat Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelemista koskevissa komission turvallisuussäännöissä vahvistettuihin periaatteisiin ja sääntöihin, muun muassa tällaisten tietojen vaihtamista kolmansien valtioiden kanssa, käsittelyä ja tallentamista koskeviin sääntöihin, jotka vahvistetaan komission päätöksissä (EU, Euratom) 2015/443 ja (EU, Euratom) 2015/444. Mille tahansa hallinnolliselle järjestelylle, joka koskee turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihtamista kolmannen valtion asianomaisten viranomaisten kanssa, tai, jos tällaista järjestelyä ei ole, mille tahansa Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen poikkeukselliselle tapauskohtaiselle luovuttamiselle kyseisille viranomaisille on saatava komission ennakoon antama hyväksyntä.
2. Hallintoneuvosto vahvistaa turvallisuussäännöt komission hyväksyttyä ne.
3. Turvallisuusluokittelu ei estä tietojen asettamista Euroopan parlamentin saataville. Komission on hyväksyttävä Euroopan parlamentille tämän asetuksen mukaisesti siirrettävien tietojen ja asiakirjojen siirtäminen ja käsittely.

3 JAKSO

YLEISET PUITTEET JA VIRASTON ORGANISAATIO

92 artikla

Oikeudellinen asema ja sijainti

1. Virasto on unionin elin. Se on oikeushenkilö.
2. Virastolla on kaikissa jäsenvaltioissa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöille myönnettävä oikeuskelpoisuus. Se voi ennen kaikkea hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä olla asianosaisena oikeudenkäynneissä.
3. Virasto on riippumaton toteuttaessaan teknistä ja operatiivista toimeksiantoaan.
4. Virastoa edustaa sen pääjohtaja.
5. Viraston toimipaikka on Varsovassa, Puolassa.

93 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus

1. Virasto ja se jäsenvaltio, jossa viraston toimipaikka sijaitsee, tekevät toimipaikkaa koskevan sopimuksen, jossa vahvistetaan sijaintijäsenvaltion virastolle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat tarvittavat järjestelyt sekä pääjohtajaan, varapääjohtajiin, hallintoneuvoston jäseniin, viraston henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt.
2. Toimipaikkaa koskeva sopimus tehdään sen jälkeen, kun hallintoneuvosto on hyväksynyt asian.
3. Jäsenvaltion, jossa viraston toimipaikka sijaitsee, on viraston asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi tarjottava parhaat mahdolliset olosuhteet, mukaan lukien monikieliset ja eurooppahenkiset koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset kulkuyhteydet.

94 artikla

Henkilöstö

1. Henkilöstösääntöjen alaiseen henkilöstöön sovelletaan neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68⁴⁴ vahvistettuja Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä, jäljempänä 'henkilöstösäännöt', ja unionin muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja, jäljempänä 'palvelussuhteen ehdot', sekä näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanosäännöksiä, jotka on hyväksytty unionin toimielinten keskinäisellä sopimuksella.
2. Asemapaikaksi määritellään yleensä se jäsenvaltio, jossa viraston toimipaikka sijaitsee.
3. Palvelussuhteen ehtojen alaiset henkilöstön jäsenet otetaan yleensä palvelukseen aluksi viiden vuoden määräajaksi. Heidän sopimuksensa voidaan periaatteessa uusia

⁴⁴ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 22 päivänä lokakuuta 2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU, Euratom) N:o 1023/2013 (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 15).

ainoastaan kerran enintään viiden vuoden määräajaksi. Tämän jälkeen palvelussuhde voidaan uusia vain toistaiseksi.

4. Hallintoneuvosto voi myöntää henkilöstösääntöjen alaisen viraston henkilöstön jäsenille kuukausittain tasoituskorvauksen. Tasoituskorvaus lasketaan prosenttiosuutena kunkin asianomaisen henkilöstön jäsenen palkasta. Prosenttiosuus ei saa olla suurempi kuin 100 prosentin ja asemapaikassa sovellettavan korjauskertoimen välinen erotus, ja se on tarkistettava säännöllisesti. Ennen tämän etuuden myöntämistä on otettava asianmukaisesti huomioon yksittäisten henkilöstön jäsenten kokonaispalkka, virkamatkakulukorvaukset mukaan luettuina.

Hallintoneuvosto vahvistaa tämän kohdan soveltamista koskevat säännöt komission ennakkohyväksynnän saatuaan. Hallintoneuvosto tarkastelee näitä sääntöjä uudelleen vuoteen 2024 mennessä komission ennakkohyväksynnän saatuaan.

5. Edellä olevan 32 ja 45 artiklan sekä 53 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi voidaan koordinoitavastaavaksi tai yhteyshenkilöksi nimittää ainoastaan sellainen viraston henkilöstön jäsen, johon sovelletaan henkilöstösääntöjä tai palvelussuhteen ehtojen II osastoa. Edellä olevan 56 artiklan täytäntöönpanemiseksi voidaan ryhmän jäseneksi lähettää ainoastaan sellainen viraston henkilöstön jäsen, johon sovelletaan henkilöstösääntöjä tai palvelussuhteen ehtoja.
6. Hallintoneuvosto hyväksyy henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanosäännökset yhteisymmärryksessä komission kanssa henkilöstösääntöjen 110 artiklan 2 kohdan nojalla.
7. Komission ennakkohyväksynnän saatuaan hallintoneuvosto hyväksyy säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden 57 artiklan mukaisesti virastoon tilapäisesti lähettämää operatiivista henkilöstöä, ja päivittää niitä tarvittaessa. Näissä säännöksissä on otettava huomioon, että operatiivinen henkilöstö lähetetään ryhmien jäseniksi ja että heillä on 83 artiklassa säädetyt tehtävät ja valtuudet. Niissä säädetään myös lähettämisen ehdoista. Hallintoneuvosto pyrkii tarvittaessa varmistamaan sääntöjen yhdenmukaisuuden niiden sääntöjen kanssa, joita sovelletaan virkamatkakulujen korvaamiseen henkilöstösääntöjen alaiselle henkilöstölle.

95 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon ja sen henkilöstösääntöjen alaiseen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

96 artikla

Vastuu

1. Sopimussuhteeseen perustuva viraston vastuu määräytyy kyseiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on viraston tekemässä sopimuksessa olevaan välityslausekkeeseen perustuva tuomiovalta.
3. Jos kyseessä on sopimussuhteeseen perustumaton vastuu, virasto korvaa jäsenvaltioiden lakeihin sisältyvien yhteisten peruseriaatteiden mukaisesti vahingon, jonka viraston yksiköt tai henkilöstöön kuuluvat ovat tehtäviään suorittaessaan aiheuttaneet.

4. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista 3 kohdassa tarkoitettua vahingonkorvausta koskevat riidat.
5. Viraston henkilöstön henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä ja palvelussuhteen ehdoissa.

97 artikla

Viraston hallinto- ja johtamisrakenne

Viraston hallinto- ja johtamisrakenne muodostuu seuraavista:

- a) hallintoneuvosto;
- b) pääjohtaja;
- c) varapääjohtajat;
- d) neuvoa-antava ryhmä;
- e) perusoikeusvastaava.

98 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Hallintoneuvosto on vastuussa viraston strategisten päätösten tekemisestä tämän asetuksen mukaisesti.
2. Hallintoneuvosto
 - a) nimittää pääjohtajan komission ehdotuksesta 105 artiklan mukaisesti;
 - b) nimittää varapääjohtajat komission ehdotuksesta 105 artiklan mukaisesti;
 - c) hyväksyy päätöksen paikallistoimiston perustamisesta tai sen toiminta-ajan jatkamisesta 60 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
 - d) hyväksyy päätöksiä haavoittuvuusarvioinnin toteuttamisesta 33 artiklan 1 ja 9 kohdan mukaisesti niin, että 33 artiklan 9 kohdan nojalla hyväksytyt päätökset toteutettavista toimenpiteistä hyväksytään äänivaltaisten jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä;
 - e) hyväksyy päätöksiä sellaisia tietoja sisältävistä luetteloista, joita rajaturvallisuudesta ja palautuksista vastaavien kansallisten viranomaisten on pakko vaihtaa viraston kanssa, jotta virasto voi hoitaa tehtäviään;
 - f) hyväksyy päätöksiä yhteisen yhdenmety riskianalyysimallin vahvistamisesta 30 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - g) hyväksyy päätöksiä yhteyshenkilöiden jäsenvaltioihin lähettämisen luonteesta ja ehdoista 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - h) hyväksyy Euroopan yhdenmety rajaturvallisuuden teknisen ja operatiivisen strategian 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
 - i) hyväksyy päätöksen eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvin joukkojen käyttöön rajaturvallisuutta ja muuttoliikkeen hallintaa koskeviin tehtäviin annettavan operatiivisen henkilöstön profiileista ja määrästä 55 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

- j) hyväksyy viraston vuotuisen toimintakertomuksen edelliseltä vuodelta ja toimittaa sen viimeistään 1 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle;
- k) hyväksyy vuosittain ennen marraskuun 30 päivää ja komission lausunnon asianmukaisesti huomioon otettuaan äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä yhtenäisen ohjelma-asiakirjan, joka sisältää muun muassa viraston monivuotisen ohjelmasuunnitelman ja seuraavan vuoden työohjelman, ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle;
- l) vahvistaa menettelyt, joiden mukaisesti pääjohtaja voi tehdä viraston teknisiin ja operatiivisiin tehtäviin liittyviä päätöksiä;
- m) vahvistaa äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä viraston vuotuisen talousarvion ja hoitaa muita viraston talousarvioon liittyviä tehtäviä tämän luvun 5 jakson mukaisesti;
- n) käyttää pääjohtajaan nähden sekä yhteisymmärryksessä pääjohtajan kanssa varapääjohtajiin nähden kurinpitovaltaa;
- o) vahvistaa työjärjestyksensä;
- p) vahvistaa viraston organisaatorakenteen ja hyväksyy viraston henkilöstöpolitiikan;
- q) hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskiin nähden, kun otetaan huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt;
- r) hyväksyy jäsentensä eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevat sisäiset säännöt;
- s) käyttää 8 kohdan mukaisesti viraston henkilöstön suhteen henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja palvelussuhteen ehdoissa viranomaiselle, jolla on oikeus tehdä palvelukseenottosopimuksia, annettuja valtuuksia, jäljempänä 'nimittävän viranomaisen toimivaltuudet';
- t) hyväksyy henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanosäännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- u) huolehtii siitä, että sisäisiin tai ulkoisiin tarkastuskertomuksiin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä OLAFin tutkimusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;
- v) hyväksyy ja saattaa säännöllisesti ajan tasalle 10 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut viestintä- ja tiedotussuunnitelmat;
- w) nimittää tilinpitäjän, johon sovelletaan henkilöstösääntöjä ja palvelussuhteen ehtoja ja joka hoitaa tehtävänsä täysin riippumattomasti;
- x) päättää yhteisestä haavoittuvuusarviointimetodologiasta, johon sisältyvät objektiiviset kriteerit, joiden mukaisesti virasto tekee haavoittuvuusarvioinnin, tällaisten arviointien tekemisen tiheys sekä se, kuinka peräkkäiset haavoittuvuusarviointit on tehtävä;
- y) päättää 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta jäsenvaltion tehostetusta arvioinnista ja seurannasta;

- z) nimittää perusoikeusvastaavan 107 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- aa) hyväksyy työjärjestelyt kolmansien maiden kanssa;
- bb) hyväksyy komission ennakkohyväksynnän saatuaan 91 artiklassa tarkoitetut EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelemista koskevat viraston turvallisuussäännöt;
- cc) jollei henkilöstösäännöistä ja palvelussuhteen ehdoista muuta johdu, nimittää turvallisuusvastaavan, joka vastaa viraston sisäisestä turvallisuudesta, mukaan lukien arkaluonteisten ja turvallisuusluokiteltujen tietojen suojelemisesta.

Edellä j alakohdassa tarkoitettu vuotuinen toimintakertomus on julkaistava.

3. Ehdotusten 2 kohdassa tarkoitetuiksi hallintoneuvoston päätöksiksi, jotka koskevat yksittäisen jäsenvaltion ulkorajoilla tai niiden välittömässä läheisyydessä toteutettavia viraston yksittäisiä toimia, on saatava kyseistä jäsenvaltiota edustavan jäsenen kannatus niiden hyväksymistä koskevassa äänestyksessä hallintoneuvostossa.
4. Hallintoneuvosto voi neuvoa pääjohtajaa kaikissa ulkorajojen operatiivisen turvallisuuden ja palauttamisen kehittämiseen liittyvissä asioissa, myös tutkimusta koskevassa toiminnassa.
5. Jos Irlanti ja/tai Yhdistynyt kuningaskunta pyytävät saada osallistua yksittäisiin toimiin, hallintoneuvosto tekee asiasta päätöksen.
Hallintoneuvosto tekee päätöksensä tapauskohtaisesti äänivaltaisten jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä. Hallintoneuvosto ottaa päätöksessään huomioon, edistääkö Irlannin ja/tai Yhdistyneen kuningaskunnan osallistuminen kyseisen toimen toteuttamista. Päätöksessä vahvistetaan Irlannin ja/tai Yhdistyneen kuningaskunnan rahoitusosuus siihen toimeen, jota osallistumispyyntö koskee.
6. Hallintoneuvosto toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä 'budjettivallan käyttäjä', vuosittain kaikki viraston suorittamien arviointimenettelyjen tuloksiin liittyvät tiedot.
7. Hallintoneuvosto voi perustaa johtokunnan, joka koostuu enintään neljästä hallintoneuvoston edustajasta, mukaan lukien sen puheenjohtajasta, ja komission edustajasta, avustamaan hallintoneuvostoa ja pääjohtajaa niiden päätösten, ohjelmien ja toimien valmistelussa, jotka hallintoneuvoston on määrä hyväksyä, ja tarvittaessa tekemään tiettyjä väliaikaisia, kiireellisiä päätöksiä hallintoneuvoston puolesta. Johtokunta ei tee päätöksiä, joiden hyväksymiseen hallintoneuvostossa tarvitaan joko kahden kolmasosan tai kolmen neljäsosan enemmistö. Hallintoneuvosto voi siirtää tiettyjä selkeästi määriteltyjä tehtäviä johtokunnalle, erityisesti jos tämä parantaa viraston tehokkuutta. Se ei voi siirtää johtokunnalle sellaisiin päätöksiin liittyviä tehtäviä, joiden hyväksymiseen hallintoneuvostossa tarvitaan joko kahden kolmasosan tai kolmen neljäsosan enemmistö.
8. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään asiaankuuluva nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja määritetään olosuhteet, joissa toimivallan siirto voidaan keskeyttää. Pääjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen.

Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi tekemällään päätöksellä tilapäisesti pidättää pääjohtajalle siirretyn nimittävän viranomaisen toimivallan ja hänen edelleen siirtämänsä nimittävän viranomaisen toimivallan. Se voi tällöin käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalle, joka on muu kuin pääjohtaja.

99 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvostoon kuuluu yksi edustaja kustakin jäsenvaltiosta sekä kaksi komission edustajaa, joilla kaikilla on äänioikeus, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. Tätä varten kunkin jäsenvaltion on nimitettävä hallintoneuvoston jäsen sekä varajäsen, joka edustaa jäsentä tämän ollessa poissa. Komissio nimittää kaksi jäsentä sekä heidän varajäsenensä. Jäsenten toimikausi on neljä vuotta. Sama henkilö voidaan nimittää tehtävään uudelleen.
2. Hallintoneuvoston jäsenet nimitetään heidän rajaturvallisuuteen ja palauttamiseen liittyvässä operatiivisessa yhteistyössä hankkimansa korkeatasoisen kokemuksen ja asiantuntemuksen sekä heidän merkityksellisten johtamis-, hallinto- ja varainhoitotaitojensa perusteella. Jäsenvaltioiden ja komission on pyrittävä sukupuolten tasapuoliseen edustukseen hallintoneuvostossa.
3. Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvat maat osallistuvat viraston toimintaan. Niillä on hallintoneuvostossa kullakin yksi edustaja ja yksi varaedustaja. Tällöin sovelletaan näiden maiden assosiaatiosopimusten asiaankuuluvien määräysten mukaisesti kehitettyjä järjestelyjä, joissa määritetään, miten ja missä määrin nämä maat osallistuvat viraston toimintaan, ja annetaan tätä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien säännökset rahoitukseen osallistumisesta ja henkilöstöstä.

100 artikla

Monivuotinen ohjelmasuunnitelma ja vuotuiset työohjelmat

1. Hallintoneuvosto hyväksyy vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta lopullisen ohjelma-asiakirjan, joka sisältää muun muassa viraston monivuotisen ohjelmasuunnitelman ja seuraavan vuoden vuotuisen työohjelman ja joka perustuu pääjohtajan esittämään ja hallintoneuvoston hyväksymään luonnokseen. Lopullinen ohjelma-asiakirja hyväksytään komission annettua myönteisen lausunnon, ja monivuotisen ohjelmasuunnitelman osalta Euroopan parlamentin kuulemisen jälkeen. Jos virasto päättää olla ottamatta huomioon komission lausuntoon sisältyviä seikkoja, sen on perusteltava kantansa perusteellisesti. Hallintoneuvosto toimittaa ohjelma-asiakirjan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettusta asiakirjasta tulee lopullinen, kun yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Tarvittaessa sitä mukautetaan vastaavasti.
3. Monivuotisessa ohjelmasuunnitelmassa esitetään yleinen strateginen keskipitkän ja pitkän aikavälin ohjelma, mukaan lukien tavoitteet, odotetut tulokset, tulosindikaattorit ja resurssisuunnitelma, johon sisältyy monivuotinen talousarvio, henkilöstösuunnitelma ja viraston omien voimavarojen kehittäminen. Monivuotisessa ohjelmasuunnitelmassa määritetään strategiset toiminta-alat ja esitetään, mitä toimia on toteutettava tavoitteiden saavuttamiseksi. Siinä esitetään strategia suhteiden

järjestämiseksi kolmansiin maihin ja kansainvälisiin järjestöihin sekä tähän strategiaan liittyvät toimet.

4. Monivuotinen ohjelmasuunnitelma on pantava täytäntöön vuotuisten työohjelmien avulla, ja se on tarvittaessa saatettava ajan tasalle 116 artiklan nojalla suoritettujen arvioinnin tulosten perusteella. Arvioinnin päätelmät on tarvittaessa otettava huomioon myös seuraavan vuoden vuotuisessa työohjelmassa.
5. Vuotuisessa työohjelmassa kuvataan rahoitettavia toimia, jotka koostuvat yksityiskohtaisista tavoitteista ja odotetuista tuloksista, mukaan lukien tulosindikaattorit. Lisäksi siinä mainitaan kullekin toimelle osoitetut taloudelliset resurssit ja henkilöresurssit toimintoperusteisen budjetoinnin ja johtamisen periaatteiden mukaisesti. Vuotuisen työohjelman on oltava monivuotisen ohjelmasuunnitelman mukainen. Siinä on selkeästi ilmoitettava, mitkä tehtävät on lisätty tai poistettu tai mitä tehtäviä on muutettu edelliseen varainhoitovuoteen verrattuna.
6. Vuotuinen työohjelma hyväksytään asiaankuuluvia ulkorajojen turvallisuuteen ja palauttamiseen liittyviä aloja koskevan unionin lainsäädäntöohjelman mukaisesti.
7. Hallintoneuvosto muuttaa vuotuista työohjelmaa, jos virastolle annetaan uusi tehtävä vuotuisen työohjelman hyväksymisen jälkeen.
8. Vuotuisen työohjelmaan tehtävät olennaiset muutokset on hyväksyttävä noudattaen samaa menettelyä, jota sovelletaan hyväksyttäessä alkuperäinen vuotuinen työohjelma, erityisesti, jos muutosten johdosta uudelleen kohdennettujen budjettivarojen määrä ylittää kaksi prosenttia vuotuisesta talousarviosta. Hallintoneuvosto voi siirtää pääjohtajalle valtuudet tehdä vuotuisen työohjelman muita kuin olennaisia muutoksia.

101 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtajuus

1. Hallintoneuvosto valitsee äänivaltaisten jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja valitaan hallintoneuvoston äänivaltaisten jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä. Varapuheenjohtaja toimii viran puolesta puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estynyt hoitamasta velvollisuuksiaan.
2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi päättyy, kun heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa päättyy. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on neljä vuotta, jollei tästä säännöksestä muuta johdu. Sama henkilö voidaan valita tehtävänsä kerran uudelleen.

102 artikla

Hallintoneuvoston kokoukset

1. Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta.
2. Pääjohtaja osallistuu asioiden käsittelyyn, mutta hänellä ei ole äänioikeutta.
3. Hallintoneuvosto pitää vähintään kaksi sääntömääräistä kokousta vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio tai vähintään kolmasosa hallintoneuvoston jäsenistä sitä pyytää. Tarvittaessa hallintoneuvosto voi pitää

yhteisiä kokouksia Euroopan unionin turvapaikkaviraston hallintoneuvoston ja Europolin hallintoneuvoston kanssa.

4. Irlanti kutsutaan osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin.
5. Yhdistynyt kuningaskunta kutsutaan osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin, jotka pidetään ennen Yhdistyneen kuningaskunnan eroamista unionista.
6. Euroopan unionin turvapaikkaviraston ja Europolin edustajat kutsutaan osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin. Hallintoneuvosto voi kutsua kokouksiinsa myös asiaankuuluvien unionin toimielinten, elinten ja laitosten edustajia.
7. Hallintoneuvosto voi työjärjestyksensä mukaisesti kutsua kokouksiinsa tarkkailijaksi myös kenet tahansa muun henkilön, jonka näkemyksellä voi olla merkitystä.
8. Hallintoneuvoston jäsenillä voi olla avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksen määräyksistä muuta johdu.
9. Virasto huolehtii hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

103 artikla **Äänestäminen**

1. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 55 artiklan 4 kohdan, 98 artiklan 2 kohdan 3, 9 ja 13 alakohdan, 100 artiklan 1 kohdan sekä 105 artiklan 2 ja 4 kohdan soveltamista.
2. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Jäsenen poissa ollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää hänen äänioikeuttaan. Pääjohtaja ei äänestä.
3. Työjärjestyksessä määritetään yksityiskohtaiset äänestysjärjestelyt. Työjärjestys sisältää ehdot, joiden mukaisesti jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä päätösvaltaisuutta koskevat vaatimukset.
4. Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvien maiden edustajilla on rajoitettu äänioikeus, joka vastaa kutakin tällaista maata koskevaa järjestelyä. Jotta assosioituneet maat voivat käyttää äänioikeuttaan, virasto esittää kokouksen yksityiskohtaisen esityslistan, jossa esitetään ne kohdat, joita varten rajoitettu äänioikeus on myönnetty.

104 artikla **Pääjohtajan tehtävät ja valtuudet**

1. Virastoa johtaa sen pääjohtaja, joka hoitaa tehtäväänsä täysin riippumattomasti. Pääjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta tai miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin toimielinten ja hallintoneuvoston toimivaltaa.
2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi pyytää pääjohtajaa raportoimaan tehtäviensä hoidosta. Tähän sisältyy perusoikeusstrategian täytäntöönpanoa ja seuranta, viraston edellisen vuoden vuotuista toimintakertomusta, seuraavan vuoden työohjelmaa ja viraston monivuotista ohjelmasuunnitelmaa koskeva raportointi tai raportointi muista viraston toimintaan liittyvistä asioista. Pääjohtaja antaa lisäksi Euroopan parlamentille pyydettyä lausuman ja raportoi sille säännöllisesti.

3. Pääjohtaja on vastuussa hallintoneuvoston tekemien strategisten päätösten valmistelusta ja täytäntöönpanosta sekä viraston operatiivisiin toimiin liittyvien päätösten tekemisestä tämän asetuksen mukaisesti. Pääjohtajalla on seuraavat tehtävät ja valtuudet:
- a) ehdottaa, valmistella ja panna täytäntöön hallintoneuvoston hyväksymät strategiset päätökset ja ohjelmat sekä toimet tässä asetuksessa, sen täytäntöönpanosäännöissä ja muussa sovellettavassa lainsäädännössä asetetuissa rajoissa;
 - b) toteuttaa kaikki tarvittavat toimet viraston päivittäisen hallinnon ja toiminnan varmistamiseksi tämän asetuksen mukaisesti, mukaan lukien sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen;
 - c) laatia vuosittain yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnos ja toimittaa se hallintoneuvostolle hyväksymistä varten ennen sen lähettämistä toimielimille viimeistään 31 päivänä tammikuuta;
 - d) laatia joka vuosi vuotuinen toimintakertomus viraston toiminnasta ja toimittaa se hallintoneuvostolle;
 - e) laatia osana yhtenäistä ohjelma-asiakirjaa alustava ennakkoarvio viraston tuloista ja menoista 111 artiklan mukaisesti ja toteuttaa talousarvio 112 artiklan mukaisesti;
 - f) siirtää valtuutensa muille viraston henkilöstön jäsenille, jollei 98 artiklan 2 kohdan 15 alakohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen annettavista säännöistä muuta johdu;
 - g) antaa suositus 33 artiklan 9 kohdan mukaisista toimenpiteistä, mukaan lukien päätökset, joilla ehdotetaan, että jäsenvaltiot käynnistävät ja toteuttavat yhteisiä operaatioita, nopeita rajainterventioita ja muita 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja toimia;
 - h) arvioida, hyväksyä ja koordinoida jäsenvaltioiden tekemiä ehdotuksia yhteisistä operaatioista tai nopeista rajainterventioista 38 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - i) arvioida, hyväksyä ja koordinoida jäsenvaltioiden tekemiä pyyntöjä yhteisistä palautusoperaatioista ja palautusinterventioista 51 ja 54 artiklan mukaisesti;
 - j) varmistaa 39 ja 43 artiklassa sekä 54 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen toimintasuunnitelmien täytäntöönpano;
 - (k) arvioida jäsenvaltion esittämä pyyntö saada apua muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiltä sekä sen tarpeita koskeva arvio koordinoitusti asiaankuuluvien unionin virastojen kanssa 41 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - l) varmistaa 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komission päätöksen täytäntöönpano;
 - m) keskeyttää toimien rahoitus 47 artiklan mukaisesti;
 - n) arvioida toimien tulokset 48 artiklan mukaisesti;
 - o) määrittää viraston tarpeiden kannalta välttämättömän kaluston vähimmäiskappalemäärä, jotta erityisesti yhteiset operaatiot, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien lähettämiset, nopeat rajainterventiot, palautusoperaatiot ja palautusinterventiot voidaan toteuttaa 64 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

- p) ehdottaa paikallistoimiston perustamista tai sen toiminta-ajan jatkamista 60 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
 - q) nimittää paikallistoimistojen johtajat 60 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
 - r) laatia toimintasuunnitelma sisäisten tai ulkoisten tarkastuskertomusten ja arviointien ja OLAFin tutkimusten päätelmiin perustuvia jatkotoimia varten sekä raportoida edistymisestä kahdesti vuodessa komissiolle ja säännöllisesti hallintoneuvostolle;
 - s) suojata unionin taloudellisia etuja petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä tarvittaessa käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia;
 - t) laatia viraston petostentorjuntastrategia ja esittää se hallintoneuvostolle hyväksyttäväksi.
- 4. Pääjohtaja vastaa toimistaan hallintoneuvostolle.
 - 5. Pääjohtaja on viraston laillinen edustaja.

105 artikla

Pääjohtajan ja varapääjohtajien nimittäminen

- 1. Komissio esittää pääjohtajan ja kunkin varapääjohtajan tehtävään vähintään kolmea ehdokasta sellaisen luettelon perusteella, joka laaditaan sen jälkeen, kun tointa koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja tarpeen mukaan muissa lehdissä tai internet-sivustoilla.
- 2. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan komission 1 kohdassa tarkoitetun komission esityksen pohjalta ansioiden ja todistuksin osoitettujen korkeatasoisten hallinto- ja johtamistaitojen perusteella, mukaan lukien ulkorajaturvallisuuteen ja palauttamiseen liittyvissä korkean tason tehtävissä hankittu merkityksellinen työkokemus. Komission esittämät ehdokkaat kutsutaan ennen nimittämistä antamaan lausuma yhdelle tai useammalle Euroopan parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle ja vastaamaan niiden jäsenten esittämiin kysymyksiin.

Tällaisen lausuman antamisen jälkeen Euroopan parlamentti antaa lausunnon, jossa se esittää näkemyksensä ja voi mainita parhaana pitämänsä ehdokkaan.

Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan ottaen huomioon nämä näkemykset. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

Jos hallintoneuvosto tekee päätöksen jonkin muun ehdokkaan kuin Euroopan parlamentin parhaana pitämäkseen mainitseman ehdokkaan nimittämisestä, hallintoneuvosto ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kirjallisesti siitä, millä tavalla Euroopan parlamentin lausunto on otettu huomioon.

Hallintoneuvostolla on valtuudet erottaa pääjohtaja komission ehdotuksesta.
- 3. Pääjohtajaa avustaa kolme varapääjohtajaa. Kaikille varapääjohtajille osoitetaan oma vastuualueensa. Pääjohtajan ollessa poissa tai estynyt yksi varapääjohtajista hoitaa hänen tehtäviään.

4. Hallintoneuvosto nimittää varapääjohtajat komission 1 kohdassa tarkoitettujen esitysten pohjalta ja pääjohtajaa kuultuaan ansioiden ja asianmukaisten hallinto- ja johtamistaitojen perusteella, mukaan lukien ulkorajaturvallisuuteen ja palauttamiseen liittyvissä tehtävissä hankittu merkityksellinen työkokemus. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.
Hallintoneuvostolla on valtuudet erottaa varapääjohtajat ensimmäisessä alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
5. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikauden päättyessä komissio toteuttaa arvioinnin, jossa otetaan huomioon pääjohtajan toiminnan arviointi ja viraston tulevat tehtävät ja haasteet.
6. Hallintoneuvosto voi komission ehdotuksesta, jossa otetaan huomioon 5 kohdassa tarkoitettu arviointi, jatkaa pääjohtajan toimikautta kerran toiseksi enintään viiden vuoden pituiseksi kaudeksi.
7. Varapääjohtajien toimikausi on viisi vuotta. Hallintoneuvosto voi jatkaa toimikautta kerran toiseksi enintään viiden vuoden pituiseksi kaudeksi.
8. Pääjohtaja ja varapääjohtajat otetaan palvelukseen viraston väliaikaisina toimihenkilöinä muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan nojalla.

106 artikla

Neuvoa-antava ryhmä

1. Virasto perustaa neuvoa-antavan ryhmän avustamaan pääjohtajaa ja hallintoneuvostoa antamalla riippumatonta neuvontaa perusoikeusasioissa.
2. Virasto kutsuu EASOn, Euroopan unionin perusoikeusviraston, Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun ja muita asianomaisia tahoja osallistumaan neuvoa-antavan ryhmän työhön. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksesta neuvoa-antavan ryhmän kokoonpanosta sekä tietojen toimittamista neuvoa-antavalle ryhmälle koskevista ehdoista. Neuvoa-antava ryhmä määrittelee työmenetelmänsä ja laatii työohjelmansa kuultuaan hallintoneuvostoa ja pääjohtajaa.
3. Neuvoa-antavaa ryhmää kuullaan perusoikeusstrategian jatkokehittämisestä ja täytäntöönpanosta, valitusmekanismin perustamisesta, menettelyohjeista ja yhteisistä koulutusvaatimuksista.
4. Neuvoa-antava ryhmä laatii vuosikertomuksen toiminnastaan. Kertomus on julkaistava.
5. Neuvoa-antavalla ryhmällä on perusoikeusvastaavan tehtäviä rajoittamatta tosiasiallinen oikeus saada käyttöönsä kaikki perusoikeuksien kunnioittamista koskevat tiedot, myös tekemällä vierailuja paikan päälle yhteisiin operaatioihin ja nopeisiin rajainterventioihin vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella sekä hotspot-alueille tai valvottuihin keskuksiin, palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin.

107 artikla
Perusoikeusvastaava

1. Hallintoneuvosto nimittää perusoikeusvastaavan. Hänen tehtävänä on osallistua viraston perusoikeusstrategian valmisteluun, valvoa perusoikeuksien noudattamista virastossa ja edistää perusoikeuksien kunnioittamista virastossa. Perusoikeusvastaavalla on oltava tarvittava pätevyys ja kokemus perusoikeuksien alalta.
2. Perusoikeusvastaava hoitaa tehtävänsä riippumattomasti. Hän raportoi toiminnastaan suoraan hallintoneuvostolle ja tekee yhteistyötä neuvoa-antavan ryhmän kanssa. Perusoikeusvastaava raportoi näin säännöllisesti ja myötävaikuttaa siten perusoikeuksien valvontamekanismeihin.
3. Perusoikeusvastaavaa on kuultava 39 ja 43 artiklan, 54 artiklan 4 kohdan sekä 75 artiklan 3 kohdan mukaisesti laadittujen toimintasuunnitelmien osalta. Hänellä on oikeus saada käyttöönsä kaikki perusoikeuksien kunnioittamista koskevat tiedot viraston kaikista toimista.

108 artikla
Valitusmekanismi

1. Virasto toteuttaa yhteistyössä perusoikeusvastaavan kanssa tarvittavat toimenpiteet valitusmekanismin perustamiseksi tämän artiklan mukaisesti, jotta voidaan seurata ja varmistaa, että perusoikeuksia kunnioitetaan viraston kaikissa toimissa.
 2. Henkilö, johon yhteiseen operaatioon, pilottihankkeeseen, nopeaan rajaintervention, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän lähettämiseen, yhteiseen palautusoperaatioon tai palautusinterventioon osallistuvan henkilöstön toimet välittömästi vaikuttavat ja joka katsoo, että hänen perusoikeuksiaan on loukattu kyseisten toimien johdosta, tai mikä tahansa tällaista henkilöä edustava taho voi tehdä virastolle valituksen kirjallisesti.
 3. Tutkittavaksi voidaan ottaa vain perustellut valitukset, joissa on kyse perusoikeuksien konkreettisista loukkauksista.
 4. Perusoikeusvastaava on vastuussa virastolle osoitettujen valitusten käsittelystä hyvää hallintoa koskevan oikeuden mukaisesti. Perusoikeusvastaava tutkii tätä varten valituksen tutkittavaksiottamisen edellytykset, rekisteröi tutkittavaksi otetut valitukset, toimittaa kaikki rekisteröidyt valitukset pääjohtajalle, välittää ryhmien jäseniä koskevat valitukset heidän kotijäsenvaltiolleen, ilmoittaa asiasta perusoikeuksien alalla toimivaltaiselle asiaankuuluvalla viranomaisella tai elimellä jäsenvaltiossa sekä rekisteröi ja varmistaa viraston tai kyseisen jäsenvaltion jatkotoimet.
 5. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituksen tekijälle on hyvää hallintoa koskevan oikeuden mukaisesti ilmoitettava, että valitus on rekisteröity, että sen käsittely on aloitettu ja että vastausta voidaan odottaa niin pian kuin se on saatavilla. Jos valitus välitetään kansallisille viranomaisille tai elimille, valituksen tekijälle on annettava niiden yhteystiedot. Jos valitusta ei voida ottaa tutkittavaksi, valituksen tekijälle ilmoitetaan perustelut ja esitetään mahdollisuuksien mukaan muita vaihtoehtoja hänen esille tuomiensa huolenaiheiden käsittelemiseksi.
- Päätökset on annettava kirjallisesti ja perusteltava.

6. Jos rekisteröity valitus koskee viraston henkilöstön jäsentä, pääjohtaja huolehtii asianmukaisista jatkotoimista, tarpeen mukaan myös kurinpitoseuraamuksista, perusoikeusvastaavaa kuullen. Pääjohtaja raportoi perusoikeusvastaavalle tietyn määräajan kuluessa viraston valituksen johdosta tekemistä päätelmistä ja toteuttamista jatkotoimista, tarpeen mukaan myös kurinpitoseuraamuksista.

Jos valitus liittyy tietosuojakysymyksiin, pääjohtaja ottaa viraston tietosuojavastaavan mukaan asian käsittelyyn. Perusoikeusvastaava ja tietosuojavastaava laativat kirjallisesti yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa täsmennetään heidän työnjakoaan ja yhteistyötään vastaanotettujen valitusten suhteen.

7. Jos rekisteröity valitus koskee vastaanottavan jäsenvaltion ryhmän jäsentä tai jonkin muun osallistuvan jäsenvaltion ryhmän jäsentä, mukaan lukien tilapäisesti lähetettyä ryhmien jäsentä tai tilapäisesti lähetettyä kansallista asiantuntijaa, kotijäsenvaltion on varmistettava asianmukaiset jatkotoimet, tarpeen mukaan myös kurinpitoseuraamukset tai muut seuraamukset kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kyseisen jäsenvaltion on raportoitava perusoikeusvastaavalle valituksen johdosta tehdyistä päätelmistä ja toteutetuista jatkotoimista tietyn määräajan kuluessa ja sen jälkeen tarvittaessa säännöllisin määräajoin. Virasto huolehtii asiaa koskevista jatkotoimista, jos kyseiseltä jäsenvaltiolta ei saada selvitystä.
8. Jos ryhmän jäsenen on todettu loukanneen perusoikeuksia tai rikkoneen kansainvälistä suojelua koskevia velvoitteita, virasto voi pyytää, että jäsenvaltio poistaa kyseisen jäsenen välittömästi viraston toiminnasta tai eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvistä joukoista.
9. Perusoikeusvastaava raportoi pääjohtajalle ja hallintoneuvostolle viraston ja jäsenvaltioiden valitusten johdosta tekemistä päätelmistä ja toteuttamista jatkotoimista. Virasto sisällyttää valitusmekanismeja koskevia tietoja vuosikertomukseensa.
10. Perusoikeusvastaava laatii 1–9 kohdassa vahvistettujen säännösten mukaisesti ja neuvoa-antavaa ryhmää kuultuaan vakimuotoisen valituslomakkeen, jossa on annettava yksityiskohtaiset ja tarkat tiedot väitetystä perusoikeusrikkomisesta. Perusoikeusvastaava laatii lisäksi tarvittaessa muita yksityiskohtaisia sääntöjä. Perusoikeusvastaava toimittaa tämän lomakkeen sekä tällaiset muut yksityiskohtaiset säännöt pääjohtajalle ja hallintoneuvostolle.

Virasto huolehtii siitä, että tietoa valitusmahdollisuudesta ja -menettelystä on helposti saatavilla, myös haavoittuvassa asemassa oleville henkilöille. Vakimuotoisen valituslomakkeen on oltava saatavilla viraston verkkosivustolla ja paperiversiona kaikkien viraston toimien yhteydessä kielillä, joita kolmansien maiden kansalaiset ymmärtävät tai joita heidän voidaan kohtuudella odottaa ymmärtävän. Perusoikeusvastaava käsittelee myös sellaiset valitukset, joita ei ole tehty vakimuotoisella valituslomakkeella.

11. Virasto, myös perusoikeusvastaava, käsittelee kaikkia valitukseen sisältyviä henkilötietoja [asetuksen (EY) N:o 45/2001] mukaisesti, ja jäsenvaltioiden on käsiteltävä niitä asetuksen (EU) 2016/679 ja direktiivin (EU) 2016/680 mukaisesti.

Valittajan katsotaan valituksen tehdessään antavan suostumuksensa siihen, että virasto ja perusoikeusvastaava käsittelevät hänen henkilötietojaan [asetuksen (EY) N:o 45/2001] 5 artiklan d alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

Valittajien etujen turvaamiseksi perusoikeusvastaava käsittelee valitukset luottamuksellisina kansallisen oikeuden ja unionin oikeuden mukaisesti, ellei valittaja nimenomaisesti luovu oikeudestaan luottamukselliseen käsittelyyn. Jos valittajat luopuvat oikeudestaan luottamukselliseen käsittelyyn, heidän katsotaan antaneen suostumuksensa siihen, että perusoikeusvastaava tai virasto paljastaa tarvittaessa heidän henkilöllisyytensä toimivaltaisille viranomaisille tai elimille valituksen kohteena olevassa asiassa.

109 artikla
Kielijärjestelyt

1. Virastoon sovelletaan asetuksessa N:o 1⁴⁵ vahvistettuja säännöksiä.
2. Edellä 98 artiklan 2 kohdan 10 ja 11 alakohdassa tarkoitettu vuotuinen toimintakertomus ja työohjelma laaditaan kaikilla unionin virallisilla kielillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 342 artiklan nojalla tehtyjen päätösten soveltamista.
3. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii viraston toiminnan edellyttämistä käännöspalveluista.

110 artikla
Avoimuus ja tiedottaminen

1. Virasto toimii asetuksen (EY) N:o 1049/2001 mukaisesti käsitellessään hakemuksia, joissa pyydetään saada tutustua sen hallussa oleviin asiakirjoihin.
2. Virasto tiedottaa tehtäviensä piiriin kuuluvista asioista omasta aloitteestaan. Se julkistaa merkityksellisiä tietoja, mukaan lukien 98 artiklan 2 kohdan 10 alakohdassa tarkoitettu vuotuinen toimintakertomus, ja varmistaa erityisesti, että yleisölle ja kaikille asianomaisille osapuolille annetaan pikaisesti puolueetonta, kattavaa, luotettavaa ja helppotajuista tietoa sen työstä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 91 artiklan soveltamista. Se tekee näin paljastamatta operatiivisia tietoja, joiden julkistaminen vaarantaisi operaatioiden tavoitteen saavuttamisen.
3. Hallintoneuvosto vahvistaa käytännön järjestelyt 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi.
4. Luonnollisilla henkilöillä ja oikeushenkilöillä on oikeus käyttää mitä tahansa unionin virallista kieltä lähettäessään kirjallisia viestejä virastolle. Heillä on oikeus saada vastaus samalla kielellä.
5. Päätöksistä, jotka virasto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kante Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

⁴⁵ Asetus N:o 1, annettu 15 päivänä huhtikuuta 1958, Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

5 JAKSO
RAHOITUSTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

111 artikla
Talousarvio

1. Viraston tulot koostuvat seuraavista eristä, tämän kuitenkin vaikuttamatta muihin tulonlähteisiin:
 - a) Euroopan unionin yleiseen talousarvioon (komissiota koskevaan pääluokkaan) otettu unionin rahoitusosuus;
 - b) Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvien maiden rahoitusosuus sellaisena kuin siitä määrätään kunkin maan rahoitusosuutta koskevissa järjestelyissä;
 - c) unionin rahoitusosuus, joka annetaan rahoitusosuussopimuksen tai kertaluonteisten avustusten muodossa 115 artiklassa tarkoitettujen varainhoitosäännösten ja unionin politiikkoja tukeviin asianomaisiin välineisiin sovellettavien säännösten mukaisesti;
 - d) suoritetuista palveluista saadut maksut;
 - e) jäsenvaltioiden vapaaehtoinen rahallinen tuki.
2. Viraston menoihin kuuluvat sen hallinnosta, infrastruktuurista ja toiminnasta aiheutuvat sekä henkilöstöön liittyvät kulut.
3. Pääjohtaja laatii luonnoksen ennakkoarvioksi viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista, mukaan lukien henkilöstötaulukko, ja toimittaa sen hallintoneuvostolle.
4. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
5. Hallintoneuvosto hyväksyy pääjohtajan laatiman ennakkoarvioluonnoksen pohjalta alustavan ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista, alustava henkilöstötaulukko mukaan lukien. Hallintoneuvosto toimittaa ne osana yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnosta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä tammikuuta.
6. Hallintoneuvosto toimittaa lopullisen ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista sekä luonnoksen henkilöstötaulukoksi, samoin kuin alustavan työohjelman, komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.
7. Komissio toimittaa ennakkoarvion sekä esityksen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi budjettivallan käyttäjälle.
8. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan esitykseen määrärahat, joita se pitää henkilöstötaulukon perusteella välttämättöminä, sekä yleisestä talousarviosta suoritettavan rahoitusosuuden määrän ja toimittaa talousarvioesityksen budjettivallan käyttäjälle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 313 ja 314 artiklan mukaisesti.
9. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy virastolle annettavaa rahoitusosuutta koskevat määrärahat.
10. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.

11. Hallintoneuvosto vahvistaa viraston talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Viraston talousarviota mukautetaan tarvittaessa.
12. Muutokset talousarvioon tai henkilöstötaulukkoon tehdään samaa menettelyä noudattaen.
13. Kaikkiin rakennushankkeisiin, joilla on todennäköisesti huomattava vaikutus viraston talousarvioon, sovelletaan komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1271/2013⁴⁶ säännöksiä.
14. Hallintoneuvoston vahvistamaan viraston talousarvioon sisällytetään nopeiden rajainterventioiden ja palautusinterventioiden rahoittamiseksi operatiivinen rahoitusvaraus, jonka määrä on vähintään kaksi prosenttia ulkorajoilla toteutettavia yhteisiä operaatioita ja palauttamiseen liittyvää operatiivista toimintaa varten yhteisesti tarkoitetuista määrärahoista. Kunkin kuukauden lopussa pääjohtaja voi päättää kohdentaa uudelleen määrän, joka on yksi kahdestoistaosa varauksen määrärahoista, viraston muihin operatiivisiin toimiin. Tällöin pääjohtaja ilmoittaa asiasta hallintoneuvostolle.
15. Useamman kuin yhden varainhoitovuoden aikana toteutettavia toimia koskevat talousarviositoumukset voidaan jakaa usealle eri varainhoitovuodelle vuotuisiksi eriksi.

112 artikla

Talousarvion toteuttaminen ja valvonta

1. Pääjohtaja huolehtii viraston talousarvion toteuttamisesta.
2. Viraston tilinpitäjä ilmoittaa varainhoitovuoden (n) alustavan tilinpäätöksen komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden (n + 1) 1 päivänä maaliskuuta. Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja erillisvirastojen alustavat tilinpäätökset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁴⁷ 147 artiklan mukaisesti.
3. Virasto toimittaa selvityksen vuoden n talousarvio- ja varainhallinnosta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään vuoden n + 1 maaliskuun 31 päivänä.
4. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston vuoden n alustavan tilinpäätöksen konsolidoituna komission tilinpäätöksen kanssa tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään vuoden n + 1 maaliskuun 31 päivänä.
5. Saatuaan viraston vuoden n alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on antanut asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 148 artiklan nojalla, pääjohtaja laatii viraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.
6. Hallintoneuvosto antaa lausunnon viraston vuoden n lopullisesta tilinpäätöksestä.

⁴⁶ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1271/2013, annettu 30 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 208 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 328, 7.12.2013, s. 42).

⁴⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2008 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

7. Pääjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään vuoden $n + 1$ heinäkuun 1 päivänä.
8. Vuoden n lopullinen tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään vuoden $n + 1$ marraskuun 15 päivänä.
9. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen tämän huomautuksiin viimeistään vuoden $n + 1$ syyskuun 30 päivänä. Hän toimittaa sen myös hallintoneuvostolle.
10. Pääjohtaja antaa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 165 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki vuotta n koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteetonta toteuttamista varten tarvittavat tiedot.
11. Euroopan parlamentti myöntää ennen vuoden $n + 2$ toukokuun 15 päivää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta pääjohtajalle vastuuvapauden vuoden n talousarvion toteuttamisesta.

113 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi sovelletaan rajoituksetta asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 säännöksiä. Virasto liittyy 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ja vahvistaa viipymättä sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan viraston kaikkiin työntekijöihin.
2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien virastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.
3. OLAF voi asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96⁴⁸ vahvistettujen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä hallinnollisia tutkimuksia, mukaan luettuina paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset, selvittääkseen, onko viraston rahoittamaan avustussopimukseen tai -päätökseen taikka sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.
4. Asetuksen (EU) 2017/1939 nojalla Euroopan syyttäjänvirasto (EPPO) voi tutkia petoksia ja muuta laitonta toimintaa, joka vahingoittaa unionin taloudellisia etuja, sekä nostaa niistä syytteen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1371 mukaisesti.
5. Viraston työjärjestelyihin kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, sopimukseen, avustussopimukseen ja avustuspäätöksiin on sisällytettävä määräyksiä, joissa nimenomaisesti annetaan tilintarkastustuomioistuimelle, Euroopan syyttäjänvirastolle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2, 3 ja 4 kohdan soveltamista.

⁴⁸ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

114 artikla
Eturistiriitojen ehkäisy

Virasto hyväksyy sisäiset säännöt, joissa edellytetään, että sen elinten jäsenet ja sen henkilöstö välttävät tehtävänsä tai toimikautensa aikana tilanteita, jotka ovat omiaan aiheuttamaan eturistiriidan, ja ilmoittavat tällaisista tilanteista.

115 artikla
Varainhoitosäännös

Hallintoneuvosto laatii virastoon sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt komissiota kuultuaan. Säännöt voivat poiketa delegoidusta asetuksesta (EU) N:o 1271/2013 ainoastaan, jos viraston toiminta sitä erityisesti edellyttää ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa. Hallintoneuvosto hyväksyy näissä puitteissa varainhoitoa koskevat säännöt, joita sovelletaan viraston ja kolmansien maiden palauttamisen alalla tekemään yhteistyöhön.

IV LUKU
Loppusäännökset

116 artikla
Arviointi

1. Komissio arvioi viimeistään [31 päivänä toukokuuta 2023] ja sen jälkeen joka neljäs vuosi tämän asetuksen täytäntöönpanoa. Arvioinnissa tarkastellaan erityisesti
 - a) viraston saavuttamia tuloksia sen tavoitteet, toimeksianto ja tehtävät huomioon ottaen;
 - b) viraston toiminnan vaikuttavuutta, tuloksellisuutta ja tehokkuutta ja sen työskentelymenetelmiä suhteessa sen tavoitteisiin, toimeksiantoon ja tehtäviin;
 - c) merivartiostotoiminnoissa tehdyn eurooppalaisen yhteistyön toteuttamista;
 - d) mahdollista tarvetta muuttaa viraston toimeksiantoa;
 - e) tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia.Arviointiin on sisällytettävä erityinen analyysi siitä, miten perusoikeuskirjaa ja muuta asiaa koskevaa unionin oikeutta on noudatettu tätä asetusta sovellettaessa.
2. Komissio toimittaa arviointikertomuksen ja sitä koskevat päätelmänsä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja hallintoneuvostolle. Hallintoneuvosto voi antaa komissiolle suosituksia tämän asetuksen muuttamisesta. Arviointikertomus ja sitä koskevat päätelmät on julkistettava. Jäsenvaltioiden ja viraston on toimitettava komissiolle tiedot, joita se tarvitsee kertomuksen laatimiseksi.
3. Virasto antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen Eurosurin toiminnasta viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2021 ja sen jälkeen joka toinen vuosi. Jäsenvaltioiden on toimitettava virastolle tiedot, joita se tarvitsee kertomuksen laatimiseksi.

4. Osana 1 kohdassa tarkoitettua arviointia komissio toimittaa Eurosuria koskevan kokonaisarvion, johon liitetään tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia sen toiminnan parantamiseksi.

Jäsenvaltiot ja virasto toimittavat komissiolle 3 kohdassa tarkoitetun arvion laatimiseen tarvittavat tiedot.

117 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea, jäljempänä 'eurooppalaisen raja- ja merivartioston komitea'. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
Edellä 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 1606/2002 perustettu 6 artiklan komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

118 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään komissiolle [*tämän asetuksen voimaantulopäivästä*] määräämättömäksi ajaksi 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 8 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

119 artikla
Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EU) N:o 1052/2013.
2. Kumotaan asetus (EU) 2016/1624 lukuun ottamatta 20, 30 ja 31 artiklaa, jotka kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2020.
3. Kumotaan yhteinen toiminta 98/700/JHA 80 artiklassa tarkoitetun järjestelmän tosiasiallisesta täytäntöönpanopäivästä, josta päätetään 117 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä.
4. Viittauksia kumottuihin säädöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen tämän asetuksen liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

120 artikla
Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Siltä osin kuin on kyse Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tehtävästä yhteistyöstä 12 artiklan 4 kohtaa, 71 artiklaa ja 98 artiklan 5 kohtaa sovelletaan siihen päivään saakka, jona Yhdistynyt kuningaskunta eroaa unionista, tai jos unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välinen 50 artiklan perusteella tehty sopimus tulee voimaan, kyseisessä sopimuksessa vahvistetun siirtymäkauden loppuun.
3. Vuoden 2019 aikana hallintoneuvosto hyväksyy 55 artiklan 4 kohdassa ja 64 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut päätökset poikkeuksellisesti kuuden viikon kuluessa asetuksen voimaantulosta.
4. Vuoden 2019 aikana jäsenvaltiot tekevät 57 artiklan 4 kohdassa ja 58 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut nimitykset poikkeuksellisesti 12 viikon kuluessa asetuksen voimaantulosta.
5. Edellä olevassa 55–58 artiklan nojalla lähetettävät henkilöt lähetetään 1 päivästä tammikuuta 2020 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus asetukseksi eurooppalaisen raja- ja merivartioston perustamisesta sekä neuvoston yhteisen toiminnan 98/700/YOS, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1052/2013 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2016/1624 kumoamisesta

Toimintalohko(t) *(ohjelmaklusteri)*

Toimintalohko: Muuttoliike- ja sisäasiat

Toiminta: Turvallisuus ja vapauksien suojelu

Nykyisin otsake 3 a, osasto 18: Muuttoliike- ja sisäasiat

1.2. Ehdotuksen/aloitteen luonne

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**⁴⁹

X Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen.**

X Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen.**

⁴⁹

Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

1.2.1.

1.3. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.3.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Lyhyellä aikavälillä eurooppalaisen raja- ja merivartioston odotetaan jatkavan viraston keskeisiä toimia, jotka liittyvät ulkorajojen valvontaan ja palauttamisiin sekä Eurosuriin, samalla tavalla kuin tähänkin asti. Viraston talousarvio koostuu EU:n avustuksesta ja Schengeniin liittyneiden maiden rahoitusosuuksista. Jotta virasto voisi jatkaa kaikkia sen nykyisen toimeksiannon mukaisia toimia, sen talousarvion pitäisi olla 637,6 miljoonaa euroa vuosiksi 2019 ja 2020 nykyisen monivuotisen rahoituskehysten puitteissa ja komission ehdottama 2,47 miljardia euroa seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä. Tarvittavat kokonaisrahoitusvarat ja henkilöstötarpeet ovat samansuuntaiset kuin komission tekemiin säädösehdotuksiin, kuten EUROOPPALAISTA RAJA- JA MERIVARTIOSTOA koskeva asetus, ETIAS-asetus ja yhteentoimivuusasetus, liittyvissä rahoituspalveluissa. Tällä ehdotuksella pyritään uudistamaan eurooppalaista raja- ja merivartiostoa kehittämällä viraston uusia voimavaroja, erityisesti perustamalla eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvät joukot ja hankkimalla virastolle omaa kalustoa, sekä hoitamaan muut uudet tai ajantasaistetut tehtävät riittävällä tavalla. Tästä syystä vuosia 2019 ja 2020 koskevaan viraston talousarvioon on lisättävä 577,5 miljoonaa euroa osana nykyistä monivuotista rahoituskehystä, mikä saattaa edellyttää erityisvälineiden käyttämistä. Vuosina 2021–2027 tarvitaan yhteensä 9,37 miljardia euroa kattamaan kaikki uudet ja ajantasaistetut tehtävät.

Nykyisen ja tulevan toimeksiannon kokonaiskustannusten arvioidaan olevan 1,22 miljardia euroa kaudella 2019–2020 ja 11,27 miljardia euroa kaudella 2021–2027.

Ehdotuksen keskeiset osat, niiden sisältö ja aikataulu, voidaan kiteyttää seuraavasti:

Perustetaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvät joukot, joihin kuuluu 10 000 operatiivisen henkilöstön jäsentä:

- Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen operatiivisella henkilöstöllä tarkoitetaan rajavartijoita, palauttamisessa avustavia saattajia, palauttamisasiantuntijoita ja muuta henkilöstöä, jotka ovat Euroopan raja- ja merivartiostalon palveluksessa tai jotka jäsenvaltiot ovat joko lähettäneet virastoon pitkäaikaisesti tai asettaneet viraston käyttöön lyhytaikaisesti toimimaan rajaturvallisuusryhmien, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien tai palautusryhmien jäseninä, joilla on täytäntöönpanovaltuudet. EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON pysyvät joukot koostuvat kolmesta operatiivisen henkilöstön luokasta kustannuksineen:

- Luokka 1 (viraston henkilöstö): Keskeinen osa EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON pysyviä joukkoja on henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö. Pysyviin joukkoihin kuuluvan henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön määrän odotetaan kasvavan 750 henkilöstä 3 000 henkilöön vuosina 2019–2025. Väliaikaiset toimihenkilöt (TA) ja sopimussuhteiset toimihenkilöt (CA) ovat molemmat edustettuina 50 prosentin osuudella. Näitä toimihenkilöitä koskevat kustannukset laskettiin vakioyksiköiden pohjalta (143 000,00 euroa/TA vuodessa ja 74 000 euroa/CA vuodessa). Ehdotuksessa luokkaa 1 koskevat lähettämisen kustannukset lasketaan olettaen, että kaikki viraston omaan operatiiviseen henkilöstöön kuuluvat henkilöstön jäsenet lähetetään operatiivisille alueille lähes pysyvästi. Lähettämisen kustannukset lasketaan viraston nykyisin käyttämien

päiväpalkkojen arvion perusteella (keskimäärin 200 euroa päivässä), ja niihin sovelletaan 40 prosentin vähennystä lähettämisten pitkäaikaisuuden vuoksi. Tähän luokkaan palvelukseen otetut henkilöstön jäsenet voivat toimia EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON pysyvistä joukoista lähetettyjen ryhmien jäseninä ja toteuttaa rajavalvonta- ja palautustehtäviä, mukaan lukien tehtäviä, jotka edellyttävät toimeenpanovaltaa. Viraston operatiivisen henkilöstön erityisluonteen vuoksi kaikkien uusien työntekijöiden olisi käytävä täysimittainen noin kuusi kuukautta kestävä rajavalvontaan tai palautustoimintoihin perehdyttävä koulutus, joka maksaisi noin 40 000 euroa/henkilö. Tämän jälkeen viraston operatiivinen henkilöstö tarvitsisi vuosittain erikois- tai täydennyskoulutusta, joka maksaisi noin 10 000 euroa/henkilö.

- Luokka 2 (jäsenvaltioista pitkäaikaisesti lähetetty operatiivinen henkilöstö): Myös tällaisen operatiivisen henkilöstön määrän odotetaan kasvavan 1 500 henkilöstä 3 000 henkilöön vuosina 2020–2025. Ehdotuksessa ennakoitaan, että lähetetyt henkilöstön jäsenet lähetetään pysyvästi operatiivisille alueille. Tällöin suurimmat kustannukset liittyvät lähettämiseen. Kuten luokan 1 kohdalla, lähettämisen kustannukset lasketaan olettaen, että kaikki henkilöstön jäsenet lähetetään pitkäksi ajaksi. Tähän sovellettiin samaa keskimääräistä päiväpalkkaa (200 euroa päivässä, johon sovelletaan 40 %:n vähennystä komennuksen pituuden vuoksi) kuin luokkaan 1. Operatiivisen lähetetyn henkilöstön koulutustarpeisiin arvioidaan tarvittavan vuosittain 5 000 euroa kutakin henkilöstön jäsentä kohti.

- Luokka 3 (jäsenvaltioista lyhytaikaisesti lähetetty operatiivinen henkilöstö): Tähän luokkaan kuuluvan operatiivisen henkilöstön jäsenten odotetaan vähenevän EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON pysyvissä joukoissa 7 000 henkilöstä 4 000 henkilöön vuosina 2020–2025. EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON pysyvien joukkojen tähän luokkaan kuuluvien henkilöstön jäsenten osalta suurimmat kustannukset liittyvät heidän lähettämiseensä. Samoin kuin luokissa 1 ja 2, lähettämisen kustannukset laskettiin käyttäen samaa keskimääräistä päiväpalkkaa (200 euroa päivässä) 30 päivälle kuukaudessa enintään 4 kuukauden lähettämisen ajalta. Toisin kuin luokkien 1 ja 2 kohdalla lähettämisen kustannuksiin ei sovelleta 40 prosentin vähennystä, koska kyse ei ole pitkäaikaisesta lähettamisestä.

- Ehdotukseen sisältyy lisäksi luokkia 2 ja 3 koskeva taloudellisen tuen järjestelmä, jolla tuetaan ja turvataan jäsenvaltioiden henkilöresurssien pitkän aikavälin kehittämistä mahdollistamalla lisähenkilöstön palkkaaminen ja kouluttaminen, jotta jäsenvaltiot saavat aikaan joustoa, jota ne tarvitsevat lähettääkseen pakolliset osuutensa eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin ja säilyttääkseen samalla riittävän kansallisen kapasiteettinsa. Laskelmassa käytetään tehtävärühmän III palkkaluokassa 8 palkkatasolla 1 olevan sopimussuhteisen toimihenkilön vuotuista peruspalkkaa, johon sovelletaan kuhunkin jäsenvaltioon sovellettavaa korjauskerrointa ("perusmäärä"). Luokassa 2 kerrotaan 100-prosenttinen perusmäärä niiden henkilöiden lukumäärällä, jotka jäsenvaltion odotetaan lähettävän vuosittain operatiiviseen henkilöstöön. Luokassa 3 kerrotaan 30 prosenttia perusmäärästä (mikä vastaa osuuksien 4 kuukauden pakollista käytettävyyttä) niiden henkilöiden lukumäärällä, jotka jäsenvaltio todella lähetti edellisenä vuotena operatiiviseen henkilöstöön.

- EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON pysyvien joukkojen perustaminen ja käyttö täydessä kapasiteetissaan vuodesta 2020 maksaisi kaikkinsa 5,83 miljardia euroa.

Viraston oman kaluston hankinta

- Jotta voitaisiin paikata jatkuva vajeus kaluston vapaaehtoisessa kokoamisessa jäsenvaltioilta erityisesti suurikokoisen kaluston osalta, virastolla olisi oltava oma tarpeellinen kalusto käytettäväksi yhteisissä operaatioissa, nopeissa rajainterventioissa tai muissa operatiivisissa toimissa.
- Virasto on voinut lain mukaan hankkia tai vuokrata oman kalustonsa vuodesta 2011, mutta tarvittavien budjettivarojen puute on merkittävästi haitannut tätä mahdollisuutta. Kun vuoden 2016 asetus hyväksyttiin, virastolle annettiin erityiset 40 miljoonan euron määrärahat pieni- ja keskikokoisen kaluston hankkimiseen, ja virasto on edistynyt näiden mahdollisuuksien käyttämisessä
- Näiden tapahtumien luonnollisena seurauksena ja vastatakseen EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON pysyvien joukkojen perustamisen taustalla oleviin tavoitteisiin komissio varasi vuosien 2021–2027 monivuotisessa rahoituskehyksessä viraston käyttöön merkittävät (2,2 miljardin euron suuruiset) kokonaismäärärahat sellaisen tarvittavan ilma-, meri- ja maakaluston hankkimiseen, joka vastaa operatiivisia tarpeita.
- Tarvittavan, erityisesti suurikokoisen, kaluston hankkiminen voi olla pitkä prosessi, mutta viraston omasta kalustosta olisi tultava lopulta operatiivisten toimien perusta, ja jäsenvaltioilta pyydetäisiin lisäksi osallistumista poikkeusolosuhteissa. EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON pysyviin joukkoihin kuuluvan teknisen miehistön olisi pääasiallisesti käytettävä viraston kalustoa. Jotta voidaan varmistaa ehdotettujen taloudellisten resurssien tehokas käyttö, prosessi perustuu monivuotiseen strategiaan, josta hallintoneuvosto päättää mahdollisimman aikaisin ja jonka mukana esitetään toimintasuunnitelma.
- Viraston oman kaluston pitäisi täydentää jäsenvaltioiden kokoamaa kalustoreserviä, erityisesti niitä kulkuneuvoja ja toimintavälineitä, jotka jäsenvaltiot hankkivat sisäisen turvallisuuden rahaston erityistoimien nojalla.

Viraston paikallistoimistot

- Kun otetaan huomioon Euroopan raja- ja merivartioviraston toimeksiannon laajentaminen, eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen perustaminen ja niiden läsnäolon lisääminen unionin ulkorajoilla ja niiden osallistuminen yhä enemmän palautuksiin, virastolla pitäisi olla mahdollisuus perustaa paikallistoimistoja lähelle niitä paikkoja, joissa se toteuttaa merkittäviä operatiivisia toimia, näiden toimien toteuttamisen ajaksi. Paikallistoimistojen tehtävänä olisi toimia yhteystahona viraston ja isäntäjäsenvaltion välillä, hoitaa koordinointi-, logistiikka- ja tukitehtäviä sekä helpottaa viraston ja isäntäjäsenvaltion yhteistyötä.
- Viraston talousarviota on lisättävä paikallistoimistojen kehittämisen mahdollistamiseksi. Nyt suunnitellaan viiden paikallistoimiston perustamista asteittain. Varoja tähän on nykyisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä (2019–2020) 1,5 miljoonaa euroa ja seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä (2021–2027) 11,3 miljoonaa euroa.

FADO

- FADO-järjestelmä sisällytetään virastoon, ja virasto alkaa hallinnoida sitä. FADO-järjestelmästä aiheutuu operatiivisia ja henkilöstökustannuksia sekä tietojärjestelmiin, ohjelmistoihin, ylläpitoon ja turvallisuusinfrastruktuuriin liittyviä

kustannuksia. Muuttoliikkeeseen ja FADOn ylläpitoon liittyvät kustannukset olisivat 1,5 miljoonaa euroa nykyisen monivuotisen rahoituskehysten (2019–2020) puitteissa ja 10,5 miljoonaa euroa seuraavan monivuotisen rahoituskehysten (2021–2027) puitteissa.

Viraston toiminta palauttamisen alalla

- Ehdotuksella pyritään vahvistamaan merkittävästi viraston tukea jäsenvaltioille palauttamisen alalla sekä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa tällä alalla, esimerkiksi matkustusasiakirjojen hankkimisessa.
- Viraston talousarvioon olisi lisättävä tätä varten 1,75 miljardia euroa seuraavassa monivuotisessa rahoituskehystessä (2021–2027), mikä tarkoittaa vuosittain noin 250 miljoonaa euroa, joilla helpotetaan 50 000 palautettavan henkilön palauttamista vuosittain.

Eurosurin kehittäminen

- Eurosurin kehittäminen vaikuttaa viraston talousarvioon yhteensä 20 miljoonalla eurolla nykyisen monivuotisen rahoituskehysten (2019–2020) puitteissa ja 140 miljoonalla eurolla seuraavan monivuotisen rahoituskehysten (2021–2027) puitteissa. Henkilöresurssien lisätarve on 100 henkilöstön jäsentä, mikä selitetään seuraavassa.
- Arvioidaan, että viraston järjestelmän toiminnan parantamiseksi tarvittavan lisähenkilöstön määrä on 35 henkilöä, joista suurimman osan pitäisi olla tietotekniikka-asiantuntijoita ja data-analyytikkoja.
- Eurosurin soveltamisalaa laajennetaan lisäämällä siihen tarkastukset rajanylityspaikoilla, ilmarajojen valvonta, puuttuminen edelleen liikkumiseen, tietojenvaihdon parantaminen kolmansien maiden kanssa ja yhdenmetyt suunnittelun hallinnoiminen. Lisähenkilöstön tarpeen arvioidaan olevan 65 henkilöä, jotka ovat tietotekniikka-asiantuntijoita, riskianalyytikkoja sekä operaattoreita ja suunnittelijoita.
- Copernicus-avaruusohjelma jatkaa Eurosurin koostamispalvelujen tukemista maanseurantatuotteilla ja -palveluilla samalla kun tutkimuksen puiteohjelmasta tuetaan edelleen uusien tietopalvelujen ja valvontateknologioiden kehittämistä.
- Naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosaston ja kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston välineet tukevat edelleen yhdenmetyt rajaturvallisuuden, myös kolmansissa maissa sijaitsevien kansallisten koordinoitikeskusten, kehittämistä.
- Viraston määrärahojen lisäksi Eurosurin toiminnan laajentaminen jäsenvaltioiden puolella vaikuttaa myös varoihin ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineessä vuonna 2020 (52,5 miljoonaa euroa) ja tulevan yhdenmetyt rajaturvallisuuden rahastossa (647,5 miljoonaa euroa) vuosina 2021–2027. Asianomaiset toimet toteutetaan yhteistyössä toteutettavalla tai suoralla hallinnoinnilla.

Henkilöresurssit

Henkilöresurssien osalta viraston henkilöstömäärän odotetaan olevan 1 000 henkilöä viimeistään vuonna 2020. Virastolle osoitetaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen perustamiseksi lisähenkilöstöä siten, että lisätoimia on 750 vuonna 2019 ja 3000 viimeistään vuonna 2025. Tämä lisähenkilöstö jakautuu tasan

väliaikaisiin toimihenkilöihin ja sopimussuhteisiin toimihenkilöihin. Uudet toimet käytetään pitkälti operatiivisen henkilöstön jäsenten rekrytointiin ja kouluttamiseen eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen luokkaa 1 varten. Tähän luokkaan kuuluu kuitenkin henkilöstöä myös ETIAS-keskusyksikön perustamista ja toimintaa varten.

Lisäksi virasto voisi käyttää edellä mainitun 3 000 toimen sisällä enintään 4 prosenttia pysyvien joukkojen kokonaismäärästä rekrytoidakseen henkilöstön jäseniä tukemaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen perustamista (rekrytointi, päivittäinen hallinnointi, operatiivinen suunnittelu ym.), paikallistoimistojen henkilöstön palkkaamista, viraston kaluston hankkimista, muita eurooppalaisen raja- ja merivartioston ja Eurosurin toimintaan liittyviä uusia tehtäviä, palauttamiseen liittyvän toimeksiannon laajentamista ja FADO-järjestelmästä vastuun ottamista.

1.3.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

Tällä ehdotuksella pyritään varmistamaan EU:n ulkorajojen yhdenmukainen eurooppalainen valvonta. Tarkoituksena on, että muuttoliikettä ohjataan tehokkaasti ja turvallisuuden korkea taso unionissa turvataan ja samalla taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus unionissa. Alueella, jolla ei ole sisärajoja, laitton maahanmuutto yhden jäsenvaltion ulkorajojen läpi vaikuttaa kaikkiin muihin Schengen-alueen jäsenvaltioihin. Ilman sisärajoja toimiva alue voi olla kestävä vain, jos sen ulkorajoja turvataan ja suojataan tehokkaasti.

Koska unionin ulkorajojen valvonta on yhteinen etu, ja valvontaa on toteutettava korkeatasoisten ja yhdenmukaisten unionin vaatimusten mukaisesti, jäsenvaltiot eivät voi saavuttaa tämän ehdotuksen tavoitteita riittävällä tavalla, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Tämän vuoksi unioni voi hyväksyä toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

Ehdotuksen tarkoituksena on vastata uusiin haasteisiin ja poliittisiin realiteetteihin unionissa sekä muuttoliikkeen hallinnan että sisäisen turvallisuuden suhteen. Sillä lisätään eurooppalaisen raja- ja merivartioston käytettävissä olevien voimavarojen välineistöä erityisesti perustamalla eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvät joukot, joihin kuuluu 10 000 operatiivisen henkilöstön jäsentä ja joka vastaa kattavasti rajaturvallisuuden haasteisiin EU:n ulkorajoilla ja palauttamisten yhteydessä. Sillä varmistetaan, että jäsenvaltiot toteuttavat ulkorajojen yhdenmukaisesti valvontaa täysimääräisesti ja oikein yhden yhdenmukaisen monivuotisen strategisen toimintapoliittisen syklin mukaisesti, että asianmukaisia toimia toteutetaan, jotta voidaan välttää kriisitilanteet ja reagoida tehokkaasti tällaisiin mahdollisiin tilanteisiin ulkorajoilla aikaisessa vaiheessa, ja että unionin tasolla toteutetaan kiireellisiä toimia, jos tilanne silti muodostuu kriittiseksi ja siihen on puututtava suoraan kentällä.

EU:n rajavalvontayhteisö tunnustaa täysin Eurosurin EU:n tasolla tuottaman lisäarvon. Eurosur-puitteiden poistaminen ei ole mahdollista, koska useimmat jäsenvaltiot ovat nykyisin rajavalvonnassaan siitä riippuvaisia.

Eurosurin koostamispalveluista on todellista lisäarvoa rajavalvontaan osallistuville loppukäyttäjille. Yhdelläkään kansallisella rajavartiolaitoksella ei ole yksinään varaa Eurosurin koostamispalvelujen tarjoamiin avaruuspohjaisiin valvontapalveluihin tai muihin pitkien kantomatkojen alustoihin.

1.3.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

EU:n rajaturvallisuusvirasto Frontex perustettiin vuonna 2004, ja se aloitti toimintansa vuonna 2005. Haagin ohjelman mukaisesti komissio antoi 13. helmikuuta 2008 tiedonannon Frontexin arvioinnista ja jatkokehityksestä (KOM(2008) 67 lopullinen).

Tiedonannossa annettiin lyhyen ja keskipitkän aikavälin suosituksia ja esitettiin ajatuksia viraston tulevasta kehityksestä pitemmällä aikavälillä. Pidemmän aikavälin näkymissä korostettiin Frontexin ratkaisevaa asemaa Euroopan unionin yhdenmetyt rajavalvontajärjestelmän kehittämisessä.

Päätelmissään komissio suositteli eräitä parannuksia viraston toimivaltuuksiensa mukaiseen toimintaan. Suositusten mukaan viraston toimivaltuuksia olisi myöskin tarkistettava keskipitkällä aikavälillä.

Sen lisäksi, että komissio antoi mainitun Frontexin arviointia ja jatkokehitystä koskevan kertomuksensa, vuonna 2008 tehtiin riippumaton arviointi. Frontexin hallintoneuvosto tilasi tämän arvioinnin Frontex-asetuksen 33 artiklan mukaisesti. Arvioinnissa esitettiin uusia näkökohtia ja tosiseikkoja viraston toimintatavoista. Siinä annettiin myös joukko suosituksia hallintoneuvostolle. Viraston toimivaltuuksia muutettiin tältä pohjalta vuonna 2011, jotta virasto kykenisi vastaamaan uusiin haasteisiin.

Sen jälkeen kun Eurooppa-neuvosto oli antanut vuoden 2015 aikana selkeää poliittista ohjausta siitä, millainen Frontexin aseman tulisi olla kasvavien muuttovirtapaineiden hoitamisessa, ja sen jälkeen kun Frontexissa oli tehty ulkoinen arviointi vuosien 2014 ja 2015 aikana, oli todettava, että vaikka vuonna 2011 tehdyillä muutoksilla olikin saatu parannuksia aikaan, viraston toimivaltuuksia oli edelleen tarkistettava.

Vuoden 2015 muuttoliikekriisi ja sen myötä EU:n maaperälle sääntöjenvastaisesti saapuneiden ennennäkemättömän suuret määrät asettivat suuria haasteita EU:n ja jäsenvaltioiden muuttoliikepolitiikalle. Kriisi paljasti, että unionin kehystä ja operatiivisia valmiuksia ei ollut suunniteltu kestämaan tällaista valtavaa muuttopainetta. Voimakas muuttopaine ja siitä seurannut edelleen liikkuminen ovat tuoneet jännitteitä Schengen-alueelle, mikä on pakottanut useat jäsenvaltiot ottamaan rajatarkastukset uudelleen käyttöön sisärajoillaan.

Komissio ryhtyi heti työhön ja ehdotti monenlaisia toimenpiteitä toteutettavaksi niin lyhyellä kuin pitkälläkin aikavälillä: estetään maahantulijoiden henkien menetykset merellä, vahvistetaan EU:n ulkorajoja, vähennetään laittoman muuttoliikkeen houkuttelevuutta ja vahvistetaan yhteistä turvapaikkapolitiikkaa. Ehdotus unionin rajaturvallisuusviraston toimeksiannon laajentamiseksi merkittävästi esitettiin joulukuussa 2015, ja siitä käytiin ennätyksellisen nopeat neuvottelut vuoden 2016 aikana. Euroopan raja- ja merivartiovirastoa koskeva asetus tuli voimaan 6. lokakuuta 2016, ja viraston uutta toimeksiantoa, siihen liittyvine laajempine valmiuksineen ja resursseineen, on toteutettu joutuisasti siitä lähtien. Silti on tehtävä enemmän unionin puitteiden parantamiseksi ulkorajojen valvonnan, palauttamisten ja turvapaikka-asoiden alalla. Eurooppa-neuvosto kehotti 28. kesäkuuta 2018 esittämässään päätelmissä vahvistamaan Euroopan raja- ja merivartioviraston tukiroolia, myös yhteistyössä kolmansien maiden kanssa, lisäämällä sen resursseja ja laajentamalla sen toimeksiantoa. Keskeisenä tavoitteena on se, että virastolla on EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON pysyvät joukot, jotta

voidaan varmistaa EU:n ulkorajojen tehokas valvonta ja vauhdittaa merkittävästi sääntöjenvastaisesti maahan tulleiden henkilöiden tehokasta palauttamista.

1.3.4. Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut

Ehdotus on yhdenmukainen Eurooppa-neuvoston 28. kesäkuuta 2018 antamien päätelmien kanssa. Päätelmissä kehoitetaan vahvistamaan Euroopan raja- ja merivartioviraston tukiroolia, johon kuuluu yhteistyö kolmansien maiden kanssa, lisäämällä sen resursseja ja laajentamalla sen toimeksiantoa, EU:n ulkorajojen tehokkaan valvonnan varmistamiseksi ja sääntöjenvastaisesti maahan tulleiden henkilöiden tehokkaan palauttamisen vauhdittamiseksi merkittävästi. Linjassa Eurooppa-neuvoston päätelmien kanssa sekä johdonmukaisena osana yhteisvastuun ja vastuunjaon tasapainoon perustuvan sisäisen muuttoliikepolitiikan luomisen tavoitetta: EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON pysyvien joukkojen perustaminen siten, että kaikki jäsenvaltiot myöntävät siihen tarkkaan määritellyt pakolliset osuudet, jotta EUROOPAN RAJA- JA MERIVARTIOVIRASTO pystyy tarjoamaan tosiasiallista tukea etulinjan jäsenvaltioille, on keskeinen osa eurooppalaista solidaarisuutta.

Tämä ehdotus pohjaa olemassa olevaan rajaturvallisuuspolitiikkaan ja sen välineisiin, erityisesti asetuksella (EU) 2016/1624 perustettuun eurooppalaiseen raja- ja merivartiostoon. Tämän uuden kehyksen saattamisessa toimintavalmiiksi on kahden viime vuoden aikana edistytty merkittävästi, on muun muassa saatu ensimmäiset haavoittuvuusarvioinnit ja perustettu nopean toiminnan reservit hätätilanteita varten. EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON pysyvien joukkojen 10 000 operatiivisen henkilöstön jäsenen kautta tällä ehdotuksella lisätään viraston, ja näin ollen myös unionin, voimavaroja reagoida tuloksellisesti nykyisiin tai tuleviin uhkiin ja haasteisiin ulkorajoilla lujittamalla, arvioimalla ja koordinoimalla ennakoivasti jäsenvaltioiden toimia ulkorajoilla ja kolmansien maiden kanssa sekä kykyä varmistaa uskottava palauttamispolitiikka.

Eurosurin arviointikertomuksessa todettiin, että Eurosur-puitteet ovat saavuttaneet tavoitteensa, että Eurosurin toimintaa voitaisiin parantaa kehittämällä sitä teknisestä tietojärjestelmästä tietojenvaihdon ja yhteistyön hallinnoinnin kehykseksi, joka kattaa rajavalvonnan ja mahdollisesti myös muita valittuja Euroopan yhdenmukaisen rajaturvallisuuden komponentteja. Kuten oheisessa Eurosurin arviointikertomuksessa todetaan, Eurosur edistää yhteisvaikutusta ja siten johdonmukaisuutta muiden toimintapolitiikkojen kanssa: kansallisen koordinoitikeskusten kautta tapahtuu operatiivinen yhteistyö muiden toimijoiden kanssa muun muassa meriasioiden, turvallisuuden ja tullivalvonnan aloilla. Hyvä esimerkki on myös se, että useiden kansallisten koordinoitikeskusten kautta tehdään siviili-sotilasyhteistyötä, kun keskuksissa toimii myös sotilaallisia toimijoita, kuten meriupseereja.

EU:n tasolla Eurosurin koostamispalvelut ovat väline, jota voidaan käyttää muissa merivartiostotoiminnoissa, kuten kalastuksen valvonnassa. Myös ulkoisen turvallisuuden kannalta on hyötyä esimerkiksi siitä, että virasto on jakanut Eurosurin tietotuotteita yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan kuuluvan operaation EUNAVFOR Med Sophian käyttöön.

Eurosurin koostamispalvelut ovat myös väline, jolla toteutetaan tutkimushankkeita ja -ohjelmia, sekä EU:n Copernicus-avaruusohjelman konkreettinen tulos.

Eurosurin ehdotettu kehittäminen ja sen soveltamisalan laajentaminen parantavat yleistä johdonmukaisuutta yhdenmukaisen rajaturvallisuuden kanssa ja johtavat muuhun yhteistyöhön erityisesti ilmailualan kanssa mutta myös EU:n ulkoisen toiminnan alalla.

Näin ollen kun ehdotuksessa Euroopan rajavalvontajärjestelmä (Eurosur) sisällytetään eurooppalaista raja- ja merivartiostoa koskevaan kehykseen, edistetään entisestään yhteistyöhengen vaalimista, tietojenvaihtoa ja työn koordinoitua jäsenvaltioiden ja Euroopan raja- ja merivartiostojen sekä kansallisten viranomaisien ja unionin virastojen välillä siten, että sitoumukset ovat konkreettisia ja sitovia. Perustana on myös Frontexin koordinoiman operatiivisen yhteistyön puitteissa suoritettavaa ulkoisten merirajojen valvontaa koskevista säännöistä annettu asetus (EU) N:o 656/2014.

Ehdotuksessa selkiytetään viraston tekemien haavoittuvuusarviointien ja asetuksella (EU) N:o 1053/2013 perustetun Schengenin arviointimekanismin välistä suhdetta, jotta näiden kahden mekanismin välinen synergia voitaisiin maksimoida, sillä ne ovat välttämättömiä Schengen-alueen toiminnan eurooppalaisen laadunvalvonnan kannalta.

Tämä ehdotus rakentuu näille olemassa oleville politiikkasäännöksille, joita kehitetään edelleen ja jotka yhdistyvät eurooppalaisessa raja- ja merivartiostossa. Näin perustetaan unionin tasolle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu yhdenmukainen ulkorajojen valvontajärjestelmä.

Tämä ehdotus on yhdenmukainen komission Euroopan muuttoliikeagendassa esittämän, muuttoliikkeen hallinnan parantamista koskevan kokonaisvaltaisen pitkän aikavälin politiikan kanssa. Muuttoliikeagendassa puheenjohtaja Junckerin poliittisista suuntaviivoista kehitettiin johdonmukaiset ja toisiaan vahvistavat aloitteet, jotka perustuvat neljään toimintalohkoon. Toimintalohkot ovat laittoman muuttoliikkeen houkuttelevuuden vähentäminen, ulkorajojen turvaaminen ja ihmishenkien pelastaminen, vahva turvapaikkapolitiikka ja laillista muuttoliikettä koskeva uusi politiikka. Tällä ehdotuksella pannaan täytäntöön muuttoliikeagendaa erityisesti ulkorajojen turvaamista koskevan tavoitteen osalta, sillä eurooppalaisella raja- ja merivartiostolla pannaan täytäntöön Euroopan yhdenmukaisesta rajaturvallisuudesta. Lisäksi sillä vastataan Eurooppa-neuvoston kehoitukseen vahvistaa Euroopan raja- ja merivartiostojen tukiroolia, johon kuuluu yhteistyö kolmansien maiden kanssa, lisäämällä sen resursseja ja laajentamalla sen toimeksiantoa. Tarkoituksena on varmistaa EU:n ulkorajojen tehokas valvonta ja vauhdittaa merkittävästi sääntöjenvastaisesti maahan tulleiden henkilöiden tehokasta palauttamista.

Tämä ehdotus liittyy läheisesti muihin unionin toimintapolitiikkoihin ja täydentää niitä. Näitä ovat seuraavat:

- Euroopan yhteinen turvapaikkajärjestelmä, jonka osana perustetaan muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä hotspot-alueille ja valvottuihin keskuksiin sekä lujitetaan yhteistyötä Euroopan unionin turvapaikkaviraston kanssa;
- unionin ulkosuhdepolitiikka, sillä Euroopan raja- ja merivartiostojen avulla helpotetaan ja edistetään jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä ja tukee tarvittaessa kolmansia maita laajennetuilla voimavaroillaan, joihin kuuluu muun muassa mahdollisuus käyttää EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON pysyviä joukkoja kolmansissa maissa, sekä lujittaa

kolmansien maiden viranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä palauttamisasioissa, esimerkiksi matkustusasiakirjojen hankkimisessa. Ehdotetuilla parannuksilla kolmansien maiden kanssa harjoitettavaan tietojenvaihtoon ja tehtävään yhteistyöhön parannetaan edelleen EU:n ulkoisen toiminnan johdonmukaisuutta.

- Euroopan raja- ja merivartiovirasto, myös Eurosurin kautta, käynnistää vahvaa yhteistyötä muilla politiikka-aloilla useiden EU:n virastojen välillä, kuten Euroopan meriturvallisuusvirasto (EMSA), Euroopan kalastuksenvalvontavirasto (EMCA) ja EU:n satelliittikeskus, Europol tai vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisen tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaava eurooppalainen virasto (eu-LISA).
- Eurooppalainen raja- ja merivartiosto, erityisesti Eurosurin osien kautta, toimii edelleen tutkimuksen ja innovaatiotoiminnan moottorina sekä jäsenvaltioissa että EU:n tasolla. Uudet Eurosurin koostamispalvelut ovat väline, jolla toteutetaan EU:n tutkimushankkeita, sekä EU:n avaruushjelmien, kuten Copernicus sekä myös Galileo ja GOVSATCOM, konkreettinen tulos.
- Tämä ehdotus on johdonmukainen maahanmuuttoalan eurooppalaisen yhteyshenkilöverkoston perustamisesta annetun asetuksen muuttamisesta esitetyn komission ehdotuksen (COM(2018) 303 final) kanssa. Maahanmuuttoalan yhteyshenkilöverkostoja koskevan asetuksen tarkistuksen tavoitteena on parantaa koordinoitua ja optimoida maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden, myös kolmansien maihin lähetettyjen uusien eurooppalaisten yhteyshenkilöiden, toiminnan hyödyntäminen, jotta he voivat toteuttaa tehokkaammin EU:n muuttoliikeasioiden, myös yhdenmukaisen rajaturvallisuuden, painopisteisiin liittyviä toimia. Ehdotuksella täydennetään tätä varmistamalla toimivat yhteydet maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden ja kansallisten koordinoitavien välillä ja varmistamalla EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON ulkoisen ulottuvuuden entistä parempi poliittinen koordinoitu kahden- ja monenvälisillä sopimuksilla.

1.4. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

- ☒ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kesto on rajattu**.
 - ☐ Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.
 - ☒ Maksusitoumusmäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset koskevat vuosia YYYY–YYYY ja maksumäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset vuosia YYYY–YYYY
- ☒ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kestoa ei ole rajattu**.
 - käynnistysvaihe alkaa vuonna VVVV ja päättyy vuonna VVVV,
 - minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.5. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)⁵⁰

- ☒ **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä
 - ☐ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään
 - ☐ toimeenpanovirastoja
- ☒ **Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa
- ☒ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty
 - ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille
 - ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)
 - ☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle
 - ☐ varainhoitoasetuksen 208 ja 209 artiklassa tarkoitetuille elimille
 - ☐ julkisoikeudellisille yhteisöille
 - ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut
 - ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut
 - ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.
 - *Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, olisi annettava lisätietoja kohdassa "Huomautukset".*

⁵⁰ Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Virastolta vaaditaan säännöllistä seurantaa ja raportointia. Viraston hallintoneuvoston on jokaisena vuonna hyväksyttävä viraston edellisen vuoden toimintaa koskeva konsolidoitu toimintakertomus ja toimitettava se Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään 1. heinäkuuta. Kertomus julkistetaan. Komissio laatii neljän vuoden välein arvioinnin, jossa käsitellään erityisesti viraston toiminnan vaikuttavuutta ja tehokkuutta ja sen työskentelymenetelmiä suhteessa sen tavoitteisiin, toimeksiantoon ja tehtäviin. Arviointi tehdään komission suuntaviivoissa esitettyjen arviointiperusteiden mukaisesti. Arvioinnissa on tarkasteltava erityisesti tarvetta muuttaa viraston toimeksiantoa ja tällaisen muutoksen taloudellisia vaikutuksia.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. *Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle*

Jäsenvaltiot toteuttavat yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin kautta ohjelmia, joilla edistetään unionin toimintapoliittisia tavoitteita ja jotka on räätälöity niiden kansallisen tilanteen mukaan. Tällaisella hallinnoinnilla varmistetaan, että kaikki osallistujavaltiot saavat taloudellista tukea. Lisäksi sen avulla saadaan aikaan ennustettavuutta rahoitukseen ja annetaan jäsenvaltioille, jotka tuntevat omat haasteensa parhaiten, mahdollisuus suunnitella pitkän aikavälin määrärahasa niiden mukaan. Erityistoimia (jotka edellyttävät jäsenvaltioiden yhteistyötä tai joissa unionissa tapahtunut uusi kehitys edellyttää lisärahoitusta yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle) sekä uudelleensijoittamista ja siirtoja koskeva täydentävä rahoitus voidaan toteuttaa yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin kautta. Uuden tilanteen yhteydessä rahastosta voidaan antaa hätärahoitusta myös yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin kautta suoran ja välillisen hallinnoinnin lisäksi.

Suoran hallinnoinnin kautta komissio tukee muita toimia, joilla edistetään unionin yhteisten poliittisten tavoitteiden saavuttamista. Toimien avulla voidaan antaa räätälöityä tukea yksittäisten jäsenvaltioiden kiireellisiin erityistarpeisiin (hätäapu), tukea kansainvälisiä verkostoja ja toimia, testata innovatiivisia toimia, joita voitaisiin ottaa osaksi kansallisia ohjelmia, ja kattaa tutkimuksia, joista on etua koko unionille (unionin toimet).

Rahastolle jää välillisen hallinnoinnin kautta mahdollisuus delegoida talousarvion toteuttamista muun muassa kansainvälisille organisaatioille ja sisäasioiden virastoille erityisiä tarkoituksia varten.

Maksujärjestelyt, jotka liittyvät yhteistyöhön perustuvaan hallinnointiin, kuvataan yhteisiä säännöksiä koskevassa asetusehdotuksessa, jossa säädetään vuotuisista ennakkomaksuista ja enintään neljästä välimaksusta ohjelmaa ja vuotta kohden jäsenvaltioiden tilivuoden aikana lähettämien maksupyyntöjen perusteella. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetusehdotuksen mukaan ennakkomaksu kuitataan ohjelmien viimeisen tilivuoden aikana. Valvontajärjestelmä perustuu uuteen varainhoitoasetukseen ja yhteisiä säännöksiä koskevaan asetukseen. Uudessa varainhoitoasetuksessa ja yhteisiä säännöksiä koskevassa asetusehdotuksessa olisi lisättävä yksinkertaistettujen avustusten, kuten kertakorvausten, kiinteämääräisen

rahoituksen ja yksikkökustannusten, käyttöä. Siinä myös otetaan käyttöön uusia maksutapoja saatujen tulosten, ei kustannusten, perusteella. Avustuksensaajat voivat saada kiinteän määrän rahaa, jos ne todistavat, että tiettyjä toimia, esimerkiksi koulutuskursseja tai hätäapua, on toteutettu. Tämän odotetaan yksinkertaistavan valvontaräsitettä sekä avustuksensaajan että jäsenvaltion tasolla (esim. kustannuksia koskevien laskujen ja kuittien tarkastaminen).

Yhteisiä säännöksiä koskeva asetusehdotus⁵¹ pohjautuu ohjelmakauden 2014–2020 hallinnointia ja valvontaa koskevaan strategiaan, mutta sillä otetaan käyttöön toimenpiteitä täytäntöönpanon yksinkertaistamiseksi ja tarkastuksista sekä tuensaajille että jäsenvaltioille koituvan räsituksen vähentämiseksi.

Seuraavat seikat ovat muuttuneet: – nimeämismenettelyn poistaminen (minkä ansiosta ohjelmien toteuttamista pitäisi voida nopeuttaa); – (hallinnolliset ja paikalla tehtävät) hallinnon tarkastukset, jotka hallintoviranomainen toteuttaa riskin perusteella (ohjelmakaudella 2014–2020 edellytettiin 100-prosenttisesti hallinnollisia tarkastuksia). Lisäksi hallintoviranomaiset voivat soveltaa tietyissä olosuhteissa suhteutettuja valvontajärjestelyjä kansallisten menettelyjen mukaisesti; – edellytykset, joiden avulla voidaan välttää useat samaa toimea/menoa koskevat tarkastukset. Ohjelmasta vastaavat viranomaiset toimittavat komissiolle välimaksua koskevat pyynnöt, jotka perustuvat avustuksensaajille aiheutuneisiin menoihin. Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetusehdotuksessa sallitaan se, että hallintoviranomaiset toteuttavat hallinnon tarkastuksia riskin perusteella. Siinä myös säädetään erityisistä tarkastuksista (esim. hallintoviranomaisen paikalla tekemistä tarkastuksista ja tarkastusviranomaisen tekemistä toimenpiteiden/menojen tarkastuksista) sen jälkeen kun menot on ilmoitettu komissiolle välimaksua koskevissa pyynnöissä. Jotta voidaan välttää sellaisten menojen korvaaminen, jotka eivät ole avustuskelpoisia, asetusehdotuksessa asetetaan komission välimaksun enimmäismääräksi 90 prosenttia, koska tuolloin vain osa kansallisista tarkastuksista on tehty. Komissio maksaa jäännöksen vuotuisen tilien tarkastuksen jälkeen saatuaan ohjelmasta vastaavilta viranomaisilta varmuutta koskevan asiakirjakokonaisuuden. Jos komissio tai Euroopan tilintarkastustuomioistuin havaitsee sääntöjenvastaisuuksia vuotuisen varmuutta koskevan asiakirjakokonaisuuden toimittamisen jälkeen, saatetaan suorittaa nettomääräinen oikaisu.

2.2.2. *Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä*

Suuri muuttopaine Euroopan unionin ulkorajoilla edellyttää, että luodaan eurooppalainen raja- ja merivartiosto, joka koostuu jäsenvaltioiden viranomaisista ja Euroopan raja- ja merivartiostosta. On myös tarpeen laajentaa Euroopan raja- ja merivartioston toimivaltuuksia sekä Eurosurin soveltamisalaa.

Viraston henkilöstöä ja taloudellisia resursseja on vahvistettava, jotta virasto selviytyy asetusehdotuksessa esitetyistä toimeksiannon laajentamisesta ja lisävaatimuksista.

Viraston tilit toimitetaan tilintarkastustuomioistuimen tarkastettaviksi, ja niihin sovelletaan vastuuvapausmenettelyä. Komission sisäisen tarkastuksen toimiala tekee tarkastuksia yhteistyössä viraston sisäisen tarkastajan kanssa.

⁵¹

COM(2018)375 Final.

Tässä yhteydessä käytetään eri rahoitusohjelmien (esimerkiksi sisäisen turvallisuuden rahaston) osana käyttöön otettuja hallinto- ja valvontajärjestelmiä.

Hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa:

Muuttoliike- ja sisäasioiden pääosaston (PO HOME) rahoitusohjelmiin ei ole sisällynyt merkittäviä virheriskejä. Osoituksena tästä on se, että tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksissa ei ole esitetty sitä koskevia merkittäviä havaintoja. Lisäksi PO HOME on jo muuttanut oikeusperustaansa (asetus (EU) 2015/378 ja delegoitu asetus (EU) 1042/2014) mukauttaakseen sitä enemmän muihin yhteisiin säännöksiä koskevan asetuksen piirissä oleviin rahastoihin ja niiden varmuusmalliin ja pitääkseen rahoitusohjelmiansa virhetason alhaisena. Tämä mukauttaminen jatkuu nykyisellä ohjelmalla, jossa valvontakehys vastaa muiden pääosastojen yhteistyöhön perustuvassa hallinnoinnissa hoitamia rahastoja. Yhteistyöhön perustuvassa hallinnoinnissa nykyisten ohjelmien toteuttamisen yleiset riskit liittyvät tilanteeseen, jossa jäsenvaltiot käyttävät rahastoa liian vähän, sekä mahdollisiin virheisiin, jotka johtuvat sääntöjen monimutkaisuudesta ja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien heikkouksista. Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetusehdotuksessa yksinkertaistetaan sääntelykehystä yhdenmukaistamalla yhteistyössä hallinnoitavien eri rahastojen sääntöjä ja hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä. Se myös mahdollistaa riskieriytetty valvontavaatimukset (esim. riskiperusteiset hallinnon tarkastukset, mahdollisuus suhteutettuihin valvontajärjestelyihin kansallisten menettelyjen mukaisesti, tarkastustyön rajoittaminen ajoituksen ja/tai erityisten toimien mukaan).

Suora/välillinen hallinnointi: Jälkitarkastuksissa esiintyvien yleisimpien virheiden pääasiallisten syiden ja tyyppien hiljattain tehdyn analyysin perusteella sääntöjenvastaisuuksien pääalueet johtuvat avustuksensaajille myönnettyjen avustusten heikosta varainhoidosta, puuttuvista tai puutteellisista tositteista, virheistä julkisissa hankinnoissa sekä talousarvioon sisällyttämättömistä kustannuksista. Tämän perusteella riskit liittyvät pääasiassa – valittujen hankkeiden laadun varmistamiseen ja niiden tekniseen toteuttamiseen, avustuksensaajille annettuihin epäselviin tai epätäydellisiin ohjeisiin tai riittämättömään seurantaan; – riskiin, että myönnettyjä varoja käytetään tehottomasti tai epätaloudellisesti, olivatpa kyseessä sitten avustukset (todellisten tukikelpoisten menojen korvaaminen on monimutkaista, minkä lisäksi hallintoviranomaisilla ei juuri ole mahdollisuuksia tarkistaa tukikelpoisia kustannuksia) tai hankintasopimukset (talouden toimijoita, joilla on vaadittu asiantuntemus, saattaa olla rajallinen määrä, mikä vähentää mahdollisuuksia vertailla hintatarjouksia); – riskiin, joka liittyy (erityisesti) pienempien järjestöjen kykyyn valvoa menoja tehokkaasti ja varmistaa toteutettujen toimien läpinäkyvyys; – komission maineeseen kohdistuvaan riskiin, jos paljastuu petoksia tai rikollista toimintaa; kolmansien osapuolten sisäisten valvontajärjestelmien perusteella voidaan saada ainoastaan osittainen varmuus, koska erilaisia sopimusosapuolia ja avustuksensaajia on paljon ja jokainen niistä käyttää omia, usein varsin suppeita valvontajärjestelmiään. Valtaosan näistä riskeistä odotetaan vähenevän, koska ehdotuspyynnöt suunnitellaan paremmin, avustuksensaajille annetaan neuvoja, ehdotukset kohdennetaan ja uudessa varainhoitoasetuksessa olevia yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja sekä tarkastusten ja arviointien vastavuoroisuutta käytetään paremmin. Tilintarkastustuomioistuin arvioi vuonna 2016 PO HOME:n sisäisen hallinnoinnin järjestelmät (myös hankinnat) ja totesi, että PO HOME toteutti varainhoitoasetuksessa vaaditut valvontamenettelyt eikä tarkastuksen yhteydessä

havaittu suuria puutteita. Tulevaisuudessa on säilytettävä sama valvonnan ja tarkastusten taso.

Suora/välillinen hallinnointi: Jälkitarkastuksissa esiintyvien yleisimpien virheiden pääasiallisten syiden ja tyyppien hiljattain tehdyn analyysin perusteella sääntöjenvastaisuuksien pääalueet johtuvat avustuksensaajille myönnettyjen avustusten heikosta varainhoidosta, puuttuvista tai puutteellisista tositteista, virheistä julkisissa hankinnoissa sekä talousarvioon sisällyttämättömistä kustannuksista. Tämän perusteella riskit liittyvät pääasiassa – valittujen hankkeiden laadun varmistamiseen ja niiden tekniseen toteuttamiseen, avustuksensaajille annettuihin epäselviin tai epätäydellisiin ohjeisiin tai riittämättömään seurantaan; – riskiin, että myönnettyjä varoja käytetään tehottomasti tai epätaloudellisesti, olivatpa kyseessä sitten avustukset (todellisten tukikelpoisten menojen korvaaminen on monimutkaista, minkä lisäksi hallintoviranomaisilla ei juuri ole mahdollisuuksia tarkistaa tukikelpoisia kustannuksia) tai hankintasopimukset (talouden toimijoita, joilla on vaadittu asiantuntemus, saattaa olla rajallinen määrä, mikä vähentää mahdollisuuksia vertailla hintatarjouksia); – riskiin, joka liittyy (erityisesti) pienempien järjestöjen kykyyn valvoa menoja tehokkaasti ja varmistaa toteutettujen toimien läpinäkyvyys; – komission maineeseen kohdistuvaan riskiin, jos paljastuu petoksia tai rikollista toimintaa; kolmansien osapuolten sisäisten valvontajärjestelmien perusteella voidaan saada ainoastaan osittainen varmuus, koska erilaisia sopimusosapuolia ja avustuksensaajia on paljon ja jokainen niistä käyttää omia, usein varsin suppeita valvontajärjestelmiään. Valtaosan näistä riskeistä odotetaan vähenevän, koska ehdotuspyynnöt suunnitellaan paremmin, avustuksensaajille annetaan neuvoja, ehdotukset kohdennetaan ja uudessa varainhoitoasetuksessa olevia yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja sekä tarkastusten ja arviointien vastavuoroisuutta käytetään paremmin.

Komissio osallistuu Euroopan raja- ja merivartioviraston hallintaan hallintoneuvoston jäsenenä. Vuonna 2017, kun PO HOME:n organisaatiokaavio oli uudistettu, komissio tarkisti päätöstään, joka koskee komission edustajia hallintoneuvostoissa, lisäämällä edustustaan useimmissa tapauksissa varapääjohtajien kautta.

Tiettyjen toimintapolitiikkojen operatiiviset yksiköt osallistuvat lukuisten työryhmien ja koordinoitinkokousten toimintaan, antavat vuotuista työohjelmaa, talousarvioesitystä ja henkilöstöpoliittista suunnitelmaa koskevia lausuntoja ja seuraavat niiden täytäntöönpanoa. Myös korkeammalla tasolla pidetään yhteyttä läpi vuoden, pääjohtaja on yhteydessä muihin pääjohtajiin ja hallintoneuvostojen puheenjohtajiin.

PO HOME seuraa Euroopan raja- ja merivartioviraston talousarviota talousarviomenettelyn valmistelusta EU:n vuotuisen rahoitusosuuden käyttöön, tilinpäätökseen ja vastuuvapausmenettelyyn. Talousarvion toteuttamista on seurattava, samoin on edistettävä sen toteuttamista ja vältettävä mahdollisuuksien mukaan sitä, että virastot palauttavat maksumäärärahoja vuoden viimeisellä neljänneksellä.

Kun erillisvirastojen kanssa toteutettaviin koordinointi- ja työjärjestelyihin PO HOMEssa kohdistettu sisäisen tarkastuksen toimialan tarkastus oli tehty, PO HOME ehdotti toimintasuunnitelmaa, joka koskee tarkastusta koskevien suositusten noudattamista. Kyseessä ovat lähinnä seuraavat seikat: erillisvirastojen kanssa PO HOMEssa työskentelevien henkilöstön jäsenten tietoisuuden lisääminen, aikaisempi

osallistuminen virastojen ohjelmasuunnitteluvaiheeseen, virastojen toiminnan tuloksellisuuden tiiviimpi seuranta asianmukaisten suorituskysymysindikaattoreiden perusteella, valvontastrategian laatiminen ja virastoille suoritettuja maksuja koskevan tarkastuslausuman rakenneosien vahvistaminen.

2.2.3. *Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisaikajankohdan odotetuista virheriskitasoista*

Hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa: Jäsenvaltioille valvonnasta aiheutuvien kustannusten odotetaan säilyvän ennallaan tai mahdollisesti vähenevän. Meneillään olevalla ohjelmakaudella 2014–2020 jäsenvaltioille vuodesta 2017 alkaen aiheutuviksi valvonnan kumulatiivisiksi kustannuksiksi arvioidaan noin 5 prosenttia jäsenvaltioiden vuotta 2017 varten pyytämien maksujen kokonaismäärästä. Tämän osuuden odotetaan vähenevän, kun ohjelmien toteuttamisen tehokkuus kasvaa ja jäsenvaltioille suoritettavat maksut lisääntyvät. Jäsenvaltioiden valvontakustannusten odotetaan vähenevän edelleen, kun yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa käyttöön otettava hallinnoinnin ja valvonnan riskiperusteinen lähestymistapa yhdistetään yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käytön lisääntymiseen.

Suora/välillinen hallinnointi: Valvontakustannukset ovat noin 2,5 prosenttia PO HOMEn suorittamien maksujen kokonaismäärästä. Tämän määrän odotetaan pysyvän vakaana tai hieman supistuvan, jos yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon käyttöä laajennetaan seuraavalla ohjelmakaudella.

2.3. **Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi**

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut ehkäisy- ja suojatoimenpiteet, esimerkiksi petostentorjuntastrategian pohjalta

Viraston toimenpiteet

Pääjohtaja huolehtii viraston talousarvion täytäntöönpanosta. Hän antaa komissiolle, hallintoneuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle vuosittain yksityiskohtaisen tilinpäätöksen, joka sisältää edellisen varainhoitovuoden kaikki tulot ja menot. Lisäksi komission sisäisen tarkastuksen toimiala tukee virastoa sen varainhoidossa siten, että se tarkastaa viraston riskejä, valvoo toiminnan sääntöjenmukaisuutta antamalla riippumattoman lausuntonsa viraston hallinto- ja valvontajärjestelmän laadusta ja antaa suosituksia, joiden tarkoituksena on parantaa toiminnan tehokkuutta ja vaikuttavuutta ja varmistaa viraston voimavarojen taloudellinen käyttö.

Virasto hyväksyy varainhoitoa koskevat sääntönsä komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1271/2013 mukaisesti saatuaan komission ja tilintarkastustuomioistuimen suostumuksen. Virasto luo sisäisen valvonnan järjestelmän, joka vastaa komission rakennemuutoksensa yhteydessä luomaa järjestelmää.

Yhteistyö Euroopan petostentorjuntaviraston kanssa

Komission henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö tekee yhteistyötä Euroopan petostentorjuntaviraston kanssa petosten torjumiseksi.

Tilintarkastustuomioistuimen toimenpiteet

Tilintarkastustuomioistuin tarkastaa tilit perustamissopimuksen 248 artiklan mukaisesti ja julkaisee viraston toimintaa koskevan vuosikertomuksen.

Kansallisella ja Euroopan tasolla käyttöön otettuja petoksentorjuntatoimenpiteitä sovelletaan täysimääräisesti.

PO HOMEn rahastot

Petosten torjunta ja havaitseminen on yksi varainhoitoasetukseen kirjatusta sisäisen valvonnan tavoitteista ja keskeinen hallintotapakysymys, johon komission on puututtava koko menosyklin ajan.

Lisäksi PO HOMEn petostentorjuntastrategialla pyritään pääasiassa petosten ehkäisemiseen, havaitsemiseen ja vahingonkorvauksiin. Tavoitteena on varmistaa muun muassa, että sisäiset petoksentorjunnan valvontatoimet ovat täysin komission petostentorjuntastrategian mukaisia ja että sen riskinhallintamallissa kartoitetaan petoksille alttiita osa-alueita ja asianmukaisia vastatoimia.

Yhteistyöhön perustuvassa hallinnoinnissa jäsenvaltioiden on varmistettava komissiolle toimitettuun kirjanpitoon sisältyvien menojen laillisuus ja säännönmukaisuus. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki vaadittavat toimet säännönmukaisuus, myös petosten, estämiseksi, havaitsemiseksi ja oikaisemiseksi. Kuten nykyiselläkin ohjelmakaudella (2014–2020), jäsenvaltioilla on velvollisuus ottaa käyttöön menettelyjä sääntöjenvastaisuuksien havaitsemiseksi ja petosten torjumiseksi ja raportoida komissiolle sääntöjenvastaisuuksista, myös epäillyistä ja todetuista petoksista yhteistyöhön perustuvassa hallinnoinnissa. Petostentorjuntatoimet ovat edelleen keskeinen periaate ja jäsenvaltioiden velvollisuus.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero 3 Otsake 'Turvallisuus ja kansalaisuus'	JM/EI-JM ⁵²	EFTA-mailta ⁵³	ehdokasmailta ⁵⁴	kolmansilta mailta	varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
3	18.020101 Sisäisen turvallisuuden rahasto – Rajaturvallisuus ja viisumipolitiikka	JM	EI	EI	KYLLÄ	EI
3	18.0203 Euroopan raja- ja merivartiostovirasto	JM	EI	EI	KYLLÄ	EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake 2021–2027	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero 4 Otsake: Muuttoliike ja rajaturvallisuus	JM/EI-JM	EFTA-mailta	ehdokasmailta	kolmansilta mailta	varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
4	11.XXYY Rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusväline (BMVI)	JM	EI	EI	KYLLÄ	EI
4	11.XXYY Euroopan raja- ja merivartiostovirasto	JM	EI	EI	KYLLÄ	EI

⁵² JM = jaksotettujen määrärahojen; EI-JM = jaksottamattomat määrärahojen.

⁵³ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

⁵⁴ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

— Monivuotinen rahoituskehys 2014–2020

Monivuotisen rahoituskehysten otsake	3	Turvallisuus ja kansalaisuus
--------------------------------------	---	------------------------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

			2019	2020 ⁵⁵	YHTEENSÄ ⁵⁶
Toimintamäärärahat (ISF –B)	Sitoumukset	(1)		52,500	52,500
	Maksut	(2)		52,500	52,500
Ohjelman määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ⁵⁷ (ISF –B)	Sitoumukset = maksut	(3)		-	
Toiminta- ja hallintomäärärahat ⁵⁸ (Euroopan raja- ja merivartiovirasto)	Sitoumukset	(1)	19,321	558,175	577,496
	Maksut	(2)	19,321	558,175	577,496
Ohjelman määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1+3	19,321	610,675	629,996
	Maksut	=2+3	19,321	610,675	629,996

⁵⁵ Säädos ehdotukseen liittyvästä rahoitusselvityksestä kaudelle 2019–2020 käy ilmi uuden toimeksiannon vaikutus, kun ei oteta lukuun nykyisen toimeksiannon mukaisesti ennakoituja varoja.

⁵⁶ 52,500 miljoonan euron määrä katetaan nykyisestä monivuotisesta rahoituskehyksestä vuodeksi 2020 eikä sitä tarvitse lisätä.

⁵⁷ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

⁵⁸ Vaikka taulukkomalli koskeekin toimintamäärärahoja, vaikuttaa siltä, että jos virastojen osalta halutaan esittää operatiivisen toiminnan vaikutukset kattavasti, on asianmukaisempaa ottaa huomioon paitsi toimintamäärärahat (osasto 3) myös vastaavat hallintomenot (osasto 1 ja 2).

Monivuotisen rahoituskehyksen 2014–2020 otsake	5	”Hallintomenot” ⁵⁹
---	----------	-------------------------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2019	Vuosi 2020	YHTEENSÄ
Pääosasto: HOME				
• Henkilöresurssit		1,144	1,144	2,288
• Muut hallintomenot		0,080	0,080	0,160
YHTEENSÄ MUUTTOLIIKE- JA SISÄASIOIDEN PÄÄOSASTO	Määrärahat	1,224	1,224	2,448
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN <5> kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ 2014–2020	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	1,224	1,224	2,448

		2019	2020	YHTEENSÄ
Nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN * kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	20,545	611,899	632,444
	Maksut	20,545	611,899	632,444

* 52,500 miljoonan euron määrä katetaan nykyisestä monivuotisesta rahoituskehyksestä vuodeksi 2020.

⁵⁹

Vaikka taulukkomalli koskeekin toimintamäärärahoja, vaikuttaa siltä, että jos virastojen osalta halutaan esittää operatiivisen toiminnan vaikutukset kattavasti, on asianmukaisempaa ottaa huomioon paitsi toimintamäärärahat (osasto 3) myös vastaavat hallintomenot (osasto 1 ja 2). Siihen sisältyy ainoastaan EU:n osuus (94 %), kun taas PO HOMEn osalta kaikki varat (100 %) otettiin huomioon, niin kuin käy myöhemmin ilmi Schengen-yhteistyöhön osallistuvien maiden osuutta koskevista tiedoista.

— **Monivuotinen rahoituskehys 2021–2027**

Monivuotisen rahoituskehysten 2021–2027 otsake	4	Otsake: Muuttoliike ja rajaturvallisuus
---	----------	---

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	YHTEENS Ä ⁶⁰
Toimintamäärärahat (BMVI)	Sitoumukset	(1)	70,000	80,000	90,000	100,000	101,000	102,000	104,500	647,500
	Maksut	(2)	70,000	80,000	90,000	100,000	101,000	102,000	104,500	647,500
Ohjelman määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ⁶¹	Sitoumukset = maksut	(3)								
Toiminta- ja hallintomäärärahat (Euroopan raja- ja merivartiovirasto)	Sitoumukset	(1)	1 188,512	1 347,769	1 546,437	1 649,203	1 799,857	1 851,374	1 886,999	11 270,151
	Maksut	(2)	1 188,512	1 347,769	1 546,437	1 649,203	1 799,857	1 851,374	1 886,999	11 270,151
Ohjelman määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	⁼¹⁺ 3	1 258,512	1 427,769	1 636,437	1 749,203	1 900,857	1 953,374	1 991,499	11 917,651
	Maksut	⁼²⁺ 3	1 258,512	1 427,769	1 636,437	1 749,203	1 900,857	1 953,374	1 991,499	11 917,651

⁶⁰ 647,500 miljoonan euron määrä katetaan seuraavasta monivuotisesta rahoituskehyksestä vuosiksi 2021–2027 ja se ennakoitiin BMVI:n puitteissa ja kesäkuussa 2018 esitetyn BMVI-ehdotuksen puitteissa.

⁶¹ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

Monivuotisen rahoituskehityksen 2021-2027 otsake	7	Eurooppalainen julkishallinto
---	----------	-------------------------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2021	Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEEN SÄ
Pääosasto: HOME									
• Henkilöresurssit		1,144	1,144	1,144	1,144	1,144	1,144	1,144	8,008
• Muut hallintomenot		0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,560
YHTEENSÄ MUUTTOLIIKE- JA SISÄASIOIDEN PÄÄOSASTO	Määräraha t	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	8,568
Monivuotisen rahoituskehityksen 2021– 2027 OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumuk set yhteensä = maksut yhteensä)	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	1,224	8,568

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	YHTEENS Ä
Monivuotisen rahoituskehityksen 2021– 2027 OTSAKKEISIIN ** kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	1 259,736	1 428,993	1 637,661	1 750,427	1 902,081	1 954,598	1 992,723	11 926,219
	Maksut	1 259,736	1 428,993	1 637,661	1 750,427	1 902,081	1 954,598	1 992,723	11 926,219

**647,500 miljoonan euron määrä katetaan seuraavasta monivuotisesta rahoituskehityksestä vuosiksi 2021–2027 ja se ennakoitiin kesäkuussa 2018 esitetyn BMVI-ehdotuksen puitteissa.

3.2.2. *Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista Euroopan raja- ja merivartioviraston talousarvioon (ml. toimintamäärärahat ja hallinnolliset määrärahat ja ottaen huomioon Schengen-alueeseen kuuluvien maiden osuudet).*

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset	Vuosi		Vuosi		Vuosi		Vuosi		Vuosi		Vuosi		Vuosi		Vuosi		Vuosi		YHTEENSÄ	
	2019		2020		2021		2022		2023		2024		2025		2026		2027			
↓	Henki- löstön määrä	Kustan- nukset	Henki- löstön määrä	Kustan- nukset	Henki- löstön määrä	Kustan- nukset	Henki- löstön määrä	Kustan- nukset	Henki- löstön määrä	Kustan- nukset	Henki- löstön määrä	Kustan- nukset	Henki- löstön määrä	Kustan- nukset	Henki- löstön määrä	Kustan- nukset	Henki- löstön määrä	Kustan- nukset	Määrä yhteensä	Kustannukset yhteensä
ERITYISTAVOITE 1 "NYKYINEN TOIMEKSIANTO"																				
EBCGA	880	330,095	1000	342,795	1000	349,651	1000	356,644	1000	363,776	1000	371,052	1000	378,473	1000	386,042	1000	393,763	1000	3.272,291
ETIAS (infrastruktuuri ja toiminta)		-		5,456		5,130		5,130		4,045		4,045		4,045		4,123		4,267		36,240
Yhteentoimivuus (infrastruktuuri ja toiminta)		-		-		-		0,274		2,660		0,053		-		-		-		2,987
Välisumma erityistavoite*1		330,095		348,251		354,780		362,048		370,481		375,150		382,518		390,166		398,030		3.311,518
ERITYISTAVOITE 2 "EUROOPPALAISEN RAJA- JA MERIVARTIOSTON (EBCG) PYSYVÄT JOUKOT"																				
Henkilöstökustannukset (luokka 1)	750	20,344	1.500	122,063	2.000	189,875	2.000	217,000	2.500	244,125	2.500	271,250	3.000	298,375	3.000	325,500	3.000	325,500	3.000	2.014,031
Lähetämisskustannukset (luokka 1-2-3)****	0	-	10.000	292,200	10.000	309,600	10.000	309,600	10.000	327,000	10.000	327,000	10.000	344,400	10.000	344,400	10.000	344,400	10.000	2.598,600
Koulutus (luokka 1-2)*****	0	-	2.600	51,500	3.600	26,000	3.600	26,000	4.600	33,500	4.600	33,500	5.600	41,000	5.600	41,000	5.600	41,000	5.600	293,500
Avustus (luokka 2-3)*****	0	-	8.500	105,251	8.000	111,089	8.000	111,089	7.500	116,948	7.500	116,948	7.000	122,792	7.000	122,792	7.000	122,792	7.000	929,700
Välisumma erityistavoite*2		20,344		571,013		636,564		663,689		721,573		748,698		806,567		833,692		833,692		5.835,832
ERITYISTAVOITE 3 "VIRASTON OMAN KALUSTON HANKINTA"																				
EBCG:n kalustokustannukset*		-		-		70,000		175,000		280,000		330,000		425,000		445,000		475,000		2.200,000
Välisumma erityistavoite*3		-		-		70,000		175,000		280,000		330,000		425,000		445,000		475,000		2.200,000
ERITYISTAVOITE 4 "VIRASTON PALAUTTAMISTOIMIEN VAHVISTAMINEN"																				
Palauttamiset**		-		-		180,000		210,000		250,000		277,500		277,500		277,500		277,500		1.750,000
Välisumma erityistavoite*4		-		-		180,000		210,000		250,000		277,500		277,500		277,500		277,500		1.750,000
ERITYISTAVOITE 5 "EUROOPAN RAJAVALVONTAJÄRJESTELMÄ - EUROSUR & TOIMINNAN SUUNNITTELU"																				
EUROSURin toiminnan parantaminen***		-		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		3,000		24,000
EUROSURin soveltamis- alan laajentaminen***		-		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		17,000		136,000
Välisumma erityistavoite*5		-		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		20,000		160,000
ERITYISTAVOITE 6 "FADO-JÄRJESTELMÄN SISÄLLYTTÄMINEN EBCG:HEN"																				
FADO	1	-	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	1,500	1	12,000
Välisumma erityistavoite*6		-		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		1,500		12,000
ERITYISTAVOITE 7 "PAIKALLISTOIMISTOJEN PERUSTAMINEN"																				
Paikallistoimisto	2	0,210	2	1,290	5	1,530	5	1,561	5	1,592	5	1,624	5	1,656	5	1,689	5	1,723	5	12,874
Välisumma erityistavoite*7		0,210		1,290		1,530		1,561		1,592		1,624		1,656		1,689		1,723		12,874
KOKONAIS- KUSTANNUKSET	-	350,648	-	942,054	-	1.264,374	-	1.433,797	-	1.645,145	-	1.754,471	-	1.914,741	-	1.969,547	-	2.007,446	-	13.282,225

3.2.3. Arvioidut vaikutukset Euroopan raja- ja merivartioviraston henkilöresursseihin

3.2.3.1. Yhteenveto

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

Henkilöstökustannukset ja niitä vastaavat kustannukset ennakoitaan jo asiakirjassa COM(2015) 671. Vuodesta 2020 henkilöstön määrän olisi oltava pysyvästi 1 000 henkilöä.

	Vuosi 2019	Vuosi 2020	Vuosi 2021	Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027
Väliaikaiset toimihenkilöt (AD-palkkaluokat)	242	275	275	275	275	275	275	275	275
Väliaikaiset toimihenkilöt (AST-palkkaluokat)	242	275	275	275	275	275	275	275	275
Sopimussuhteiset toimihenkilöt	202	230	230	235	250	234	230	230	230
Kansalliset asiantuntijat	194	220	220	220	220	220	220	220	220
YHTEENSÄ	880	1 000	1 000	1 005	1 020	1 004	1 000	1 000	1 000

Henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön kehitys osana eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviä joukkoja

Henkilöstötarpeet (kokoaikaiseksi muutettuna)

	Vuosi 2019	Vuosi 2020	Vuosi 2021	Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027
Väliaikaiset toimihenkilöt (AD-palkkaluokat)	188	375	500	500	625	625	750	750	750
Väliaikaiset toimihenkilöt (AST-palkkaluokat)	187	375	500	500	625	625	750	750	750
Sopimussuhteiset toimihenkilöt	375	750	1 000	1 000	1 250	1 250	1 500	1 500	1 500
YHTEENSÄ	750	1 500	2 000	2 000	2 500	2 500	3 000	3 000	3 000

Ilmoitetaan suunniteltu palveluksenottopäivä ja tehdään sen perusteella tarvittavat mukautukset määrään (jos henkilö on tarkoitus ottaa palvelukseen heinäkuussa, keskimääräisistä kustannuksista otetaan huomioon vain 50 prosenttia) ja annetaan tarkemmat tiedot.

Yksityiskohtaiset henkilöstötarpeet

Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyviin joukkoihin kuuluu kolme operatiivisen henkilöstön luokkaa:

Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen operatiivisella henkilöstöllä tarkoitetaan rajavartijoita, palauttamisessa avustavia saattajia, palauttamisasiantuntijoita ja muuta henkilöstöä, jotka ovat Euroopan raja- ja merivartiostoviraston palveluksessa tai jotka jäsenvaltiot ovat joko lähettäneet virastoon pitkäaikaisesti tai asettaneet viraston käyttöön lyhytaikaisesti toimimaan rajaturvallisuusryhmien, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien tai palautusryhmien jäseninä, joilla on täytäntöönpanovaltuudet, sekä ETIAS-keskusyksikön toiminnasta vastaavana henkilöstönä.

Henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön muodostavaan luokkaan 1 kuuluva viraston henkilöstö on uudentyyppinen EU:n henkilöstö, jolle annetaan toimivalta, myös voimankäyttöoikeus, toimittaessa eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen ryhmien jäseninä.

Kun otetaan huomioon, että tukea tarvitaan eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen perustamiseen (palkkaaminen, päivittäinen hallinnointi, operatiivinen suunnittelu ym.), operaatioiden koordinointiin, paikallistoimistojen henkilöstön palkkaamiseen, viraston kaluston hankkimiseen, muiden eurooppalaisen raja- ja merivartioston ja Eurosurin toimintaan liittyvien uusien tehtävien toteuttamiseen, palauttamiseen liittyvän toimeksiannon lujittamiseen ja vastuun ottamiseen FADO-järjestelmästä, enintään 4 prosenttia eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen kokonaismäärästä (4 % 3 000 toimesta) voidaan palkata virastoon nk. operatiivisena tukihenkilöstönä.

Henkilöstösääntöjen alaisesta henkilöstöstä 25 prosenttia kuuluu AD-palkkaluokkaan ja 25 prosenttia AST-palkkaluokkaan ja loput 50 prosenttia on sopimussuhteisia toimihenkilöitä. Eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen henkilöstön odotetaan jakautuvan tällä tavoin eri profiilien ja tehtävien mukaisesti. Erityisesti tarvitaan huomattava määrä AD-henkilöstöä, jolla on huippuluokan kaluston käyttämiseen tarvittavat taidot, tiedot ja asiantuntemus, käyttämään viraston omaa kalustoa (kuten ilma-alusten ja muiden alusten tekniseen miehistöön kuuluvat kapteenit ja perämiehet). Lisäksi tarvitaan huomattava määrä AD-henkilöstöä hoitamaan suunnittelu- ja koordinointitehtäviä, kun otetaan huomioon eurooppalaisen raja- ja merivartioston pysyvien joukkojen operatiivisten toimien lisääntyminen verrattuna viraston sitoumusten nykytasoon. AD-palkkaluokkaan kuuluvia henkilöstön jäseniä tarvitaan myös johtamaan henkilöstösääntöjen alaista henkilöstöä. Olisi myös tarkasteltava erityyppisten henkilöstön jäsenten tasapainoa osana tekniikan kehitystä, kun monet perustason rajaturvallisuustehtävät automatisoidaan ja kompleksinen järjestelmä edellyttää, että sitä käyttää ja ylläpitää entistä pätevampi henkilöstö.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve vastuullisessa pääosastossa

- ☐ Ehdotus ei edellytä henkilöresursseja.
- ☒ Ehdotus edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)									
18 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	8	8	8	8	8	8	8	8	8
XX 01 01 02 (EU:n ulkopuoliset edustustot)									
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)									
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)									
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)⁶²									
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)									
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)									
XX 01 04 yy⁶³	– päätoimipaikassa								
	– EU:n ulkopuolisissa edustustoissa								
XX 01 05 02 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö – epäsuora tutkimustoiminta)									
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)									
Muu budjettikohta (mikä?)									

⁶² AC = sopimussuhteiset toimihenkilöt; AL = paikalliset toimihenkilöt; END = kansalliset asiantuntijat; INT = vuokrahenkilöstö; JED = nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa

⁶³ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

YHTEENSÄ	8	8	8	8	8	8	8	8	8
----------	---	---	---	---	---	---	---	---	---

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Kahdeksan henkilöstösääntöjen alaiseen henkilöstöön kuuluvaa virkamiestä toteuttaa seuraavat tehtävät: 1) Edustaa komissiota viraston hallintoneuvostossa. 2) Laatia komission lausunto vuotuisesta työohjelmasta ja valvoa sen täytäntöönpanoa. 3) Valvoa viraston talousarvion valmistelua ja seurata talousarvion toteuttamista. 4) Avustaa virastoa sen toiminnan kehittämisessä EU:n toimintalinjojen mukaisesti, muun muassa osallistumalla asiantuntijakokouksiin.
Ulkopuolinen henkilöstö	

3.2.4. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

Ehdotuksen/aloitteen

- ☐ rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja
- ☒ rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Vuodet						2019	2020	YHTEEN SÄ
Schengen-alueeseen kuuluvat maat ⁶⁴						21,039	56,523	77,562
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ						21,039	56,523	77,562

Vuodet	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	YHTEEN SÄ
Schengen-alueeseen kuuluvat maat	75,862	86,028	98,709	105,268	114,884	118,173	120,447	719,371
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ	75,862	86,028	98,709	105,268	114,884	118,173	120,447	719,371

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- X Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - ☐ vaikutukset omiin varoihin
 - ☐ vaikutukset muihin tuloihin

tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin ☐

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁶⁵						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Momentti							

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen tapauksessa:

⁶⁴ Frontex laskee Schengen-alueeseen kuuluvien maiden osuuden vuosittain ja ottaa tällöin huomioon EU:n rahoitusosuuden määrän ja asianomaisten maiden bkt-suhteen. Osuus vastaa noin 6:ta prosenttia viraston kokonaistalousarviosta. Rahoitusosuudet maksetaan virastolle.

⁶⁵ Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.

Muita huomautuksia (esim. tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmä/-kaava tai muita lisätietoja).